

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE MAGNUS PACK

Go Fetch

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

SHELLY
LAURENSTON

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Git Getir

Shelly Laurenston

Telif Hakkı © 2009, 2016 Shelly Laurenston
Butterfly Kisses Press tarafından
yayımlanmıştır

Adanmışlık

Dünyadaki tüm Mikilere... Kim olduğunuzu biliyorsunuz. Ve hayır, saklanamazsın.

Ve en çok ihtiyaç duyduğum anda benimle böylesine harika bir şekilde ilgilendikleri için Kaliforniyalı aileme.

İÇİNDEKİLER

[Önsöz Birinci](#)
[Bölüm İkinci](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Üçüncü](#)
[Bölüm Dördüncü](#)
[Bölüm Beşinci](#)
[Bölüm Altıncı](#)
[Yedinci Sekizinci](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Onaltıncı](#)
[BölümDokuzuncu](#)
[u Onuncu](#)
[Onbirinci Oniki](#)
[Onüçüncü](#)
[Ondördüncü](#)
[Onbeşinci](#)
[On Yedinci Bölüm](#)
[On Sekizinci Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm Bölüm](#)
[İkinci Bölüm On](#)
[Dokuzuncu Yirminci](#)
[Yirmi Birinci Yirmi](#)
[Sonsöz](#)
[Yazar Hakkında](#)

Önsöz

Havayı tekrar kokladı. Bu lanet kokuyu biliyordu. Bunu bir yerden biliyordu ve nerede olduğunu hatırlayana kadar onu çıldırtacaktı. Arkasındaki açıklıkta eğlence devam ederken, ormanın içinde kokuyu takip ederek ilerlemeye devam etti.

Ağaçları yırtarcasına ilerledi, dallar kürkünü parçalıyordu. Koku değişti, bu yüzden durdu ve döndü, havayı tekrar kokladı ve hareket etti. Bu kez ıskaladı ve karanlıktan çıkıp ona arkadan saldırdılar. Dişleri böğrüne battı. Hırlayarak ve dönerek, onlar daha sıkı tutunamadan onları yere serdi. Sürü arkadaşlarından biri ve bir tam kan ona katıldı ama kurtlar döndüğünde gitmişlerdi. Sürü arkadaşı daireler çizerek nereye gittiklerini, neye benzediklerini ve kim olduklarını görmeye çalıştı.

Gurur değillerdi, kurt değillerdi ve kesinlikle insan da değillerdi. Her ne iseler, buraya ait değillerdi. Kendi bölgelerinin dışındaydılar. Keşke bu kokuyu daha önce nerede aldığını hatırlayabilseydi. Ona neyin saldırdığı hakkında hiçbir fikri yoktu ama artık gitmişlerdi. Kokuları kalmıştı ama hâlâ bilinmiyordu.

Conall kıyafetlerini bıraktığı yere geri döndü. Sürüyü korumuştı, şimdi geri dönüp eğlencenin tadını çıkarmaya hazırdı. Sürü arkadaşı bölgeyi daha iyi kontrol etmek için gitmiş olsa da, tam kanlının onu takip ettiğini fark etti. Ona izin verdi çünkü ondan korkmuyordu. Tam kanlar onların bölgelerine girmesine izin veriyordu çünkü bir kadını korumak için orada olduklarını biliyorlardı. Alfa'sının eşi Sara'yı.

Tam kan kurtlar uludu ve yanındaki tam kan durup ona katıldı. Conall sesin onu yıkamasına izin verdi. Bu sesi her şeyden çok seviyordu. Olduğu yerde durdu ve hiç düşünmeden başını arkaya yaslayarak, cümbüşteki iki melez sürünün ulumalarına karışan bir uluma saldı. Bu her gün olan bir şey değildi. Üç

Sürüler hep bir ağızdan uluyor. Hepsi bir dişi için. Sara bunu hak etmişti. Dişi büyük bir kış tekmeledi.

Ona başka bir koku çarptı. Son zamanlarda sevmeye başladığı bir koku. Eğer Sara izin verseydi, bütün gün bu kokunun içinde yuvarlanırdı. Bu harika kokuya doğru yöneldi ve kadının kıyafetlerinin yakınında olduğunu mutlulukla fark etti.

Sessizce ona doğru ilerledi. Kadın bir kayanın üzerine oturmuş, büyük boy ciltsiz bir kitap okuyordu. Gözlerini kırmış, okuduğu şeyi aydınlatmak için ay ışığını ve partiden gelen ışığı kullanmak zorunda kalmıştı.

Bu noktaya kadar, onu takip etmeye gerçek bir zaman ayıramamıştı - sürüsünü korumaya çalışmakla çok meşguldü. Ona yaklaştığı birkaç seferde de pek anlayışlı davranmamıştı. Conall ona her yaklaştığında kudurmuş bir pitbull gibi kaçtığını söylemenin güzel bir yolu vardı.

Ama artık sürünün ezeli düşmanı Withell Pride'ı yok ettiklerine göre, Conall'ın zamanı gelmişti. En azından şimdilik. Böylece tüm dikkatini ona verebilirdi. Ayrıca, kız seksi görünüyordu ve ilk kez tek başınaydı.

Ona doğru ilerledi, kokusu onu bir tasma gibi çekiyordu, o kadar yakındı ki burnu boynundan sadece birkaç santim uzaktaydı.

Bir anda vücudunun üst kısmı büküldü, elinde büyükçe bir av bıçağı vardı. Yer değiştirdi ve onun kolunu kendi koluyla engelledi. Bu da iyi bir şeydi. O şeyle boğazını kulaktan kulağa kesebilirdi.

Onu görünce gözleri büyüdü. Sonra yere baktı ve gözleri daha da büyüdü. "Sizin çıplaklıkla ne alıp veremediğiniz var?"

Kızın sesinin bu kadar sinirli çıkmasına bayılmıştı. "Bu bir şekil değiştiren olayı."

"Bu büyüleyici, ama eğer üzerine bir şeyler giymezen, çıkıntı yapan şeyleri kesmeye başlamak zorunda kalacağım." Ve bunu yapacağını biliyordu.

"Giysilerim şurada." "Getir onları."

Kolunu indirdi ve bıçağı tekrar yanındaki kınına soktu. Conall'ın onun bıçağı nasıl kullanacağını bildiğinden hiç şüphesi yoktu. Onu iş başında görmüştü. Bir insan için inanılmaz bir avcıydı.

Ve daha da harika bir kış parçasıydı.

Conall bir ağacın yanına bıraktığı giysi yığınının doğru yürüdü ve Miki ona bakmamak için elinden geleni yaparken giysilerini giydi. Kadının hareket halindeki bir araçtan tek bir tüfek atışıyla bir Pride dışisinin kafasını uçurduğunu görmüştü ama siki onu çözmüş gibiydi. *Tuhaf kız.*

Kendisiyle konuşmamak için elinden geleni yaptığına göre bir şeyler söylemesi gerektiğini düşündü. "Ben Conall..." diye başladı.

"Bu konuşmayı zaten yapmıştık."

". Vıga-Feilan," diye bitirdi. Bir anda sözünü kesti. Bu yeni bir şeydi. Kadınlar daha önce onun sözünü hiç kesmemişti. Onu ille de büyüleyici bulmuyorlardı ama çok iyi numara yapıyorlardı. En azından biriyle yatana kadar.

Ama soyadı ilgisini çekmişe benziyordu, yine de gözlerini kitabından ayırmadı. "Vıga-Feilan?" İnsanlar hep onun soyadını söylerlerdi. Bir yankı gibi. Tuhaf bir isimdi ve bu ismi dünyaya değişmezdi. "Viking değil mi o?"

Elinde Harley tişörtüyle ona baktı. "Bunu nereden biliyorsun?" Doğru, aslında bir İskandinav soyadıydı ama Viking yeterince yakındı. Kimse bunu bilemezdi. *Asla*. İlk doğru söyleyen Miki oldu. Tanrım, onu istiyordu.

"İçinde kitaplar olan büyüleyici yerler var. Onlara kütüphane deniyor. Kuyruğunu kovalamadığın ya da burnunun üzerinde bir topu dengelemediğin zamanlarda bir tanesine gitmeyi düşünmelisin."

Onun o muhteşem dudaklarındaki sinsi gülümsemeyi izledi ve sırıttı. Oh, evet. Ondan her saniye daha da çok hoşlanıyordu. Bu kadar kaba bir kız kesinlikle çılgın bir yolculuk olacaktı.

Miki onun sessizliğine baktı ve gülümsemesine bir kaşını kaldırdı. "Biliyor musun, dışarıda uluyan ve kıcımlı koklayan insanlar varken, etrafta dikilip bana bakmanın aptalca olduğunu söyleyebilirim. Her an patlayabilirim."

Tanrım, onun sesine bayılıyordu. O tatlı Teksas aksanıyla alçak ve boğuk bir ses. Sinir uçlarını harekete geçiriyordu. Ve onun kıcını koklamıştı, ama sadece bir kez. "Kulağa umut verici geliyor."

İçini çekti ve kitabına geri döndü.

Kıyafetlerini giymeyi bitirdi ve sonra siyah Harley-Davidson botlarını giymek için toprağa oturdu.

"Ne okuyorsun?" Gerçekten umurunda değildi. Sadece onun başka bir şey söylediğini duymak istiyordu.

"Kurtlar hakkında bir kitap."

Bu onun ilgisini çekti. "Gerçekten mi?"

"Evet. Zach ve Sara'nın senin önünde seks yapmaları gerekli mi?"

Conall onun ani ve ürkütücü konu değişikliği karşısında başını kaldırdı. Kız doğruca ona baktı ve Conall onun ciddi olduğunu anladı. "Ne? Hayır!"

"Emin misin? Çünkü buna göre sadece Alfalar çiftleşebilir ve bunu Sürü'nün önünde yapmak zorundalar."

"Ama biz insanız... bir bakıma."

"Ama siz bir sürünün içinde koşturuyorsunuz. Yani Sürü benzeri başka şeyler yapmıyor musunuz?" "Şey... uh... ben... yani biz..." Conall başını salladı. "Onlar olmayacak gözümüzün önünde seks yapıyor. Ve inanın bana, hepimiz seks yapabiliriz." Gözleri kısıldı. "Anlıyorum." Kitabına geri döndü.

Conall bir botun bağcıklarını bağlamayı bitirip diğerine geçti. "Ee, Miki, sen ne...?"

"Kitap okuyorum."

". Ne yapıyorsun?" Gözlerini kırıştırdı. Hiç bu kadar kolay kovulmamıştı. Ve bu kız onu her yerde reddediyordu. Kızgınlığı ortaya çıktı, sesi alaycılıkla doluydu. "Bir partide kitap mı okuyorsun? Nasıl parti yapılacağını gerçekten biliyorsun, değil mi?"

Başını kitabından kaldırmadan ona parmağını gösterdi.

Adamım, o çok kaba. Kot pantolonunu giydiği için memnundu. Taş gibi sertti.

Bağcıklarını bağladıktan sonra arkasına yaslandı ve onu izledi. Onun ne kadar güzel olduğuna hayret etti. Yumuşak kahverengi teni, insanoğlunun bildiği en şirin gamzeleri, o muhteşem yüzü çevreleyen kıvrıkcık siyah saçları ve şimdiye kadar gördüğü en sıkı poposu.

Kendisini tekrar izlediğini hissetmiş gibiydi. Ona baktı ve ters ters baktı. "Şimdi ne var?"

"Sadece sana

bakıyorum."

"Bakma."

"Utangaç mısın?" Utangaçlığı umursamıyordu. Utangaçlığı sevmeyi öğrenebilirdi. Bir gecelik ateşli, anlamsız bir seks karşılığında neredeyse her şeyden hoşlanmayı öğrenebilirdi.

"Hangi anlamda?"

Bu ne biçim bir soruydu böyle? "Ne?"

"Hangi anlamda utangaç olduğumu soruyorsun? Utangaçlığın farklı türleri vardır. İnsanlardan utananlar vardır. Hayvanlara karşı utangaç olanlar - ki sen bu niteliklere sahipsin. Ve sadece belirli durumlarda utangaç olanlar. Peki bana hangi utangaçlığı soruyorsunuz?"

"Artık hiçbir fikrim

yok." "Tipik."

Tamam, şirinlik bu sefer işe yaramıyordu. Başka bir şey denemek zorundaydı. Çaresizdi. Ertesi gün ayrılacaklardı ve bu küçük kasabadaki son gecesini o kalçaların arasında geçirmek istiyordu.

"Eğer partiden gergin olduğun için ayrıldıysan, seni eve götürebilirim." Onu eve götürmek. Yerleştirmek. Islatın. Sonra da yatağa at. Evet, bu bir plan olarak işe yaradı.

Dönüp ona baktı, gözleri kurnazca onu süzüyordu. "Bu bir gerçek mi?"

Conall patentli masum omuz silkmelerinden birini yaptı. Büyük, tehditkâr olmayan adam olmak için uzun süre ve çok çalışmıştı. Kadınların güvenlik için başvurduğu adam. Etinin hemen altında, İskandinav tanrılarının bildiği en tehlikeli kurtlardan birini zincirlediğini kimse bilmiyordu. Loki'nin soyundan gelen bir kurt. Kendini serbest bırakmak için sürekli savaştan bir kurt. Ama Conall ailesinin geri kalanı gibi olmamak için de bir o kadar savaştı. Bu yüzden kurdu zincirledi. Neredeyse bazı insanların köpeklerini arka bahçelerindeki bir çiviye zincirledikleri gibi. Onu zincirledi ve orada bıraktı. Sadece av ya da savaş sırasında ortaya çıkıyordu. Ama insan olduğu zamanlarda zincirlenmiş ve zarar veremeyeceği güvenli bir yerde kilitli kalmıştı. Birkaç kötü deneyim ona, insan ya da kurt, hiçbir dişinin içine gömdüğü ölümcül kurtla baş edemeyeceğini göstermişti. Hiçbir dişi onun bu yanılla yüzleşecek kadar cesur olamazdı.

Yavaşça ayağa kalktı ve hareket ederken dişinin bakışlarının vücudunda gezinmesini izledi. Ellerini ceplerine soktu ve gözlerini indirerek, bir kadının ona öldürücü bir sakso çekmeden birkaç saniye önce gördüğü "en tatlı, en masum bakış" olarak adlandırdığı bakışı ona verdi. Bu bakış Miki'den önce pek çok kadında işe yaramıştı. Şimdi de işe yarayacaktı. "Elbette, Mik. Sorun değil."

Kadın bir kahkaha patlatmadan önce tam bir dakika boyunca ona baktı. "Çok saçmalıyorsun!"

Conall kaşlarını çatı ve vücudu gerildi. "Pardon?"

"Beni duydun. Senin bu masum hareketine inandığımı mı sanıyorsun? 'Oh, tatlı Conall. O sadece kocaman bir oyuncak ayı.' Başını salladı. "Oyuncak ayıymış, kıcımın kenarı."

Conall şok olmuştu. Uzun zamandır ilk kez bir kadın onu şoke etmişti. "Ciddi misin?"

"Çok ciddiylim." Kitabındaki sayfayı bir yaprakla işaretledi, ayağa kalktı ve ona doğru yürüdü. Onu net bir şekilde görebilmek için başını arkaya eğdi. "Seni bir haftadan daha az bir süredir tanıyorum ve şimdiden seni görüyorum Conall. Ve

Sen kimsenin oyuncak ayısı değilsin. Herkese hangi saçmalığı satmaya çalıştığın umurumda değil." Kadın onu dikkatle inceledi ve adam onun kahverengi gözlerine bakmaktan kendini alamadı. Sara'yı korumaya çalışırken Pride erkeklerinden birinin ona vurduğu yerde hâlâ bir çürük vardı. O şerefsizin boynunu kendisi kırmıştı.

"Bunu gözlerinde görüyorum," diye devam etti. "Hepiniz kurtsunuz. Ama başka bir şey daha var. Bir şey..." Ona baktı ve sanki arka bahçesinde dolaşüyor, zincirlenmiş kurdunu inceliyormuş gibi hissetti ve bu konuda ne hissettiğinden emin değildi. Aslında o kapıyı kilitlediğini sanıyordu.

Başını salladı. "Sen daha çok adın gibisin. Bir Viking. Ama biliyor musun Viking? Ben senin fethedeceğin bir Britanya adası değilim. O yüzden git kendine senin saçmalıklarını seve seve satın alacak güzel, incecik bir kız bul. Kalbini hiç düşünmeden kırabileceğin birini. Ben sınırların dışındayım."

Kız ondan uzaklaştı ama adam ona bakmaktan kendini alamadı. Hayatında hiç kimseyi bu kadar çok istememişti. Birdenbire o kalçaların arasında geçireceği bir gece ona yeterli gelmemeye başladı.

"Miki?"

Ona baktı, güzel dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. Keyif almaya başlamıştı. "Conall?"

Ona doğru bir adım attı ve geri çekilmemesinden etkilendi. "Sana bir şey söylemek istiyorum."

"Oh, öyle mi? Tam olarak ne?"

"Kesinlikle haklısın." "Şimdi haklı mıyım?"

"Evet." Conall elini onun ensesinin arkasına kaydırды ve yüzleri birbirine yakın olacak şekilde eğildi. "Ben oyuncak ayı değilim."

Onu kendine doğru çekti ve yerden tamamen kaldırdı. Sonra da onu öptü. Onu ilk gördüğünden beri vermek istediği türden bir öpücük. Çiğ, acımasız bir öpücüktü bu ve kız da ona karşılık verdi. Ağzı açıldı ve dili dudaklarının arasından içeri kaydı. Kız öyle bir inledi ki, adamın sırtındaki ete çivi batmış gibi hissetti ve adamın sikini acıtacak kadar sertleştirdi. Belindeki elleri onu kendisine doğru düz tuttu. Dili onunkini okşarken ereksiyonunun ona baskı yaptığından emin oldu ve tişörtünün içinden onun sıcak elini hissetti. Ama kızın parmakları kumaşı kavrayıp onu daha da yakına çekmeye çalıştığında, bu kadına sahip olması gerektiğini anladı.

Sonunda onu serbest bırakarak yere indirdi ama elini sahiplenici bir şekilde ensesinde tutmaya devam etti ve alnını

Onun. Ona ulaşmak için eğilmek zorunda kaldı ama umurunda değildi. Özellikle de tek yapmak istediği onun kıyafetlerini yırtıp atmak, onu yüzüstü çevirmek ve üzerine binmekken. İkisi de çığlık atana kadar onu becermek istiyordu.

"Beni eve götür, Miki." Onun için o kadar çaresizdi ki zar zor görebiliyordu.

Nefes nefese kalmıştı ve kalbi biraz daha hızlı atacak olsa göğsünden çıkacaktı. Onu istediğini biliyordu. Kokusunu alabiliyordu.

Miki başını geriye çekti ve onun gözlerinin içine baktı. Gülümsedi. Başkalarında gördüğü zoraki bir gülümseme değil, gerçek, sıcak ve tamamen ona ait bir gülümsemeydi bu.

"Hayatta olmaz." Kendini onun kollarından çekti ve arkasına bile bakmadan partiye geri döndü. "Güle güle, Viking. İyi bir hayatın olsun."

Aleti taş gibi sertleşmişti ve kızın ona dokunduğu her yeri hâlâ hissedebiliyordu. Tam boyuna kadar ayağa kalktı ve onu partiden çıkarıp en yakın otele götürme dürtüsüyle savaştı.

Alçak bir hırıltı duydu ve yakınlardaki ağaçların arasında tam kan kurdu görmek için döndü. O da Miki'yi izliyordu.

"Geri çekil," diye hırladı Conall ve beta kurdun yavaşça geri çekilmesine neden oldu. Bakışlarını kalabalığın arasında ilerleyen o güzel kıça çevirdi. Köpek dişlerini uzatırken sırıttı. "Bu benim."

Birinci Bölüm

Altı ay sonra. . .

Miki'nin gözleri birden açıldı ve elinin komodinin üzerinde tuttuğu av tüfeğinin üzerinde olduğunu fark etti. Doğrulup oturdu, silah hâlâ avucundaydı. Kendini bu gerçekliğe geri getirmek için başını sallamak zorunda kaldı. Miki uyumazdı. Zaten pek uyumazdı. Ama gerçekten uyuduğu o birkaç seferde, onu uyandırmak gerçekten çok zordu. Özellikle de son zamanlarda. Çok yoğun rüyalar görüyordu... Başını tekrar salladı. Şu anda o yola giremezdi. Odaklanması gerekiyordu.

Evinin önünden gelen çıtırtı seslerini duyabiliyordu.

Aslında Sara'nın evinden. Miki'ye neredeyse bedavaya kiralamıştı.

Miki tişörtü ve eşofmanıyla yataktan çıktı ve silahını iki eliyle sabitledi. Odadan odaya sessizce geçti, giderken her köşeyi kontrol etti. Sonunda ön kapıya vardı. Derin bir nefes alarak kapıyı açtı ve nişan aldı.

"Nasılsın, Miki?"

Miki silahını indirdi. "Kahretsin, Eddie! Burada ne halt ediyorsun?"

Şerif Yardımcısı Eddie Fogle çikolata kaplı fıstıklarını yemeye devam etti ve Miki'nin çok iyi olduğu ve kafasını uçurmaya hazır olduğu gerçeğinden habersiz görünüyordu. "Sadece sana göz kulak oluyorum, sevgilim." Düzgün konuşan piç. Adam verandanın korkuluklarına yaslanmış, inanılmaz uzunluktaki bacaklarını önüne uzatmıştı. Kısa bir süre için adamın kovboy çizmelerini özel olarak yaptırıp yaptırmadığını merak etti. Ayakları devasa boyutlardaydı.

"Seni buraya Marrec mi gönderdi?" Marrec, altı ay önce Pride'ın kışını tekmelediklerinden beri ana tavuk gibi olmuş, sürekli Miki ve Angelina'yı kontrol ediyordu. Bunu takdir etmediğinden değil, ama gecenin bir yarısı önündeki verandada bir şerif yardımcısının oturması biraz aşırı görünüyordu.

"Biz sadece senin güvende olmanı istiyoruz." "Bu çok tatlı ve hepsi-"

"Biliyor musun Miki," diye yumuşak bir sesle araya girdi, "bir süreliğine şehir dışına çıkmama çok sevindim. Bunu hak ediyorsun. Ama umarım eskisi gibi Seattle'lılarla takılmazsın. Sara ve Angelina'yı üzersen ya da kasabadaki herkesi utandırırsan bundan gerçekten nefret ederim. Yine."

Miki bıkkınlık içinde gözlerini kapadı. Federaller sizi bir kez Advanced Trig'den kelepçeleyerek çıkarıyor ve bazıları bunu asla unutmanıza izin vermiyor. Ayrıca, topluma olan borcunu çoktan ödememiş miydi? Ve adam tam olarak ne zamandır buradaydı? Arkadaşı Craig'le beş saat önce konuşmuştu. Şehre geldiğinde bir barda buluşmayı ve ruh haline bağlı olarak belki Craig'in meşhur ev partilerinden birine gitmeyi planlamışlardı. Craig belki de Oyuna geri dönmeyi ima etmişti, ama ona açıkça hayır demişti. Lanet kurtlar ve onların lanet kurt kulakları. Neyse, önemli değildi. Federal hapishaneyi riske attığı günler çoktan geride kalmıştı. Daha büyük planları vardı. Bu yüzden Fogle'ın ne duyduğunun bir önemi yoktu.

"Tek planım arkadaşımın yirmi dokuzuncu yaş gününü kutlamasına yardım etmek ve Doktor Kendrick, PhD olmak."

"Güzel. Güzel. Bunu duymak gerçekten çok güzel."

Miki birkaç dakika onu izledikten sonra içini çekti. "Hiçbir yere gitmiyorsun, değil mi?"

"Bu gece değil. Hayır. Kasabada garip bir hareketlilik var. Tuhaf kokulardan pek hoşlanmıyorum. Ama seni daha iyi hissettirecekse, Angelina'nın evini de izliyoruz."

"Etmiyor," diye kesin bir ifadeyle karşılık verdi.

Eddie kıkırdadı. "Sara'yı gördüğünde ona sevgilerimi iletir misin?"

"Elbette."

"Umarım Magnus oğlanları ona iyi davranıyorlardır. Şu Zach Sheridan denen adamdan pek emin değilim." Miki gözlerini devirmek için kendini zor tuttu. Hepsi Sara'ya bebek gibi davranmıştı. Tabii şimdi nedenini biliyordu. Sara onlardan biriydi. Onların sürüsünden değildi ama kasabasının çoğu gibi bir şekil değiştiren olduğu ortaya çıkmıştı. Görünüşe göre, Miki ve Angelina yüz millik bir yarıçap içinde şekil değiştirmeyen birkaç insandan ikisiydi. "Ve onu buralarda çok özliyoruz."

"Evet. Ben de özliyorum."

"O zaman sanırım o küçük güzel kıçını oraya götürmenin zamanı geldi, ha?"

"Ondan kaçmıyordum, Fogle. Tezim üzerinde çalışıyordum. O da bunu anlıyor." Hepsi bir grup yaşlı kadın gibiydi. Onu azarlıyorlardı. Toplu pençelerini ona doğru salladıklarını görebiliyordu.

"Sara'dan kaçtığını sanmıyordum, belki de diğer adamdan." "Kim? Zach mi?" Homurdandı. "Onun taşaklarını koparır ve kolye."

"Hayır, o değil. Diğeri. Şu iri adam. Conall, sanırım adı." "Hadi oradan."

"Uh-huh." Eddie tıpkı bir köpeğinki gibi ışığı yansıtan kurt gözleriyle ona baktı. "Uykunda Conall'ın adını inlediğini biliyor muydun?"

Adam karnına yumruk atsa bile onu daha fazla ürkütemezdi.

Verecek bir cevabı yoktu, bu yüzden evine geri döndü ve kapıyı çarptı. Adamın kahkahalarını kalın ahşabın arasından duyabiliyordu.

Öfkeyle gözlerini ovma için boştaki elini yüzüne götürdü ama parmaklarında yine onun kokusunu hissetti. Kahretsin. Yine uykusunda mastürbasyon yapıyordu. Conall'a mastürbasyon yapmak.

Bu iş kontrolden çıkmaya başladı.

Viking Derebeyi Sven Viga-Feilan'ın ve Viga-Feilan Sürüsü'nün doğrudan torunu olan Conall Viga-Feilan yüzüstü yatağına düştü. Gecenin üçüncü soğuk düşünü aldığı için hâlâ ıslaktı. *Bu iş kontrolden çıkmaya başladı.* Bir kadın nasıl olur da altı ay boyunca düşüncelerine tamamen hükmedebilirdi? Ortaokuldan beri hiç bu kadar mastürbasyon yapmamıştı.

Ama Miki sıradan bir kadın değildi. Tanıdığı en acımasız kadındı. Ve acımasızlığı onunla daha önce hiç deneyimlemediği bir seviyede konuşuyordu. Uzun zaman önce kontrol etmeyi öğrendiği içindeki kurdu ortaya çıkarıyordu. Ama onu düşünmek bile aletin sertleşmesine ve köpek dişlerinin büyümesine neden oluyordu.

Hayatı boyunca diğer Viga-Feilanlar gibi olmadığı gerçeğini kabullenmek zorunda kalmıştı. Babası çok iyi biriydi. İrlandalı dişisini çok seviyordu. Amcası ve büyükbabası babasının hayatını cehenneme çevirmişlerdi.

Viga-Feilan Sürüsü ile. Bruce Morrighan'la tanışana kadar her şey değişmedi. Bruce, Conall'ın babasını Magnus Sürüsü ile tanıştırdı. Çok sayıda üyeleri vardı ve her zaman yenilerini arıyorlardı. Jarl Viga-Feilan karısını ve yeni doğan oğlunu alarak Viga-Feilan Sürüsü'nden temelli ayrıldı. O zamandan beri sürü, Conall'ın sürüye geri dönmesi için elinden geleni yapıyordu. Onlardan biri olması için. Kuzeni Einarr, onun geri döndüğünü görmek için özellikle kararlıydı. Ama Sürü'den ayrılmasına imkân yoktu. Özellikle de şimdi.

Sürünün bu savaş zamanında ona ihtiyacı olduğu için de değil. Ya da Zach ve Sara'nın yönetiminde sürü hayatı gerçekten sarsıldığı için. Sara'nın en iyi arkadaşı hayallerindeki kadın olduğu için gitmiyordu. Bir kadında gördüğü en tatlı gülümsemeye sahip, huysuz, arsız bir Teksaslı. O gülümsemeyi seviyordu. O güzel ağzın ona neler yapabileceğini düşünmeye bayılıyordu.

Conall hırladı. Yanlış düşünce. Oraya gitmemeliydi. Ayağa kalktı ve kapısı çalındığında onu durduran duşa geri döndü.

"Evet?"

Jake kafasını içeri uzattı. "Arazimizde bir koku aldım. Ama Pride değildi."

Conall kaşlarını çatı. "Emin misin?"

"Farklıydı. Ama tanıdığım bir şey değildi."

Conall inledi. Bu, çılgınlık gecesindeki aynı lanet koku olmalıydı. Hayatı boyunca hatırlayamadığı koku. Bütün bu olanlar onu çıldırtıyordu.

"Başka kimse var mı?"

"Jim ve Kelly."

"Yakala onları. Onları da yanınızda getirin. Bizden olmayan her şeyi öldürün." "Tamamdır."

"Ve Jake? Kelly'ye asılma. Kabuklar nefes borunu ezer ve kemiklerinin iliğini emer."

Jake öyle hayal kırıklığına uğramış görünüyordu ki Conall neredeyse onun için üzülecekti. Ama gerçekten değil.

Jake gittikten sonra Conall yatak odasının ortasında durmuş, neden yatak odasının ortasında durduğunu merak ediyordu. Sonra Miki'yi hatırladı. Miki ve oral seks. İç çekerek tekrar banyoya doğru yola koyuldu.

Su faturası geldiğinde Zach onu öldürecekti.

İkinci Bölüm

"Conall seni havaalanından alacak mı?"

Miki'nin elleri klavyesinin üzerinde yumruk oldu ve dişleri birbirine kenetlendi. Sara ve Angelina bu adamdan daha kaç kez söz edeceklerdi? Onu unutamaması yeterince kötüydü. Uykusunda onunla otuz bir çekmesi yeterince kötüydü. Yapmak zorunda kaldığı en zor şey, o gece partide ondan uzaklaşmaktı. Ama onun gibi adamların neler yapabileceğini biliyordu. Masum gülümsemeleri ve doğru sözleri olan adamlar. Hayatınıza girerler, her şeyi alt üst ederler ve sonra sizi terk ederler. Yalnız, hamile ve acı içinde. En azından annesi için böyle olmuştu.

"Eğer o orospu çocuğundan bir kez daha bahsedersen bu lanet havaalanında kışına tekmeyi basarım."

Angelina ekşi elmalı martinisinin üzerinden sakince ona baktı. "Hmm. Bunlar sevişmeye ihtiyacı olan bir kadının gergin küfürlerine benziyor."

Miki hırladı. Bugünlerde Angelina'nın yanında bunu çok yapıyor gibiydi. Çoğunlukla da "tatlı, sevimli Conall "dan bahsetmekten vazgeçmediği için.

Bu adamın tatlı olduğunu kim nasıl düşünebilirdi ki? O gözlerle değil. O güzel mavi gözler hiç de masum değildi. Adam bir yağmacıydı. Bir fatih. Ve Miki'ye eski Çin'deki sahipsiz topraklar gibi bakıyordu.

"Bu tartışmayı bir daha yapmayacağız."

"Tamam. Tamam." Angelina sessizdi. On beş saniye kadar. "Ama bir vibratörün gerçekten erkek arkadaşın olamayacağını biliyorsun."

Miki başını ellerinin arasına aldı. "Bay Mutlu'yu senin gibilerle tartışmayacağım."

Angelina içini çekti. "Vibratörünüze bu ismi vermiş olmanızı pek çok açıdan rahatsız edici buluyorum."

"Şimdiye kadar yaşadığım en iyi ilişki."

Angelina martinisini yudumladı ve bardağının üzerinden Miki'ye baktı. Miki Shirley Temple'ını aldı ve ona baktı.

"Ailende delilik olduğunu bilmiyordum, Kendrick."

"Seninkinden aldık, Santiago."

Angelina bacak bacak üstüne attı ve Miki hemen etrafına bakınarak adamların Angie'yi izlediğini gördü. Olağanüstü. Kadın odadaki her erkeğin dikkatini dağıtma yeteneğine sahipti ve bunu hiç fark etmemiş gibi görünüyordu. Ya da umursamıyordu.

"Bugün Sara'yla konuştun mu?"

Angelina'nın Conall tartışmasını geri çekmeye karar vermesiyle rahatlayan ve dizüstü bilgisayarıyla güzel bir kadının suratına vurmak istemeyen Miki, "Dört kez falan. Birkaç saat içinde onu görmeyeceğimi sanıyorsun."

"Neden önce onun evine gittiğini anlamıyorum. Neden doğruca Seattle'a uçmuyorsun?"

"Sara biletleri ayırttı. Bu küçük molayı o ayarladı. Sanırım beni özlüyor."

"Onun evini seveceksin. Güzel bir yer. Sadece bir verandaya ihtiyacı var."

Angelina Sara'nın Kuzey Kaliforniya'daki yeni evine çoktan gitmişti. Miki gitmemişti, onun yerine Teksas'ta kalmayı ve tezini yeniden yazmayı tercih etmişti. Sara'nın anlayış gösterdiğini biliyordu, ama Sara'nın incindiğini de biliyordu. İki arkadaşını, en az onların kendisini özlediği kadar özlemişti.

"Her neyse. En azından Seattle'a gitmeden önce dinlenebileceğim bir yerim olacak. Zaten tüm bu olanlar yüzünden çok stresliyim. Sürekli notlarımı tekrar okuyorum ve tezimi analiz ediyorum."

"Ve listeler yazıyorum." Angelina ona sıcak bir gülümseme verdi. "Merak etme Mik.

Harika olacaksın."

"Peki ya batırırsam, Angie?"

"Ya başarırsan? Ne olmuş yani? Dünyanın sonu gelmez."

Yeterince yakındı. Tüm geleceği buna bağlıydı. Angie asla anlamayacaktı. Ona her şey çok kolay gelirdi. Sara da bir köpek olduğu için fazla bir şey istemezdi. Ancak Miki geride bırakılıyordu ve bunu biliyordu.

Ama artık değil. Tezini tamamladıktan sonra üniversitede bir yardımcı doçentlik pozisyonu onun olacaktı. Tek yapması gereken bunu mahvetmediğinden emin olmaktı. Onu istemeleri bile onu hâlâ şaşırtıyordu. O ve Seattle'daki arkadaşları kötü şöhretliydiler. Sadece lisans ve yüksek lisans derecelerini aldığı üniversitede değil. Ama ülkenin dört bir yanındaki okullarda. Seattle'dan

Birinci sınıftayken kıyafetlerini yurt odasının zeminine attığı andan itibaren, her türlü haylazlık ve saçmalığın peşindeydi.

Birçokları için şaşırtıcı olan, Miki sadece bir kez yakalandı. Lisedeyken. Yargıç onu ıslahevine gönderebilir ya da yetişkin olarak yargılayabilirdi, ancak annesi bir yıl önce ölmüştü ve tüm kasaba onun adına savunma yapmak için toplandı. Sara koltuk değnekleriyle bile gelmişti. Miki'nin onu tanıdığı onca yıl boyunca hiç koltuk değneği kullanmamıştı. Ama hakimın önünde durmuş, zavallı koltuk değneklerine yaslanarak Miki için gözyaşları içinde savunma yapıyordu. Tam bir gösteriydi ve Miki hapse girmekten ölesiye korkmasaydı kahkahalarla gülerdi.

Sonunda bir yıl ev hapsi ve üç yıl bilgisayar ya da telefon kullanmama cezası aldı. Bunun, üniversiteye gittiğinde yaramazlıklarını minimumda tutması için yeterli olacağını düşünürsünüz. Yine de on sekiz yaşındayken her zaman dokunulmaz olduğunuzu düşünürsünüz. Ve bilinmeyen bir nedenden dolayı, o da öyleydi. Federaller onu enseleyecek bir şey bulamadılar ve denediler de. Sonra Miki ortadan kayboldu. Tamam, pek sayılmaz. Sadece evine gitti. Büyükannesi hastalandığında yüksek lisans derecesi üzerinde çalışmaya başlamıştı. Yirmi bir yaşındayken hayatının geri kalanında ne yapmak istediğine dair hiçbir fikri yoktu ve diplomasını uzun mesafeden kolayca bitirebilirdi. Evde geçireceği bir yılın ona yardımcı olacağını düşündü.

Ama aradan sekiz yıl ve iki yüksek lisans derecesi geçmişti ve Miki hâlâ hayatında ne yapmak istediğini anlamaya çalışıyordu.

"Güven bana," diye ısrar etti Angelina. "İyi olacaksın." "Evet, hanımefendi."

Angelina sırttı. "Biliyor musun, bir masaj rahatlamana gerçekten yardımcı olur."

Miki'nin hoşuna gitmişti bu. Belki de Sara'nın yakınındaki lüks kaplıcalardan birine gitmek için trajik derecede fakir banka hesabında fazladan birkaç doları vardı.

"Ve Conall gibi ateşli bir adamla pis, iğrenç maymun seksi de iyidir." Miki içkisini masaya çarparak bıraktı. "Pekâlâ, bunu analiz edelim, yapalım mı?"

Angelina'nın başı geriye düştü. "Oh, Tanrım. Analiz etme."

"Diyelim ki gidip Viking'le ateşli bir maymun seksi yaptım."

Angelina ona baktı. "Kim?"

"Conall."

"Tamam. Yaparsın. Onu sisteminden çıkarırsın ve her şey biter. Sonra herkes gününe devam edebilir ve sen de rahatlamayı öğrenebilirsin."

"Sorun şu ki, senin ve Sara'nın aksine, benim karşıma ne çıkarsa çıksın sıkmek gibi bir sorunum var."

"Hey! Sanırım hakarete uğradım. Kaltak."

"Hayır, gerçekten. Bağlanıyorum. Duygusal olarak. Böyle bir kusurum var. O zaman oraya gittiğim her tatilde bu şerefsizi görmek zorunda kalacağım. O ve kurt arkadaşları birbirlerini dürtecek ve ben iyiymişim gibi davranmak zorunda kalırken bana 'Onu elde ettim' bakışı atacaklar."

"Bunu analiz etmişsin."

"Yaptığım şey bu, Angelina."

"İyi. Hayatı yalnız ve acı içinde yaşamak istiyorsan, buyur yaşa."

"Güven bana. Viking'i becermek yalnız ve acı yaşamayı bir nebze olsun değiştirmeyecek."

"Her neyse."

Miki uçağa son binişlerin anons edildiğini duydu ve neredeyse rahatlayacaktı. Umarım Angelina Kuzey Kaliforniya'ya vardığında yeni bir konu bulmuş olurdu. Miki böylesine yakın bir arkadaşını öldürmek zorunda kalmaktan gerçekten nefret ederdi.

"Haydi, şımarık kız. Seni uçağa bindirelim." Angelina içkisini bitirdi.

Miki bilgisayarını çantasına yerleştirdi ve ayağa kalktı.

Angelina da aynısını yaptı ve masalarının etrafından dolaşmaya çalışan bir iş adamına çarptı.

"Özür dilerim, hayatım." Miki o sesi *hissetti*. Başını kaldırdı ve büyükannesinin "bir yudum su" dediği şeye bakmaya devam etti. Başını iyice geriye attığında nihayet adamın yüzünü gördü. Adam nefes kesici derecede yakışıklıydı. Koyu, siyah saçları kızıla alan ve birkaç beyaz çizgisi olan adam kesinlikle onların yaşındaydı, belki bir iki yaş daha büyüktü. Göz kapakları hafif çekik, yeşil benekli altın rengi gözler. Ve seksi bir gülümseme. Kısacası, penisi olan bir bela. Ama bakımlıydı. On bin dolarlık titanyum saati ve timsah derisi evrak çantası bir gösterge ise açıkça zengindi. Ve şaşırtıcı olmayan bir şekilde Angelina'yla ilgileniyordu. Asıl şaşırtıcı olan yanındaki iki adamdı. Tıpkı ona benziyorlardı. Görünüşe göre hepsi kardeşi. Bu da dışarıda bir yerlerde bu üç muhteşem örneği yaratan bir çiftin var olduğu anlamına geliyordu. İnanılmazdı.

"İyi misin şekerim?" Seksi sesin Güneyli olmasının bir faydası olmamıştı. Miki onu Carolinas ya da Alabama civarına yerleştirirdi. Belki Georgia.

Nereli olursa olsun, Güneyli aksanlı adamlar ona ve iki arkadaşına başka hiçbir aksanın yapamayacağı şeyler yapıyordu.

Angelina bakakaldı. "Uh..."

Miki'nin gözleri büyüdü. Onu tanıdığı yirmi yıl boyunca Angelina'nın bir erkek karşısında ne diyeceğini bilemediği *hiç* olmamıştı. Herhangi bir erkeğe.

Miki çantasını omzuna attı. "Bunun için üzgünüm. Uçağıma gitmemiz gerekiyor."

"Sorun değil. İstedığınız zaman yanıma gelebilirsiniz."

"Hepiniz" demiş olabilir ama sadece Angelina'yı kastettiği açıktı. O da hâlâ sesini tam olarak bulamamıştı. Miki'nin uçağını tekrar aradılar. Gitmek zorundaydı yoksa uçağını kaçırarak ve Sara'dan bir daha haber alamayacaktı.

Yine de Angelina'yı bırakamazdı. Bununla olmazdı. Kesinlikle üçüyle de olmazdı.

"Hey, Ang. Gitmemiz gerek." Arkadaşının kolunu tuttu ve çekti. Bu işe yaramayınca, çekiştirmeye devam etti.

Angelina sersemliğini üzerinden attı. "Uh...oh, evet. Evet. Yola çıksak iyi olacak." Southern Charm'a baktı. "Özür dilerim."

"Önemli değil." Sonra o ve özel dikim takım elbisesi yürüdüler. Miki bunun özel dikim olduğunu biliyordu, çünkü o bedende hazır takım elbise yapmıyorlardı. İki erkek kardeşi de Miki'ye bakarak onu izlediler.

"İyi misin?"

"Evet." Angelina başını salladı. "Evet. Ben iyiyim, dostum." "Seni onunla bırakamazdım, biliyorsun."

"Her uzun adamın ya Pride ya da Pack olduğunu düşünüyorsun."

"Onun ne olduğunu bilmiyorum. Ama Sara ve sürüsü bazı büyük oyuncularını kızdırdı."

"Yine de Seattle'a tek başına gidiyorsun."

"Öncelikle, ben tırıs gitmem. İkincisi, kendi başımın çaresine bakabilirim. Her zaman baktım. Her zaman da bakacağım. Bebek bakıcısına ihtiyacım yok. Ayrıca şekil değiştiren birinin aşk kölesi olma tehlikesiyle karşı karşıya olan ben değilim."

Angelina sonunda kendini tamamen geri çekti. "Şaka yapıyorsun, değil mi? Lassie peşindeyken mi?"

"Kapa çeneni."

Conall saatini kontrol etti. Yine. Yakında kişisel ıslak fantezisi burada olacaktı. Gelir gelmez onu koridorda yakalayıp yatak odasına sürüklemenin uygunsuz olup olmayacağını merak etti. Muhtemelen. Lanet olası insan görgü kuralları.

Evin arka tarafına açılan cam kapıların kayarak açıldığını ve ardından Zach'in sesini duydu. "Ya o iti kontrol altına alırsın ya da onu otoyolda yakalamaca oynamaya gönderirim. Seçim senin, kadın." Kapıyı çarparak kapattı.

Zach Conall'a doğru yürüdü ve derin bir iç çekerek yanındaki banka oturdu.

Conall bir an bile buna inanmadı. "Seni rahatsız ediyormuş gibi davranmaya çalışma bile."

"Hayatımı cehenneme çeviriyor."

"O bu sürünün başına gelen en iyi şey. Tanrı biliyor ya, *senin* de başına gelebilecek en iyi şey o."

"Evet, biliyorum." Sara Morrighan sadece altı aydır Zach'in eşi ve Sürü'nün Alfa Dişisi'ydi ama bu, Sürü'nün yıllardır tanıdığı en iyi altı aydı. O normal değildi. Kurt standartlarına göre bile. Ama her şeye tuhaf bakışı bulaşıcıydı. Dişiler ona tapıyor ve ondan eşit miktarda korkuyorlardı; erkekler ise onun sabrını zorlamamaları gerektiğini biliyorlardı. Yine de Zach'in sivri yanlarını törpülediği için onu takdir ediyorlardı. O hala bir top avcısıydı ama çok daha arkadaş canlısıydı. Ana evde yaşamayan yaşlı kurtların bile saygısını kazanmıştı ki bu genellikle neredeyse imkânsızdı.

Conall saatine baktı ve Zach kıkırdadı. "Buraya gelmesine ne kadar var?"

"İki saat. Altı dakika. Ve otuz dört saniye." "Bu konuda bu kadar gergin olmamana sevindim."

Oh, gayet iyiyim. Sıkı. Onu düşünmekten hiç vazgeçmedi. Onu istemeyi. Onu tam olarak ne tür şeylerin azdırdığını bilmek için ölüyordu. Meme uçlarını emmek mi? Klitorisini yalamak mı? Yoksa daha basit bir şey mi? Elleri saçlarında mı? Dili kulağında mı?

Zach kulüp sahnesindeki bütün uygun kadınları onun önüne atmıştı. Conall'ın "Sara'nın koca ağızlı arkadaşı" dediği kadına olan ilgisini kaybetmesini istiyordu ama kadınların hiçbiri Conall'ın ilgisini çekmiyordu. Conall sadece Miki'yi istiyordu. Ve onun küçük, sıkı poposunu çırılçıplak kucağına alıncaya kadar bekleyemezdi.

"Kendine gelecektir," dedi olabildiğince inanarak. "O bir insan Conall.

Sen güzel bir kurt kıza gitmelisin."

Conall en iyi arkadaşına ve Magnus Sürüsü'nün Alfa Erkeği'ne baktı. Isırık izleri ve çürükler adamın vücudunu delik deşik etmişti. Conall avdan sonra yer değiştirdiklerinde adamın sırtını pençe izlerinin kapladığını biliyordu. Sara'nın Zach'in dünyasını sarstığı doğrudur. Ama bunu yaparken adamın ağzını da burnunu da kırmıştı. Conall kan dökülmeden seks yapmayı tercih ederdi. En azından o kadar değil. "Burada evlilik aramıyorum, Zach. Sadece ikimizden biri ölene kadar onu becermek istiyorum."

"Şey... bu bir hedef. Ama bana sorarsanız o kaba biri. Gürültülü. Kısa."

"O direkt. Kendinden emin. Minyon."

"Dostum, sen çok kötüsün."

Conall bunu inkâr etme zahmetine girmedi çünkü ikisi de bunun doğru olduğunu biliyordu.

"Bu arada." Miki hakkında konuşmak onu daha da sertleştirdiği için konuyu değiştirmeye karar verdi. "Dün gece aramızda bazı ziyaretçilerimiz vardı."

Zach'in yanında gerildiğini hissedebiliyordu. Tek amacı eşini korumaktı. Zach onu tehdit eden herkesi yok ederdi.

"Kim?"

"Emin değilim. Ama partideki kokuyla aynı." "Harika. Tam da ihtiyacım olan şey."

"Burada fazla kalmadılar. Jake aptaldır ama hemen peşlerine düştü." "Kimin üzerinde?"

Conall ve Zach başlarını kaldırdıklarında Sara'nın elinde bir yığın mektupla karşılarında durduğunu gördüler. Son zamanlarda iyice sinsileşmiş, rüzgârın altında kalmayı öğrenmişti.

"Hiçbir şey," diye homurdandı Zach.

Sara içini çekti ve bankta ikisinin arasına sıkıştı. "Bana yalan söylüyorsun. Bundan gerçekten nefret ediyorum." Başını Zach'in omzuna yasladı. "Bana şimdi de söyleyebilirsin dostum. Sonra senden öğrenirim."

"Bunların tehdit mi yoksa söz mü olduğundan asla emin olamıyorum."

Alçak bir hırıltıyla Zach'in omzunu ısırdı. Kan akarken Zach irkildi. "İkisi de." Köpek dişlerini geri çekti.

Conall bir şey söylemezse Alfa çiftinin ön sevişme-güreş fikrine tanık olmak zorunda kalacağını biliyordu. Tek eksikleri ring ve spikerdi.

"Dün gece bölgemizde bir şey oldu. Ama ne olduğundan emin değilim." "Tavşanlar mı?" diye umutla sordu ve Conall Zach'in hırladığını duydu.

Güldü. Sara onu her zaman güldürürdü. Kaçık bir kızdı.

"Muhtemelen değil. Çok fazla tavşan şekil değiştiren yok."

"Öyle diyorsun. Bölgemizde her ne varsa ölmüş olmalı. Öldüler mi Conall?"

Zach ve Conall önce Sara'ya, sonra birbirlerine baktılar. Kadın tehlikeliydi. Sürünün arazisinde yabancılara tahammülü yoktu. Sürüsüne yönelik tehditlere tahammülü yoktu. Sevdiği kişi ve şeyler için tehlike olarak gördüğü hiçbir şeye müsamaha göstermezdi. Conall, Kelly ya da diğer sürü üyeleri gibi bir avcı değildi. Sara Morrighan soğukkanlı bir katildi. Bunu biliyordu ve bundan hoşlanıyordu.

"Hayır ama Jake onları korkutup kaçırdı."

"Angie ve Miki'nin buraya geldiklerinde güvende olmalarını istiyorum." "Güvende olacaklar," diye güvence verdi Zach.

"Ve sen de benim için Miki'ye yakın dursan iyi olur Conall. Bilirsin, güvenlik için." Zach inledi. "Çok kurnazca, dostum."

"Ne demek istediğini anlamıyorum. Ben sadece arkadaşımın güvenliğini düşünüyorum." Onu tanımıyor olsaydınız, tamamen samimi olduğunu düşünürdünüz.

Sara bir yığın postayı Zach'e uzattı. "Al." Sonra da Conall'a küçük, kart büyüklüğünde bir zarf uzattı.

Zach elindeki desteyi inceledi. "Bunların üzerinde neden ısırık izleri var?"

"Roscoe postacıya benden önce ulaştı."

Zach, Sara hayatına girdiğinden beri sık sık yaptığı gibi derin bir iç çekti. Ayrıca avuç içleriyle gözlerini ovuşturarak Sara'nın gülümsemesine ve Conall'a göz kırpmasına neden oldu.

"Postacıyı ısırıldı mı?"

"Hayır. Sadece elindeki postayı kopardı. Sonra da postacı küçük bir kız gibi kaçtı."

"Şu köpekten kurtul."

"Hayır."

Zach ve Sara, Zach'in deyimıyla "köpek" yüzünden haftalık kavgalarını ederken Conall zarfını açtı. Karta şöyle bir baktı, buruşturdu ve çalıların arasına fırlattı. Artık Zach ve Sara'nın tüm dikkatinin kendisinde olduğunu fark etmesi bir dakikasını aldı.

"Her şey yolunda mı?"

Conall Zach'in sorusu karşısında omuz silkti. "Kuzenimden."

İşte böyle, Zach umursamayı bıraktı. Conall'ın ailesini tanıyordu ve onlardan hoşlanmıyordu. Böylece fatura yığınını açmaya başladı. Ancak Sara'nın durumu farklıydı. Merakını bir levyeyle engelleyemezsiniz.

"Kuzenin nesi var?" "Hiçbir şeyi yok."

"Yine yalan söylüyorsun. Bundan nefret ettiğimi biliyorsun." Zach buna sırıttı.

"Kart ne hakkındaydı?"

"Aileyi ziyaret etmemi istiyor. Ama sanırım kendimi ateşe vermeyi tercih ederim."

"Bu aşırı görünüyor. Ve gereksiz. Biz senin aileniz. Siktir et onları." Sara Morrighan oldukça narin bir çiçektir. "Onları görmeye gitmek ister misin?"

"Hayır."

"O zaman gitmeni yasaklıyorum. Çünkü ben Alfa Dişi'yim ve görünüşe göre bunu yapabilirim." O istemediği sürece bunu asla yapmazdı. Ama şu anda bunu yapmasını istiyordu.

"Lanet olsun sana kadın," diye şakacı bir şekilde azarladı. "Sanırım burada sıkışıp kaldım, ha Zach?"

"Onun arkadaşlarıyla tek başıma yüzleşmeyeceğim."

"Ne dedim ben?" Sara tersledi. "Arkadaşlarımı gördüğünde neşeli olmanı istiyorum."

"Ben neşeli değilim."

"Yapmak istersen *yaparsın*."

Zach'in kızgınlığına rağmen Conall buna güldü. Kadın Zach'e hiç yüz vermiyordu. Conall da Zach'in başka türlü olduğunu istemeyeceğini biliyordu.

Sara tekrar Conall'a döndü. "Şimdi burada olman için ısrar ediyorum çünkü doğum günüm yaklaşıyor ve bir parti bekliyorum. Teksas barbeküsü ve sıra dansı düşünüyorum."

Zach yine homurdandı. "Sıra dansı *yapmayacağım*."

Conall başını salladı. "O zaman çizgi dansı olsun!" Sara Conall'a omzuyla vururken ve Conall da Sara'ya vururken Zach'in bakışlarını görmezden geldi. Kadın, hiç sahip olmadığı psikopatça tehlikeli küçük kız kardeşi gibiydi.

Zach elindeki evraklara bakarak, "Bu lanet olası su faturası da neyin nesi?" diye hırladı.

Miki limuzinden indi ve gözlerini dikti. "Bunun doğru adres olduğuna emin misin?"

"Evet, hanımefendi. Bay Sheridan için bütün teslimatları ben yapıyorum."

"Ama burası bir ev değil." Bir malikane. Bir kale. Bir saray. Ama ev değil.

"Bavullarınızı getireyim, hanımefendi."

Miki, Sara'nın yeni evine bakmaya devam ederken başını salladı. Kendi geniş arazisi üzerinde devasa bir bina. Evin yanında, her şekil ve tanımıdaki motosikletlerin yanı sıra birkaç kamyonet ve SUV ile dolup taşan devasa bir garaj vardı. Marrec'in bisikletlerini hemen tanıdı. Görünüşe göre Sürü, Sara'nın vekil babasına bir sürü iş veriyordu.

Buna inanamıyordu. Sara burada nasıl yaşayabiliyordu? Bir kitap ve soda ile mutlu olan Sara. On beş yıl boyunca Marrec'in yerinde mutlu bir şekilde çalışan ve lise ve ortaokul boyunca "C'd" yapan Sara. O Sara şimdi nasıl oluyor da kapıdan eve tek başına gitmenin neredeyse on dakika sürdüğü bir yerde yaşayabiliyordu?

Miki, Angelina'nın ona söylediği son sözlerden birini hatırladı: "Onun evini seveceksin. Güzel bir yer. Sadece bir verandaya ihtiyacı var."

Sundurma mı?

Ön kapı açıldı ve Sara göründü. Fiziksel olarak biraz farklıydı. Daha zayıftı. Saçları çok daha uzundu, neredeyse beline kadar geliyordu. Ama yıpranmış kot pantolonu, hırpalanmış Harley-Davidson tişörtü ve eski kovboy çizmeleriyle hâlâ Sara'ydı. Sara'nın yüzü Miki'yi görür görmez aydınlandı ve Miki arkadaşını görmek için bu kadar uzun süre beklediği için kendinden nefret etti.

"Dostum!" Sara merdivenlerden inip doğruca limuzine koştu, Miki'yi yakalayıp ikisini de aracın içine geri devirdi.

Sara'nın kahkahaları ve heyecanı bulaşıcıydı ve Miki daha ne olduğunu anlamadan arkadaşına sarılıp onunla birlikte çığlık atmaya başladı.

"Seni kaltak! Hiç gelmeyeceksin sanmıştım!" Sara ayağa kalktı, Miki'nin elini tuttu ve onu arabadan dışarı sürükledi. Ona tekrar sarıldı.

Aynı anda ikisi de "Saçların uzamış" dedi. Sonra gülmeye başladılar.

"Çantaları nereye koymamı istersiniz, Bayan Sheridan?"

Sara dondu kaldı, karnının derinliklerinden vahşi bir hırıltı yükseldi. "Adım Bayan Morrighan. Bana bir daha Bayan dersin taşaklarını ölene kadar sıkarım. Şimdi şu lanet çantaları koridora at."

"Peki, hanımefendi." Şoför Miki'nin çantalarını aceleyle götürdü.

"Sonunda saldırganlığını kontrol altına aldığını gördüğüme sevindim."

Kollarını birbirlerine dolayarak eve doğru yürüdüler. "Bence bunu bilerek yapıyor."

"Bu kadar büyütecek ne var? Onunla evleneceksin, değil mi?"

"Neden?" Sara gerçekten de bunu kastetmişti. "Yani, biz işaretlendik. İkimiz de bir yere gitmiyoruz. Ayrıca..." Sağ kolunu kaldırdı, göz alıcı bir kabile dövmesi kolunun büyük kısmını kaplıyordu. "Birbimize benzeyen dövmelerimiz var."

Sara ve Zach kesinlikle ilginç bir çiftti. Miki, Sara'nın beş ay önce arkadaşına heyecanla Zach'le "iş bitirdiklerini" söylediği telefonun etkisinden hâlâ kurtulamamıştı. Miki bunun evlenmek için acele ettikleri anlamına geldiğini düşündü. Ama Sara'ya bırak... ikisi de hastaneye gitmiş ve kısırlaştırılmışlardı. Asla üremek istemeyen mükemmel uyumlu şekil değiştiriciler. Tuhaf bir paranormal şekilde tatlı bir şeydi.

"Ne kadar güzel bir aşk ilanı. Artık rock yıldızları gibisiniz."

"Alaycı sürtük. Tanrım, bunu özlemişim."

Sara Miki'nin ceketini kaptı ve onu evin içine sürükledi. Miki Sara'yı hiç bu kadar enerjik görmemişti. Ve kadın gülümsemeden duramıyordu. Sonunda Sara ait olduğu yeri bulmuştu ve Miki onun adına daha mutlu olamazdı.

"Ev hakkında ne düşünüyorsun?"

"Bence tam bir malikane."

"Evet, sanırım. Ama bir verandaya ihtiyacı var."

İçeri girdiklerinde Miki ağzı açık, hayranlıkla bakakaldı. İçerisi dışarıdan daha muhteşemdi. Koridorda mermer zeminler ve kilometrelerce yükseklikte tavanlar vardı. Gömme oturma odasına açılan büyük meşe kapıların karşısında dolambaçlı bir merdiven duruyordu.

"Senin odan şu merdivenlerin yukarısında. Soldan ikinci kapı. Burası oturma odası. Devasa bir televizyonu var. Bütün futbol maçlarını orada izliyorum." Sara onu koridorda sürükledi. "Burası mutfak. Güzel, değil mi?"

"Ne yazık ki yemek yapamıyorsun."

"Kusura bakma ama çok güzel tavuk ve köfte yaparım."

"Ve tek yaptığın bu."

Miki birden kendini başka bir Sara kucaklaşmasının içinde buldu. Kız gerçekten güçlenmişti ve belli ki bunu nasıl kontrol edeceğini tam olarak öğrenememişti. Biraz daha sarılsa Miki'nin kaburgalarını kıracaktı.

"Seni çok özledim."

"Sara-"

"Angie gelene kadar sabırsızlanıyorum. O zaman üçümüz tekrar bir arada olacağız."

"Beni öldürüyorsun."

"Ah. Özür dilerim." Sara onu çabucak serbest bıraktı. "Hey. Seni biriyle tanıştırmalıyım. Bekle." Sara dışarı koştu ve Miki İtalyan fayanslarıyla kaplı paslanmaz çelik mutfığa baktı. Takdirle ısıklık çaldı.

"Beğendiğine sevindim."

Bir çığlık attı ve bir metre kadar geriye sıçradı. "Lanet olsun, Zach! Biraz gürültü yapsana!"

"Alış buna, tatlım. Hepimiz yapıyoruz

bunu." İkisi de birbirlerine dudak büktü.

Zach ona yukarıdan aşağıya baktı. "Güzel botlar."

Miki tezgâhın üzerindeki kâsedan bir portakal aldı. Onu kocaman odanın diğer ucuna fırlattı. "Git al oğlum! Git al onu!"

Zach dişlerini sıktı, gözleri tehlikeli bir şekilde kısıldı. Sara'nın onu tezgâhın karşısına geçmekten alıkoymak için ona ne söz verdirdiğini merak ediyordu. Bu eğlenceli olabilirdi.

"Evet, Zach." Sırıttı. "Eski Alfalarınız Yates ve Casey nerede? Yoksa onları öldürüp leşlerini yedikten, kemiklerinden iliklerini emdikten sonra kendi pisliğinizin içinde kan ve ölüm cümbüşü içinde yuvarlandınız mı?"

Zach ona ters ters baktı.

"Ne?" Masumca omuz silktili. "Sadece soruyorum."

"DC'de yeni bir kulüp açıyorlar, seni psikopat küçük..."

Miki kıkırdadı, ona her ne diyorsa duymazdan geldi ve cam sürgülü kapılara döndü. Sara'nın bir şeye seslendiğini gördü.

"Aman Tanrım!" Miki dönerek uzaklaştı ve dehşet içinde Zach'e döndü. "Bu da ne böyle?"

"Bu onun köpeği."

"Yüce Tanrım, dostum, aklından ne geçiyordu? O şeyin evine girmesine izin veremezsin. O bir mutant!"

"Otoyolun kenarında bulmuş. Almak zorundaydı." "Nesi varmış?"

"Hiçbir şey, gerçekten. Kısa güdük ön bacakları, çok uzun arka bacakları ve acayip büyük kafası dışında. Eğimli sırtı. Ve tabii ki bir gözü eksik."

Sara trajik bir şekilde köpeğiyle birlikte geri döndü. "Bu da Miki teyzen."
Miki gözlerini hayvana dikti. "Mik. Bu Roscoe T. Budsworth."

"Roscoe T. Budsworth? Yapabildiğinin en iyisi bu mu?"

"Bu harika bir isim. Prestiji var."

Zach köpeğe baktı. "Ona ne isim verirsen ver, yine de çirkin bir köpek."

Sara eğilip Roscoe'nun uzun, sarkık kulaklarını kapatırken Zach'e ters ters baktı. "Ona iyi davran!"

"Ona iyi davrandığım için şanslısın." Zach Miki'ye ters ters baktı.

"Görüşürüz, Tinker Bell."

"Görüşürüz, ahmak."

Zach son bir bakışla mutfaktan çıktı.

Sara Roscoe'nun yanına çömeldi ve parlak paltosunu okşadı. "Ona gidip getirmesini söyledin, değil mi?"

"Ben aslında o kelimeleri kullanmadım..."

Üçüncü Bölüm

Miki yüzüstü yatağına düştü. Kocaman ve çok yumuşaktı, bulutların üzerinde uyumak gibiydi. Ve harika kokuyordu. Burnunu yorganın içine gömdü ve derin bir nefes aldı. Tamam. Kabul ediyordu. Bir beden böyle yaşamaya alışabilirdi. Kolayca.

Son dört saatini Sara'yla birlikte mutfakta geçirmişti. Bisküvi yemişler, ayran içmişler ve o inanılmaz tatlı ama baktıkça rahatsız eden köpekle oynamışlardı.

Ve Conall bir kez bile uğramamıştı. Bu da iyiydi, kahretsin. Sara ve Angelina ne düşünürse düşünsün, günümüzün Vikingi Conall Viga-Feilan'la takılacak değildi. Hayatta olmazdı. Hiçbir gün.

Aşkın, seksin ve geri kalan her şeyin saçmalık olduğunu zor yoldan öğrenmişti. Büyük resimde dikkatini dağıtan bir şeydi. Annesi tıp fakültesine gitme umuduyla üniversite planları yapıyordu. Sonra Miki'nin babasıyla tanıştı. Bir gayrimeşru bebekten sonra, annesi Miki'ye bakarken o da evine ekmek götürebilmek için ölümüne çalışıyordu. Ama Miki'nin o yola girmeye hiç niyeti yoktu. Bu yüzden onun için önemli olan önümüzdeki üç gündü. Geri kalan her şey bunun yanında ikinci planda kalacaktı.

Şu anda Sürü alt katta Çin yemeği sipariş ediyordu ve Miki bu fırsatı değerlendirerek odasına çıkıp duş aldı. Havaalanında ve uçakta geçirdiği günün ardından kendini bitkin hissediyordu ve hâlâ dolu dolu bir gece planlamıştı. Hep birlikte ciddi bir dans ve parti için Sürü'nün kulüplerinden birine gideceklerdi. Miki bundan vazgeçmeye çalıştı ama Sara ona karşı çıktı ve Miki'nin rahatlaması gerektiği konusunda ısrar etti.

Ama Miki işi bitene kadar rahatlayamazdı. Ve zaten muhtemelen sadece iki ya da üç saat uyuyacağı için, bir kulüpte biraz zaman öldürmenin zararı olmazdı.

Sürüyü düşündü. Hepsi ona karşı çok tatlıydı... Zach hariç. Ve Sara'yı gerçekten seviyor gibi görünüyorlardı... özellikle de Zach'i. Eski Alfalar Yates ve Casey ile birlikte yaşamının Sürü için biraz fazla boğucu olduğu hissine kapıldı. Zach "özgür seçim" lafını çok kullanıyordu ve Sara, Sürü korunmaya devam ettiği sürece herkesin ne yaptığıyla uğraşmaktan hoşlanmıyordu.

Miki şimdi bunca ay boyunca arkadaşından uzak durarak aptallık ettiğini fark etti. Sara'yla tekrar birlikte olmak, konuşmak ve saçmalamak, kendisini yüzde yüz daha iyi hissetmesi için gerçekten ihtiyacı olan tek şeydi. Şimdi kendini tezini savunmaya ve yeni hayatına başlamaya hazır hissediyordu.

Ancak bu daha sonrası için bir endişeydi. Şu anda Miki fazla bir şey yapmaya hazır değildi. Bu yüzden hâlâ yüzüstü yatarken ayakkabılarını çıkarmaya çalıştı. Ne yazık ki onlar bottu ve bağcıkları oldukça sıkıydı. Sıkıntıyla homurdandı ve aptalca bir nedenle birini diğerinin yardımıyla tekmelemeye devam etti, gerçekten kalkıp medeni bir insan gibi ayakkabılarını çıkarmak için çok tembel hissediyordu.

Ancak güçlü, sert ellerin botunun etrafını sardığını ve bağını çözmeye başladığını hissettiğinde şaşkınlıkla sarsıldı. Kendini ellerinin üzerine kaldıran Miki omzunun üzerinden baktı. Conall yatağın ayak ucundaydı, dizlerinin üzerinde, bağcıklarını çözüyordu. Ne kadar zamandır orada durmuş onu izlediğini biliyordu ama düşününce tüm vücudu ısındı.

"Hey, Miki." Başını kaldırıp bakmadı, sadece bağcıklarını çözmeye devam etti. Botlarının önünü göremese de, muhtemelen gerekenden çok daha uzun sürüyordu.

"Hey, Conall."

"Nasıl gidiyor? Yolculuğun iyi geçti mi?"

Miki kelimeleri çıkarabilmek için yutkunmak zorunda kaldı. "Evet." Tamam. Tek kelime. Anlaşılan şu anda daha iyisini yapamıyordu. Adamın tek yaptığı, botlarını çıkarmasına yardım etmektir. Tabii bunu yaparken dizlerinin üzerindeydi. Onun dizlerinin üstünde olmasından hoşlanıyordu.

Kendine gel Kendrick.

Konuşmaya başlaması gerekiyordu. Şimdi. "Seninle işler nasıl gidiyor?"

Hâlâ başını kaldırmıyordu; onun yerine kendi iri ellerinin bir botu yavaşça çıkarmasını ve sonra diğerine başlamasını izliyordu. Kalın ve neredeyse beyaz sarı saçları yüzünün önüne düşüyordu. Tıpkı kendisinininki gibi, onu son gördüğünden daha uzundu ve omuzlarına dökülüyordu. Saçları ona ipeği hatırlattı ve teninde de öyle hissedip hissetmeyeceğini merak etti.

"Oldukça iyi," diye mırıldandı usulca.

Diğer botunu da çıkarıp bir kenara koydu. Kalçalarına yaslanıp yüzüne bakarken ellerini baldırlarında ve ayaklarında gezdirdi. Hayatında gördüğü en açık mavi gözlere sahipti ve onu tamamen büyülemişti.

"Çıkarmak için yardıma ihtiyacın olan başka bir şey var mı?" diye sordu huysuzca.

Miki neredeyse "her şey" diyecekti ama kendini tuttu. Ayaklarını Conall'ın harika dokunuşundan çekti ve kendini dizlerinin üzerine çekti. Sırıtarak küçük bir el salladı. "Hayır. Ben iyiyim. Ama teşekkürler." Yavaşça ayağa kalktı, gözleri onun yüzünden hiç ayrılmıyordu. Hâlâ dizlerinin üzerinde olan kadın, adamın vücudu yükselmeye devam ederken ondan uzaklaştı. Adamın tam olarak ne kadar uzun olduğunu unutmuştu. Ve tam olarak ne kadar büyük olduğunu. Bazı açılardan adam bir ayıydı.

Ona bakmakla ve ondan uzak durmaya çalışmakla o kadar meşguldü ki, Miki yataktan düştü.

"Miki?" Başını kaldırdığında adamı yatağın üzerinde, tepesinde buldu. "İyi misin?" Kahkahasını bastırmaya bile çalışmadı. Harika. Şimdi onun ineklik seviyesini tam olarak görebiliyordu. Çok yüksek olduğunu biliyordu. Bu, onun kesinlikle kendisine göre bir kadın olmadığına onu ikna etmeliydi. Conall gibi bir adam, tam bir cümleyi tamamlayamayan, hatta cümleyi heceleyemeyen boş bir süper model hatun bulmalıydı.

"Ben iyiyim." Doğrular ayağa kalktı ama daha ayağa kalkamadan Conall yatağın etrafından dolaşıp arkasında durdu. İri elleri kollarının altından geçti ve sanki bir cips torbasından daha ağır değilmiş gibi onu yerden kaldırdı.

Ayakları sert zemine değdiğinde "Ah... teşekkürler," diye ısırdı. Ondan uzaklaşmaya çalıştı ama adam gitmesine izin vermedi. Bunun yerine, onu göğsüne yaslayana kadar geri çekti. Kolları kızın vücuduna dolandı ve kıza doğru eğilerek kollarını hafifçe iki yanına sıkıştırdı. Bu başka biri olsaydı, tamamen çıldırırdı. İşi bittiğinde gözleri yerindeyse şanslı sayılırlardı. Ama Conall'ın elleri onun üzerindeyken konsantre bile olamıyordu.

Husky, kulağına karşı. "Seni özledim Mik."

Bu adam onu öldürüyordu. "Conall?"

"Miki?" Kocaman ellerinden biri Miki'nin göğsünde gezinirken boynunu okşadı. Meme uçları hemen sertleşti. Gözlerini kırıştırdı. *Bu ne zaman olmaya başlamıştı?*

"Sanırım geri çekilmen gerekiyor." En azından bunu söylediğinden oldukça emindi. Konsantre olmakta zorlanıyordu. Özellikle de adamın dili boynundan kulağına doğru kayarken.

"Öyle *mi düşünüyorsun?*" Adamın eli kadının göğsünü sıktı ve kadın sırtını dikleştirdi. "Ya da sen *biliyor musun?*"

Oh oğlum, o iyi. Miki, Conall'ın çok az bir çabayla bir rahibeyi fahişeye dönüştürebileceğine bahse girer. Tabii ki o bir rahibe değildi.

Vücudunu Conall'dan çekti ve sanki teni Conall'ı kaybettiği için bağırmaya başladı.

Miki geri çekildi. "Conall. Yanlış bir fikre kapılma."

"Neymiş o fikir?"

"Seninle yatmayacağım."

Ona doğru bir adım attı. "Uyumaktan falan bahsetmiyorum."

Tekrar geri çekildi. "Bunu benim için kolaylaştırmayacaksın, değil mi Viking?"

Bir adım daha attı. "Hayatta olmaz, Kendrick."

Bir kez daha geri çekildi ve bir şifonyere çarptı. Onu savuşturmak istercesine kolunu kaldırdı. "Dur!"

O da öyle yaptı.

"Bak, sen doğal olmayan bir şekilde iri ve yakışıklı bir adamsın. Eminim dışarıda senin için mükemmel olabilecek bir sürü kadın vardır."

"Şahsen ben cümle içinde 'çokluk' kelimesini başarıyla kullanabilen kadınları severim."

Kahretsin, piç kurusu onu gülümsetmişti. Bundan nefret ediyordu. Özellikle de o da gülümsediğinde. Gerçekten muhteşemdi. Ve en az onlar kadar tehlikeliydi.

Gülümsemesini kontrol altına almaya zorlayarak, "Ben duş almaya gidiyorum. O yüzden defolup gitmen gerek." Banyoya doğru yürüdü ve lüks ve büyük odaya adımını attığında Conall'ın arkasında durduğunu fark etti. Tamam, tamam. Şimdi bu iş tüyler ürpertici olmaya başlamıştı.

Arkasını döndü. "Başka bir şey var mı?"

"Hayır. Hiç yok."

"Tamam. Ben duş alacağım... tek başıma."

"Harika." Birbirlerine baktılar. Kadın adamın neye sırtıttığını anlayamadı. Sonra, nihayet, kısık bir kıkırdamayla, "Buranın benim banyom olduğunu biliyorsun, değil mi?" diye sordu.

Miki gözlerini kapadı. "Ne?"

"Evet. Aslında burası *benim* odam."

Dişlerini sıktı. Harika. Özenle yapılmış yataktaki o harika koku Conall'a aitti. Hem bugünlerde kim yatağını yapıyordu ki? Miki çarşafı değiştiirmedığı sürece yatağını toplamazdı.

"Bana sağdan ikinci kapı olduğunu söyledi."

"Aslında seninki üçüncü. Hemen yandaki kapı."

"Tabii ki öyle." Sara'yı *öldürebilirdi*.

"Ama lütfen kalmaktan çekinme. İstedğin kadar duş alabilirsin. Sabun konusunda yardımcı olabilirim."

Bunun görüntüsü aklını başından aldı ve sanki biri ciğerlerini sıkılmış gibi hissetti çünkü nefes almakta çok zorlanıyordu.

"Çok iyi bir komşusun Viking. Ama ben kendi odama gideceğim."

Yolunu tamamen kapatmıyordu ama banyodan çıkmak için ona doğru kayması gerekiyordu ve bu bağlantıyı ayak parmaklarına kadar hissetti. Neredeyse inleyecekti.

"Yemekte görüşürüz," diye ciyakladı. Sonra da koşmaya başladı.

Conall, Alfa'sının bu konuda ne düşündüğünü umursamıyordu; Sara'ya verebileceği en büyük öpücüğü verecekti. Odasına döndüğünde nihai cinsel fantezisini yatağında yüzüstü yatarken bulmak her erkeğin isteyebileceğinden çok daha fazlasıydı. Bunu ummaya cesaret edebilirdi. Yorganını koklamaya başladığında, kot pantolonunun içine boşalabileceğini düşündü.

Kadın ona denemeden bile bir şeyler yaptı. Onun yanında kendini kontrol edemiyor gibiydi. Onu ilk gördüğünde, ona dokunmaya hiç niyeti yoktu. Hatta kadın geldiğinde bilerek uzak durmuştu. Sara ona Miki'yle havaalanında karşılaşır ya da onu kapıda karşılar çıldıracağını söylemişti. Bu yüzden saldırmadan önce ona rahatlaması için bir şans vermek istemişti. Ama onu bir kez daha kokladığında, ellerini ondan uzak tutamadı.

İşler daha da kötüye giderse, bacağını becermeye başlayabilirdi.

Yatak odasının kapısını kapattı ve derin bir nefes aldı. Kadının sadece kokusu bile onu sertleştirmişti. Çok güzel görünmesinin de bir faydası olmamıştı. Sadece altı ay geçmişti ama kızın daha da seksi görüldüğünden emindi. Kıvrık saçları biraz daha uzamıştı, şimdi omuzlarının hemen üstüne kadar uzanıyordu ve cildi onu son gördüğü zamankinden daha yumuşak olmasa da yumuşak görünüyordu.

Miki tek kelimeyle... güzel görünüyordu. Ve vücudu harika hissediyordu. Onu kucakladığında ve kapıdan çıkarken ona sürtündüğünde

O vücudu çıplak ve onunkiyle her türlü pozisyonda hayal etmeye devam etti. Ve onu duşta düşündü. O göğüsleri, o bacakları, o kıcı sabunlarken. *Lanet olsun. Yanlış düşünce*, diye homurdandı kendi kendine duşa doğru giderken.

Sara kapısını çalıp kafasını içeri uzattığında Miki bir eşofman altı ve bir sweatshirt giymiş, ıslak saçlarını yüzünden uzaklaştırmıştı.

"Hey. Akşam yemeği geldi."

Miki Sara'yı tişörtünden yakalayıp odaya soktu ve kapıyı çarptı.

"Ne oluyor be?"

"Beni Conall'ın odasına sen gönderdin, seni kaltak!"

"Gönderdim mi? Hah. Bu hatayı nasıl yaptım?" Kafasına bir şişe şampuan fırlayınca Sara eğildi. "Tanrı aşkına, kadın! Sakin ol!"

"Bana onu ayarlamaya çalışmayı bırak!"

"Sadece seni yatağa atmaya çalışıyorum... Bırak onu!" Miki elindeki saç fırçasını en yakın arkadaşına fırlatıp fırlatmamayı tartıştı. Otuz saniye kadar düşündükten sonra kolunu indirdi ve Sara gülümsedi. "Demek onun odasına gittin. Bunda büyütülecek ne var?"

Miki ters ters baktı. "Beni yatağında yüzüstü yatmış, yorganını koklarken buldu."

Sara önce tıkanıp, sonra kahkahayı bastı. Miki fırçasını tekrar kaldırdı. "Tamam. Tamam. Tamam. Özür dilerim. Dostum, çok özür dilerim. Bu kadar çabuk... rahatlayacağını düşünmemiştim."

"Sonuç olarak sen ve Angelina'nın geri çekilmeniz gerekiyor."

Sara derin bir nefes aldı. "Hayatım, ben bir sorun görmüyorum. O seksi. Heteroseksüel. Hastalıksız. Zach'imın yanında o yürüyen bir mükemmellik. Sorun ne?"

"Olay onun gibi adamların seni içine çekmesi, kendilerinin yapması, sonra da sikip atması. Sanki DNA'larında varmış gibi."

"Şimdi de babandan bahsediyorsun."

"Ben sperm donörü terimini tercih ederim. Ve sonum annem gibi olmayacak."

"Tabii ki olmayacaksın. Özellikle de zengin bir kasabalı tarafından becerilip hamile bırakılan on altı yaşında bir bakire olmadığın için. Yani şimdiden oyunun önündesin."

Miki Sara'nın alaycılığına ters ters baktı. "Bu lanet olası konuşmayı Angelina ile zaten yaptım. Ve eğer siz iki fahişe yeni tanıştığınız bir adamla anlamsız bir seks yapmak istiyorsanız -bir motorcunun kafasına girmek gibi- bu sizin seçiminiz."

"Hey! Bu hiç adil değil. Anlamsız olduğu da söylenemez. Adamla neredeyse evliyim."

"Umurumda değil. Geri çekil."

Sara iç çekti. "Tamam, tamam. Tamam, tamam. Geri çekileceğim." "Teşekkür ederim."

Ve Sara toplam on beş saniye boyunca geri çekildi. "Yine de bir vibratör bir hayat arkadaş yapmaz."

Miki homurdandı. "Siz ikiniz neden Bay Mutlu'ya takmış durumdasınız?" "Belki de ona gerçekten isim verdiğiniz içindir."

"Her neyse." Miki bavuluna döndü, bavuluna koymadığını bildiği bir şey görünce durdu. Kahverengi bir kâğıt torba çıkardı. "Dostum, bunu ben paketlemedim." Uluslararası casusların onu bir taşıyıcı olarak kullandığı görüntüler aklından geçti. Ancak Sara'nın yaralı yüzündeki ifade farklı bir hikâye anlatıyordu.

"Paketlememiş olabilirsin..."

Miki kaşlarını çatı ve çantayı açtı. İçinde prezervatif kutuları vardı. En üstte de bir not duruyordu. Angie'nin mükemmel el yazısını hemen tanıdı.

Gerçekten, biriyle yatmanın zamanı

gelmedi mi? -Angie. "İkinizden de nefret

ediyorum."

"Şimdi. Şimdi." Sara kapıya doğru geri çekildi. "Angie ve ben sadece senin güvende olmanı istiyoruz. Doğum kontrol hapı kullanmıyorsun. Bazen insanlar o anın içinde kaybolurlar. Angie bunu iyi niyetle yaptı. Seni önemsiyoruz ve mutlu olmanı istiyoruz."

"Siktir et onu. Senin de canın cehenneme. Ve, bu konuda, niyetinizin de canı cehenneme."

"Gördün mü? Bunlar sevişmeye ihtiyacı olan bir kadının gergin küfürleri."

Sara prezervatif torbasını tam zamanında kaptı, kapıyı yırtarak açtı ve kaçtı.

Miki yatağının kenarına oturdu ve başını ellerinin arasına aldı. Bu uzun, çok uzun bir yolculuk olacaktı.

Dördüncü Bölüm

"Unut gitsin."

Sara omuz silkti. "Tamam. Zach'le gidebilirsin."

"Cehenneme kadar yolun var."

Sara, Zach'in havlamasına cevap vermedi. Kadın uzanıp adamın göğsüne bir yumruk indirdi.

"Ben..." Miki tatlı tatlı gülümsedi, "...o." "O zaman kışını kaldırıp oraya gitsen iyi olur."

Miki Conall'a baktı. Bisikletine yaslanmış, her zamanki gibi rahat ve masum görünüyordu. Siyah kot pantolon, siyah botlar, siyah tişört ve siyah deri ceket giymesinin bir faydası olmamıştı. Siyahlar içinde olağanüstü görünüyordu.

Conall ona o masum gülümsemesini takındı ve Conall içinden gelen küçük sızlanmaya engel olamadı. Conall'ın bu işi kolaylaştırmayacağını şüphesiz biliyordu.

"Gider misin artık?" Sara Miki'yi döndürdü ve Conall'a doğru itti. Miki onun gözlerindeki yırtıcı parıltıyı hemen gördü, ama onun kendisini zayıf görmesine izin vermeyecekti. Elinden gelse bile. Bu yüzden kararlılığını pekiştirerek ona doğru yürüdü.

"Pekâlâ Viking, birkaç temel kural."

Meraklı görünüyordu. "Mesela?"

"Uygunsuz dokunuşlar yok. Kendini bana sürtmek yok. Bana yaslanmak yok. Seni daha sıkı kavramam için bisikletinle akrobatik hareketler yapmak yok. Anlaştık mı?"

Conall kıkırdadı. "Senin motorcuların arasında büyüdüğünü unutup duruyorum." Ona doğru eğildi. Kadın onun kokusunu yorgandan tanıdı. Bu kokuyu gerçekten seviyordu. *Lanet olsun ona.* "Bak tatlım, o sıkı kışını motorun üzerine koy."

Miki ona ters ters baktı. "Belki de gitmek istemiyordumdur."

Başı ona o kadar yakındı ki neredeyse yanağına değecekti. Neredeyse. "İstersen burada kalabiliriz. Bu koca evde yapacak bir sürü şey bulabileceğimize eminim. Tek başımıza." Sonra daha yakına eğildi ve onu kokladı. Kasıklarından omurgasına doğru bir elektrik şimşeginin çakıp ensesinde bir yere indiğini hissetti. "Tanrım, kadın," diye inledi adam. "Çok güzel kokuyorsun."

Kadın sendeleyerek ondan uzaklaştı ama adam onun kolunu yakaladı.

Onu sıkıca kavrayarak bisikletine bindi ve yavaşça yanına çekti. "Bin."

Kendini onun arkasındaki koltuğa kaymaya zorladı ve ona uzattığı kaskı aldı.

Piç kurusu. Ona yaklaşıyordu ve bunu biliyordu. Kaskı kafasına geçirdi, kayışını sıktı. Adam bisikletini çalıştırdı ve bekledi. Onu beklediğini biliyordu ama neden beklediğini bilmiyordu.

"Ne?" diye sordu motorun gürültüsü arasında. "Kollarını bana dolayacak mısın, yoksa ne yapacaksın?"

"Ben de 'ya da ne' diye düşünüyordum."

Ona doğru yaslandı ve hemen meme uçları sertleşti. Şimdiden onun kurallarından birini çiğniyordu. "Ya kollarını bana dola ya da bu şeyin üzerinde tekerlekli paten yapmaya başlarım." Ve onun bunu kastettiğini biliyordu.

Sessiz bir iniltiyle kollarını onun beline doladı. Adam onu daha sıkı çekti, göğsünün tam sırtına yaslandığından emin oldu, bu da sert meme ucu durumuna bir nebze olsun yardımcı olmadı.

Arabayı garaj yolundan çekti ve bir dakika önce yola çıkmış olan sürünün geri kalanını takip etti.

Bunun düşündüğünden çok daha zor olacağını kim bilebilirdi? Kemiğine sarılmış bir köpek gibi Conall, kız sürekli "Bırak onu. Hemen bırak."

Seattle'a gitmesi gerekiyordu. Ve hayatının geri kalanında pişman olacağı bir şey yapmadan önce Viking'den uzaklaşması gerekiyordu.

Caddede ilerlerken bisikleti Zach'inkinin yanına yanaştı. Miki Sara'yı izledi, arkadaşı nihayet kendi ortamındaydı. Kollarını Zach'e dolamış, motorun gürültüsü arasında ona gülümsemesine neden olan bir şeyler bağıırıyordu... Aslında daha çok bakıyordu. İkisi de birbirlerinin arkadaşlığından gerçekten keyif alıyor gibiydi.

Miki aniden en iyi arkadaşını kışkırdığını fark ederek iç çekti. "Orada iyi misin?"

Yine kurtlar duyuyordu. Her şeyi duyabildikleri halde o evde herhangi bir şey yaparken nasıl rahat hissediyorlardı?

"Mik?"

"Ben iyiyim. Ben iyiyim."

"Yalancı." Bir elini gidonun üzerinde tutarken diğer eliyle kızın kolunu ovuyordu. "Ne oldu?"

"Aklımda çok şey var."

"Nasıl rahatlayacağını öğrenmen gerek. Bu konuda sana yardımcı olabileceğime eminim."

Bahse girerim edebilirdi. "Hayır, teşekkür ederim." "Gerçekten mi? Emin misin?"

Miki gözlerini kaçırdı ama gülümsemekten de kendini alamadı. Adam gerçekten utanmazdı. "Benim için hiçbir şey yapmana gerek yok. Asla."

"Spoilsport."

Beşinci Bölüm

Miki bir şekil değiştirenin bu kadar sıkıcı olabileceğini bilmezdi. Adam durmadan konuşuyordu. Kendisi hakkında. Adı bile onu sıkıyordu. Bob. Ona sessizce Sıkıcıların Kralı Bob demeye başladı. Kulübün etrafına bakarken onun saçmalamasına izin verdi.

Doğru, fazla bir şey yoktu. Ama bunun nedeni kurtların fazla bir şeye ihtiyaç duymamasıydı. Büyük bir barı olan karanlık, karamsar bir oda, dans etmek için bir oda ve seçtikleri şekil değiştiren arkadaşlarıyla öpüşebilecekleri bazı oyuklar. Burası tarafsız bir yerdi. Bir araya gelebilecekleri, dans edebilecekleri ve bölgecilik yapmadan harika vakit geçirebilecekleri bir yer.

Tabii ki burası kulübün tamamı değil, sadece kurtların olduğu kısımdı. Bir kat aşağıda Kuzey Kaliforniya'nın en gözde kulüplerinden biri vardı. Zengin ve ünlülerin, zayıf ve çelimsizlerle buluştuğu bir yer. Sara'nın kulübünü kitapçıdaki dergilerden birinde okumuştı. Burası sadece ateşli değildi, aynı zamanda çok para kazanıyor, yeni trendler başlatıyordu. Tüm bu saçmalıklar.

Ve Miki sonunda hâlâ kabullenmekte zorlandığı bir gerçeğin farkına varmıştı.

Sara çok zengindi. Biraz değil. Zengin sayılmazdı. *Çok* zengindi.

Sürü'nün yeni sırdaşı Kelly'ye göre Sara'nın sadece Sürü'nün parasına erişimi yoktu, ailesi tarafından kendisine bırakılan parası da vardı. Büyükannesi bu paraya dokunmayı reddetmiş, torununu sahip olduğu her küçük şey için çalışmaya zorlamıştı. Gerçi Miki bundan biraz memnundu. Zengin, sümüklü bir şekil değiştiren Sara'yı hayal edebiliyordu. Miki muhtemelen o Sara ile arkadaş olmazdı. Ama havalı, hâlâ Jockey For Her iç çamaşırını giyen Sara kesinlikle onun arkadaşıydı. En iyi arkadaşı. Tıpkı Angelina gibi.

Görünüşe göre bu Sara da bir zamanlar birbirlerine tahammül edemeyen sürüleri bir araya getirerek tam bir ateşkes sağlayıcı olmuştu.

Miki'nin gözleri onu bulana kadar dans pistini aradı. Altı ay önce zar zor yürüyebilen kızın bu olduğuna hâlâ inanamıyordu,

sürekli acı içindeydi ve inanılmayacak kadar yalnızdı. Miki şimdi onu ne kadar kıskanıyorsa, onun için de o kadar büyük bir mutluluk duyuyordu. Miki, en sevdiği siyah kovboy şapkasını takmış olan Sara'nın vücudunu Zach'inkine doğru hareket ettirini izledi. Zarafeti ve hassasiyeti vardı ve şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Zach ellerini ondan uzak tutamıyordu.

Birden Miki'nin aklına Bob'un hâlâ saçmaladığı geldi. Beyninin trajedisi, yirmi farklı şey düşünürken bile onu dinleyebilmesiydi. İlkokul öğretmenleri buna yetenek diyorlardı. Bob'un bütün gece ne kadar harika olduğundan bahsetmesini dinlemek zorunda kalırsa, kışına hediye. Tanrıya şükür Sara'nın sürüsünün bir parçası değildi.

Tabii ki bu gerçek Bob'un ona yaklaşmasını engellemiyordu. Daha da yaklaşmıştı ve Sara bundan hiç hoşlanmamıştı. Sadece çelik burunlu Docs'larıyla kendini çıplak hissediyordu. Kuzey Kaliforniya'ya giden bir uçağa binmek zorunda olduğu için, tüm değerli silahlarını evde bırakmak zorunda kalmıştı. Miki uzun zaman önce kendi cüssesinde bir kadının kesinlikle bir avantaja ihtiyacı olduğunu öğrenmişti.

Gerektiğinde Bob'un üzerinde kullanmak üzere kırabileceği bir bira şişesi bulmak için etrafına bakındı ama Conall aniden kalabalığın arasından çıktı. Bob'u ensesinden yakaladı ve kafasını bara çarptı, sonra onu kaldırıp fırlattı, adam uçarak yere düştü ve karşı duvara çarptı.

Conall iri gövdesini onun yanındaki tabureye oturturken sırttı. Az önce zavallı Bob'u terk etmeye zorladığı tabureye. "Ee, iyi vakit geçiriyor musun?"

Görünüşe göre Conall'ın bir erkeği geri çektirme yöntemini tartışmayacaklardı. Conall'ın bunu Bob onu rahatsız ettiği için mi yoksa Bob ona bu kadar yakın olduğu için onu rahatsız ettiği için mi yaptığını merak etti. Her ikisi de olmasını umduğu için kendinden nefret etti.

"Evet. Alt kat berbat ama burası harika."

"Bu sadece ailem için." Ve onun tüm kurtları ailesi olarak gördüğünü biliyordu.

Bilinmeyen bir nedenden ötürü bu hoşuna gitmişti. "İçecek bir şey ister misin?"

"Su." Miki, adamın eğilip barmenle konuşmasını izledi. Adamın vücudu ne kadar uzundu. Uzun ve iri. Ceketini çıkarmış ve onunkiyile birlikte barın arkasına koymuştu. Zach gibi esmer değildi. Ama aynı zamanda solgun da değildi. Siyah, kolsuz bir tişört giymişti ve kadın onun omuzlarının ve kollarının büyüklüğüne hayret etti. Adamın bileğine taktığı ince siyah bileziğe odaklandı. Bir çocuğun yaptığı bir şeye benziyordu. A

birbirine örülmüş birkaç yün parçasıydı. Yine de *hayatında* gördüğü en seksi şey olmalıydı. Bunu açıklayamazdı. Sadece öyleydi.

Tamam. Bunu hemen durdurması gerekiyordu. *Hemen şimdi.*

Miki tünediği tabureden kayarak indi ve boynunu gerdi. Bütün vücudu gergin hissediyordu. Gergin ve huysuz. Angie haklıydı. Miki gergin bir karmaşaydı. Ama aklında o kadar çok şey vardı ki. Conall'a bunu söylerken palavra atmıyordu. Aklında kimsenin tahmin edemeyeceği kadar çok şey vardı.

Bir şişe su aniden yüzünün önünde belirdi ve Conall'ın önünde durmak için sürüklendiğini fark etti. Conall'ın onun boynunu ve omuzlarını germesini izleyeceği düşüncesi içini ısıttı. Tekrar. Bunu kontrol altına alması gerekiyordu. Kontrol edemediği sıcak basmaları hakkında endişelenmeden de kafası yeterince meşguldü.

Miki suyu aldı ve Conall'ın tepesinde dolaştığını görmek için başını kaldırdı. "Tanrım, çok uzunsun. Ailenizdeki herkes bu kadar uzun mu?"

"Nordik bir şey bu."

Komikti, müziğin sesi inanılmaz derecede yüksekti ama kurtlar birbirlerini duymakta hiç zorlanmıyordu. Ancak Miki, biri ona bağırmadığı sürece hoparlörlerden gelen endüstriyel tekno sesini duyamıyordu.

Miki sudan biraz içti ve arkasında duran Conall'ı görmezden gelmeye çalıştı. Conall'ın vücudundan yayılan sıcaklığı hissedebiliyordu ve bu gerçekten hoşuna gitmeye başlamıştı.

Conall gözlerini Miki'nin ensesine dikti. Onun oradaki ve omuzlarındaki sıkı kasları germesini izlemek Conall'ı neredeyse çileden çıkaracaktı.

Dar bir atlet giymişti ve boynunun ne kadar uzun ve zarif, omuzlarının küçük ama güçlü, sırtının düz ve hafif kaslı olduğunu rahatlıkla görebiliyordu. Miki'nin kendini nasıl idare edeceğini bilen bir kız olduğunu söyleyebilirdi. Bu hoşuna gitmişti. Bir şövalyenin gelip onu kurtarmasını bekleyen küçük bir pısrık olmaması hoşuna gitmişti. Şövalye kalenin kulesine ulaştığında, Miki kendini güvenli bir yere çıkarmak için ayrıntılı bir makara sistemi tasarlamış olacaktı. Onun beynini çok seksi buluyordu. Beynini ve kıcını.

Karşı koyamayarak başparmağını aldı ve kızın ensesini okşadı. Kadın sertleşti ama elini geri çekmedi. Bunu iyi bir işaret olarak kabul ederek boynundaki gergin kasları yoğurmaya ve vücudunun tepkisini izlemeye devam etti. Kadının biraz gevşemesi uzun sürmedi, o da elinin geri kalanını

boğazına yerleşti. Parmakları köprücük kemiği boyunca uzanıyor, oradaki hassas eti nazikçe okşuyordu.

Kızın sırtı hâlâ ona dönüktü ama başını öne eğdiğinde gözlerini kapattığından neredeyse emindi. Boynunda gerginlik hissettiği diğer bölgelere de masaj yaptı ve onun iniltisini duyana kadar devam etti. Ve bu ses onu neredeyse öldürüyordu.

Conall yavaşça onun bedenini kendi bedenine çekti, sırtı önüne yaslandı. Alçak topuklu Doc Martens ayakkabılarını giydiğinde, başının üst kısmı neredeyse göğsüne ulaşıyordu. Evet, bu yüksekliği ikisi için de oldukça iyi kullanabilirdi.

Kızın kulağının yanına eğildi. "Dans etmek ister misin?" Kız döndü ve ona baktı. "Şaka mı yapıyorsun?"

İnanılmaz derecede kötü bir dansçı olduğu gerçeğiyle ilgilenip ilgilenmediğini merak etti. "Sorun nedir?"

"Ben beş beş bile değilim, sen nesin? İki metre falan mı? Aptal gibi görüneceğiz."

"Ben 1.80 *değilim*." Adam onun önünde hareket etti ve sonunda boynundaki tutuşu bıraktı. Bir an için gerçekten hayal kırıklığına uğramış gibi göründü.

"Biliyor musun Kendrick, hiç etkilenmedim." "Tam olarak neyden?"

"Siz zeki tiplerin çok daha yaratıcı olduğunı sanırdım." Kadın kaşlarını çattı ama adam eğilip ellerini kadının kıcının altından geçirerek onu yerden kaldırdığında bu şaşkınlık ifadesine dönüştü. Seksi deri bir mini etek giymişti ve altındaki külotu hissedebiliyordu. *Saten. Güzelmiş.*

"Delirdin mi sen? İndir beni!" Ama gülümsüyordu ve o kadar da kızgın görünmüyordu.

"Asla olmaz. Dans edeceğiz. Kollarını boynuma dola." Adam onu neredeyse yere düşürecekmiş gibi yaptığı için kız bunu çabucak yaptı. "Aferin kızıma. Ve bacaklarını belime dola."

Bir kaşını kaldırdı ve sırtıttı.

"Aklını çukurdan çıkar Kendrick." Gözlerini devirdi ama bacaklarını yine de onun etrafına doladı. Ayak bilekleri adamın sırtının alt kısmında kilitlendi ve leğen kemiği adamın kasıklarına doğru itildi. Ve tüm kalbiyle tekrar odasında bunu yapıyor olmayı diledi. Çırılçıplak.

Miki onu henüz yumruklamadığına inanamıyordu. Yapmalıydı. Ama istemeye istemeye de olsa, adamın bacaklarının arasında kendini çok iyi hissettiğini kabul etmek zorunda kaldı.

Doğruca ona bakarak, ikisini de dans pistinin ortasına doğru yürüttü. Miki için garip bir durumdu, adamın ateşli bakışları onu delip geçiyordu. Daha önce hiç kimse ona böyle bakmamıştı. En azından o fark etmemişti. Böyle bir durumda ne söyleyeceğini ya da ne yapacağını bilemediği için etrafına bakındı. Onun hareket ettiğini hissetti ve gözleri neredeyse başının arkasına kayacaktı. Adamın hareketleri *hoşuna* gitmişti. Kısa bir süre yatakta da böyle hareket edip etmediğini merak etti.

Kötü bir düşünce. Kötü düşünce. Kötü düşünce.

Sara'nın kendisini izlediğini gördü. Kendini beğenmiş ve muzaffer bir tavır takınmasını bekliyordu ama onun yerine Miki'ye çok tatlı bir bakış attı. Sara'yı boş yere umutlandırmak istemiyordu.

Sara'nın onu önemseydiğini biliyordu. Yıllar önce bazı kötü çocuklar Miki'yi yere düşürdükten ve ona ucube dedikten sonra Miki'yi oyun parkından kaldırdığından beri kadın onu önemsiyordu. Sara kalkmasına yardım etmiş ve Angelina da onların canına okumuştı. Tatlı, kız gibi Angelina'nın onlarla işi bittiğinde o çocukların canlarını kurtarmak için koştuklarını hatırlayınca gülümsedi. O zamandan beri birbirlerini koruyorlardı. Hatta birbirleri için hayatlarını tehlikeye atıyorlardı. Ama bazen Sara ve Angelina'nın onun için duydukları endişe biraz boğucu olabiliyordu.

Boynunun derisi ısırıldı ve Conall'a bakmak için başını çevirdi, onun su mavisi bakışları onu hemen yakaladı. *O tam bir baş belası.*

"Az önce nereye gittin?" "Ne?"

"Hadi ama Mik. İki bin mil uzaktaydın. Nereye gittin?" "Hiçbir yere."

Vurgulamak için başını salladı. "Sadece düşünüyordum."

"Bunu çok sık yapıyorsun, ha?"

"Evet. Sanırım."

"Ne gibi? Ne hakkında düşünüyorsun?"

"Bilmek istemezsin, Viking."

"Bana böyle seslenmen hoşuma gidiyor."

Bu duymak istediği son şeydi. Onu kızdırmak için böyle diyordu. *Seni aptal, hangi erkek kendisine Viking denmesinden rahatsız olur ki?*

"Gerçekten ne düşündüğümü bilmek istiyor musun?" Mükemmel. Onu nasıl korkutacağını çok iyi biliyordu. Ondan önce birçok erkeği korkutmuştu.

"Sordum, değil mi?"

"Sara'nın birlikte dans etmemizden bu kadar mutlu görünmeyi bırakması gerektiğini düşünüyordum. Zach'in onu dans pistinde mi sikeceğini yoksa tuvalete götürmek için mi bekleyeceğini merak ediyordum. Son on dakikadır eli kızın kot pantolonunun arkasındaydı ve kasıkları kızın kasıklarına bastırıyordu. Ben de tez savunmamda mavi takım elbisemi mi yoksa koyu yeşil takım elbisemi mi giysem diye düşünüyordum. Ya da hiç takım elbise giymemeli miydim? Ya da sadece bir elbise. Sonra elbisem olmadığını hatırladım. Sonra aç olup olmadığını merak ettim. Aç olmadığımı karar verdim. Sonra da hükümetin bütçe açığını halktan vergi almadan kapatmanın bir yolunu bulup bulamayacağımı merak ettim."

Conall, şaşırtıcı olmayan bir şekilde, bakakaldı. "Vay canına."

"Dediğin gibi, sen sordun, değil mi?"

"Aslına bakarsan sordum." Onu yakından inceledi. "Sen hiç düşünmek? Ya da en azından aynı anda sadece tek bir düşünceye sahip olmak?"

Miki bunu bir an düşündü ve başını salladı. "Hayır." "Gerçekten mi?"

"Kolay kolay dikkatim dağılmaz."

Viking ona baktı ve Miki yine o eski Çin duygusuna kapıldı. "Eminim senin dikkatini dağıtabilirim."

Bir homurtuyla ve kendini durduramadan, "Sözler, sözler." Miki dondu kaldı, Conall da öyle. "Uh..."

"Çok geç. Artık geri alamam."

"Ama..."

"Hayır. Eldiven atıldı." Adamın ellerinin kıkında sıkılaştığını hissetti ve küçük bir gıcırta çıkardı. "Ve ben sadece onu alacak ve onunla koşacak adamım."

Tamam. Tam olarak hangi noktada meme uçları soğuk olmadan ya da biri onları gerçekten ovmadan sertleşmeye başladı? Ayrıca, bundan daha fazlası olursa, gece bitmeden iç çamaşırını değiştirmesi gerekecekti. *Bu ne zaman olmaya başladı?* Ve kimseyle, özellikle de dev şekil değiştirenlerle ilişkiye girmeme kararlılığına ne oldu?

Listeye onun kıcını da eklemeliydim!

"Titriyorsun."

"Titremiyorum!"

"Telefonun titriyor." Şakayla karışık tsk-tsk'ladı. "Yine çukurda debeleniyoruz. Neyin var senin?"

Birden yüzü de diğer yerleri gibi sıcak ve rahatsız hissetti. Telefonu kalçasından çekerek havaya kaldırdı. "Bununla ilgilenmem gerekiyor."

Belli bir isteksizlikle onu yavaşça yere indirdi ve dans pistinden uzaklaştırdı. "Aramanı yap. Beş dakika içinde döneceğim." Conall'ın tuvalete doğru gidişini izledi. Onun gidişini izlemek hoşuna gidiyordu.

O ne halt ediyordu? Bu çok saçmaydı. Gülünç olan kendisiydi. O kot pantolonun içinde kıcının nasıl göründüğünü değil, tezini düşünmesi gerekirdi.

Miki telefonunu çevirip açtı. "Alo?"

Arayanın kimliğinden Craig olduğunu biliyordu. Ama kulüpte telefon çekmiyordu. Telefonu kapattı ve merdivenlerden inerek binadan çıktı.

Altıncı Bölüm

Conall ellerini yıkadı ve Miki'nin çıplak olduğunu düşündü. Bugünlerde neredeyse tek yaptığı buydu. Küçük bir kadını çıplak düşünmek. Miki'den önce dikkatini bu kadar dağıtan bir kadın olmamıştı. Zach'le birlikte bir sürü striptizci, garson ve bar fahişesinin arasından geçip gitmişlerdi. Sizi nasıl azdıracaklarını ve hemen nasıl emeceklerini bilen kızlar. Ertesi sabah onları aramanızı beklemeyen kızlar.

Miki o kızlar gibi değildi. Denemeden bile seksi ve ateşliydi. Söyleyebildiği kadarıyla hiç makyaj yapmıyordu ve buna ihtiyacı da yoktu. Onu her gördüğünde aynı lanet Doc Martens'leri giyiyordu ve başka bir ayakkabısı olduğundan emin değildi. Ama onları her zaman en seksi mini etek ya da şortlarla eşleştiriyor gibiydi. Bu gece deri giymişti. Kadın deri içinde gerçekten iyi görünüyordu.

Yürüyen, konuşan bir çelişkiydi ve adam ona aşık olduğundan endişelenmeye başlamıştı. Yine de daha ürkek bir kadın tanımıyordu. Onunla başa çıkmasına imkân yoktu. Pek sayılmaz.

Conall ellerini kuruladı ve banyo kapısına doğru yöneldi. Kapı tokmağına dokunamadan kapı açıldı ve neredeyse birebir kopyası onu takip etti. Ama kuzeni Einarr'ın ela gözleri vardı ve her zaman sinirli görünüyordu. Hoş bir adam değildi ve bunca yıldan sonra Conall hâlâ ondan nefret ediyordu.

"Merhaba kuzen."

Miki'nin telefonun iyi çekmesi için kulüpten uzaklaşıp yarım blok ötedeki köşeye gitmesi gerekti. Craig'i hızlıca geri aradı.

"Ne istiyorsun?" diye bağırdı telefona, gözleri sokağı tarıyordu. "Bu hiç dostça değil."

Craig böyle bir mankafa olabilirdi. "Craig."

"Tamam, tamam. Tamam. Tamam. Sadece şaka yapıyordum. Sadece yarın gece planlandığı gibi burada olacağından emin olmak istedim."

"Evet. Neden?"

"Herkes seni göreceği için heyecanlı. Değil mi çocuklar?"

Miki diğer uçtan gelen tezahüratı duyunca güldü. "Mi-ki! M i - k i ! Mi-ki!"

"Tamam. Tamam. Tamam. Orada olacağım. Ve hepiniz aptalsınız." "Patty's Pub'da buluşalım."

"Ne zaman?"

"Ondan sonra herhangi bir saatte. Kapanana kadar orada ol." Tabii ki geleceklerdi. Seattle'daki arkadaşları tanıdığı en sıkı içicilerdi. "Bizi yüzüstü bırakma, Umutsuzluk ve Acı Kraliçesi, Teksas olarak bilinen karanlık yeraltı dünyasının hükümdarı." Miki gözlerini kapadı. Arkadaşları tam bir inekti. Bu da kendisinin de büyük bir inek olduğu anlamına geliyordu çünkü ona sık sık kraliçeleri diyorlardı.

"Orada olacağımı söyledim. Bana baskı yapma." "Pekâlâ, güzelim. Görüşürüz o zaman."

Telefonunu kapattı ve kalçasındaki kılıfına geri taktı. Sonra kollarını vücuduna doladı. Donmak üzereydi. Kuzey Kaliforniya'da geceleri hava soğuk olurdu. Sara'nın sürüsü neden her zaman sıcak olduğunu duyduğu Güney Kaliforniya'da yaşamıyordu?

Miki sokağa geri dönüp kulübe doğru ilerledi. Bir ara sokaktan geçerken durdu. Durmak zorundaydı. Adını söylemişlerdi.

Karanlık sokağın derin girintilerine baktı ve Miki sesi tekrar duydu. Bir kadın sesi. Bir çift. Ona sesleniyorlardı. Yüzünü sokağa döndü ama girmedi. Girmek üzere değildi. Aptal değildi. Bunun yerine kulübe geri dönüp Sara ve Zach'i alacaktı.

Ama bir el aniden kolunu kavradı. "Gitme."

Başını kaldırıp bir kadının yüzüne baktı... ya da bir erkeğin... ya da bir dişi erkeğin. Dürüst olmak gerekirse, gerçekten bilmiyordu. Güzel ama çift cinsiyetli. Yine de kolunu öyle bir kavramıştı ki, Miki'ye ciddi bir rahatsızlık veriyordu.

"Bırak beni gideyim."

"Gitme tatlım. Sen burada olduğuna göre partiyi başlatmaya hazırдық."

İşte o zaman Miki'yi ara sokağa sürüklemeye çalıştı. Miki bir keresinde kendini savunma dersi aldığını hatırlıyordu ve eğitmenin sözlerini hiç unutmamıştı. "Seni ikinci bir yere götürmelerine asla izin verme. *Asla*."

Miki için o sokak ikincil bir yerdi. Hiçbir şekilde oraya giremezdi. Yukarı uzanarak kadının saçını yakaladı -bu *bir kadındı, değil mi?* - ve öyle bir çekti ki ikisi de tökezleyerek park halindeki bir arabaya çarptılar. Miki kadının saçını tekrar çekerken arabanın alarmı çaldı. Sonra bunu bir kez daha yaptı, ta ki düvenin kafasındaki saçları koparana kadar. Kadın öyle bir çığlık attı ki, eğer ikinci bir yere götürülmemeye çalışmakla meşgul olmasaydı Miki'yi korkutabilirdi. Tabii ki, sokaktan geri dönen çığlıklar onu harekete geçirdi.

Saçları hâlâ yumruğunun içindeyken kadının suratına bir yumruk indirdi. Sonra da çelik burunlu Docs'larını kullanarak kadının kasığına tekme attı. Kadın ya da erkek, bunun canını yakacağını biliyordu. Kadın yere düşerken Miki onun kolunu kaptı ve koşmaya başladı.

"Ne istiyorsun Einarr?"

"Bir erkek gelip kuzenini göremez mi?"

"Hayır. Ve Zach'in seni burada istemediğini biliyorsun." Özellikle de geçen sefer olanlardan sonra. O küçük buluşmadan kalan kurt kanı hâlâ duvarları boyuyordu.

"O İrlandalı kurt köpeğinin uşağı. Aynada kendine nasıl bakıyorsun?"

Conall gözlerini devirdi. Bu konuşmayı on yılı aşkın bir süredir yapıyorlardı. Tıpkı Einarr'ın sıkıcı bir adam olması gibi bu da sıkıcı bir konuşmaydı. Gerçekten de kuzeninin Viking atalarından miras aldığı tek şey ismi ve gaddarlığıydı. Bunun dışında ne bir Viking ne de bir kurttu. Sadece küçük bir pislikti.

"Çekil, Einarr."

Ve onu şaşırtacak şekilde Einarr yaptı. Yine de Conall banyodan çıkarken gözlerini ondan hiç ayırmadı.

Ana bara geri döndüğünde, her yerde olduklarını fark etti. Viga-Feilan kurtları. Bu hiç iyi değildi.

Conall Kelly'ye doğru yürüdü. "Zach nerede?" "Ofiste belki. Gerçekten bilmiyorum."

Conall işler kontrolden çıkmadan önce ofise doğru yola koyuldu. Zach bu yüzden Alfa'ydı. Conall'a kalsa, kuzeninin boynunu

ve hapse gönderilmeden hemen önce bir Sürü-Paket savaşı başlatmak. Muhtemelen iyi bir fikir değildi. En azından şu an için iyi bir fikir değildi.

Miki hızla kulübe geri döndü, arka kata çıktı ve kapıyı koruyan kurtlardan birinin kollarına atıldı.

"Hey. Hey. Sen iyi misin?"

Miki arkasına baktı. Onu takip eden kimseyi görmedi. Büyük bir nefes aldı ve kendini sakinleştirmeye çalıştı.

"Sara'yı alsam iyi olacak."

Miki onun kolunu yakaladı. "Sakın buna cüret etme!"

Yeterince sorunu vardı. Sara'yı da işin içine karıştırırsa kıyamet kopardı. "Ben iyiyim. Gerçekten iyiyim."

"Kanaman var, tatlım."

Miki ön koluna baktı. Kolunda dört derin kesik vardı.

Harika. Pençe izleri.

"Ben hallederim. İyi olacağım." Merdivenlerden yukarı çıktı, barın önünde durup arkasından deri ceketini aldı. Üzerine geçirdi ve banyoya yöneldi. Neyse ki Conall ya da Sara'yı görmemişti. İkisinin bu olayı nasıl abartacaklarını ancak hayal edebilirdi.

Kadınlar tuvaletini aramaya başladı ve kolayca buldu. Nasıl gözden kaçırabilirdi ki? Aslında üzerinde "Sürtükler" yazıyordu. Birkaç kadın çıkarken o da içeri girdi. Lavaboya gitti ve aynadaki yansımasını yakaladı. Biraz terli olması dışında, hâlâ kontrollü görünüyordu. İyi görünüyordu. Ceketini bir kolundan çıkardı ve ön kolunu soğuk suyun altına tuttu, acıdan irkildi ama kesiklerin çok derin olmadığına şükretti.

Kağıt havlu aldı ve hasarlı bölgeyi dikkatlice sildi. Yaptığı işe o kadar odaklanmıştı ki arkasında bir kadının durduğunu ve ona baktığını fark etmesi birkaç dakikasını aldı.

Aynadaki yansımasını izleyen Miki, kadının Conall'a ne kadar benzediğine hayret etti. Garip, Conall bir kız kardeşinden hiç bahsetmemişti. Ama kadın hiçbir şey söylemeden bakmaya ve sırtmaya devam etti. Ve Miki oldukça kötü bir ruh hali içindeydi.

"Ne?" Miki tersledi.

"Sadece kuzenimin senin gibi küçük bir cüceyle ne işi olduğunu anlamaya çalışıyorum."

"Belki de bunu ona sormalısın. Ayrıca birine 'küçük cüce' demek gereksiz. Cüce, küçük anlamına gelir." Kadın ona baktı ve Miki dayanamadı. "Özür dilerim, daha yavaş mı konuşmalıyım? Belki de kelimeleri sizin için seslendirmeliyim?"

Miki ceketini tekrar giyerken kadın homurdandı. Ve Miki olduğu için bu işin peşini bırakamadı. "Özel ihtiyaçlara sahip olmanın utanılacak bir şey olmadığını biliyorsun." Eğildi ve fısıldayarak, "Kısa otobüs eğlenceli olabilir," dedi.

Bu son sözle birlikte kapıdan çıktı, ama kadın elini zaten yaralı olan kolunun etrafına sıkıştırdı. Miki acı dolu bir havlama sesi çıkardı ama bu sadece bir saniye sürdü. Çünkü Conall aniden oradaydı, kadını kaldırdı ve uzaktaki duvara çarptı.

"Boğazını parçalamalıyım."

"Sende o cesaret yok kuzen."

Conall hırladı, köpek dişleri ölümcül noktalara uzanıyordu.

Sonra bir hırıltı duydu ve ellerin kollarının altından kayarak ensesine dolandığını hissetti. "Bırak onu yoksa boynunu kırarım."

Einarr. Ama Conall kuzeninin gitmesine izin veremeyecek kadar kızgındı.

Miki'ye zarar vermişti.

İçindeki kurdun tek bildiği buydu. Bilmesi gereken tek şey buydu. "Siktir git."

Conall uzaktan cam kırılma sesi duyarken Einarr'ın tutuşu sıkılaştı. Sonra Einarr'ın sertleştiğini hissetti.

"Bırak onu yoksa onları keserim."

Üç Viga-Feilan aşağıya baktı. Miki, Einarr'ın arkasına çömelmiş, kırık bir şişeyi bacaklarının arasına ve kasıklarına dayamıştı.

"Ne oluyor lan?" Einarr kadınların onunla karşı karşıya gelmesine alışık değildi. İri ve heybetliydi ve bunu kendi avantajına kullanıyordu. Ancak Miki'nin umurunda olmadığı açıktı.

"Bırak onu."

"Benden uzak dur... hey! Kes şu saçmalığı!" Adam boğazını sıkmasaydı Conall kuzeninin bariz rahatsızlığına gülecekti.

"Miki. Git," diye emretti Conall.

"Asla olmaz." Einarr'ın bacaklarının arasından Conall'a baktı. "Çok fazla eğleniyorum." Başını kaldırıp Einarr'a baktı. "Hiç hadım edilmiş bir at gördün mü? Ben gördüm."

Einarr'ın korku ve paniğinin kokusunu alabiliyordu. Ve bu hoşuna gitmişti. Ama Miki'nin güvende olmasını istiyordu.

"Hey, Conall. Neler oluyor?" Alfaları. Sara'nın her zaman bu kadar sakin görünmesini seviyordu. Çok kontrollüydü. Birini gerçekten incitmeye başlamadan saniyeler önce.

"Sadece küçük bir anlaşmazlık."

"Gerçekten mi?" Sara Miki'nin yanına çömeldi. "Ne yapıyorsun?"

"Aygırı iğdişe çevirelim oyunu. Tabii onun durumunda sanırım bir köpeği bir dişiye dönüştürmek gerekiyor." Conall, Einarr'ın homurtularını duydu ve Miki'nin kırık şişeyle çok fazla eğlendiğini anladı.

"Biliyorsun, Mik. Bundan sonrasını biz halledebiliriz." "O senin süründen değil, değil mi?"

"Hayır."

"O zaman bir Teksaslı olarak nazik misafirperverliğinize teşekkür etmek için yardım etmekten başka seçeneğim yok. O yüzden Conall'dan ellerini çekene kadar... taşakları benim."

Sara ayağa kalktı. "Onu duydu." Eğildi. "Yerinde olsam yapardım. On iki yaşındayken iki yıl boyunca bir çiftliğe yardım etmiş. Kız kana bulanmaktan korkmuyor."

Einarr'ın elleri Conall'ı serbest bıraktı.

"Aferin oğlum." Miki'nin sesindeki küçümsemeyi duyabiliyordu. "Şimdi güzelce otur!"

Sara elini Miki'nin ağzına kapattı ve onu sürünün geri kalanıyla birlikte geri itti. Miki'nin *bu* kadar uzun süre yaşamış olması onu şaşırtmıştı.

Sara'nın eli omzunda duruyordu. Kulağında onun soğukkanlı, sakin sesini duydu. "Bu kim?"

Canavarı dizginlemeye çalıştı. Eğer şimdi serbest bırakırsa, önündeki kaltağı öldürebilirdi. Sara muhtemelen bunun kokusunu almıştı. Sürüsünü iyi tanıyordu.

"Bu benim kuzenim." Onu serbest bıraktı. "Gudrun Viga-Feilan." Şu anda tek yapabildiği buydu. Yine de sorun değildi. Sara onu geri itti ve Einarr'la birbirlerine ters ters bakmaya devam ederken iki kadın karşı karşıya geldi.

Sara Conall'ın önünde koruyucu bir duruş aldı. Conall ondan daha uzun boylu olduğu için bu biraz komikti. Ama bu kadını iş başında görmüştü. Gudrun ise görmemişti.

"Güzel yara izi," diye alay etti kuzeni.

Kendini tekrar ona doğru fırlatacaktı ama Zach kolundan tutup onu geri çekti. Zach'in onu bu işe karıştırmak istemediğini fark etti. Çünkü

İki kadın dövüşüyordu ama adam Sara'nın zarar vermesini izlemekten hoşlanıyordu. Bu onu sertleştiriyordu.

"Vay canına. Bu çok zekiceydi. Bunu daha önce hiç duymamıştım."

Gudrun'un gözleri kısıldı. Conall kuzeninin, hakaretlerinin Sara'yı rahatsız etmemesinden duyduğu rahatsızlığın kokusunu alabiliyordu. Gerçekten de rahatsız etmiyordu. Kız yıllarca daha kötülüyle yaşamıştı. Hatta yıllarca büyükannesiyile yaşamıştı. Sadece bu bile onu güçlü kılıyordu.

Sara'nın kolay bir hedef olmadığını gören Gudrun ona baktı. "Şu küçük cüce." Miki'ye doğru bir bakış attı. "Çok zayıf. Çok savunmasız."

Sara homurdandı. "Neredeyse kardeşinin taşaklarını koparıp kulaklık niyetine takacaktı. Ve 'küçük cüce' gereksiz. Cüce, küçük, aptal kış anlamına gelir."

Miki, Jake'in arkasından, "Bunu ona ben söyledim," diye duyurdu.

Gudrun kendisiyle dalga geçilmesine dayanamıyordu ve bu zayıflık onu mantıksız ya da düpedüz aptal yapıyor gibiydi. Sara'nın suratına bir yumruk indirdi.

Sara eliyle çenesini ovuşturarak Gudrun'a bakarken uzun bir sessizlik oldu. Yine de o anı pekiştirmek Miki'ye kaldı. "O senin koca kışını tekmeleyecek."

İşte o zaman Sara harekete geçti. Gudrun'u yakaladı ve önce kafasını duvara çarptı. Sonra dizini yukarı kaldırırken sırtını yere getirdi. Kuzeninin burnunun kırıldığını duydu. Gudrun'un kan kokusunu aldı. Sonra Sara elini kadının kısa sarı saçlarına doladı ve onu hepsinin yanından sürükleyerek geçirdi.

"Gitme vaktin geldi, günışığım. Sen ve sürün artık burada istenmiyorsunuz." Gudrun'un sürüsü hemen arkasından geldi ve Magnus sürüsü de Víga-Feilanları takip etti. Sara kuzenini merdivenlerden aşağı sürüklerken Miki de hemen yanındaydı ve yol boyunca kadının kafasını birkaç duvara ve trabzana vurduğundan emin oldu. Yan kapıdan çıktılar ve kulübün yanındaki sokağa döküldüler. İşte o zaman Sara kadını kaldırdı ve kaldırırma fırlattı.

Einarr'a baktı. "Bu kaltağı benim bölgemden uzaklaştı. Herhangi birinizi bir daha burada görürsem, sizi öldürürüm. Onları değil." Diğer Víga-Feilan'ları işaret etti. "Sen. Şimdi siktir git gözümün önünden." Einarr ona bakakaldı. Ona dik dik bakmaya çalıştı ama Sara irkilmedi. Başka tarafa bakmadı. Conall onun gözünü kırpmadığından oldukça emindi. Hepsi bunu hissedebiliyordu. O an

Sara'nın kendini kaybedip adamın boğazını parçalayacağı zaman. Sırf bu yüzden kimse Sara'ya uzun süre bakmazdı. Zach dışında kimse.

Einarr geri çekildi, hâlâ Sara'ya bakıyordu. Bu noktada, sürüsüne karşı itibarını kurtarmanın tek yolu buydu.

Sürü, Gudrun'u da yanlarına alarak caddenin karşısına park etmiş olan araçlarına gitti ve gözden kayboldu.

Conall gözlerini kapattı. Sara ya da Miki'ye bakamıyordu. Ailesi onu utandırmakta asla başarısız olmamıştı.

Sara'nın serin elini yanağında hissetti. "Hey, gerin. Sorun yok."

"Özür dilerim, Sara."

"Aile **konusunda** asla özür dilemek zorunda kalmayacağın tek kişi benim.

Bunu unutma."

Ona gülümsedi. Zach ona nasıl aşık *olmazdı* ki? Ve görünüşe göre Zach de böyle hissediyordu. Kollarını eşinin beline doladı ve boynuna sokuldu. Sonra onun sol kalçasını kavradı ve bir anda sert, korkusuz Sara çıldırdı.

Önce ciyakladı. Gerçek bir kız ciyaklaması. Sonra eşinden uzaklaştı. "Sakın buna cüret etme, Zacharias Sheridan!"

"Gel buraya, bebeğim."

Bir kakhaha patlattı ve kulübe geri koştu, Zach yavaşça arkasından takip ediyordu. Koşmasına gerek yoktu. Onu yakalayacağını ve sonra da ofislerine sürükleyeceğini biliyordu. Muhtemelen böylece onun beynini sikebilecekti.

Sürü birbirine baktı, sonra da kulübe geri döndü. Alfalarını asla anlayamayacaklardı ama sonuçta anlamak zorunda da değillerdi.

Miki ona baktı. "Bu da neydi böyle?" "Gerçekten bilmek istiyor musun?"

Miki bir an sessiz kaldı, sonra başını salladı. "Muhtemelen hayır." "Bak, Mik. Kuzenlerim için üzgünüm. Tehdit ettiğin için de teşekkürler.

Einarr'ın taşakları benim için."

Miki, kendisini kelimenin tam anlamıyla parçalayabilecek bir adama meydan okumamış gibi omuz silkti. "Sorun değil."

"Beni koruduğunu biliyorsun."

"Gördün mü? İşte o Viking sırtışı. Ve bu beni gerçekten sinirlendiriyor." "Ne demek istediğini anlamıyorum."

"Evet, biliyorsun. Ve kulüpte yaptığım şey hiçbir şey ifade etmiyor." Adam ona doğru ilerledi ve kadın geri çekildi. Bu küçük danslarından gerçekten keyif almaya başlamıştı.

"Benim için her şey demek."

Bir adım daha attı, kendi ayağına takıldı ve geri düştü. Conall onu yere düşmeden yakaladı. İki kolunu da ona dolamış, onu tutuyordu. Ve işte o zaman kokusunu aldı.

Eğildi ve onu tekrar kokladı. "Hangi cehennemdeydin sen?"

"Hiçbir yerde." Kadın uzaklaşmaya çalıştı ama adam onu daha sıkı kavradı.

"Bir şey kokusu alıyorum... ve kan. Kanaman mı var?"

"Ayın o zamanı, hepsi bu."

Adam ona baktı. "Miki. Açık yara ile adet kanı arasındaki farkı biliyoruz. Bana saçmalama."

"Sen kendi işine bak, Viking. Şimdi bırak gideyim."

Kadın adamın kollarından kurtuldu ve uzaklaşmak için döndü. Adam hırlayarak ceketini kaptı ve sırtından çekip aldı. Ona bağırmak için arkasını döndüğünde, ön kolundaki kanayan yarayı gördü. Bir şey onu pençelemişti. Bu kokunun sahibi her neyse ona dokunmuştu. Onu incitmişti. Ve bu şey onun kuzeni değildi.

Miki'yi belinden yakaladı, onu görmezden gelerek "Seni pislik! Çek ellerini üzerimden!" Ve onu kulübe geri taşıdı.

Yedinci Bölüm

Conall onu yanında tuttu. Onun kanının kokusunu alabiliyordu. *Onların* kokusunu alabiliyordu. Ona dokunmuşlardı. Onun olduğunu düşündüğü şeye dokunmuşlardı.

Onu kulübün sürü bölümüne geri götürdü. İçeri girdikleri anda tüm kurtlar durdu ve ona ve Miki'ye baktı. Ama o durmadı. Bunun yerine, onu kulübün içinden Sara ve Zach'in ofisine doğru taşımaya devam etti. Kapıya vurdu.

"Ne var?" Zach'ten geldi. Şu anda muhtemelen siki Sara'nın içine o kadar girmişti ki boğazının arkasında onun tadını alabiliyordu. Ama Conall'ın umurunda değildi.

"Ben Conall."

"Bekle biraz."

Normalde ikisinin sözünü asla kesmezdi, çünkü boğazının parçalanmasından hoşlanmazdı. Ama bu farklıydı. Üç dakika sonra kapı açıldı. Terli bir Zach onlara ters ters bakıyordu. Adamın her yerinden Sara'nın kokusu geliyordu.

Ama Zach, Conall'ın yüzüne ve Miki'nin koluna bir kez baktı ve geri çekilerek onları içeri aldı.

Sara, Miki'yi gördüğünde kot pantolonunun fermuarını yeni çekiyordu. "Neler oluyor, Mik?"

"Bu pislik ellerini üzerimden çekmiyor!"

Onu bıraktı ve yere düşmesine izin verdi. Kıçının üzerine düşmemek için onun kolunu tutmak zorunda kaldı. "Biri ona saldırmış."

Sara Miki'ye doğru yürüdü ve koluna baktı. "Gudrun mu?"

"Hayır," diye cevap verdi Conall, Miki daha fırsat bulamadan. Bu ona ters bir bakış kazandırdı.

Sara Miki'yi kanepeye götürdü. "Otur. Zach, çekmeceye bak."

"Evet. Ben hallederim."

Sara arkadaşına baktı. "Tamam kızım, ne oldu?"

Conall onun yerine, "Yakalandı," diye cevap verdi.

Miki ona ters ters baktı. "Kendi adıma konuşabilirim. Dilimi koparmadılar."

Zach elinde ilk yardım çantasıyla Miki'nin başında dikilirken, "Çok yazık," diye mırıldandı. Kızacaktı ama Zach'in kendi tarzıyla alay ettiğini fark etti. Kendisini daha iyi hissettirme ve Conall'la aralarındaki bariz gerilimi azaltma çabasını istemeyerek de olsa takdir etti.

"Telefonumu kullanmam gerekiyordu ve bu blokta telefon çekmiyor. Ben de biraz sokağın aşağısına gittim. Geri dönerken ara sokaktan bana seslendiklerini duydum."

Zach kaşlarını çatı. "Seni mi çağırdılar? Adını biliyorlar mıydı?" Başını salladı.

"Ara sokağa mı girdin?" Conall havladı.

Miki ona ters ters baktı. "Evet. Karanlık, korkunç sokakta ne olduğunu tek başıma görmeye gidelim dedim. Çünkü ben böyle aptalım."

Conall hırladı ve ondan uzaklaştı.

"Peki ne oldu?" Bu konuşmada mantıklı olanın Zach olması Miki'yi endişelendirmeye başlamıştı.

"Bu kişi kolumu tuttu. Ben de hallettim."

Zach ve Conall ona bakarken kaşlarını çattilar ama Sara gülümsedi.

"Doktorlarında kan var mı?"

"Hayır. Ama taşaklarımı ağzımın çatısından içeri sokmak için elimden geleni yaptım." *Eğer dişi erkeğin taşakları varsa.*

Sara başıyla onayladıktan sonra yarasını temizlemeye koyuldu. "Sadece bir tane mi vardı?"

"Hiç sanmıyorum. Sokakta daha fazlası vardı."

Conall yine hırladı ama tepki verecek zamanı yoktu çünkü en yakın arkadaşı onu kokluyordu.

"Bu koku da ne?" Sara, Miki'den birkaç koku daha alarak sordu. "Kan dışında."

Miki ondan uzaklaştı. "Dostum, beni k o r k u t u y o r s u n . Keşke herkes beni koklamayı bıraksa!"

"Bilmiyorum. Ama bizim bölgemizde olan buydu," diye önerdi Conall.

Sara, Miki'nin yaralı kolunu nazikçe tuttu. "Onlar Pride mıydı, Mik?"

"Bilmiyorum."

"Onlar Pride değillerdi." Zach, Miki'nin az önce Sara'yı becerdiğinden neredeyse emin olduğu masaya **y a s l a n d ı** . *Azgın köpekler.* "Bu koku

kesinlikle Pride değil."

"Böylece oyunda bir oyuncumuz daha oldu. Harika."

Conall aniden volta atmaya başlayınca Miki kaşlarını çattı. O kulübelerden birinde kapana kısılmış bir köpeğe benziyordu. Havlamaya ve daireler çizerek koşmaya başlamasını ya da bacağını çiğnemeye başlamasını bekliyordu.

"Neyse ki bu o kadar kötü ya da derin değil." Sara gülümsedi. "Çok daha kötü olabilirdi."

"Biliyorum."

"Seattle'a gitmeyi ertelemen için seninle konuşma şansım var mı?"

Miki bunun geleceğini ve aslında Sara'ya hiçbir şey söylemeye niyeti olmadığını biliyordu. "Hayır, yok."

Sara yarayı Neosporin ve bir bandajla kapattı. "O zaman şiddetle önerebilir miyim?"

"Ben de sizinle geliyorum."

Miki ve Sara irkilerek başlarını kaldırdılar. Zach bile biraz daha dik durdu ve Conall'a baktı.

Miki başını salladı. "Teklifin için minnettarım Conall. Ama hayır. Sorun değil.

Yine de teşekkürler."

Conall ona aklını kaçırmış gibi baktı. "Sana sormuyorum."

Miki kanın beynine hücum ettiğini hissederken Sara'nın iç çektiğini duydu. Sakin olmaya çalıştı. "Bana teklif edip etmemen umurumda değil. Seni kibarca geri çeviriyorum."

"Ben gidiyorum. Bu tartışmaya açık bir konu değil."

Sara kolundaki bandajı bitirirken Conall'a ters ters baktı. "Belki de beni tam olarak duymadın."

"Hayır. Seni duydum. Ve seni görmezden geliyorum. Ben gidiyorum. O yüzden siktir git."

Sara boğazını temizledi. "Parmaklarını oynatmanı istiyorum."

"Ne? Neden?"

"Bandajın çok sıkı olmadığından emin olmalıyım."

Miki elini kaldırdı ve Conall'a parmağını gösterdi.

"Bu işe yarar." Sara kanepede arkasına yaslandı.

"Bebek bakıcısına ihtiyacım yok Conall. Özellikle de sana ihtiyacım yok."

"Bensiz hiçbir yere gitmiyorsun. Neler olduğunu öğrenene kadar olmaz."

"Geri

çekil."

"Hayır."

Miki ayağa kalktı ve Conall'a doğru yürüdü. Gözlerini Conall'a dikti. "Bu oyunu benimle oynamak istemiyorsun, Viking. Sende bunu yapacak beyin yok."

Bu çok acıttı. Elbette mantıklı davranmıyordu. Onu kışkırtıyordu. Ama lanet olsun. Onu acı içinde görmek. Ona dokunduklarını bilmek. Onu öldürebilirlerdi. Hal böyleyken, içindeki kurdu zar zor zapt edebiliyordu. Ona bunu yapan pislikleri bulmak için sokakları arşınlamak isteyen kurdu. Onu inine geri götürmek ve sonsuza dek güvende tutmak isteyen kurdu.

Ama bunların hiçbiri olmayacaktı. Ona saldıran her neyse çoktan gitmişti ve Miki artık onu hiçbir yere sürüklemesine izin vermeyecekti. Onun bu kadar uzun süre kaçmasına izin verdiğine hâlâ inanamıyordu.

Conall eğildi, yüzü Miki'ninkinden birkaç santim ötedeydi. "Hadi bakalım, tatlım.

Senin için fazlasıyla hazırım."

En az bir dakika boyunca birbirlerine baktılar. Sonra Miki bir hırıltıyla oradan uzaklaştı. Kapıyı açtı ama Conall'ın sesi onu durdurdu.

"Belki de yeterince açık konuşamadım. Bensiz hiçbir yere gitmiyorsun. Ve bu şimdi başlıyor."

Miki ona ters ters baktı. Sonra bacağına tokatladı. "Haydi oğlum! Hadi bakalım. Yürüyüş zamanı." Hışımınla kapıdan çıktı. "Tasmanı da unutma!"

Göz ucuyla Zach'in irkildiğini gördü. Ama Conall irkilmedi.

Sara kanepeden ona baktı. "Biliyor musun, sadece *sorabilirdin*

"Eğer sen de gelebilirsen."

Elbette, aslında bunu bir seçenek olarak düşünmemişti.

Sara başını salladı. "Pislik herif."

Miki geçici yatağının ayak ucundan kendisini izleyen acınası köpek bahanesine baktı. "Pekâlâ. Madem öyle."

Canavar yatağının üstüne tırmandı ve ayaklarının dibine yerleşti. Daha önce hiç köpeği olmamıştı. Bunu hep Sara'ya bırakmıştı. Yine de, özellikle de içinde bulunduğu ruh halinde, onu oldukça rahatlatıcı buluyordu. Sara'nın büyükannesi hayattayken yaşamak zorunda kaldığı şeyleri düşününce, arkadaşının her zaman bir köpeği olmasına şaşırılmamıştı. Ve anlıyordu ki

Kalbinin neden istismara uğramış, deforme olmuş ve ucube bir cinse ait olduğunu anlamaya çalıştı.

Işığı kapattı ve yerine yerleşti. Öfkesi onu yormuştu ve muhtemelen birkaç saat uyuyacaktı. Bu iyi bir şeydi. Pek sık uyumazdı ama uyuduğunda da mutlu olurdu. Beyninden uzaklaşmak için hoş bir mola.

Köpeğin yataktan aşağı atladığını hissetti. "Hey, Roscoe. Nereye gidiyorsun?" Geceyi burada geçireceğini düşünmüştü. Ona arkadaşlık edeceğini. "Oh, her neyse." Yerine yerleşti ve Roscoe'nun döndüğünü hissettiğinde uykuya dalmak üzereydi. Yatağa atladı ve hemen arkasına yerleşti. Burnunu kulağına dayadı, tüylü ön kolunu beline doladı.

"Islak burnuna dikkat et, canavar." Sonra uyudu. Sara'nın ucube köpeği tarafından garip bir şekilde rahatlatılmıştı.

Conall ağzıyla Miki'nin kapısını iterek açtı ve koridora çıktı. Havaalanına gitmeden önce birkaç saati vardı ve Miki'nin alarmı birazdan çalacaktı.

Zach iki şişe suyla Sara ve kendisinin yatak odasına dönüyordu ki, Conall'ı sadece yırtıcı hayvanların sahip olabileceği bir dikkatle izlemek için durdu.

"Hiç utanman yok mu senin?" diye sordu sonunda.

Conall yerinden kımıldadı ve Miki'nin kapısını sessizce kapattı. Omuz silkti ve gülümsedi. "Söz konusu o olduğunda değil. Hayır."

"Dikkatli olsan iyi olur. Bu kadın dengesiz. Ve acımasız."

"Zach," diye seslendi Sara yatak odalarından, "o sıkı kışını buraya geri getir!"

Conall kollarını göğsünün önünde kavuşturdu. "Evet, ey büyük lider. Seninki de çok istikrarlı."

Zach homurdandı. "En azından *ben* sevişiyorum."

Bununla birlikte, Zach yatak odasına geri döndü.

"Pislik herif."

Tekrar Miki'nin kapısına baktı. Onun yanında uyumak güzeldi. Kurt olarak bile. Uykusunda konuşuyordu. Sürekli denklemler ve formüller sayıklıyordu. Durup dururken havlıyordu. Kendi çarpık yöntemiyle eğlenceli bir şeydi.

Conall gülümsedi. Eninde sonunda bu küçük öfke olayını atlatacaktı. Adamın onun için en iyisini yapmaya çalıştığını görecekti.

Ne kadar kızgın olabilir ki?

Sekizinci Bölüm

Şimdiye kadar, hafızasında kalan en uzun gündü. Miki'nin kahvaltı sırasında "yanlışlıkla" ona Cheerios tükürmesinden. Havaalanı polislerine "yanlışlıkla" eroin taşıdığını söylemesine kadar. Oteldeki check-in görevlilerine "yanlışlıkla" sadece on üç yaşında olduğunu ve Conall'ın onun pezevengi olduğunu söylemesine kadar. Oh, ve dört yıldızlı otellerine birkaç "müşteri" getirmeyi planladığını. Bu sorun olur muydu?

Ve ne kadar boynunu sıkmak istese de yapmayacaktı. Onu çıldırtıyor olsa da, ona ulaştığını görmesine izin verirse lanetlenirdi.

Gerçi onu etkiliyordu. Ve istediği şekilde de değil. Aksine, onu daha çok istiyordu. Onun kimseden, özellikle de kendisinden bir bok almamasını seviyordu. Kışkırtıldığında bir yılan kadar acımasız olmasını seviyordu. Sinirlendiğinde nasıl koktuğunu seviyordu.

Ve o çok kızgındı.

Ona daha ne kadar kızabileceğini merak ediyordu. Bir gün mü? Bir yıl mı? Ömür boyu mu? Bunu ona hiç yakıştıramadı. Kızın kin tutabileceğini hissediyordu.

Conall kafasına bir yastık geçirdi ve Miki Kendrick dışında herhangi bir şeyi ya da herhangi birini düşünmeye çalıştı.

Bu beş dakika kadar sürdü. Sonra kızın ne kadar seksi olduğunu düşünmeye başladı.

Sadece kemiği olan bir köpek.

Bir ara bir şeyler yemesi gerekiyordu. Yarısı o sabah giydiği ilk tişörte bulaşan Cheerios dışında hiçbir şey yememişti. Uçak fıstıklarını bile es geçmişti.

Yastığı üzerinden attı ve odaları birbirine bağlayan kapıya gitti. Derin bir nefes aldı ve kapıyı çaldı.

"Ne?"

Ona cevap vermesi bile iyiye işaretti.

Conall kapıyı iterek açtı. Kapıyı kilitlememesi gerektiğini açıkça belirtmişti. Eğer bir şey olursa ona ulaşması gerekiyordu. Tabii o sırada eroin olayı gündeme geldi. Loki'ye şükürler olsun ki polis teşkilatında bağlantıları vardı; yoksa ameliyat eldiveni giyen bir adamla çok tatsız bir deneyim yaşayacaktı.

Her zaman olduğu gibi yine dizüstü bilgisayarının başındaydı. Bandajsız ve iyileşmekte olan yaralı kolu onu saatlerce yazmaktan alıkoymuyordu. Havaalanından eve döndüklerinden beri o şeyin başındaydı. O lanet şeyin vücuduyla kaynaşmamış olmasına şaşırılmıştı.

"Aç mısın?"

"Hayır."

Boynunu sıkma arzusunu kontrol etmek için bir nefes aldı ve odaya göz gezdirdi. Bavulunu tam olarak boşaltmamıştı. Sadece bavulunu açmıştı, giysileri ortalıkta duruyordu. Dağınık bir kız, onun Miki'si. Asmış olduğu giysi torbasını fark etti. Bunların toplantı için giydiği giysiler olduğunu düşündü. Onların altında iki çift topuklu ayakkabı vardı. İkisi de siyahtı. Birinin topukları yaklaşık on beş santim, diğerinin ise on beş santim yüksekliğindeydi.

Başka tarafa baktı. Başka tarafa bakmalıydı. Onun o harika bacaklarının o ayakkabıları giydiğini hayal etmeye başlarsa, gerçekten aptalca bir şey yapabilirdi.

"Yemek yemelisin Mik... ve bana bir şey fırlatma." Kızın ona fırlatacak bir şey aradığını anlayabiliyordu.

"Tamam. Yiyeceğim."

"Güzel. Bir şeyler sipariş edeceğim. Birlikte yiyelim." "İstemiyorum-"

"Her lanet şeyi benimle tartışmak zorunda mısın?"

"Tamam. Her neyse. Geldiğinde bana haber ver."

Dizüstü bilgisayarına geri döndü ve sanki o artık gezegeninde yokmuş gibiydi.

Bir kuduz köpek. Onun kendi kişisel Cujo'su. Sürekli etrafta gizleniyor.

Sürekli onu izliyordu. Onu çıldırtıyordu.

Hâlâ o kadar kızgındı ki doğru düzgün göremiyordu, sanki hayatını ele geçirmiş gibi hissediyordu. O büyük kurttu ve zayıf insan dışının icabına bakacaktı. Onun karnına bir yumruk atabilirdi ama vücuduna bir kez bakınca sadece elini inciteceğini anladı.

Tabii muştaları olsaydı...

Sara, Miki'yle birlikte havaalanına gitmeden önce yine "koca ayı" teorisini ortaya atmıştı. "O sadece seni korumak istiyor."

Bu insanlar kör müydü? O sert bakışların, masum gülümsemenin ve taş gibi kışın ardını göremiyorlar mıydı? Belli ki göremiyorlardı. Belli ki, onun gerçekte olduğu gibi bir yırtıcı olduğunu görebilen tek kişi oydu. O bir kurttu ve o da yuvasına kirlenmeden dönmeye çalışan bir pamuk kuyruktu.

O kadar güzel kokarken kolay değildi. Çok iyi görünüyordu. Tanrım, çok iyi görünüyordu. Miki bunu anlamamıştı. Herhangi bir erkeğin cazibesine karşı bağışıklığı olduğuna inanıyordu.

Son erkek arkadaşı ona "belden aşağısı ölü" demişti. O zamanlar, bu hakaret yıkıcı olmuştu. Bu konuda ağlamamıştı, çünkü çoğunlukla hiçbir şey için ağlamazdı. Ama Sara ve Angie bir şeylerin döndüğünü anlamış ve bunu hemen ondan çıkarmışlardı. Cevap veren sessizliklerinin iyi bir şey olmadığını bilmeliydi. Adam uyandığında vücudunda hiç kıl yoktu ve penisi karnına yapışmıştı, Miki soru sormadı. Sadece davaya atanan polisler o gece hizmet ettiği motorcularla dolu barı işaret etti ve ezici bir ihtiyaç hissettiği nadir durumlar için bilgisayarlar ve Bay Mutlu ile rahat bir hayata yerleşti.

Sonra Conall, Sara'nın sürüsünün şehirde olduğu o son gece onu öptü. Birdenbire, Bay Happy muazzam miktarda pil tüketmeye başladı ve uyuduğunda parmakları epeyce zorlanıyordu.

Bu gerçekten adil değildi. Neden iyi bir adama karşı bu tepkiyi veremiyordu? İyi biri gibi *davranan* bir avcıya değil. Onun için bir meydan okumadan başka ne olabilirdi ki?

Bunu o başlatmıştı. Ona, siktiği, kendi adına düşünemeyen o boş fahişelerden biri gibi davranabileceğini düşünmüştü. Ama herkes bilir ya da bilmeliydi ki Teksaslı bir kadına asla bulaşılmazdı.

İki saat ve bir sürü İtalyan yemeği yedikten sonra Conall kendini çok daha iyi hissetmeye başlamıştı. Yine de bunu kolaylaştırmadı. Ama içeri girmenin bir yolunu buldu. Gerçeklerin içine etti. Bu onu kesinlikle çıldırtıyordu. Bu yüzden bunu sık sık yapıyordu. Önce politika hakkında. Sonra Sara'nın ona üç arkadaşın birlikte büyümesi hakkında anlattığı şeyler hakkında. Daha ne olduğunu anlamadan Miki onunla konuşmaya ve rahatlamaya başlamıştı.

Sonra ona sorular sormaya başladı. Ailesi hakkında sorular sordu. Sürü hayatı hakkında. Zach ve Sara hakkında. Ve kurt olmakla ilgili pek çok soru.

Değişmek nasıl bir histi? Değiştiğinde farklı olan neydi?

Şimdiye kadar tanıştığı en meraklı dişi olmalıydı. Sürekli düşünüyordu. Sürekli analiz ediyordu. Hiç durmayan bir faaliyet varmış gibi görüldüğü için kafasının içinin nasıl olduğunu merak ediyordu.

Ona kendisi hakkında sorular da sordu. Onun konuşmasını dinlemek hoşuna gidiyordu. Dünya hakkındaki görüşlerini duymak. Ve birçok görüşü vardı. Ayrıca fotoğraflık hafızasından ve kaba davranışları yüzünden atılana kadar şu yüksek IQ kulüplerinden birinde olduğundan bahsetti. Hiç şaşırtıcı değildi. Kadın inanılmaz derecede açık sözlüydü. Söylemeyeceği çok az şey vardı.

Saat geç olmuştu. Neredeyse gece yarısıydı. Yemeklerini bitirmişlerdi ve şimdi onun odasındaki küçük masada oturuyorlardı. Miki arkasına yaslanmış ve ayaklarını onun sandalyesine, tam kalçasının yanına koymuştu. Doc Martens ayakkabılarını ve beyaz ter çoraplarını, bol siyah bir şort ve asker yeşili bir tişörtle giymişti. Onun şort giymesine bayılırdı. Onun bacaklarını seviyordu. Konuşurlarken ellerini baldırlarında gezdirmeye başladı ve bunu ona yumruk atmadığına dair iyi bir işaret olarak kabul etti.

"Yani bana bir tür hacker olduğunu mu söylüyorsun?"

"Hayır, hayır. *Eskiden* bir çeşit hacker'dım. Ama bunu çoktan geride bıraktım. Artık iyi, saygın bir kıyım. Doktoramı alır almaz hayatım gerçekten yoluna girecek."

"Peki sen ne yaptın?"

Omuz silkti. "Bazı şeylerin yerini değiştirdim. Birkaç..." diye içini çekti, "...devlet kurumlarına sızdım."

Conall kaşlarını kaldırdı. Kendine engel olamıyordu.

"Ama," diye hızla ekledi, "hiçbir şey çalmadım."

"Bu yüzden mi hiç ağır ceza almadın?"

"Şey, bu ve yaşıım. Neyse ki on sekiz yaşıma girdiğimde sicilimi sildiler. Ama size şunu söyleyeyim, üç yıl boyunca bilgisayar kullanmadım. Benim gibi biri için bu zor bir süre.

"Ama bilirsiniz," diye devam etti. "Her zaman hack ile ilgiliydi. Bunu yapabileceğimizi kanıtlamakla ilgiliydi. Her zaman bununla ilgiliydi. Para ya da kimseden bir şey çalmak değil." Başını iki yana salladı. "Ama o günler benim için geride kaldı. Artık bilgisayar korsanlığı yok. Aslında, beni tutuklatabilecek hiçbir faaliyet yok."

"Bu her zaman iyi bir plandır."

O zaman gülümsedi ve adam hemen sertleşti. Bu onu gerçekten şaşırttı. Sanki onu okşamış gibiydi. Her iki bacağı da onun bir tarafındaydı, bu yüzden birini aldı ve bacakları onu sıkıştırarak şekilde çekti.

"Bacaklarımla eğleniyor musun, Viking?"

"Evet."

Adam onun bacaklarını okşadı ve ona baktı. Kadın bir kez başını çevirdi ve derin bir nefes aldıktan sonra tekrar ona baktı. Parmaklarını hafifçe baldırlarında ve dizlerinin üzerinde gezdirdi. Nefes alışının değiştiğini duyabiliyordu. Kalbinin daha hızlı attığını duyabiliyordu.

"Conall?"

"Miki?"

"Aklına bir şey gelmesin. Zaten hâlâ kızgınım."

"Öfke oldukça afrodisyak olabilir."

Güldü. "Erkekler çok zavallı. Sevişmek için her türlü saçmalığı yaparlar."

"Durmamı ister misin?" Baldırlarındaki kaslara masaj yaptı. "Ya istersem?"

Conall durdu ve ellerini çekti. "O zaman dururum."

Miki boynunu ovuşturdu ve gözlerini tavana dikti. Etkilenmemiş gibi görünmeye çalışıyordu ama Conall buna bir an bile inanmadı. Özellikle de, "Sana durman *gerektiğini* söylemedim. Sadece senden bunu istersem ne olacağını sordum."

"Yani yeniden başlamamı mı istiyorsun?"

Miki cevap olarak omuz silkti.

"Bu bir cevap değil, Mik."

Onunla göz göze geldiler. "Beni buldozer gibi ezmeye çalışma, Viking." "Buna cesaret edemem."

Sandalyesinde öne doğru eğildi ve elini kızın kalçasının iç kısmında gezdirdi. "Durmamı istiyorsan bana söylemeye ne dersin?"

"Eminim konuşma yetimi geçici olarak kaybetmem için dua ediyorsundur." "Sadece birkaç saatliğine."

Tekrar gülümsedi ve başını salladı. Gülümsediğinde tüm yüzü aydınlandı ve adam gözlerini ondan alamadı.

"Tanrım, Miki. Çok güzelsin." Bu onu şaşırtmış gibiydi. "Tamam."

Elini kalçasında ve bol şortunun içinde gezdirdi; yumuşak teninde tüylerinin diken diken olduğunu hissetti. "Bana inanmıyor musun?" Eli külotunun kenarı boyunca oynadı. *Dantel. Nefis.*

"Sana inanmadığımdan değil. Ama hepsi algı, değil mi? Birinin güzelliği diğerinin çakal çirkinliğidir. Yani, her şey toplumun bakış açısıyla ilgili ve-"

"Miki?"

"Evet?"

"Düşünmeyi bırak."

"Bu çok hoş bir fikir ama bunu yapabileceğimi sanmıyorum... Tanrım." Adamın parmakları külotunun üzerinden geçip orta parmağı içine girdiğinde elleri sandalyenin kollarını kavradı.

"Ne diyordun?"

Miki kontrolünü kaybetmemeye çalıştı. Aklını başında tutmaya çalıştı. Ama parmağı yavaşça girip çıkarken ve gözleri onun yüzünden hiç ayrılmıyorken, bu artık imkânsız hale gelmeye başlamıştı. "Ne?" Ona bir şey sormuştu ama ne olduğunu bir türlü hatırlayamıyordu. Lanet olası fotoğrafik hafızası vardı.

"Bana güzellik ve toplum hakkındaki teorini anlatıyordun. O tezi benim için bitirebileceğini düşündüm."

"Um...evet. Elbette." *Tamam, Kendrick. Odaklan. Odaklan. Bunu yapabilirsin. Sadece seni test ediyor. Aman Tanrım, bu çok iyi hissettiriyor!* "Görüyorsun, bunun şeyle çok ilgisi var... um..."

"Ne ile çok ilgisi var?"

"Şey, toplum ve... uh... insanlar..." Gözlerini kapattı. "Onlar... um... görmek için yetiştirilirler..." Sandalyenin kollarını daha sıkı kavradı ve o lanet şeyleri koparıp koparamayacağını merak etti.

"Neyi gördün mü?" Bir parmağını daha içine soktu ve başparmağının klitorisini okşamasına izin verdi.

Bu hareketle neredeyse sandalyesinden kalkacaktı. Onun yerine başının geriye düşmesine izin verdi. Nefesi kısa, sert soluklarla çıkıyordu. "Uh..."

"Miki?"

Tamam. O kazandı. Şu anda aklına hiçbir şey gelmiyordu. Ondan ve onun o büyük yetenekli elinden başka hiçbir şey. Kendini durduramayarak, "Tanrım, Conall" diye inledi.

Adamın beklediği şeyin bu olduğu hissine kapıldı. Conall sandalyesinden kaydı ve onun önünde diz çöktü. Öne doğru eğilerek ağzını göğsüne götürdü ve tişörtünün üzerinden emdi. Nefes nefese kaldı ve bir elini Conall'ın kalın saçlarına dolayarak onu öne doğru itti, böylece Conall göğüs ucunu daha iyi kavrayabilecekti. Haklıydı da. Adamın saçları teninde ipek gibi bir his uyandırıyordu.

Kahretsin. Bu onun planının bir parçası değildi. Hem de hiç! Ama sonra ona dokunmaya başladı ve ne kadar hoşuna gittiğine inanamadı. Daha önce hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti. Şimdi Bay Mutlu yirmi üç yüz milden fazla uzaktayken, onsuz gelmek üzereydi. Daha önce hiç gelmemişti ama Conall onu oraya getiriyordu. Kendi canlı Bay Mutlu'su.

İçindeki hisler artmaya başladığında gözlerini kapatan Miki, diğer elini yukarı kaldırdı ve Conall'ın boynunun arkasını kavradı. Onu kendine doğru çekti, parmakları içinde hareket etmeye devam ediyordu. Ağzını diğer göğsüne götürdü ve kaya gibi sertleşene kadar meme ucunu emdi. Sonra dilini köprücük kemiğinin üzerinde ve boynunun bir tarafında gezdirdi. Conall kulağına fısıldarken vücuduna yayılan sıcaklığı hissetti, "Çok güzel kokuyorsun, Miki. Kendini çok iyi hissediyorsun. Sonsuza kadar içinde kalabilirim."

İhtiyacı olan son şey buydu. Orgazmı içinde patladı ve Conall'a yapıştı, başparmağı klitorisine sürtündü, boynuna karşı çılgılık atana kadar salıverilmesini sağladı.

Miki'nin görüşü netleştğinde, hâlâ ona tutunduğunu fark etti. "Conall?"

"Sorun yok bebeğim. Sana sahibim." Conall'ın eli Miki'nin üzerinden kaydı ve Conall onu kucağına alarak yatağa doğru yürüdü. İkisini de yatağın üzerine bıraktı, onun üzerine yuvarlandı, boynunu ve çenesini öptü.

"Conall?"

Geri çekildi ve ona baktı. "Gerçekten çok güzelsin, Miki." "Teşekkürler Conall."

Bir süre daha ona baktı. Gülümsedi. Sonra bayıldı.

Birdenbire o güne kadar tanıdığı en iri adam onu yatağa yapıştırdı. *Ölmek için gerçekten çirkin bir yol.* Bu düşünceyi bir kenara itti ve kendini onun altından çekip çıkardı. Neyse ki adam tamamen üzerine düşmemişti. Görünüşe bakılırsa, son anda Miki'nin yanına daha fazla çarpacak kadar hareket etmişti.

Miki yere düştü. *Bu çok ilginçti.* Vücudunu sakinleştirmek için derin bir nefes aldı. Hâlâ orgazmın etkisindeydi ama bunun dikkatini dağıtmasına izin vermeyecekti. Ve kendini suçlu da hissetmeyecekti. Bu oyunu o başlatmıştı, onu hafife alması onun suçu muydu?

Ayağa kalktı ve saatine baktı. Hesaplarında sadece üç dakika yanılmıştı. Fena değildi. Sonunda ne zaman düşeceğini tahmin etmek zorundaydı.

Sara'nın ona metabolizmaları hakkında söylediklerine dayanarak. Farmakoloji 101 için şükürler olsun. Şimdiye kadar kazandığı en iyi üç krediydi.

Odasına döndü ve üzerinde Conall'ın kokusu olmayan giysiler giydi. Sonra da yatak odasındaki büyük boy şekil değıştiricisinin yanına döndü. Ona baktı ve uyurken herkesin sürekli bahsettiğı masum oyuncak ayıya benzediğini fark etti.

Nabzını ve göz bebeklerini kontrol etti. Soğuktan bayılmıştı ama normal nefes alıyordu. Adamın vücudunun rahat bir pozisyonda olduğundan emin oldu, sarı saçlarını yüzünden uzaklaştırdı, sırt çantasını aldı ve gizlice kapıdan çıktı.

Dokuzuncu Bölüm

Miki, Sara ve Angelina dışında sahip olduğu en yakın arkadaşlarıyla oturdu ve bunca yıldan sonra hâlâ kötü bir etki yarattıklarını fark etti.

"Hâlâ kapınıza federaller geliyor ve biz burada oturup bir adamın bilgisayarını mı hackliyoruz?" diye homurdandı.

Craig sırtı ama gözlerini özenle üzerinde çalıştığı dizüstü bilgisayardan ayırmadı. "Evet. Artık arkadaş gibiler. Onlara kahve yapıyorum."

Miki başını salladı. "Sen kafayı yemişsin."

"Dostum, ellerinde bizden başka bir şey yok. Sadece balık tutuyorlar."

Miki elindeki Shirley Temple'ı bıraktı. "Ama siz birinin bilgisayarını hackliyorsunuz. Yani onlara cephane veriyorsunuz." Miki bir kâsedan kraker yedi ve kısa bir süre kendisinden önce kaç elin orada olduğunu düşündü. "Hem sen kimin peşindesin?"

"Mitchell Leucrotta."

Miki kaşlarını çattı.

"Kimin?"

Dört arkadaşı ona bakakaldı. Karşısındaki kabinde birbirlerine yaslanmış, Craig'in dizüstü bilgisayarda ne yaptığını görmeye çalışıyorlardı.

Amy Craig'e baktı. "*Profesör* Mitchell Leucrotta."

Miki inledi. "Siz kafayı mı yediniz? Aklınızın kalan o küçük parçasını da mı kaybettiniz?" Başka bir üniversiteyi hacklemek aptallıktı. Kendi üniversitene girmek ise kariyer açısından intihar demektir. Ve Craig'in hapisteki birinin kankası olma düşüncesi hiç de hoş bir düşünce değildi.

"Burs paramı alıkoyduğundan neredeyse eminim." Craig de onun gibi hâlâ tezi üzerinde çalışıyordu. Yine de biyoteknoloji okulunda kendi laboratuvarı vardı ve muhtemelen bir gün çok zengin bir adam olacaktı. Ayaklarla ilgili garip bir fetişi olmasaydı, Craig'le kendisi de çıkabilirdi. Ama bu haliyle iyi ama tuhaf arkadaşlar olarak kalmaları daha iyiydi.

"Ne bulursan bul, bunu ona karşı kullanamazsın. Yasal olarak değil." Miki oturduğu yerde kıpırdandı ve Craig ona baktı.

"Ne yaptığımızı görmeyi çok istiyorsun, değil mi?"

Miki başını başka yöne çevirdi. "Hayır."

"Yalancı." Adını çok seven Amy Bitter onu suçladı. Amy ne kadar karmaşık olursa olsun her şeyi parçalarına ayırabilir ve yeniden inşa edebilirdi.

"Klavyeye dokunmak istiyorsun. Klavyeyi arzuluyorsun." Bu Kenny Liu'dan. Virüs yaratmayı seven bir yazılım dehası.

"Hepiniz aptalsınız."

Bilgisayar korsanlığı becerileri onunkileri çocuk oyuncağı gibi gösteren Ben Klein bir kaşını kaldırdı. "Klavyeyi ne kadar istiyorsa, şifre konusunda bize yardım etmeyi de o kadar istiyor."

"Dinlemiyorum." Miki ellerini kulaklarının üzerine koydu. "Beni bu kötülük ve hapis cezası yoluna sürükleyemezsin."

"Bu senin 'Ben artık iyi bir kızım' planının bir parçası, değil mi?" Amy tatlı tatlı sordu.

Miki ellerini kulaklarından çekti. "Evet. Ben çok iyi bir kızım." Craig yüzünü buruşturdu. "Öyle söyleme."

"Neden?"

"Çünkü erkekler için bu sadece yutkunmak anlamına gelir."

Miki gülmemeye çalışarak, "Büyü artık," diye tersledi. "Bir hayatı olan çok saygıdeğer bir kız olacağıma ne dersin?"

"Bizim hayatlarımız var." Kenny masadaki bira şişesini kaptı. "Hüzünlü, yalnız, acı hayatlar. Ama yine de hayatlar."

"Peki ya dünyayı yönetme planımız ne olacak Miki? Ya da en azından Microsoft?" Ben elindeki boş bira şişesini itti. "Sen ve ben. Büyük hayallerimiz vardı."

"Sizler mankafasınız." Yine de her birini çok seviyordu. Hepsiyle ortaokuldayken, henüz online oyunlar popüler değilken bir online oyun aracılığıyla bağlantı kurmuştu. Birlikte büyük şirketlere karşı küçük bir terör saltanatı başlatmışlardı. Ama yakalanan tek kişi Miki'ydi. Devletin kanıtlarını kullanarak paçayı kurtarabilecek olmasına rağmen onları asla ihbar etmedi. Bu yüzden ona sadık kaldılar. Hepsinin aynı üniversiteye gitmesinin tesadüf olmadığını biliyordu.

"Pekâlâ. Şunu açıklığa kavuşturalım. Buraya gelmemin tek bir sebebi var. Doktoramı almak ve bir hayat kurmak. Sara ve Angelina beni es geçiriyorlar. Kırk yaşına geldiğimde hâlâ Teksas'ta yaşıyor, yalnız ve acı içinde uyanmak istemiyorum. Bu yüzden, bir sonraki

dikkat edin, uzaktan yakından..." boğazını temizledi, "...yasadışı bir şey yapmayacağım."

Yüzündeki ifadenin ne o l d u ğ u n u bilmiyordu, ama Amy'nin yüzündeki ifade çok dikkat çekiciydi.

"Zaten yasadışı bir şey yapmış olman dışında." "Ne? Hayır."

Amy öne doğru eğildi. "Saçmalık, Kendrick. Hadi ama. Anlat bize. Daha iyi hissedeceksin. Ne oldu? Şirket casusluğu mu? Kredi kartı hırsızlığı mı? Kimlik hırsızlığı mı?"

Miki bakakaldı. "Bunu yapacağımı bir an için bile düşünmüş olman beni rahatsız ediyor." Sonra omuz silkti. "Bir adama ilaç verdim."

"Onu öldürdün mü?"

"Hayır! Sizin neyiniz var?"

Kenny Liu, "Sıkıldık," diye cevap verdi. "Belli ki."

"Yani bunu az önce mi yaptınız yoksa...?"

Saatine bir göz attı. "Aşağı yukarı iki buçuk saat önce.

Tabii ki o zaman tepki verdi. İlacın asıl yutulması-" "Miki," diye sözünü kesti Amy. "Kime ilaç verdin?"

"Sadece bu adamı. Sara'nın ortaklarından biri." Sara'nın yeni hayatı hakkında onları aylar önce bilgilendirmişti ama sadece en ufak ayrıntıları vermişti. Arkadaşlarına göre Sara havalı bir motorcuyla takılmış ve Kuzey Kaliforniya'da sonsuza dek mutlu yaşamak için kaçmıştı. Şekil değiştirenler, Sürüler, Pride'lar ya da Sara'nın ön bahçesindeki vahşi savaşlar hakkında hiçbir şey anlatmamıştı. "Benimle gelmek için ısrar etti, böylece benim büyük erkek koruyucum olabilecekti."

"Bunu nasıl yaptın?" Craig başını klavyeden kaldırmadı bile. Miki'nin birine ilaç vermesi bir bakış bile gerektirmiyordu.

"Birkaç şeyi birleştirdim. Hepsi tatsız. Oldukça etkili. Buz almaya gitti ve ben de makarnasına koydum. Sisteminde aktif hale gelmesi yaklaşık bir saat kadar sürdü. Sonra bir ışık gibi söndü." *Ama beni küçük bir fahişe gibi çılglık attırmadan önce değil.*

Amy elindeki bira şişesinin üzerinden Miki'ye baktı.

"Sevimli mi?" Tanrım, evet. "O iyi."

"Fotoğrafı var mı?"

"Belki." Miki sırt çantasını aldı ve Sara'nın beş ay önce gönderdiği yıpranmış bir fotoğrafı çıkarana kadar karıştırdı. Önde Sara ve Zach'in olduğu sürünün bir fotoğrafıydı. Sara'nın bunu Miki iyi olduğunu bilsin diye ona gönderdiğini biliyordu.

"Al." Fotoğrafl Amy'ye uzattı. "Arkadaki büyük sarışın olan."

Kenny onun omzunun üzerinden bakarken Amy de resme baktı. Kaşlarını çatı ve aval aval fotoğrafa baktı. "Tanrım, Miki, bu adam bir merdivenin üzerinde falan mı duruyor?"

"Peki sen neden buradasın?" Amy inanamayarak sordu.

"Ne?"

İki arkadaşı ona baktı ama Amy konuştu. "Hadi ama Mik. Bu adam çok seksi."

Kenny omuz silkti. "Ben sinir bozucu derecede heteroseksüelim ve bu adamın seksi olduğunu düşünüyorum.

Çılgınca iri ama seksi."

"Tam bir baş belası."

"Bu adam mı?" Amy'nin sesi ikna olmamış gibiydi. "O bir-"

"Eğer oyuncak ayı dersen, canına okurum." "Tatlı birine benziyor diyecektim."

"Ama öyle değil. Hatta hiç değil."

"Sen bir aptalsın. İki saniye içinde bu adamın peşine düşerdim." Ve o da olurdu.

Amy bir inekti ama küçük, azgın bir fingerdekti.

"Bana güvenli ve sıkıcı bir şey lazım. O öyle biri değil." *Ama el işlerinde harikadır.* "Neden güvenli ve sıkıcı olsun istiyorsun?"

"Çünkü güvenli ve sıkıcı olan seni azdırır."

"Ve senin mükemmel güvenli ve sıkıcı adam fikrinin kim olduğunu tahmin etmeme izin ver."

"Tahmin etmene gerek yok. Troy. Benim için biçilmiş kaftan." Arkadaşları tiksintiyle homurdandı. "Ne? Troy'un nesi var? Troy'un nesi var?"

Amy alay etti, "Dostum, o ciddi sıkıcı. Ve bana sorarsan biraz da aptal."

"Hayır, hayır. O çok zeki."

"Miki, o çok zeki. Sen çok zekisin. Ve o bununla asla başa çıkamaz. *Asla.*"

Ben boş bira şişesini aldı ve çevirdi. "Adamla konuştum. Kendisinden daha zeki bir kadınla asla başa çıkamaz. Ve sen kesinlikle ondan daha zekisin."

Bunu duymak istemiyordu. Troy'u kafasında çoktan "ideal" olarak belirlemişti. Onunla başa çıkamayacağını duymak istemiyordu. Aslında Seattle'dayken onunla tekrar buluşmayı umuyordu. Conall'ın sıkı kışını yanında istememesinin bir başka nedeni de buydu.

"Sizler sadece züppesiniz. Birini uzaktan ilginç bulmanız için tehlikeli derecede dengesiz olması gerekir."

"Yani, senin gibi mi?" Miki

Kenny'ye parmağını gösterdi.

"Yani senin deyiminle 'yeni hayatın'. Bu bizim için ne anlama geliyor?" Craig dizüstü bilgisayarını kurcalarken yine ona bakmadı.

Miki kaşlarını çatı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Hâlâ yoldaş olmaya devam edecek miyiz? Yoksa Troy'un elitist hıyar arkadaşlarıyla takılabilmek için hepimizin kışına tekmeyi mi basacaksın?"

Miki biraz incinmişti. "Bunu size asla yapmam çocuklar."

Amy garsona bir bira daha getirmesini işaret etti. "Peki, tüm bu hayatınızı değiştirme konuşmaları-"

"Bunu size asla yapmam çocuklar. Nokta. Hikayenin sonu. Anladınız mı?"

Arkadaşları neredeyse rahatlamış bir halde gülümsediler. Miki onların endişelendiklerini bilmiyordu.

"Peki, bu büyük korkunç adam ona ilaç verdiği için biraz kızmayacak mı?" Ben şişesini tekrar çevirdi. Şişe Amy'yi gösterdiğinde kaşlarını oynatarak ona baktı. Buna karşılık Amy onun suratına kraker fırlattı.

"Her şeyi hesapladım. O uyanmadan önce altı saatim daha var. Ve uyandığında, sanki uyuyakalmış gibi orada oturuyor olacağım."

"Bence altında sen varken uyanmalı." Miki gözlerini devirdi.

"Tanrım, Amy. Sen azgın bir köpeksin." "Ve yine de hiç utanç duymuyorum."

Craig kaşlarını çatarak bilgisayarına baktı. "Tanrım, bu herifin e-postasında yirmi haneli bir şifre var."

Amy bir kaşını kaldırdı. "İnsan ne sakladığını merak ediyor."

Miki saatine baktı. Birazdan "son çağrı" olacaktı ama arkadaşları sabah erkenden kahvaltı etmek için onlarla gitmesini istiyordu. Bir yanı gitmek istiyordu. İyi bir omlet işine yarayabilirdi. Diğer yanı ise Conall'ın yanına dönmek istiyordu. Ve bu onun canını sıkıyordu. "Kim bu adam? Profesör Leucrotta."

"Departmanda yeni. Yaklaşık dokuz aydır orada. Adını hiç duymamış olmana şaşırdım."

Miki boş bardağından başını kaldırıp baktı. "Neden?"

"Senin için Conridge'le kavga etti. Senin tezini devralmak istedi ama Conridge ona karşı çıktı."

Miki omurgasında bir korku hissetti. "Ne? Neden?"

Kenny omuz silkti. "Hiçbir fikrim yok. Ama senin hakkında bir sürü soru soruyor."

Craig'in yüzünde bir panik ifadesi belirdi. "Belki de polistir." Miki sadece umut edebilirdi.

Miki yorgun gözlerini ovuşturdu ve cipin sürücü koltuğuna yaslandı. Bu lanet şeyi sürmekten nefret ediyordu. Küçük, sevimli bir spor arabası olmasını tercih ederdi. Boyuna uygun olan bir şey, şimdi ona verdiği isimle Tekne'den çok daha iyiydi. Ama Conall küçük bir şeye sığmayacaktı. O koca gövdesini her zaman kamyon ya da SUV'larda gezdirmesi gerekecekti.

"Sara? Hâlâ orada mısın?"

"Evet. Sadece ne diyeceğimi bilmiyorum." "Bana korkmamam gerektiğini söyle." "Sana bunu söyleyemem."

Sara ona asla yalan söylemezdi ve Miki'nin daha önce hiç tanımadığı bir profesörün onun hakkında bir sürü soru sorduğunu öğrenmek, ikisinin de "önemli bir şey değil" diye düşüneceği bir şey değildi. En azından şu anda.

"Kıcını kolla, Mik. İşin biter bitmez Conall'ın yanına dönmeni istiyorum."

"Evet. Sorun değil."

"Ne yaparsan yap, Conall'ı yanında tut. Ciddiyim, Mik." "Uh...tamam." Hatası duraksamasıydı.

"Ne? Sen ne yaptın?" "Hiçbir şey."

"Bana yalan söylüyorsun, Miki Kendrick." Arkadaşları tam adını kullandığında, başının belada olduğunu biliyordu. Göbek adını da eklediklerinde, çok ileri gittiğini anladı.

"Sadece Craig ve diğer çocuklarla onsuz çıktım, hepsi bu."

"Nasıl? O seni asla terk etmez. Onu tanıyorum. Peki ondan nasıl kaçtın?"

"Um..."

"Miki Marie Kendrick! Ona ilaç verdin, değil mi?"

Miki yüzünü buruşturdu. Sara ve Angelina onu iyi tanıyorlardı. "İyileşecek."

"Kıcını kaldır ve o otele geri dön! *Bu doğru.*

lanet olası dakika!"

"Tamam. Tamam. Tamam. Sakin ol. Ben zaten oteldeyim."

"Ve Zach'e bir şey söylemediğinden emin ol. Zaten sana zar zor tahammül ediyor. Her Şükran Günü'nde kendi eşimle kavga etmek zorunda kalmak istemiyorum."

Odasına girmek için anahtar kartını kullandı, kapıyı hafifçe açıp içeri girdi. Conall'ın kendine gelmesine daha bir saat olduğunu düşündü ama o zamana kadar etrafta tepinip adamı uyandırmanın bir anlamı yoktu. Sırt çantasını sessizce yere bıraktı ve bitişik kapıdan içeri baktı. Otelin ağır perdelerini bir gece önce kapatmışlardı, bu yüzden Conall'ın odası karanlıktı. Sürünerek içeri girdi, yatağı seçmeye çalışıyordu. Yaklaştıkça ve gözleri karanlığa alıştıkça...

Oh, lanet olsun.

"Beni mi arıyordunuz?"

Miki ciyakladı ve Conall'ın bedeninin dış hatlarının arkasında durduğunu görmek için döndü. Karanlıkta onu zar zor görebiliyordu ama odasından gelen ışığı yansıtan parıldayan gözlerini görebiliyordu.

"Uh...Conall. Hemen bir sonuca varmadan önce..."

Adam ona doğru bir adım attı ve kadın geri çekildi. "Bana ilaç verip sonra da kaçtığın sonucunu mu kastediyorsun?"

"Evet. O sonuç." Tamam. Paniğe gerek yok. Conall ona zarar vermezdi. Verir miydi? Hayır. Conall değil. Tabii ki çok kızgın görünüyordu.

"Beni öldürebileceğinin farkında mısın? Vücutlarımızın nasıl çalıştığını bilmiyorsun. Ne yaptığını bilmiyorsun."

"İyi bir muhakeme yapacak kadar biliyordum." Elbette Conall uyanması gerekenden çok önce uyanmıştı. Peki bu ne kadar iyi bir karar olabilirdi?

Adam hâlâ ona doğru geliyordu ve kadın hâlâ geri çekiliyordu. Artık gözleri karanlığa alıştığı için adamın ne kadar kızgın olduğunu görebiliyordu. Ve adam gerçekten kızgındı. Onu suçladığı yağmacı Viking'e benziyordu. "Benim hayatım hakkında 'yargıda mı bulunuyorsun?"

Tamam. Bu iyi bir noktaydı. Yatıştırıcı sesini takındı. "Biliyorsun, Conall..."

"Beni yatıştırmaya çalışma, Miki. Sadece yapma." Sesi sakindi, bu da Miki'yi ona bağırmasından çok daha fazla geriyordu.

Miki bacaklarının arkasının yatağa çarptığını hissetti. Conall kapıya giden yolu kapattığı için yatağın üzerine çıktı. O bir tarafta, Conall diğer tarafta duruyordu.

Sakinleştirmek ve yatıştırmak işe yaramıyor gibi görüldüğünden, sadece kendisi olmaya karar verdi. "Bu saçmalığı sen başlattın. Sana hayatımdan uzak durmanı söyledim ve sen de bunun üstesinden gelebileceğini düşündün. Sanırım yanılmışsın."

"Sen küçük bir sürtüksün."

"Oh, bu bir flaş haber!"

Adamın gözleri kısıldı ve kadın onların sadece ışıktan parıldamadığını fark etti. Gözleri yer değiştirmişti. O kadar kızgındı ki gözleri tıpkı bir kurdunkine benziyordu. Muhtemelen iyi bir şey değildi.

"Benden uzaklaşıp duruyorsun Mik. Neden?" "Çünkü ben aptal değilim."

"Gerçekten mi?"

Onun için yatağın karşısına geleceğini düşündü. Ama onun yerine, sol eliyle yatak başlığını kavradı ve bir hamlede tüm yatağı odanın öbür ucuna fırlattı. Çerçevenin duvara ve zemine cıvatalanmış olduğu gerçeği gözünden kaçmamıştı.

Vay anasını. . .

Conall ona doğru yürüdü ve aralarındaki mesafeyi kapattı. Kadın kendini duvara yaslanmış bulana kadar geri çekildi. Conall onun önüne geçti, kollarını vücudunun iki yanına yerleştirdi, avuç içleri omuzlarının yanında düz duruyordu. Kollarını göğsünün önünde kavuşturdu ve ona ters ters baktı.

"Ne? Ne?"

"Az önce bunu yepyeni bir seviyeye taşıdın." "Peki *bu* ne anlama geliyor?"

"Eldivenler çıktı demek."

"Oh, titriyorum."

Kurt gözleri kızın vücudunda bir aşağı bir yukarı gezindi. Ama o tek bakışta sanki tüm kıyafetlerini yırtıp atmıştı. Şaşırtıcı bir şekilde, bu gerçekten de nahoş bir duygu değildi. "Olaaksın."

"Hadi bakalım, Viking. Meydan okumayı çok severim."

Gülümsedi ve canını kurtarmak için kaçmamak için tüm gücünü harcadı. Kesici dişleri uzamıştı. Kurt gözleri ve dişleri vardı. Yani iyi bir şey değildi.

"Gerçekten benimle başa çıkabileceğini düşünüyor musun bebeğim?"

Hayır. Ama bunu ona söyleyecek değildi. "Şimdiden sıkıldım."

Bir hırıltıyla onu omuzlarından yakaladı ve duvara doğru kaldırdı. Sonra ağzı onunkinin üzerindeydi. Acımasız bir öpücüktü. Dişleri dudaklarını *sıyırdığında* kan akan bir öpücük. Ama kızın umurunda değildi. Hayatının en muhteşem adrenalini patlamasını yaşarken umurunda değildi.

Adamın dili ağzının içine kaydı ve kadın adamın ve kendi kanının tadına baktı. İlk başta ne yapacağını bilemedi. Ama sonra sanki vücudunun kendi iradesi varmış gibiydi. Bacakları Conall'ın beline dolandı ve elleri Conall'ın tişörtünün altında, sıkı kaslarla dolu pürüzsüz, sert derinin üzerinde gezindi ve o dar kalçalara yerleşti. Conall'ın ellerini tişörtünün altında ve göğüslerinde hissetti, sütyeni bir çekişte parçalandı.

O an için arkadaşları, tezi, Troy, Pisagor Teoremi'ne itiraz etme girişimleri, hepsi unutuldu. Onun yerine Conall'ın kendisine dokunmasını düşünemedi. Teninin yanında kendini çok iyi hissediyordu. Çıplak olmak istiyordu ve bu adamın içinde olmasını istiyordu. Conall da aynı fikirdeymiş gibi görünüyordu. Eli kısa kot eteğinin altına uzandı ve külotunu çıkardı.

Parmaklarını adamın saçlarına geçirdi ve adam kıcını sıkıca kavrarken ağzının içine doğru inledi. Pençelerini derisinin hemen altında hissettiğinden emindi ama Conall onları serbest bırakmamıştı. Henüz.

Boynuna saldırmak için onu öpmeyi bıraktı. Onu işaretleyip işaretlemeyeceğini merak etti. Normalde buna karşı koyardı. Sara'dan bunun ne anlama geldiğini biliyordu. Ama şu anda mantıklı düşünmek onun için mümkün değildi. Özellikle de ağzı göğsüne doğru indiğinde ve dişlerinin meme ucunu sıyırdığını hissettiğinde. Tüm vücudu şiddetle sarsıldı ve onu daha sıkı kavradı.

Conall kot pantolonunu çıkardı ve boxer'ıyla birlikte ayak bileklerine kadar indirdi. Miki, kendisine doğru bastıran ereksiyonunun sıcaklığını hissedebiliyordu. Onu durdurması gerektiğini biliyordu. Ona prezervatif takmasını söylemekten başka bir neden olmasa bile. Ama kaybolmuştu. Umutsuzca kaybolmuştu.

Sonra kapı çalındı. O ve Conall donup kaldılar. "Hey, Miki?" Craig'in sesi. *Oh, kahretsin.*

Conall hırladı. Suçlayıcı kurt gözleriyle ona bakarken alçak sesle, korkutucu bir şekilde. "Bu da kim?"

"Arkadaşım."

Kapıya bir kez daha vuruldu. Bu kez daha ısrarlıydı.

Miki bir şeyler söylemeye başladı ama Conall'ın eli aniden ağzını kapattı. "Hayır. Tek kelime bile," diye ısırdı sıkılmış dişlerinin arasından. Kapıya doğru, "Bekle," diye bağırdı.

Birkaç derin nefes aldı, sonra Miki'yi yavaşça serbest bıraktı. Bacaklarından aşağı kaydı, ereksiyonu etinin üzerinde kayıyordu ve kendini durduramadan önce küçük bir inilti çıkardı.

"Beni öldürüyorsun," diye öfkeyle fısıldadıktan sonra onu itti, boxer'ını ve kot pantolonunu yukarı çekti ve kapıya doğru gitti.

"Conall." Omzunun üzerinden ona ters ters baktı. "Dişler," diye fısıldadı kadın.

Adam gözlerini kırıştırdı ve bazı parçalarının hâlâ kurt olduğunu fark etti. Gözlerini kapadı ve boynunu kırdı. Gözlerini tekrar açtığında, gözleri normal maviliğindeydi ve dişleri normal kesici dişlere dönüşmüştü.

Conall kapıyı açtığında Miki eteğini aşağı itti ve yırtık külotuyla sütyenini odanın diğer ucuna, yatağın altına fırlattı.

"Evet?"

"Miki'yi arıyoruz."

Conall homurdanarak geri çekildi ve Craig, Ben ve Kenny Liu'nun otel odasına girmelerine izin verdi. Conall'a bir ucube gösterisindeki ana atraksiyon gibi aval aval baktılar.

"Siz burada ne yapıyorsunuz?"

Gözlerini Conall'dan ayırabilen ilk kişi Kenny oldu. "Bir şey unuttun."

Hayır, unutmamıştı. Hiçbir şey unutmamıştı. Arkadaşları onu kontrol ediyordu. Muhtemelen Amy'yi terk etmişler ve Conall uyandığında Miki'ye ne olacağını merak etmeye başlamışlardı. Sadece Sara ve Angie'nin ona karşı bu kadar koruyucu olduğunu düşünüyordu.

"Ah, öyle mi? Ne?" Arkadaşlarını severdi ama sırf bu yüzden onlara zor anlar yaşatmaktan da geri durmazdı.

"Uh..." Kenny, Craig'e bakan Ben'e baktı, o da sonunda Conall'dan uzaklaşıp Miki'ye baktı.

"Um..." Pantolonunu sıvazladı. "Sana borcum olan elli dolar." Craig cüzdanını çıkardı ve içinden birkaç banknot çıkardı. Odanın öbür ucuna yürüdü ve paraları Miki'ye uzattı.

"Yapabileceğinin en iyisi bu mu?" diye sordu Miki gülümseyerek.

"Çaresizdik," diye fısıldadı. "Yatağa ne olduğunu sormalı mıyım?"

Miki yerinden oynamış yatağa ve tekrar Craig'e baktı. "Deprem."

"Miki," diye fısıldadı Craig dişlerinin arasından şiddetle. "Bu hiç komik değil. Dudağının kanadığını biliyor muydun?"

Conall kendini kontrol altına almak için umutsuzca mücadele etti. Daha önce kendini hiç böyle kaybetmemişti. *Asla*. Bu tek kadın içindeki canavarı dışarı çıkarmıştı ama normal bir insanın yapacağı gibi çılgılık atarak kaçmamıştı. Onun yerine neredeyse onu beceriyordu.

Ve adam da neredeyse onu götürüyordu. Duvara karşı. Prezervatif yoktu. Mantıklı bir düşünce yok. Sonuçlarını düşünmedi. Miki'nin bir at kadar sağlıklı olduğunu biliyordu-Sara ona yeterince sık söylemişti. Kadının Miki'nin kan testlerini kanıt olarak göstermemesine şaşırmıştı. Yani bu onun için bir sorun bile değildi. Ama ona bakarak doğurgan bir kız olduğunu da biliyordu. Doğru, bir gün çocuk istiyordu ama şu anda mı? Ve Miki'yle? Ona ilaç veren ve arkadaşlarıyla takılmak için onu terk eden kadınla. Gerçekten, burada sadece biriyle yatmaya çalışmıyor muydu?

Belki de değildi. Belki daha fazlasını istiyordu. İçindeki kurdun karşılık verdiği tek kadından daha fazlasını.

Ama Miki Kendrick o kurtla sanki komşunun çitinin arkasındaki küçük bir Jack Russell Terrier'miş gibi alay ediyordu. *Çılgın kadın*.

Miki'nin inek embesille konuşmasını izledi. Eğer lisede birlikte okusalardı, her gün o adamın kışına tekme basardı.

Tabii o anda Miki'ye doğru eğildiği için Conall yine de onun kışını tekmeleyebilirdi.

Miki dilini alt dudağında gezdirdi ve kanının tadına baktı. Tanrım, işler kontrolden çıkmıştı, değil mi? Odanın öbür ucundan Conall'ın hırladığını duydu ve bütün arkadaşlarının gerildiğini gördü. Onları dışarı çıkarmak zorundaydı. Hemen.

"Sadece dudağımı ısırdım, bir şey yok." Craig'i çevirdi ve iki eliyle sırtına bastırarak kapıya doğru itti.

"Başka bir şeye ihtiyacın olmadığına emin misin?"

Bir kutu prezervatif mi? "Hayır. Ama teşekkürler. 50'lik için de teşekkürler." Onu da saklamak niyetindeydi.

Craig'i kapıdan dışarı itti, sonra Kenny ve Ben'i ceketlerinden tutup zorla dışarı çıkardı. "Teşekkürler çocuklar. Görüşürüz!"

Kapıyı arkadaşlarının üzerine kapattı ve Conall'ın yüzüne döndü. Conall hiçbir şey söylemedi, sadece ona baktı.

"Ne?" diye tersledi sonunda.

"Kimdi onlar?"

Kapıyı itti ve odanın içinde ilerledi. "*Onlar* seni ilgilendirmez."

"Peki. Her neyse." Kapıya doğru yöneldi ve motorcu ceketini kaptığı gibi kapıya doğru yürüdü. "Sen kampüse gitmeye hazır olduğunda ben caddenin karşısındaki lokantada olacağım."

Bir çarpmayla gitmişti.

Onuncu Bölüm

Conall ikinci waffle porsiyonunu da elinin tersiyle itti. Belli ki üzgündü, her zamanki kadar çok yemiyordu.

Miki. Lanet olası Miki. Bunu ona o yapmıştı. O kurnaz, sadist kaltak. Onun beynini sikmek için sabırsızlanıyordu.

Başını iki yana salladı. *Hayır. Hayır. Hayır.* O uzak durması gereken hain bir kadındı. Kendisinin herhangi bir parçasını onun herhangi bir parçasına gömmemeliydi. Kadın tehlikeliydi. Uranyum gibi. Ama orgazm olduğunda onun adını inleyiş şekli...

Tamam. Yine yapıyordu! Onu ve onun inleyişini hiçbir şekilde düşünmeyecekti. Bir daha asla. Bir daha asla bir kadının kendisine bu kadar yaklaşmasına izin vermeyecekti. Ne kadar sevimli, seksi, zeki ya da tehlikeli derecede dengesiz olursa olsun.

Aslında kadınlarla işi tamamen bitmişti. Bekârlığın kesinlikle yanlış bir tarafı yoktu. Yaşamak için iyi, takdire şayan bir yol. Gandhi de öyle yapmıştı.

"Merhaba, günışığım."

Conall yanında duran kadına baktı. Boyu Miki'den biraz daha uzundu. Başka bir kudretli küçük. Harika.

"Ne istiyorsun?"

"Kızlar bana senin iyi biri olarak görüldüğünü söyledi."

Hayır. Daha çok aptal olan. "Bir Pride dişisi kıbarlığı neden önemsesin ki?"

Onun karşısındaki sıraya kaydı. "Uh-oh. Birisi üzgün görünüyor." Tanrım, bu kadın alaycılığın kraliçesiydi.

"Sen tam olarak
kimsin?" "Victoria
Löwe."

"Löwe Pride'dan mı?" Alman aslanları. Harika. Günü gittikçe daha iyi geçmeye devam ediyordu.

Başıyla onayladı. "Ve sen de Magnus Sürüsü'nden Conall'sın."

"Evet." Bunu nereden bildiğini sormadı. Bilmek istemiyordu. "Şey,

Bay Magnus-"

"Adım Conall. Ya da resmi olmak isterseniz Bay Viga-Feilan."

Ve böylece kızın tüm vücut dili değişti. Adam kızdaki yayılan ani ürkekliğin kokusunu aldı. "Sen bir Viga-Feilan mısın?"

"Bu benim soyadım. Ama ben o sürünün bir parçası değilim. Ben her zaman bir Magnus oldum."

Bundan biraz rahatlamış gibi görünüyordu ama temkinli olmaya devam etti. Onu suçlamadı. Einarr ve akrabaları Viga-Feilanlar için büyük bir isim yapmışlardı. Gurur ve sürü onlardan nefret ediyordu. Belli ki ailesi hâlâ bu Viking saçmalığına inanıyordu. Sorun şu ki artık uzun teknelerle dolaşan manastırları yok etmiyorlardı. *Pislikler*.

"Peki, ne istiyorsun?"

"Konuşmak."

Conall omzunun üzerinden baktı. Orada oturuyorlardı. Löwe dişilerinin Gururu sessizce onları izliyor, onu parçalara ayırmak için bekliyordu. Pride'dan beklediği şey onlardı. Ama bu dişi biraz cüceydi. Belki de içinde biraz dağ aslanı vardı.

"Bu yüzden mi beni buraya kadar takip ettiniz?"

"Oh, tatlım, kendini övme. Seni hiçbir yere kadar takip etmedim. Aslında, kız arkadaşlarım ve ben rodeoya gidiyoruz. Kendime bir kovboy bulmayı umuyorum. Sonra seni burada tek başına otururken gördüm. Kız arkadaşlarımdan biri seni tanıdı."

"Tamam. Konuş o zaman."

"Sürünü ve Withell Pride'ı duydum. Ne kadar çirkin bir iş." İç çekti.

"Sıkıldım."

"Şahsen, mümkünse o olayın tekrarlanmamasını tercih ederim." "Peki bunu nasıl öneriyorsunuz? Sürülerin yuvarlanmasına izin vererek ve kolektif karınlarımız?"

"Köpekler. Yemin ederim, sizde her şey çok siyah ve beyaz. Basit, köpek yavrusu gibi sevimli."

"Biliyor musun, gerçekten kötü bir sabah geçirdim ve bu masaya uzanıp boynunu bir dal gibi kırmaktan çekinmiyorum."

"Eğer iyi olan sensen, Alfalarını gerçekten merak ediyorum." Omuz silkti. "Alfa Dişinizin arkadaşının kulüplerinizden birinde saldırıya uğradığını duydum. Sadece biz olmadığımızı bilmenizi istedim."

Bunu biliyordu ama belli ki onun bilmemesinden endişeleniyordu. "Ve sen tüm Pride'lar adına mı konuşuyorsun?"

Başını salladı. "Aslına bakarsanız, öyle."

Conall ilk kez kıza gerçekten baktı. Güzel ve gençti. Belki de tüm Pride'lar adına konuşmak için biraz fazla gençti. Yine de ona şüpheyile yaklaşılmaya hazırды. "Yani onları sen göndermedin. O zaman nereden geldiler?"

"Hiçbir fikrim yok."

"Ve sana güvenmem gerekiyor çünkü..." "Çok sevimliyim."

Conall buna kıkırdadı. Çok sevimliydi. Tehlikeli ve sevimli. "Bir şeyi bölüyor muyum?"

Belki de Miki'nin onlara bakma şekliydi. Sanki onları yemek masasında seşişirken yakalamış gibiydi. Ama bakışı ne olursa olsun, kendini suçlu hissediyordu. Ama neden suçlu hissetsin ki? Gidip birileriyle buluşması için ona ilaç vermiş değildi.

Gözlerini ondan kaçırdı, onun hakkında ve duştan yeni çıkmış ıslak saçlarıyla ne kadar sevimli olduğunu düşünmek istemiyordu.

"Hayır, hayır. Ben de tam gidiyordum." Victoria kabinden kayarak çıkmaya başladı. "Gitmek zorunda değilsin." Tamam. Şimdi tam bir hıyar gibi davranıyordu.

Miki'nin dişlerini gıcırdattığını duydu. *Güzel.*

"Belki o gitmek zorunda değil. Ama senin var. Kampüse gitmem gerek."

Conall Victoria'ya baktı. "İşimiz bitti mi?"

"Söylemem gerekeni söyledim. Şimdi kendime bir kovboy bulmalıyım." Ona gülümsedi. "Dinlediğin için teşekkürler Conall. Sanırım iyi olan sensin."

Ayağa kalktı ve Miki'ye baktı. "O tamamen senin." Sonra da Pride'ına doğru yürüdü.

Kot pantolonunun arkasından cüzdanını çıkardı ve masaya para attı. Ayağa kalktığında Miki çoktan kapıdan çıkmıştı.

Onu kiralık cipin yanında buldu. Kapıları açtı ve ikisi de bindi.

"Kimdi o?"

"Victoria Löwe." Aracı çalıştırdı ve park yerinden çıktı. "O Pride mı?"

"Evet."

"Ve sen de onunla bir lokantada oturup sohbet mi ediyorsun?"

"Görünüşe göre öyle."

Kampüse varana kadar bir daha konuşmadılar.

Ona kalırsa, bu on dakikalık yolculuk *şimdiye kadarki* en uzun yolculuktu. Conall gitmesi gereken binaya mümkün olduğunca yakın bir yere park etti, sonra motoru kapattı ve gözlerini önüne dikti. Miki sırt çantasını kaptığı gibi fırlayıp gitmeye hazırlandı ama Conall'ın sesi onu durdurdu. "İşin bittiğinde buraya geri gel. Başka bir yere gitme. Sakın gizlice kaçmaya çalışma. Çünkü seni bulacağım. Ve eğer bunu yapmak zorunda kalırsam çok daha az hoş olacağım."

"Pislik gibi davranıyorsun."

"Özür dilerim. Bana *verdiğin ilaçların* etkisi olmalı!"

O bağırmaya başladığında Miki irkilmedi bile. "Bunu sonsuza kadar kafamda tutacaksın, değil mi?"

Conall ağzı açık bir şekilde ona baktı. "Ne?"

Yüzünü ondan çevirdi. "Çıkarken kapının sana çarpmasına izin verme."

Tamam. İyi. Affetmeyen bir pislik olmak istiyorsa, affetmeyen bir pislik olabilirdi. *Kendini beğenmiş pislik.*

Cipten atladı, sırt çantasını iki omzuna attı ve kampüsün içinden geçerek danışmanının ofisine doğru ilerledi.

"Hey, psikopat!" Miki hedefinin yarısına geldiğinde arkasını döndüğünde Amy ve Craig'in kendisine doğru yürüdüğünü gördü.

"Hey."

"İyi misin?" Amy onu iyi tanıyordu. "Kızgın mısın yoksa üzgün mü anlayamadım."

İkisi de. "Önemli bir şey değil. Ben iyiyim. Bu kadar erken saatte ne yapıyorsunuz? Yoksa yatma zahmetine bile girmediniz mi?"

Amy iç çekti. "Bir grup birinci sınıf öğrencisine kuantum fiziği öğretmem gerekiyor. Hayatımın üç saatini asla geri alamayacağım." Çok mızızlanırdı ama Amy üniversitenin en iyi doçentlerinden biriydi. Ve eğer akılları varsa, MIT ya da Harvard onu çalmadan önce ellerini öper ve ona kadro verirlerdi.

"Ben de Profesör Leucrotta'yı görmeye geldim." Miki, Craig'in mırıldandığı sözler karşısında tüylerinin diken diken olduğunu hissetti. Ve bu Conall'ın ona verdiği o havalı ürpertilerden biri değildi. Küvette gezinen bir örümcek gördüğünde hissettiği ürpertilerden biriydi.

"Neden?"

"Merak etme. Hibe parası konusunda benimle görüşmeyi kabul etti. Belki ofisine gittiğimde şifresini bulabilirim."

"Dikkatli ol. Aptalca bir şey yapma."

"Kim? Ben mi? Peki benim elli dolarım nerede?"

Sırıttı. "Sanırım bu sabah bana vermeyi *unuttun*." "Onu bana geri vermeyeceksin, değil mi?"

Miki sıırıttı. "Hayır. Ama beni kontrol ettiğin için teşekkürler."

"Ne zaman istersen. Seni Barbar Conan'la yalnız bırakamayacağımızı düşündük."

"Hey, Mik." Amy onu dürttü. "Şuna bak. Senin sıkıcı rüya adamın." Miki Amy'nin başını sallayışını izledi ve Troy Benson'ın ona doğru yürüdüğünü gördü.

"Miki? Bu sen misin?"

Miki Troy'a gülümsemeye cesaret etti ve sırt çantasını hızla omuzlarından indirdi. Üzerinde kocaman bir sırt çantasıyla dolaşmaktan daha inekçe bir şey olamazdı. Ve Troy hiç de inek değildi. Neredeyse iki metre boyundaydı - tanıdığı diğer anormal irilikteki erkeklerin aksine *normal* bir boydu - açık kahverengi saçları ve koyu yeşil gözleri vardı. İleri Kimya dersinden beri ona aşıktı. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Troy kolunu yemek yedikten sonra kusmadan duramayan uzun boylu, sarışın bir hatuna dolamıştı ama yanağına bir öpücük kondurdu ve yanına gitmeden önce onu yolcu etti.

"Vay canına, hiç değişmemişsin. Hâlâ benim küçük Miki'msin." Tuhaf, bu pek de iltifat gibi görünmüyordu.

"Başka bir şey söyledi mi?"

Conall cipin yolcu kapısına yaslandı, cep telefonunu kulağına dayadı ve ıssız kampüse baktı. Saat henüz erkendi ve öğrenciler yeni yeni ortaya çıkmaya başlamıştı. "Kendine bir kovboy bulmaya çalıştığını söyledi."

"Bunun pek yardımcı olacağını sanmıyorum."

Conall homurdandı ve Zach telefonun diğer ucunda bir süre sessiz kaldı. "Senin için her şey yolunda mı?" diye sordu sonunda.

"Evet. Neden?"

"Ses tonunu hiç bu kadar... benim gibi duymamıştım."

Conall kıkırdadı. "Ben iyiyim."

"Miki hâlâ sana zorluk çıkarıyor mu?"

"Onun gibi bir şey." Alfa Erkeğine, çılgın bir kadının onu uyuşturmasına ve gecenin bir yarısı kaçmasına izin verdiğini itiraf edecek değildi. Eğer

Başka hiçbir neden olmasa da, Zach'in bunu yaşamasına asla izin vermeyeceğini biliyordu.

"Eminim eninde sonunda bunu atlatacaktır. Her neyse, ona inandın mı?"
Evet! Ama kısa boylu, hırçın kadınlara bir daha asla inanmayacaktı. Özellikle de orgazm sırasında tüm vücudu titreyenlere.

"Kime?"

"Victoria Löwe."

"Oh... uh... evet, evet. İnandım. Ona inandım."

"Tamam. Siz ikiniz yine de dikkatli olun. Miki'nin işi biter bitmez, eşim beni içmeye başlamaya zorlamadan önce onu buraya getirin. Strese girdiğinde volta atıyor. Beni deli ediyor."

Conall, Miki'nin gittiği yönden gelen rüzgârı kokladı. Bir koku aldı. Miki'nin kokusu, ama başka bir şeyle karışmıştı. Bir şey... erkek.

Conall hırladı.

"Conall? Beni dinliyor musun?"

"Evet. Elbette. Dikkatli ol. Gitmem gerek." Telefonu kapattı ve onu takip etti.

"Ee? Hâlâ Teksas'ta mı yaşıyorsun?"

Miki derin bir nefes aldı. Sakin kalacaktı. Bunu başarabilirdi. Gerçi Miki'nin hareketleri pek de pürüzsüz değildi. Aslında erkeklere karşı biraz aptal olabiliyordu... Conall hariç. Conall onu duvara yapıştırırken bacaklarını onun beline dolamakta hiç zorlanmıyordu.

"Şimdilik. Bu hafta doktoramı bitireceğim. Conridge de yardımcı doçentlik pozisyonundan bahsetti."

"Bu birlikte çalışacağımız anlamına geliyor. Hiç fena değil. Ve Conridge sert biri." Gerçekten de öyleydi. Profesör Conridge üniversite çapında kötü bir şöhrete sahipti. İnsanlar ondan korkardı. Miki sonunda tezini bitirmeye karar verdiğinde, eski danışmanı başka bir üniversiteye gitmişti ve Conridge onu yanına almak için gönüllü olmuştu. Bugüne kadar nedenini hiç bilmiyordu. Kadının kendisinden nefret ettiğini düşünüyordu. Tabii ki herkesten nefret ediyor gibiydi.

"Bu senin için harika olacak, ha?"

Craig'in yüzündeki korku ifadesini ve Amy'nin yüzündeki şehvet ifadesini fark etmeliydi. En muazzam, en büyük ve en büyük

üzerine bir gölge düşmüştü. Ama tek fark ettiği Troy ve onun kendisini fark etmesini sağlamaya yönelik zayıf girişimiydi. "Şey, biliyorsun, kesinlikle bir değişiklik yapmanın zamanı geldi." Konuşmayı bıraktı çünkü Troy belli ki onu dinlemeyi bırakmıştı. Herkesin ilgisini çektiği için arkasında hangi dehşetin durduğunu görmek için dönmesine dakikalar kala, Miki bunun yerine büyük uzun kolların aniden onu sarmasıyla dondu kaldı ve hiçbir yere gitmiyordu.

"Hey, bebeğim." Sıcak dudaklar kulağına bastırdı, omurgasından aşağıya ve doğrudan klitorisine lezzetli ve hain bir karıncalanma gönderdi. "Profesörünü görmeye gideceğini sanıyordum. Geç kalacaksın."

Conall'ın ona sarıldığını görmek için başını kaldırdı. Adam gülümsedi. Şeytani bir kurt gülümsemesi. Bir geyiği avlamadan hemen önce verdikleri türden.

Orospu çocuğu!

"Bu da ne-"

Onu sıkıca kavradı ve Miki nefes almak için mücadele etti. "Her zaman Miki'nin yapması gerekeni yaptığından emin olmalısın, yoksa tamamen kaybolur."

Miki, Craig ve Amy'ye baktı ama onların bu durumdan bir şey yapamayacak kadar keyif aldıklarını görebiliyordu.

Conall onun boynuna sokuldu ve Miki onun gözlerini yuvalarından çıkarmayı düşündü. "Beni arkadaşlarınla tanıştıracak mısın bebeğim?"

Bebek mi?

Kız geri çekilmeye çalıştı ama Conall onun bir yere gitmesine izin vermiyordu. Troy da Conall'dan bir şey söyleyemeyecek kadar korkmuş görünüyordu. Onun yerine bakmaya devam etti.

Bunu ona daha sonra ödetecekti. "Hayır.

Yapmayacağım."

Amy, Miki çizmesini Conall'ın ayağına vurmaya başlamadan önce araya girdi. "Ben Amy. Bu Craig. Bu da Troy."

Miki onun boynuna baktı. Büyük bir boyundu. Keserse çok kan fişkirabilirdi.

"Selam Craig. Bu sabah otel odamızda tanıştık."

Bizim mi?

"Ama bal ayımın diğer arkadaşlarıyla tanışmak güzel."

Amy neredeyse sakızını tükürüyordu, Craig ise birdenbire kampüsün öbür ucundaki şeyle ilgilenmeye başladı. Troy, Miki'ye bakarken biraz hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. Geleceğinin elinden kayıp gittiğini görebiliyordu.

"Troy-" diye başladı. Ama Conall'ın iri ellerinden biri tişörtünün altına kaydı ve birden pençeleri hissetti. Onun pençeleri karnında hafifçe geziniyordu.

Onu öldüreceğim.

"Bebeğim, seni profesörünün ofisine götürsek iyi olacak yoksa geç kalacaksın. Tanıştığımıza memnun oldum, Amy. Craig. Trey."

"Adım Troy."

"Her neyse." Conall'ın eli Miki'nin elini kavradı ve onu sürükleyerek götürdü. Sırt çantasını almaya fırsat bulamadan Conall'ın arkasında tökezlemeye başladı.

"Hangi bina?" diye ısırdı.

"Siktir git!"

Birden onu kollarının arasına aldı. Başka birine muhtemelen sevecen görünebilirdi ama o daha iyisini biliyordu. Ve zaten cinayete meyilli bir öfkeden başka bir şey hissedemeyecek kadar kızgındı. Yakınına eğildi, sıcak nefesi kulağındaydı. "Böyle devam edersen o sokakta işini bitirmiş olmalarını diletirim sana."

"Şu. Şuradaki."

Conall, Miki'yi arkasına çekerek yeniden hareket etmeye başladı. Binanın içine doğru yürüdü, bir merdiven boşluğu buldu ve onu içeri sürükledi. Adam kızın elini bırakır bırakmaz, kız onun göğsüne bir yumruk indirdi. Sonra acıyı koluna kadar hissettiğinde mavi bir çizgiyle küfretti. Tabii ki adam irkilmedi bile.

"Bitti mi?" diye hırladı.

"Orospu çocuğu! Bu da neydi böyle!" Bir eklemine kırıdığından endişelenerek elini salladı. Conall aniden elini yakaladı ve ona ters ters bakarken parmak eklemlerini iki elinin arasında ovuşturdu. Bunu yaptığının farkında bile olmadığından neredeyse emindi.

"Kimdi o herif?"

"Kim? Troy mu?" Kıskanıyor muydu? O zaman onu hayal kırıklığına uğratmamalıydı. "*O müstakbel Bay Miki Kendrick'ti.*"

Yanlış! *O* geleceğin Bay Miki Kendrick'iydi. Ufak tefek elleri olan, ezik, ufak tefek bir adam değil. Adama bir kez baktı ve onun bir pislik olduğunu anladı. Conall hiçbir şekilde Miki'nin o adamın yanına yaklaşmasına izin vermezdi. Doğru, kinci bir kaltaktı. Ama *onun* kindar kaltağıydı. Bunu artık biliyordu. Artık saçmalamak yok. Artık gerçekten ne istediğini tartışmak yoktu. Miki Kendrick onun olacaktı.

Yine de yeni taktiklere ihtiyacı olduğu açıktı. Her zamanki taktikler onda işe yaramıyordu. Çoğunlukla deli olduğu için. Ama o esnekti. Ve istediğinin peşinden gidecek kadar da acımasızdı.

"Bence hayatımdan uzak durmalısın, Viking." Elini adamın elinden çekmeye çalıştı ama adam bırakmıyordu.

"Ve sanırım burada üstünlüğün bende olduğunu anlamıyorsun."

"Ne için? Sana ilaç verdiğim için mi? Bana zarar vereceğine ya da beni polise ihbar edeceğine bir an bile inanmamı mı bekliyorsun?"

"Hayır. Ama kim bilir *ona* ne yapardım."

Miki dondu kaldı. O büyük, güzel kahverengi gözler ona bakıyordu. "Sen. Cesaret edemezsin. Cesaret edemezsin."

"Bana yemek tükürdün. Havaalanında bana polisleri ayarladın. Ve bana *ilaç verdin*. 'Cesaret edemezsin' teorisini şimdi gerçekten test etmek istiyor musun?"

Kadının çenesinin kasılıp gevşediğini görebiliyordu. Çok kızgındı ve bu da onun çok lezzetli kokmasına neden oluyordu.

"Onu rahat bırak Conall. O sana hiçbir şey yapmadı."

Sırt çantasını tekmeleyerek yoldan çekti. "Peki ya sen Mik? Sana sahip mi?"

"Kimse bana sahip değil."

Kız kendini duvara yaslayana kadar ona doğru adım attı. Daha önce tehditkâr olmak için hiç bu kadar çaba sarf etmemişti ama Miki bunu sürekli ortaya çıkarıyordu. Ve bunu her yaptığında, Miki'nin şehvet kokusunun yüzüne çarpması da yardımcı olmuyordu.

"Ama ben seni

istiyorum." "Bu

yüzden

toplandım."

"Ve eğer seni kovalamakla meşgul olursam, onun canına okuyamam, değil mi?"

Miki kollarını göğsünün önünde kavuşturdu.

"Sanırım." "O zaman belki küçük bir anlaşma yaparız."

"Ne tür bir anlaşma?" "Bana

Cuma gününe kadar süre

ver." "Ne yapmam için?"

İki kolunu da onun üzerindeki duvara dayadı ve eğildi. "Sana yaklaşmak için. Tezini savunduktan sonra, eğer o zamana kadar o tatlı kalçalarının arasına girmezsem, her şey biter. Seni bir daha asla rahatsız etmem. Sana bakmayacağım bile."

"Şaka yapıyor olmalısın."

"Söz konusu sen olduğunda, şaka yapmam."

Adam onun hayalarına tekme atmasını bekledi. Ama yapmadı. *İlginçti.*

"En azından bana bir şans ver, Mik." Kollarını nazikçe vücudundan çekti ve ona doğru eğildi. Kadın onu dikkatle izledi ama durdurmaya da çalışmadı. "Gördün mü? O kadar da zor değilmiş, değil mi?" Eğildi ve onu öptü. Küçük bir öpücük. Dudakları onunkilere değdi. Kız geri çekilmeyince adam alt dudağını ısırды, ta ki kız ağzını açıp onu içeri alana kadar. Dili yavaşça onunkinin üzerinde gezindi, onun tadına baktı. Kadın kollarını çekmeye çalıştı ama adam onları sıkıca tuttu ve başının üzerinden duvara yasladı. Alt bedeniyle onu kısırdı, dizi kalçalarının arasına girdi.

Kız inledi ve adam onu yakaladığını anladı.

Ne halt ediyordu bu kadın? Aklını mı kaçırmıştı? Gerçekten de biyoteknoloji okulunun merdiven boşluğunda Viking'le öpüşüyor muydu? Bu kesinlikle yeni bir düşük seviyeydi. Saat daha erkendi ama her yerde profesörler ve öğrenciler vardı. Er ya da geç yakalanacaklardı. Bu delilikti. O deliydi. Merdiven boşluğunda bir adamla ateşli ve rahatsız bir şekilde yakalanırsa okulda nasıl kadro almayı bekleyebilirdi ki?

Ona durmasını söylemesi gerekiyordu. Onu uzaklaştırmalıydı. Kesinlikle inlemesine gerek yoktu. Aslında, inlemeyi gerçekten kesmesi gerekiyordu.

Conall öpücükten çekildi ve ona baktı. "Evet. Bana yaklaşmasına izin vermeyi böyle değerlendiriyorum."

Eğer gücü olsaydı, onu tekrar yumruklayabilirdi. Aslında, sırf bu yüzden yumruklarını riske atmaya hazırdı.

Ama onu yere sermeden önce Conall yanağından öptü, geri çekildi ve onu kapana kısırdığı merdivenin altından çekip çıkardı.

"Bayan Kendrick. Umarım bir şeyi bölmüyorumdur."

Conall ve Miki arkalarına ve yukarı baktılar. Merdivenlerin tepesinde ejderha kadın duruyordu. Profesör Irene Conridge. Kırk yaşlarında heybetli bir kadındı, üzerinde sade mavi takımlarından biri ve bir çift öldürücü topuklu ayakkabı vardı. Kadın her zaman tam bir ikilem olmuştu.

"Gerçekten. Programının ne kadar yoğun olduğunu biliyorum. Tek yaptığım koca bir departmanı yönetmek olduğuna göre, lütfen beni on beş dakika daha bekletmekten çekinmeyin."

Miki kollarını Conall'dan ayırdı ve onu iterek geçti. "Profesör Conridge. Çok özür dilerim. Zamanın nasıl geçtiğini anlamamışım..." *Çünkü okşanmakla meşguldüm.*

Sırt çantasını kapam Miki, koşarken Conall'ın saçını çekti, ama bunu sadece daha fazla ön sevişme olarak göreceği hissine kapıldı. Merdivenlerden yukarı fırladı ama Conridge çoktan uzaklaşmıştı.

Miki merdivenin başında durdu ve Conall'a baktı, fazlasıyla dolu çantasını omuzlarına almıştı. "Ne kadar kalacağımı bilmiyorum."

"Sorun değil. Acele etme. Ben burada olacağım." Tabii ki gelecekti. Çünkü ona işkence ediyordu.

"Bayan Kendrick!"

Miki sersemliğini üzerinden attı ve yola koyuldu.

On Birinci Bölüm

Conall merdivenlere oturdu ve öfkesini kontrol etmek için gerçekten çok çalıştı. Bu kadın tam bir fişek gibiydi. Onu azdırmak için fazla bir şey gerekmiyordu. Onu ateşlendirmek ve ıslatmak için. Onun için. Hırladı ve kurdunu tekrar zincirine bağlamaya zorladı.

Hayır. Başka hiç kimse onun için yeterince iyi olmayacaktı. Miki'yi istiyordu. Bir gece için değil. Ya da bir haftalığına. Ama bir ömür boyu. Ona da sahip olacaktı. Sadece onu ikna etmesi gerekiyordu. Ve bu ne kadar zor olabilirdi ki?

Conall kaşlarını çattı. O koku vardı. Rave'deki kokunun aynısı. Saldırıdan sonra Miki'de de aynı koku vardı.

Bu kez merdiven boşluğuna girdikleri anda kokuyu almıştı ama Miki onun dikkatini tamamen dağıtmıştı. Artık bunu görmezden gelemezdi.

Çok hafifti, bu yüzden yakınlarda bir tehlike olduğunu düşünmüyordu, ama yine de...

Conall havayı kokladı ve kokunun başka bir kattan geldiğini fark etti. Kokuyu takip ederek onu bir kat yukarı çıkarmasına izin verdi. Miki'nin bu katta olduğunu söyleyebilirdi. Onun nefis kokusunu diğerlerinden daha iyi alabiliyordu. Bir kat daha çıktı. Bu katta birkaç laboratuvar vardı. Onların yanından geçti. Bir sürü sınıfın yanından geçti. Sonra profesörlerin ofislerinin olduğu bir oyuk buldu. Bir kapıya ulaşana kadar kokuyu takip etti. Kapıyı denedi ama başarılı olamadı. Kilitliydi. Burnunu tahtaya dayadı ve kokladı. Sonra tekrar kokladı. Bu kokuyu biliyordu. Bir yerden tanıyordu. Tekrar kokladı. Derin ve uzun bir koku.

Sonra ona çarptı. Tam gözlerinin arasına. Bunu daha önce düşünmediğine inanamıyordu.

"Sırtlan!" diye zaferle havladı.

Conall arkasını döndüğünde Craig'le yüz yüze geldi.

"Selam."

Conall başını salladı. "Selam."

Bir süre daha birbirlerine baktılar, sonra Conall uzaklaştı, adam onun kapıyı nükleer bir silahın yerini tespit eden bir bomba tespit köpeği gibi koklamasını olumlu bir şekilde izledi. Şu anda bunun için endişelenmiyordu. Sırtlanları düşünmekle meşguldü. Aslanların doğal düşmanları.

Conall tesadüflere asla inanmazdı ve şimdi de inanmaya başlamayacaktı. Kapıdaki profesörün adını hatırladı. "Leucrotta". Onu Miki'ye sorması gerekecekti.

Conridge uzun bacak bacak üstüne attı ve burnunun ucuyla Miki'ye baktı. "Sanırım olabileceğin kadar hazırsın."

Elbette bu, diğer mezun öğrencilere söylediklerinden daha iyiydi.

- "Seni geçmek mi? Seni öldürmediğim için şanslısın." "Yapmam gereken başka bir şey var mı?"

"Bir sınıf ayırtmıştınız, değil mi?"

"Evet, efendim."

"Ve tüm komite üyelerinin yeri ve zamanı bildiğini iki kez kontrol ettiniz mi?"

"Evet, efendim."

"O halde Bayan Kendrick, hazır olmalısınız. Sadece tezinizi ciddi bir şekilde savunmaya hazır olduğunuzdan emin olun. Dilinizin bağlanması için uygun bir zaman değil. Gerçi böyle bir şey olursa bildiğimiz hayatın sona ereceğinden eminim."

Miki gülümsedi. "Evet, efendim."

"Öyleyse git biraz dinlen, Cuma günü saat üç buçukta görüşürüz." "Peki efendim."

Miki ayağa kalktı ve bütün kâğıtlarını bir araya topladı. Conridge'in onu izlediğini biliyordu ama nedenini sormaya korkuyordu. Kadın gerçek bir Ejderha Kadın'dı.

"Peki Bayan Kendrick, merdivenlerde okşadığınız o hoş genç kimdi?"

Miki, tezinin son halini temsil eden yarım tomar kağıdı yere düşürdü. Dizlerinin üzerine çökerek hızla kağıtları bir araya getirmeye başladı. Düzen konusunu daha sonra düşünecekti. Bu konuşmayı durdurmak için her şeyi yapardı. Conall'la aralarında olup biten tuhafılık hakkında konuşmasına imkân yoktu. Bunu anlamıyordu, o halde başkalarına nasıl açıklayabilirdi? Özellikle de Profesör Conridge'e açıklamayacaktı. Phi Beta Kappa. Rhodes bursiyeri. Ve tam bir kaltak.

"Sadece bir arkadaş, hanımefendi." Conridge'in yanındayken Miki kendini ordudaymış gibi hissediyordu. Evet, hanımefendi. Hayır, efendim. Lütfen beni sınıfta bırakmayın, hanımefendi.

"Bütün arkadaşların seni duvarlara mı dayadı?" Lanet olsun, bu kadın ne kadarını gördü? Ya da daha kötüsü, duymuş muydu?

Yüzünün kızardığını hissetti. "Sadece konuşuyorduk, hanımefendi."

"Anlıyorum. Dürüst olmak gerekirse, onu o merdivenlerin arkasına götürebilmenize şaşırdım.

O büyük bir çocuk. Sürü için bile."

Miki kâğıtlarının yarısını bir araya toplamıştı ama onları yine yere düşürdü. Kalçalarının üzerine oturarak Conridge'e baktı. "Özür dilerim, ne dediniz?"

Kadın gülümsedi ve masasının önüne geldi. Gümüş bir resim çerçevesi alıp Miki'ye uzattı.

"Kocam. Niles Van Holtz. Van Holtz Sürüsü'nden."

Miki onu neyin daha çok şaşırttığını bilmiyordu. Conridge'in kocasının Pack olduğu gerçeği mi? Yoksa gerçekten bir kocası olduğu gerçeği mi? Aval aval resme baktı. Adam muhteşemdi, bunu kadına vermeliydi. Conridge, kocası ve mutlu görünen dört çocuğunun resmiydi.

Gözlerini kırıştırdı. "Van Holtz mu?" Sonra kaşlarını çatı. "Van Holtz restoran zincirinden mi?" O restoranlardan birine hiç gitmemişti. Bir garnitür alabilmek için Tanrı kadar zengin olmanız gerekirdi.

Kadın gözlerini devirdi ve sırtı, görünüşe göre her şeyden utanıyordu. Ama arkadaşının ağaçlara işemesinden ve arka bacağıyla kulağını kaşıyabilmesinden değil. *Bu* onu korkutmuş gibi görünmüyordu.

"Bu yüzden mi benim gözetmenim olmayı teklif ettin?"

"Elbette. Şekil değiştirenler arasında insan olmanın ne kadar zor olduğunu biliyorum. Ve arkadaşının Magnus Sürüsü'nün Alfa Lideri olduğunu duydum. Ayrıca Pride savaşına katıldığını da duydum. Çok etkilendim. Zeki olduğunu hep biliyordum. Bundan hiç şüphe etmedim. Sadece verebileceğin zarar hakkında hiçbir fikrim yoktu. Onu iyi bir eş yapacaksın."

Miki ayağa kalktı. "Ne? Conall mı? Hayır. Onun eşi olmayacağım. Asla."

Conridge'in kafası karışmış gibiydi. "Neden asla?"

"Çünkü." "Çünkü..."

neden?"

"Çünkü onunla o kadar yakınlaşmayacağım." Bunu insanlara tam olarak kaç kez açıklaması gerekecekti? Ve neden ona sorup duruyorlardı ki?

"Ama onun sana, Niles'in hâlâ bana baktığı gibi baktığının *farkındasın* değil mi? Tanrım, yirmi yıldan fazla bir süredir birlikteyiz." Yüzünde çok sıcak bir ifade vardı ve Miki bu kadının başka bir yönünü gördüğünü fark etti. Conridge sözünü ettiği adamı seviyordu. Hem de çok. Conridge, Miki'nin tezinin ilk taslağını kanamalı bir hastalığa yakalanmış gibi görünen bir sürü kırmızı işaretlerle geri gönderdiğinde, Miki birden ona "saksocu" dediğine pişman oldu.

"Ama Conall benim için böyle hissetmiyor."

"Ve sen bunu biliyorsun çünkü normal toplumla çok uyumlusun."

Conridge haklıydı. Miki, karşısına çıkıp yüzüne tükürse bile normalin ne olduğunu bilemezdi. Ve ne yaparsa yapsın ya da ne kadar uğraşırsa uğraşsın asla normal olamayacağını hissetmeye başlamıştı.

"BEN... BEN..." Miki Hint usulü yere oturdu, nefesi kesilmişti. "Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok."

"Bunda yanlış bir şey yok. Hepimiz bunu yaşıyoruz. Ben bile."

"Gerçekten mi?" Miki buna inanmakta güçlük çekiyordu. Conridge her zaman çok derli toplu görünürdü.

"Elbette. Bir kurdun eşi olmak *istediğimi* mi sanıyorsun? Adam beni arkamdan yakaladı ve sırtımı işaretledi. Tabii ki ben de ona ikiye dört ile vurdum. Kafasına sekiz dikiş atılması gerekti."

Miki ona baktı ve Conridge omuz silkti. "Hâlâ o istediğini alma şeyini yapıyordu. Onu artık bunu yapmaması için eğittim... ve komut üzerine yuvarlanması için." İki kadın güлüştüler ve Miki on beş yıl sonraki haline bakıp bakmadığını merak etti.

Conridge çoraplarını düzeltti. Gerçekten de arkası dikişli olanlardan giymişti. Çok 1940'lardan kalma ve hâlâ çok seksi. "Bak Miki, yaşadığın şey normal bir insani duygu. Arada bir, senin ve benim gibi insanlar bile böyle şeyler yaşar."

Miki sırtıttı. Kadın tam bir iş kadınıydı.

"Henüz kendine güvenmiyorsun," diye devam etti Conridge. "İçgüdülerine güvenmiyorsun. Ama güvenmelisin. Sen sadece bacakları olan bir beyin değilsin. Bazı güzel hayatta kalma becerilerin var. Kurtlar bu tür şeyleri inanılmaz derecede seksi bulur."

Miki gülümsedi ve kâğıtları bir araya getirebilmek için çömeldi. "Sanırım bunu mahvetmek istemiyorum. Hayatımı yani."

"Batırmayacaksın. Sen akıllısın. Zalimsin. İyi olacaksın."

Miki güldü ve ayağa kalktı, tezi kollarında dağınık bir yığın halindeydi. "Moral konuşması için teşekkürler."

"Benim için zevkti. Biliyor musun, kocam moral konuşmalarında iyi olmadığımı söyler. Bence yanılıyor."

Miki önündeki büyük, ağır sırt çantasını tekmelerken Conridge ofisinin kapısını açtı. Sırt çantası kapıdan dışarı kaydı ve bir adam olduğundan neredeyse emin olduğu bir şeye çarptı... ya da belki bir kadına... bir şeydi.

"Vay, vay. Bu meşhur Miki Kendrick mi?"

Miki tekrar Conridge'e baktı. Profesörünün bu kişiye karşı duyduğu hoşnutsuzluk yüzünden okunuyordu. "Miki Kendrick. Bu Profesör Mitchell Leucrotta."

Demek bir erkekti... bir bakıma. Onun hakkında çok fazla soru soran adam. Ufak tefek bir adamdı. Sara'nın boyunda değildi. Zayıf ama kaslı. Annesi ona "kavgacı" derdi. Ama onda öyle yırtıcı bir şeyler vardı ki, Conall'ın hangi cehennemde olduğunu merak etmeye başladı. Onu koruması falan gerekmiyor muydu? *Pislik* herif.

Miki başını salladı ama mesafesini korudu. "Profesör Leucrotta."

"Ben gidiyorum." Bilgisayar çantasını omzuna yerleştirdi. "Bu küçük aptal öğrenciden kaçıyorum. Muhtaç olmalarından nefret ediyorum."

Miki şimdi bu adamdan gerçekten nefret ediyordu. Adamın Craig'den söz ettiğinden neredeyse emindi. En iyi arkadaşlarından biri. Ve bu adamdan çok daha az ürkütücüydü.

Leucrotta koridorda yürümeye başlamadan önce pek de erkeksi olmayan bir parmak işareti yaptı.

Miki Conridge'e baktı. "Ondan nefret ediyorum."

Conridge kıkırdadı. "Kesinlikle ani kararlar veriyorsun, değil mi?"

"Yanılıyor muyum?"

Yaşlı kadın başını salladı. "Hayır. Yanılmıyorsun. O bir pislik."

Conall, Leucrotta'nın kaybolduğu yerin karşısındaki merdiven boşluğunda aniden belirdi. Burnunu havaya kaldırdı ve kokladı. Kadın onun bir koku aradığını fark etti. Conall burnunu Miki'ye kadar takip etti. Onu kokladı. Sonra tekrar kokladı. Miki'nin ensesinde küçük bir karıncalanma oldu ve bildiği sonraki şey, amının ıslak olduğuydu.

Tamam, bu ne zaman olmaya başladı?

"Ne halt ediyorsun sen?"

"Sırtlan," diye mırıldandı.

"Çakal," diye karşılık verdi Miki.

Adam ona baktı ve kaşlarını çatı.

Kadın omuz silkti. "Bunun kelime çağrışımı olduğunu sanıyordum."

Conridge bir kahkaha attı ve Conall ona baktı. Havayı tekrar kokladı. "Tanıdık kokuyorsun."

"Ben bir Van Holtz'la evliyim." Kadın bunu büyük bir gururla söylemişti.

"Evet, hatırlıyorum. Sizinle bir kez karşılaşmıştım. Sizi tekrar görmek güzel. Ben Conall." Uzanıp Miki'nin sırt çantasını aldı ve omzuna attı.

"Neden sırtlan dedin?"

"Yerini bulamadığım koku buydu. Saldırıya uğradıktan sonra senin üzerinde kalan koku. Çocukken onlarla sadece bir ya da iki kez karşılaşmıştım. Altıncı sınıftayken bir grup beni fena benzetmişti." Conridge'e baktı. "O zamanlar çok daha küçüktüm."

"Anlıyorum."

Conall Miki'ye ve elindeki kâğıtlara baktı. "Yardıma ihtiyacın var mı, sıska?"

"Birazcık."

Conall bir avuç kaptı. "İkinizden biri Profesör Leucrotta'yı tanıyor mu?"

Miki kaşlarını çatı. "Onu az önce kaçırdın. Neden soruyorsun?"

"Kokunun en güçlü olduğu yer orasıydı. Ofisinin kapısında." İçini çekti. "Beni soruyordu."

"Ne soruyordu?"

"Bayan Kendrick'in tezi için danışmanı olmak istiyordu," diye yardımcı oldu Conridge. "Kibarca ona şeytana gitmesini söyledim. Bunu kişisel olarak algılamış gibi görünüyordu. Ondan hoşlanmıyorum. Ama onu üniversiteye ben getirmedim. Dekan getirdi. Ama son zamanlarda sırtlan klanlarında çok fazla hareketlilik var."

"Fark etmemiştik."

"Ellerinizin Withell Pride ile dolu olduğunu düşünürsek şaşırtıcı değil. Her neyse, onlara göz kulak olmak isteyebilirsiniz. Oldukça barbar olabiliyorlar."

"Bunu hatırlıyorum. Yani, küçük çocuklar için gerçekten vahşiydiler."

Conridge başını salladı. "Sırtlanlar aslanlar kadar büyük değildir ama hayatlarını cehenneme çevirirler. Dişiler ve çocuklar özellikle acımasızdır. O yüzden arkanızı kollayın."

Miki'ye döndü. "Bu gece ve yarın dinlenmek için vaktin var. Bunu yapmanızı öneririm. Bu konuda paniğe kapılmayın Bayan Kendrick. İyi olacaksınız."

"Siz öyle diyorsanız."

"Ben öyle demiyorum. Emrediyorum. Şimdi gidin." Conridge ofisine geri döndü ve kapıyı kapattı.

"Siz zeki tipler çok ani olabiliyorsunuz."

"Ne kadar çığır açıcı bir gözlem." Miki merdivenlere yöneldi, Conall da hemen yanındaydı. Yakın zamanda onu sarsmayacaktı.

Dışarı çıkınca Conall, Miki'den kâğıtların geri kalanını aldı. "Ver bana." Merdiven boşluğunda onu taciz ettiğinden beri çok daha iyi bir ruh halindeydi.

"Neyin var senin? Neden bu kadar uysalsın?" "Çünkü ben kazandım."

"Neyi kazandın?"

"Seni. Beni. Baştan çıkarmayı. Merdiven boşluğunda." "Seni merdiven boşluğunda becermedim."

"Yapmak zorundasın demedim. Cuma gününe kadar bacaklarının arasına girmem gerektiğini söyledim." Sırıttı. "Ve yaptım."

Miki durdu ve ona baktı. "Kafan güzel. Anlaşmamız böyle değildi."

"Evet, öyleydi."

Miki elini yumruk yapıp onu tekrar yere sermeye hazırlanırken Craig geldi. "Hey, Mik. Seninle bir saniye konuşabilir miyim?"

Miki'nin Conall'la işi bitmemişti. "Bekleyebilir mi?"

"Devam et. Ben memnunum." Conall ona göz kırptı ve sırt çantası ile tezini kocaman ellerine alarak uzaklaştı.

"Pislik herif," diye mırıldandı arkasından. "Dostum, durum bundan da kötü."

Miki Craig'e baktı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Onu Leucrotta'nın kapısını *koklarken* buldum. Gerçekten kokluyordu."

Miki içini çekti. *Lanet olası şekil değiştirenler*. Hiç ağzı sıkı değillerdi.

"Bu konuda endişelenme Craig. Ayrıca, onun fetişlerinden daha büyük sorunlarım var."

"Ne gibi?"

"Her şey gibi."

Craig gülümsedi. "Bu çok fazla." "Biliyorum."

"Bak, tezin cumaya kadar bitmiyor. Neden bu akşam ev partime gelmiyorsun? Herkes orada olacak. İstersen Beastmaster'ı bile getirebilirsin."

En azından ona ayıcık dememişti.

"Ev partilerinize bayılıyorum." Yıllardır bir partiye gitmemişti. "O zaman gel."

Bu ona Conall'la yalnız kalmaktan biraz olsun kurtulma fırsatı verecekti.

"Tamam. Orada olacağım."

"Güzel. Saat dokuzda başlıyor. Video oyunlarını da getir." Kıkırdadı.

Tekno inek partileri en iyisiydi.

Craig yola koyuldu ve o da Conall'ın durduğu yere doğru yürüdü.

Derin bir nefes aldı ve ilerledi. "Bak. Craig beni bu gece vereceği bir ev partisine davet etti... gelmek ister misin?"

Miki'nin Craig'in partisi hakkında bir şey söyleyip söylemeyeceğini merak ediyordu. Onlardan yüz metre uzakta durmasına rağmen ahmağın onu davet ettiğini duyabiliyordu. Ona gitmek isteyip istemediğini sorduğunda kalbinin biraz kabardığını hissetti. "Elbette. Kulağa harika geliyor. Sanırım eşin ben olacağım."

"Yanlış varsayıyorsun. Arkadaş olarak gidiyoruz." "Neden?"

"Çünkü sen kazanmadın," diye ısırdı sıkılmış dişlerinin arasından.

Conall onun gidişini izledi ve arkasından "Evet, kazandım!" diye bağırmadan önce on saniye bekledi. Miki orta parmağını selam verir gibi havaya kaldırdığında güldü.

Bu kadını gerçekten sevmeye başlamıştı.

On İkinci Bölüm

Conall cep telefonunu uzatırken Miki başını kaldırıp baktı. "Ben Angie."

Miki telefonu aldı ve Conall'ın cam kapıyı arkasından kapatarak odaya geri dönmesini izledi. Yatak artık duvara bağlı olmadığından, odalarını değiştirmek zorunda kalmışlardı. Conall bu küçük "kaza" için otele ne kadar ödemek zorunda olduğundan söz etmeyecek kadar kibardı. Ama yeni odalarını çok sevmiştir. Harika bir Seattle manzarası ve üç saattir ayaklarını parmaklıklara dayayıp dizüstü bilgisayarını tam önüne koyarak oturduğu küçük bir balkonu vardı.

"Alo?"

"Koca, sarışın köpek nasıl? Henüz bacağına üstüne çıkmaya başlamadı mı?"

Miki cevap vermedi. Cevap veremezdi.

"Tamam, Kendrick. Dökül

bakalım." "Karışık bir
durum."

"Onu becerdin mi?"

"Hayır. Tam olarak
değil."

"Siz ikiniz neyin peşindesiniz?"

"Çok fazla. Kontrolden çıkmaya başladı."

"Tamam. Bekle."

Miki telefonun diğer ucunun sessizleşmesini bekledi. Angelina'nın işte olduğunu ve bir müşterisi olduğunu varsaydı.

"Tamam. Döndüm. Sara hatta." "Oh, kahretsın."

"Pekâlâ Mik," dedi Sara aşırı bir hevesle. "Neler oluyor?"

Angelina'nın üçlü aramalarına lanet olsun. "Bu
çok garip."

"Ayrıntıları istiyoruz."

"Ne hakkında detaylar?"

Angie, "O ve Conall saçma sapan şeyler yapıyorlar," diye araya girdi. "Onunla yattın mı?"

"Hayır. O yapmadı."

"Oooh. Bu gittikçe daha iyi oluyor."

Miki alnını ovuşturdu. "İkinizden de nefret ediyorum." Angie, "Bize de söyleyebilirsin," diye itti.

"Ya da Conall'a sorabilirim. O bana söylemek *zorunda*. Yetki tamamen bende gibi bir şey."

Miki gözlerini devirdi. Sara'nın terör saltanatı. *Mankafa*. "Tamam, tamam. Tamam, tamam. Birbirimize oldukça... yakınlaştık. Ama aslında işi bitirmedik."

"Bu çok belirsizdi," diye mırıldandı Sara.

"Senin için Sara dilinde söyleyeyim, tatlım. Onu boşaltmak için ya elini ya da dilini kullandı, ama hiç siki görünmedi."

Bu iki salakla nasıl hâlâ arkadaş olabiliyordu?

"Nefis," diye homurdandı Sara. "Öyleyse sorun ne? Kovboyluk yapma ve o Mustang'e binme vaktin geldi."

"Bu konuşmaya 'kovboyluk' eklemenin bir yolunu bulduğuna inanamıyorum."

Angelina iç çekti. "Bu işe ne olduğunu bilerek girmelisin Mik." "Hangisi?"

"Bir seks çağrısı. Genişletilmiş DVD versiyonu, ama yine de bir seks çağrısı." "Ama ya-"

"Hayır, Miki. Analiz etmek yok. Tahmin yürütmek yok. Takıntı yapmak yok." Sara, "Hayatında bir kez olsun keyfine bak," diye adeta yalvardı. Miki iç çekti. "Dürüst olmak gerekirse, bunu nasıl yapacağımı bildiğimi sanmıyorum."

Sara kıkırdadı. "Barmen-Miki nasıl yapılacağını bilir."

"Barmen-Miki mi? Bu senin Golden Retriever Sara'ya karşı Sarhoş-Sara teorin gibi bir şey mi?"

"Hayır. Sen, ukala," diye hırladı Sara.

"Barmen-Miki," diye başladı Angie, "her zaman uygunsuz sorular soran ve tepkileri umursamadan aklına geleni söyleyen kişi."

"Barmen-Miki, canı sıkıldığı için Kimya Laboratuvarı'ndaki eşyaları ateşe veren kişi."

"Kendine Elfçe ve Klingonca öğretin."

"Büyükannemle birden fazla kez karşı karşıya geldi."

"Kabalaştıklarında kendisinden on kat büyük adamları bardan kovabilen."

Sara bariz bir gururla, "FBI'ın hâlâ o kaltak dediği barmen Miki," dedi.

"İkimizin de tanıdığı ve sevdiği Miki bu," diye bitirdi Angie.

Miki kızardı. Şimdi bu iki salakla neden hâlâ arkadaş olduğunu hatırlıyordu. Çünkü ikisi de onu gerçekten anlamıştı. Ve buna rağmen onu seviyorlardı.

"Ama ben her şeyi değiştiriyordum. Güzel, normal, *saygın* bir hayatım olması gerekmiyor muydu?"

"Normal mi? Kim normal olmak ister ki?" Sara tam bir şaşkınlıkla sordu.

"Siktir et normali."

"Ben de Conall'ın canı cehenneme diyorum. Ama iyi anlamda."

Miki kıkırdadı. "Siz iki salak odaklanır mısınız?"

"P e k a l a , Miki. Dinleyin." Bu Angie'den. "Conall buralarda bir yerde mi?"

"Evet. Diğer odada."

"Bulunduğun yerden onu görebiliyor musun?"

"Evet. Neden?"

"Tamam. Bana bir iyilik yap. Conall'a bak. Ama ona saygın bir hayatı olsun isteyen Miki gibi bakma."

"Ona sıkıcı Miki diyeceğiz," diye söze karıştı Sara.

"Bunun yerine ona Barmen-Miki gibi bakın."

"Tamam." Miki barmenlik yaptığı geceleri düşündü. Kontrol her zaman ondaydı, hiçbir şeyi sineye çekmezdi. Skelly'nin barını güçlü bir yumrukla yönetiyordu ve herkes ona saygı duyuyordu. Ne istediğini ve ne istemediğini biliyor ve ona göre hareket ediyordu. Son altı aydır Miki'yi bayılmış gibi hissediyordu ama artık uyanıktı. Uyanıktı ve Conall'a Austin'deki bir müzayedede ödül kazanan bir boğa gibi bakıyordu.

Yatağa uzanmış, yüzüstü yatmış, televizyon izliyordu; Viking'in büyük kolları bir yastığa sarılmıştı. Gözleri o uzun, sert vücudun her santimetresinde geziniyor, kollarının kaslarını, vücudunun hatlarını, ayaklarının ne kadar kocaman olduğunu görüyordu. Ve o olağanüstü kalçayı. Üstelik yine o lanet olası siyah bileziği takıyordu.

Onun kendisini izlediğini hissediyor gibiydi. Ona baktı ve gülümsedi. Öyle bir gülümsemeydi ki bu, derinlerde bir yerde sadece onun için olduğunu biliyordu. Her zaman yaptığı gibi arkasını dönmek yerine, o da gülümsedi. Ve gülümsemesi daha da büyüdü. Sonra göz kırptı ve televizyona geri döndü.

Miki iç çekti. "Lanet olsun..."

"Biz de sana anlatmaya çalışıyorduk." Sara güldü "Ne yapacağım?"

"Kendin ol," diye ısrar etti Angie.

"Siz ikinizin kafası iyi mi? Bu çoğu erkeği korkutur."

"Çoğu erkeği korkutmaz, sevgilim."

"Bana bir iyilik yapmaya ne dersin?" Angelina sordu.

Uh-oh. "Ne?"

"Ne kadar vaktin var? O şeyi yapman gerekene kadar birkaç günün var, değil mi?"

Miki gözlerini şaşkınlıkla yaptı. "Tezimi mi kastediyorsun? Evet. 'O şeye' sadece birkaç gün kaldı."

"O zaman neden sadece eğlenmiyorsun?" "İş için endişelenme," diye ekledi Sara. "Ya da okulu."

"Ya da faturaları."

"Biz senin arkadayız. Her şeyle biz ilgileniriz. Sadece rahatla ve neler olacağını gör."

Bunu yapmayalı yıllar olmuştu. Sadece rahatla. Aslında bunu en son yaptığında on dört yaşlarında olduğundan emindi. Annesi ölmeden önce. O zamandan beri hiç sadaka almamıştı. Sahip olduğu her şey için hep çalışmıştı. Ve hiçbir şey için endişelenmek zorunda kalmayacağı birkaç gün geçirmenin güzel olacağını fark etti.

"Sanırım yapabilirim."

Angie bir nefes verdi. "Güzel." "Daha kötü ne olabilir ki?"

"Ama siz iki sürtüğe hiçbir şey için söz vermiyorum. Onunla aramda bir şey olacağını garantisi yok. Aslında hiç seks çağrısı yapmadım ve onun gibi bir adamın isteyeceği tek şey de bu."

"Bunu bilemezsin."

Sara ve Miki tartışmaya başlamadan önce Angelina söze girdi: "Bunun doğru olup olmaması önemli değil." "Önemli olan bu konuda endişelenmemek. Onunla ne yapacağın senin seçimin, Mik. Ben sadece rahatlamayı ve endişelenmemeyi istiyorum."

"Bununla başa çıkabileceğini düşünüyor musun?" Sara sordu. Miki derin bir nefes aldı. "Bir deneyeceğim."

Banyodan çıktığından beri ona bakmaktan kendini alamamıştı. Dramatik ya da başka bir şey değildi. Kırpılmış bir tişört, siyah kot mini etek ve çelik burunlu Doc Martens. Ama asıl mesele çoraplardı. Koyu renk, kalça hizasında, jartiyerli yün çoraplar. Ve jartiyerleri görünüyordu. Tam bir punk, inek-kız kıyafetiydi ama onun üzerinde tüm vücudunu sertleştirmişti.

Angie aradığından beri onunla pek konuşmamıştı. Ama bir şeyler olduğu belliydi. Mutsuz ya da stresli görünmüyordu. Miki için bu oldukça önemli bir şeydi, çünkü genelde aşırı uçlarda olurdu. Taşınmak zorunda kaldıklarından beri ikisi için sadece bir oda tuttuğundan şikayet bile etmemişti. Miki'nin şikayet etmesini bekledi ama o daha çok harika manzarayla ilgileniyor gibiydi. Bunun için ciddi bir para ödemek zorunda kalmıştı ama sırf onun gülümsemesini görmek bile buna değirdi.

Ve Angie'yle telefonda konuşurken ona attığı bakışı düşünmeden edemiyordu. Kendi işine bakıyor, televizyon izlemeye çalışıyor ve Angie'nin kendisine baktığını fark ettiğinde onu balkonda becermeyi düşünmüyordu. Tek anlayabildiği, Angie'yle onun hakkında konuştuklarıydı. Ama ilk kez kızgın ya da sinirli görünmüyordu. Aslında ona gülümsemişti. Ve o gülümsemenin sadece ve sadece kendisi için olduğunu düşünmeden edemedi.

Bu kadın onu çıldırtıyordu. Onu o kadar çok istiyordu ki avuçlarının terlemeye başlayacağından korkuyordu. Zaten kurdu kontrol altında tutmakta zorlanıyordu. Kadını her kokladığında -kadın ona her yaklaştığında- ensesini ısırmak ve onu sonsuza dek kendisinin olarak işaretlemek istiyordu.

Craig'in evinin yakınına park ettiler ve dışarı atladılar. Conall cipin etrafından dolanırken, Miki'yi çömelmiş, Docs'larının bağcıklarını ayarlarken buldu. Hırladı. Elinde değildi. Kızın bacaklarını o çorapların içinde görmek onu öldürüyordu.

"Bunu duydum." Ayağa kalktı ve ona sırtıttı. "Parti sırasında ulumaya başlanamaya çalış."

"O çorapları giyerken sana hiçbir şey için söz veremem kadın."

Kadın başını salladı ve eve doğru ilerledi. Adamın yanından geçerken bileğini tuttu ve onu arkasından sürükledi.

Ona dokunmuştu. En masum dokunuştı ama tabutuna çakılan son çivi idi. Artık bağımlıydı. Ve onu hiçbir şey kurtaramazdı.

Craig'in evine girdikleri anda, Miki'nin kendi tarzında biri olduğunu anlamıştı. Sadece ayakta duran kalabalık onu gördüğünde

bir slogana dönüştü. "Mi-ki! Mi-ki! Mi-ki!"

Devasa hoparlörlerden eski seksenler müziğinin yanı sıra bazı yeni teknolojiler de çalınıyordu. Ve Pentagon'u ele geçirmeye yetecek kadar yüksek teknoloji ürünü geek malzemesi vardı. Herkes dev televizyon ekranlarında ya da plazma monitörlerde oyunlar oynuyor ya da dans ediyordu... daha doğrusu dans etmeye çalışıyordu. Onun dünyasında Miki'nin harika bir dansçı olduğunu fark etti. Çünkü bu insanlar çok kötüydü.

Tabii ki oradaki en iri kişi oydu. Birkaç kişi onun kadar ya da daha uzun boyluydu ama genellikle siskaydılar. Sanki günlerdir bir şey yememiş gibiydiler. Ya da aşırı kiloluydular. Sanki bilgisayar koltuklarından hiç kalkmıyorlardı.

Conall, Miki etrafta dolanırken ona sarılan adamları görmezden gelmeye çalıştı. Arkadaşça davranıyordu. Onlar ise sarkıntılık ediyorlardı. Ama herhangi biri kontrolden çıktığında, onları ustalıkla idare etti. Hatta bir adamın kolunu arkadan bükte ve onu duvara çarptı.

Conall onun kış tekmeleyişini seyretmeye bayılıyordu.

Amy onu arkadan yakaladığında Miki beş sarhoş kaykaycıyla birlikte "Love is a Battlefield" şarkısını söylemeyi henüz bitirmişti.

"Benim en iyi, en iyi, en iyi arkadaşım, Miki!" Kadeh kaldırdı.

"Dudette. Bu gece ne kadar içki içtik?" "İki bira." Sonra

Amy histerik bir şekilde kıkırdamaya başladı.

Miki tıpkı bir barmen gibi Amy'nin elinden bira şişesini aldı ve onu kahve cezvesine doğru sürükledi.

"Şimdi kahve iç. Yoksa sana soğuk bir duş aldirmek zorunda kalacağız." Bu şekilde ıslak bir sarhoş olabilirdi.

"Belki de soğuk duşu seviyorumdur."

"Ben'e yaptırırım." Ben yaklaşık on yıldır Amy'nin pantolonuna girmeye çalıştığı için, Miki Ben'e bir şey "yaptırmak" zorunda kalmayacağından emindi.

"Kaltak. Sadakat nerede?"

Miki ona kahve dolu bir strafor fincan uzattı. "Benim sadece sürüye sadakatim var." Sonra Miki kendi şakasına güldü.

Amy onu kısıp gözlerle izledi. "Senin için çok neşelisin."

"İyi vakit geçiriyorum." Ve iyi bir ruh hali içindeydi. Her hareket ettiğinde Conall'ın hırlamasını dinlemek egosu için harikalar yaratmıştı.

"Bu o adam, ha? *Masters of the Universe*'ün He-Man'ı."

Miki'nin böyle inek arkadaşları vardı. Conall'dan Wolverine, The Punisher, Captain America ve kendi favorisi olan "*Zor Ölüm*"deki sarışın Almanlardan biri" diye söz edildiğini duymuştu bile.

"Aptal olma."

"Oh, hadi ama. Adamın bu sabah seni Troy'la konuşurken gördüğünde bacağına işememesine şaşırdım. Ve onun seni izlemesini izlemek oldukça eğlenceliydi. Sen onu görmezden gelmek için elinden geleni yaparken."

Kenny onun arkasından geldi. "Neler oluyor?"

"Sarhoşum ve Miki'nin kışında Barbar Conan var." "İkiniz arasında müthiş bir gösteri oldu."

"Sen neden bahsediyorsun?" Miki tersledi. "Göster ona, Ken."

Kenny aniden ona sarıldı. Büyük, dostça bir sarılma. Tamamen asexüel. Kenny çekilince hepsi Conall'a baktı. Conall'ın bakışlarını odanın öbür ucundan bile görebiliyordu.

"Biz de bundan bahsediyorduk."

"Hepiniz aptalsınız," diye mırıldandı Miki.

"Her şeyi inkâr edin. Hiçbir şeyi kabul etmeyin. Kanıt talep edin," dedi arkadaşları hep bir ağızdan.

Miki onlara parmak salladı ve uzaklaştı. Conall'ın yüzünü görmek ayak parmaklarının kıvrılmasına neden olmuştu. Bu gece gittikçe garipleşiyordu.

Conall onu izlemekten kendini alamıyordu. Onun hareketlerini seviyordu. Arkadaşlarına karşı davranışları hoşuna gidiyordu. Ondan hoşlanıyordu. Her geçen saniye daha da çok.

"Biliyorsun, bazı kanun uygulayıcıları birini bu kadar yakından izlemeyi takip etmek olarak görüyor."

Conall yere baktı. Miki'nin üç erkek arkadaşı etrafını sarmıştı. Craig.

Ben ve her zaman tam adıyla hitap ettiği Kenny Liu. Conall

kollarını göğsünün önünde kavuşturdu. "Bu bir gerçek mi?"

"Evet," diye devam etti Craig. "Bizden daha büyük olabilirsin."

"Acayip derecede büyük," diye ekledi Kenny Liu.

"Ama size hayal bile edemeyeceğiniz şeyler yapabiliriz."

Ben beyzbol şapkasının arkasını düzeltti. "Banka hesabınıza bir şey olursa gerçekten yazık olur."

"Ya da FBI'ın en çok arananlar listesine girersen."

"Ya da ölü olarak listelenirsen."

Conall gözlerini üç adama dikti. Etkilendiğini itiraf etmek zorundaydı. Cesur olduklarını hiç düşünmemişti. Yanılmıştı.

"Yani," diye bitirdi Craig, "eğer ona zarar verirsen, hayatını cehenneme çeviririz."

"Ve bunun her dakikasından zevk alırız." Kenny Liu uzandı ve Conall'ın omzunu sıvazladı. "Bunu unutma Conan."

Conall onların uzaklaşmasını izledi. Doğru, boğazlarını parçalayabilirdi ama Miki'nin arkadaşlarının onu koruma konusunda bu kadar güçlü hissetmeleri hoşuna gitmişti.

Bakışları kalabalığın üzerinde gezindi ve onu tekrar gördü. Bir adamla video oyunu oynuyordu. Şu dövüş oyunlarından biriydi. O ve Zach bu tür oyunları oynamayı bırakmak zorunda kalmışlardı çünkü bu oyunlar yüzünden sürekli yumruk yumruğa kavga ediyorlardı. Miki her ne yaptıysa belli ki kazanmıştı çünkü oyun kumandasını yere fırlattı, iki kolunu havaya kaldırdı ve "*Suratına!*" diye bağırdı. Sonra da hüzünlü ama komik bir zafer dansı yaptı.

Conall iç çekti. "Elbette, Conall. Neden normal bir kıza gidelim ki?"

Yemek masasına tekrar vurmak üzereydi ki kokusunu aldı. İnsan kalabalığının arasından geçiyordu. Bu bir kızdı ve hızlı hareket ediyordu. Kalabalık oturma odasını iterek geçerken koyu dikenli saçlarını gördü.

Miki'ye baktı. Craig bir karaoke makinesi çıkarmıştı ve Miki'yi öne doğru sürüklüyorlardı. Ona bir şey olmazdı. Onu koruyan tehlikeli derecede psikopat arkadaşları vardı. Dikenli kafayı dışarıya ve evin yan tarafına kadar takip etti.

Onu ensesinden yakaladı ve yerden kaldırdı. "Nereye gittiğini sanıyorsun?"

Kadın karşı koydu, pençeleri dışarı çıktı. Adam onu kesemeden on beş metre fırlattı. Yere çarptı ve kaydı. Sonra kendini ters çevirdi ve ona baktı. Genç bir kızdı. Altın sarısı saçlarını siyaha boyamıştı. Ama o altın rengi gözlerini ya da Pride kokusunu saklayamıyordu.

Bir ev kedisi gibi tısladı ve ondan uzaklaştı. Conall kaşlarını çattı ve takibini yavaşlattı. Başka bir Gurur dişisi olsa şimdiye kadar boğazına yapışmış olurdu. Ama bu ondan kaçıyor.

"Benden uzak dur!"

Conall ona baktı ve bir an için gözyaşlarına boğulabileceğini düşündü.

"Ben sadece parti için buradaydım. Ben... Ben seninle kavga etmek istemiyorum."

"Neden Gurur'unla birlikte değilsin?" Aniden ortaya çıkmalarını bekleyerek etrafına bakındı. Dişiler her taraftan saldırıyordu.

"Artık Gurur'un bir parçası değilim."

"Neden değilsin?"

"Bu seni ilgilendirmez." Ayağa fırladı. Adam onu tarttı. O alternatif kraliçeydi. Tamamen siyah giysiler, gümüş takılar ve ölümcül derecede soluk bir ten. Ve tabii ki siyah göz kalemi ve far. Bir gotik piliç. Diğer Pride kadınlarından bazılarıyla pek iyi geçinemediğine bahse girebilirdi.

Conall başını salladı. "Bunun için üzgünüm. Düşündüm de-"

"Biliyorum. Pack olduğun için seninle uğraşacağımı sandın. Alınma ama umurumda bile değil. Artık benim hayatım bu değil." Kollarını koruyucu bir şekilde vücuduna doladı. "Ve belki de seni gerçekten öldürmeye çalıştıklarından emin olmadan insanlara saldırmamalısın. Pislik herif."

Sonra sokağa yöneldi.

Miki yemek masasına gitti ve biraz havuç aldı. Daha önce bir brownie almaya çalışmıştı ama Conall neredeyse bileğini kırıp onu düşürmesine neden oluyordu. İşte o zaman bunların Craig'in "özel" kekleri olduğunu anladı. Conall'ın yanında olması, emrinde uyuşturucu koklayan bir köpek olması gibiydi.

Miki havuçlarını yedi ve odaya baktı. İlk başta Conall'ı göremedi. Onun yokluğuna bir an sinirlendi. Sonra kendi kızgınlık anına bir an kızdı. Ve onun odaya geri döndüğünü görünce rahatladığını hissettiğinde kendine daha da çok kızdı.

Ona doğru yürüdü ve elinden bir havuç aldı. "Şey, yeni bir dibe vurdum."

"Ne oldu?"

"Küçük bir kızı dövdüm."

"Sana kıyasla herkes küçük bir kız." "O

Pride'dı."

"Oh, evet. Altın gözlü Goth piliç, değil mi?" "Evet. O. Onu gördün mü?"

"Evet."

"Neden bir şey söylemedin?"

Miki omuz silkti. "Bunu düşünmedim. Amy'nin öğretim asistanlarından biri."

"Başka her şeyi düşünüyor ve takıntı haline getiriyorsun ama bu bana söylemen gereken bir şeymiş gibi gelmiyor?"

Miki iyice sinirlenmek üzereydi ama sonra onun haklı olduğunu anladı.

"Haklısın."

Conall havucunda boğuldu. "Ne?"

Omuz silkti. "Haklısın. Bir şeyler söylemeliydim." "Pekâlâ.

Bana ne tuzak kuruyorsun?"

"Hiçbir şey." Ona bir kez ilaç vermemiş olsaydı incinebilirdi.

Adamın gözleri kısıldı ve onu bu kadar paranoyaklaştırdığı için kendini suçlu hissetti. "Gerçekten. Sadece haklı olduğunu söylüyorum. Yemin ederim."

"Kekleri mi yiyordun?" Miki

gözlerini devirdi. "Hayır."

"Havuçları uyuşturuyor musun?"

"Hayır."

"Jöle shotlarını uyuşturdun mu yoksa yedin mi?"

"Hayır. Kimseye ya da hiçbir şeye ilaç vermedim."

Conall yavaşça ondan uzaklaştı. Gözleri kızın yüzünden hiç ayrılmıyordu.

"Seni izliyorum Kendrick."

Conall bir grup snowboardcuyla konuşmak üzere odanın diğer ucuna doğru yürürken, kadın onun bedenine baktı.

Adam onu izliyordu. Bu hoşuna gitmişti.

Video oyunları oynayarak para kazanan birkaç adamla "Video Killed the Radio Star" şarkısını baştan savma bir şekilde söyledikten sonra Miki insanlardan ve odanın sıcaklığından uzaklaşmaya hazırды. Evin arka tarafına yöneldi ve verandaya çıktı. Şaşırtıcı bir şekilde arka taraf ölü gibiydi ama Seattle'da yağmur yağması şaşırtıcı değildi. Craig'in evinin arkasındaki ağaçlarda birkaç çift vardı. Onlara doğru baktı ama gerçekten dikkat etmiyordu. Başkalarının eğlenmesini izlemek onun için hiçbir zaman çok ilginç olmamıştı.

Yanında bir varlık hissetti ve gülümseyerek döndüğünde Troy'u gördü. Ve bir anda gülümsemesi soldu. "Selam Troy."

"Selam, Miki." Verandada onun yanına oturdu. Troy biraz fazla yakın oturduğu için kadın yana kaydı. "Pitbull'un nerede?"

Conall'ı kastettiğini anlaması bir anını aldı. "İçeride. Snowboardcularla iyi anlaşıyor gibi görünüyor."

"Döndüğüne sevindim, Miki."

Kız kaşlarını çattı. "Gerçekten mi?" Adamın onu fark ettiğini bile hiç düşünmemişti.

"Evet. Conridge'in sana önerdiği işi kabul edeceğini umuyorum."

"Bana henüz bir şey teklif etmedi."

"Edecektir."

Miki omuz silkti. "Her neyse."

Botlarına baktı. Bu adama söyleyecek hiçbir şeyi yoktu. Aslında onun gitmesini istiyordu.

"Biliyor musun Miki," eli dizine indi, "bütün gün seni düşündüm."

Miki dönüp ona baktı ve birden Troy'un dudakları onunkilerin üzerindeydi. Troy'un bu hamleyi yapmak için içtiği sıvı cesaretin tadını alabiliyordu ama Troy onu gafil avlamıştı ve bu onun için her zaman bir hataydı. Troy'u öyle sert itti ki, Troy sahanlıktan aşağı yuvarlandı ve bir yığın halinde yere düştü.

Miki ona doğru eğildi. "İyi misin Troy?"

Kolunu kaldırdı. "İyiyim." Ama yüzüstü toprağa düştüğü için sesi boğuk çıkıyordu. "Bir süre burada yatacağım. Bana aldırmayın."

Tanrım, bu adamın sevimli ya da seksi olduğunu nasıl düşünebilmişti ki? Dudaklarının onunkilere değmesi bile tükürmek istemesine neden oldu.

Elinin tersiyle ağzını silerken, önünde bir şişe su belirdi.

Bu kez Conall olduğunu anlamak için bakmasına bile gerek yoktu. Bütün gece ona çok iyi bakmıştı. Yemek yediğinden, zekice saklanmış ilaçlardan uzak durduğundan ve her zaman susuz kalmadığından emin oluyordu. Şişeyi aldı ve Conall'ın yanına oturabilmesi için basamakta yer açtı. Onun kendisine yakın oturmasına aldırmadığını fark etti. Elbette Conall'la birlikte gerçekten de başka seçeneği yoktu. Verandada çok fazla yer kaplıyordu. En azından omuzları kaplıyordu.

"Şimdi daha iyi hissediyor musun?" diye sordu şişeyi açarken.

"Evet. Rastgele şiddet eylemimden sonra kendimi toparladım." Adam ona baktı. "Sen iyi misin?"

"Evet. Ben iyiyim. Yine de neredeyse bir adam öldürüyordum."

"Neyi?"

Eliyle işaret etti ve Conall görmek için ona doğru eğildi. Conall'ın vücudu Conall'inkine dokunur dokunmaz Conall da aynı tepkiyi verdi. Sert meme uçları. Islak am. Gülünç olmaya başlamıştı.

"Ne oldu?"

Odaklanmak için kendini zorlamak zorunda kaldı. "Beni öptü. Ama bu beni şaşırttı."

Hırıltıyı duymadan önce hissetmişti. Miki elindeki su şişesini düşürdü, kazayla Troy'un kafasının arkasına çarptı ve Conall'ın omuzlarını tuttu.

"Sakın buna cüret etme! Hapse girersen Sara beni öldürür."

Kızın kendisini geri çekmesine izin verdi. Kolu göğüslerine değdi ve o daha durdurmaya düşünemedi ağzından bir nefes çıktı. Adamın gözleri onunkilere kilitlendi. Elleri hâlâ adamın omuzlarındaydı. Bir hevesle ellerini boynundan yukarı kaydırды ve çenesini kavradı. O kadar muhteşemdi ki. Ellerin altında onun gücünü hissetti. Derisinin içindeki kurdun gücünü.

O bir kış parçasıydı ve onunla ilgileniyordu.

Belki de olaya yanlış açıdan bakıyordu. Belki de bildiği şeye yönelmeliydi. Bilime. Cazibe nasıl işliyordu? Neden bir adam onu kışının üstüne düşürmeye zorlarken, diğeri dizlerinin üstüne çökmesini istiyordu? Bunu öğrenmenin tek bir yolu vardı.

Derin bir nefes aldı ve onu kendine doğru çekti.

Conall onun ağzına baktı ve hiç nefes almıyor gibi görünüyordu. "Miki..."

"Şşşt. Bir teoriyi test ediyorum." Ve sonra kızın ağzı Troy'un ağzındaydı. Ve evet, bu kesinlikle Troy'un onu öptüğü zamankinden farklıydı. Troy'la öpüşürken panik ve hafif bir tiksinti dışında hiçbir şey hissetmemişti. Ama dili Conall'inkiyle birleştiğinde tek istediği onun içine girmesiydi. Sehpaya yaslandı, Conall da tam yanındaydı. Onun üzerinde. Elleri sırtında geziniyordu. Kolları onu sarıyordu. Conall'ın sırtını sert taş zeminden uzak tuttuğunu fark etti. Ve Conall'ın dili onunkini her okşadığında, klitorisine kadar gittiğini hissetti. Bu adamı istiyordu. Aslında, ona sahip olmalıydı. Tercihen şimdi.

Ağzını onunkinden çekti. Seksi ve romantik bir şeyler söylemeli, engin zekâsından da biraz bahsetmeliydi. Onu yatağa çekecek bir şey.

Ama ağzından çıkan tek şey, "Sevişmek istiyorum." oldu.

Conall inledi ve yüzünü onun boynuna gömdü. "Beni öldürüyorsun Mik," dedi sonunda. "Hâlâ kızgın olduğun için kafamı karıştırmaya çalışıyorsan bunu yapma ya da..."

Yanağını onun ipeksi saçlarına sürttü ve devam etmeye karar verdi. Tüm bunlar bittikten sonra muhtemelen onu istemeyecekse ne olacaktı? En azından iyi vakit geçirdiğini söyleyebilirdi. Ve Conall'ın iyi vakit geçireceğini biliyordu. *Gerçekten* iyi vakit geçireceğini. Saygın ve normal olmaktan bıkmıştı. Sıkıcıydı ve biriyle yatması gerekiyordu.

Peki Barmen Miki burada ne yapacaktı? Çok kolay. Dürüst olacaktı. "Teksas'taki evimi koruyan kurtlardan biri bana ne dedi biliyor musun?" diye kulağına fısıldadı ve tüm vücudunun onunkine karşı titreştiğini hissetti. "Bana uykumda senin adını inlediğimi söyledi. Ve ellerimin bütün gece mastürbasyon yapmışım gibi koktuğunu fark ettim. Senden önce kimse bana bunu yapmamıştı. Senden başka kimse."

Conall yavaşça kendini ondan kurtardı. Ona bakmadı. Onun yerine uzaklaştı ve alt basamaklardan birine oturdu. İri ellerini saçlarının arasından geçirdi ve Miki onun büyük omuzlarını girmesini izledi. Miki doğrulup ona dokunmak için elini uzattı.

"Dokunma. Dokunma. Bana dokunma."

Miki kaşlarını çatı, biraz incinmişti. "Neden?"

"Çünkü kendimi kontrol etmek için elimden geleni yapıyorum. Ve eğer bana dokunursan seni bu sahanlıkta beceririm ve bunu sana arkadaşlarının önünde yapmak istemiyorum. O yüzden şu anda bana dokunma."

"Anlıyorum." Boynunu kaşdı. "Ama biliyorsun, otele geri dönebiliriz ve sonra beni istediğin yerde veya istediğin şekilde becerebilirsin."

Evet. Bu açıktı. Bir sonraki hamle onundu.

Miki ayağa kalktı ve evin içine doğru yürüdü. Kahve cezvesine kadar gitmişti ki, ayaklarının yerden kesildiğini ve Conall'ın omzuna atıldığını hissetti. Onlar çıkarken bütün oda alkışladı. Sarhoş bir şekilde ona başparmağıyla onay veren Amy'ye el salladı.

Conall saniyeler gibi gelen bir sürede cipin yanına vardı, sonra kapıyı açtı, onu içeri attı ve sadece "Senden başka bir kelime daha duymak istemiyorum" diyecek kadar durdu. Bir kelime bile."

Adamın cipin etrafından dolaşıp içeri girmesini izledi. Adamın dişlerinin dışarıda olduğundan haberi olmadığından neredeyse emindi.

On Üçüncü Bölüm

Şaşırtıcı bir şekilde kenara çekilmedi. Eskiden saatte iki yüz mil hıza ulaşabilen spor motosikletlere binerdi ve onlardan birinde asla SUV'de yaptığı kadar hızlı gitmediğinden emindi. Ama Miki sonunda onu sınırın ötesine itti. Şimdi geri adım atmaması için dua ediyordu. Buna dayanabileceğinden emin değildi. Neredeyse onu Craig'in banyosuna sürükleyip götürecekti ama kendini bir şekilde kontrol altına almaya zorladı. Yine de içindeki kurt, içindeki adamla yumruk yumruğa kavga ediyordu.

Otelin otoparkına dönüp gördüğü ilk yere girdiğinde lastikler gıcırdadı. Arabadan indi, yolcu tarafına geçti ve Miki'yi sürükleyerek dışarı çıkardı. Adam onu omzunun üzerinden atıp otele girerken Miki tek kelime etmedi. Otel personeli sessizce onu izledi. Dört yıldızlı otellerine bir kadını mağara adamı gibi taşıdığı için ona bir şeyler söylemek istediklerini biliyordu. Ama hiçbirinin tek kelime edecek cesareti olmadığını biliyordu. Yüzündeki ifadeyi ancak hayal edebiliyordu.

Ama Miki ona işkence ediyordu. İstese de istemese de ona işkence ediyordu. Ve onun derinliklerine gömülene kadar ona huzur yoktu. Teselli olmayacaktı. Huzur olmayacaktı.

Asansörü bile beklemedi. Merdivenlerden on kat çıktı ve kapısına vardığında nefes nefese bile kalmamıştı. Anahtar kartını okuttu, içeri girdi ve Miki'yi yatağa fırlattı.

Meraklı kahverengi gözleriyle onu izlerken her şeyden etkilenmemiş görünüyordu. O sabah neredeyse yaptığı hatayı yapmak istemiyordu. Bu yüzden çantasına gitti, yanına aldığı birkaç giysiyi karıştırdı ve Sara'nın çalışma odasının kapısından çıkarken içine tıktırdığı kahverengi kâğıttan prezervatif torbasını aldı. O anda sadece umutlu olduğunu düşünmüştü.

Torbayı yatağın yanında yere attı. Miki bir şeyler söylemeye başladı ama Sara onun sözünü kesti.

"Tek kelime etme."

Şaşırtıcı bir şekilde sustu ve onun yatağa doğru ilerleyişini izledi. Adam önünde diz çökerken bakışları adamın vücudunda gezindi.

"Arkana yaslan."

Kadın başını salladı. "Seni izlemek istiyorum."

Adam homurdandı ve ellerini eteğinin altına kaydırды. Dantel külotunu çıkardı ama jartiyerini ve Docs'larını üzerinde bıraktı. Banyodan çıktığından beri ona bu kıyafetle oral seks yapmayı düşünüyordu. Öne doğru eğildi ve çorabın hemen üstünden kalçasının iç kısmını yaladı. Adam kalçalarını birbirinden daha da ayırana ve dili cinsel organının kıvrımlarında gezinene kadar sessiz kaldı. İşte o zaman alçak sesle inledi ve başı geriye düştü. Bir koluyla kendini desteklerken, diğer koluyla da adamın başının arkasını kavradı ve onu öne doğru itti.

Adam biraz geri çekildi. "Miki." Gözleri ona odaklandı. "Beni izlemek istediğini söylemiştin. Öyleyse izle beni."

Nefes alış verişinin değişmesinden ve yüzündeki ifadeden, onu boşalmaya daha da yaklaştırdığını hissetti. Bu iyiydi, çünkü daha ne kadar dayanabileceğinden emin değildi. Aklını kaçırmadan önce bu kadının içinde olması gerekiyordu.

Dili kadının dar amcığının içine kaydı. Islak ve sıcaktı ve tadı çok güzeldi. Miki'nin eli saçlarında sıkılaştı, elleri kıcını avuçlamak için altından kayarken onu kendine çekti. Onu kendisine doğru sürükledi, elleri onu sıkıca kavradı. Miki karşılık olarak inledi, bir bacağına omzuna atmış, diğerini yatağa dayamıştı.

Esnek kız, diye düşündü mutlu bir şekilde.

Onu yavaşça yaladı, tatlı tadının keyfini çıkardı. Kokusunun. Orgazmı onu sardığında vücudunun titremeye başladığını hissetti. Adam dilini onun orgazmını olabildiğince uzatmak için kullanırken, kız boğazının arkasından alçak, gırtlaktan gelen sesler çıkardı.

Saçlarını çekiştirip onu yukarı çekmeye çalıştığında, onun için hazır olduğunu anladı. Kalçalarının üzerinde geriye yaslandı ve ona baktı. Bu hamleyi yapması için ona ihtiyacı vardı. Gerçekten istediği şeyin bu olduğunu bilmesi gerekiyordu. Küçük elini adamın çenesinde ve boynunda gezdirdi.

Sonra yavaşça, öne doğru eğildi ve ağızındaki ve çenesindeki suları yalamaya başladı.

Bunu evet olarak kabul ediyorum. Ellerini kızın beline doğru kaydırды ve gömleğini yukarı kaldırarak başının üzerinden geçirdi ve odanın diğer ucuna fırlattı. Kadın geri çekildi

Eteğini, çoraplarını, Docs'larını, her şeyini çıkarmak için yatağa geri döndü. Ki bu iyiydi. Onu tamamen çıplak istiyordu. Ve tamamen kendisine ait olmasını.

Conall tişörtünü başından çekerken Miki Docs'larını odanın öbür ucuna fırlattı, sonra da kot pantolonuna el attı. Hayatında hiç kimseye karşı bu kadar azgın olmamıştı. Kendini neredeyse... çaresiz hissediyordu. Bu iyi bir şeydi çünkü Conall pantolonunu indirdiğinde ve Conall'ın sertleşmiş aletinin büyüklüğünü gördüğünde, çok sıkı bir antrenman yapacağını biliyordu.

Ama içinde bir şeyler değişmişti. Burada yatağın üzerinde diz çökmüş, tamamen çıplaktı ve umurunda değildi. Hayatında ilk kez Conall ve onun kocaman siki dışında hiçbir şey ya da hiç kimse umurunda değildi.

Gülümsedi ve işaret parmağını ona doğru uzattı. Bundan daha fazla teşvik edilmeye ihtiyacı yoktu. Prezervatifi taktıktan sonra saniyeler içinde onun kollarındaydı. İkisi de yatağa uzandı, adamın ateşli ağzı kadının göğsünü emiyordu. Dili meme ucunda her gezindiğinde, kız bunu klitorisine kadar hissediyordu.

Hırıltılar duydu ama Conall değildi. Conall'dı.

Kadın hırladığında, Conall sonunda patlayacağını düşündü. Biraz beklemek istedi. Her şeyi özel ve romantik yapmak istiyordu ama kimi kandırıyordu ki? O bir kurttu ve kız da çok ateşliydi. Onun üzerine çıktı, kollarını omuzlarının iki yanına koydu. Miki'nin vücudu onunkıyla buluşmak için eğilirken, adam onun içine girdi ve kendini derinlere gömdü.

Onun altında çok küçük görünüyordu. Küçük ve güzel. Miki başını kaldırdı ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. Eli yukarı uzandı ve onun alnına dokundu. "Kurt gözleri," diye fısıldadı. Adamın gözleri kaymış olmalıydı ama Miki korkmadı. Eğildi ve onun ağzına ulaşamayınca göğsünü ve boynunu öptü. Titriyordu, vücudu kaskatı kesilmişti. Aleti hâlâ onun daracık amcığına gömülüydü. Sonsuza dek bu şekilde kalmak istiyordu.

Bacakları beline dolanmış, ayak bilekleri omurgasının dibinde kilitlenmişti. Parmakları kıcını kazıyor, onu içinde derinlerde tutuyordu. Daha fazla bekleyemediğinde, içine girip çıkmaya başladı. O kadar iyi hissediyordu ki, her an boşalabileceğini düşündü. Ama onun için dayanıyordu. Tabii ki, kalçalarını hareket ettirmeye ve adını inlemeye başladığında yardımcı olmadı. Evet. Kadın kesinlikle onu öldürmeye çalışıyordu.

Dili göğüs ucunda gezindi ve neredeyse çözülüyordu. "Tanrım, Miki, bebeğim. Yapma." Adam pamuk ipliğine bağlıydı.

Meme ucunu ağzına almadan önce etine karşı gülümsedi. Köpek dişlerinin uzadığını hissetti ve onu işaretleme arzusuyla umutsuzca savaştı. Bunu ona yapmak istemiyordu. O tam bir insandı ve istediği şeyin bu olduğunu bilmesi gerekiyordu. Ama başka hiçbir kadının onu bu hale getirmediğini biliyordu. Bu kadar çılgın. Bu kadar çaresiz. Her içgüdüsünü kontrol etmek için o kadar uzun süre ve çok çalışmıştı ki, bu dengesiz olduğu açıkça belli olan kadın tüm bunları yerle bir etmişti.

Pençeleri altlarındaki çarşafları yırtarken, tam o anda onu sevdiğini anladı.

Altındaki çarşafların yırtıldığını duyabiliyordu. Pençeleri dışarıdaydı. Dişleri. Gözleri değişmişti. Bunun böyle tahrik edici olacağını kim bilebilirdi? Öyleydi de. Sanki tüm vücudu onun için yanıyordu. Ve sadece onun için.

Onu çıldırtmaktan hoşlanıyordu. Onun kendisini delirttiği kadar. Kadın adamın göğsündeki eti ısırды ve adam aynı anda hem inledi hem de hırladı. Ona daha sert vurdu, onu boşaltmak için bu kadar çok çalışmasının lezzetli bir cezasıydı bu.

Orgazmı kaçak bir tren gibi ona çarptı. O kadar sertti ki, tırnaklarıyla sırtındaki eti kopardı ve serbest kalırken çığlık attı. Adam da bir an sonra boşaldı, sırtı kamburlaştı, boğazından bir uluma koptu. Onu uluttuğunu bilmek... hayır, gerçekten bundan daha havalı olamazdı.

Adam onun üstüne düştü. Tüm vücudu hareket edemeyecek kadar harap olmuştu. Kadın şikâyet etmedi. Böylesine iri bir adamın üzerinde yatmasından bu kadar hoşlanacağını tahmin etmemişti. Sıcak hissetti. Rahat. Güvende. Birkaç dakika sonra adam yuvarlandı. Adamın sıcaklığı gitmiş, kadının vücudundaki ter soğumuştı. Neredeyse ona kıcını geriye atmasını söyleyecekti.

İkisi de birkaç dakika sessiz kaldı. Sonra kadın kıkırdadı. Kendini tutamadı. Sonra o da kıkırdamaya başladı. Sonra ikisi de kahkahalarla gülmeye başladı.

"Haklıymışım," dedi sonunda. "Viking."

Şakacı bir hırıltıyla ona doğru atıldı ve ikisini de yataktan düşürdü.

On Dördüncü Bölüm

"Mmmhm, Conall."

Conall'ın gözleri şak diye açıldı. *Bu da ne böyle?* Yavaşça döndü ve ona baktı. Zifiri karanlık odada onu net bir şekilde görebiliyordu. Yan yatmış, yüzü ona dönüktü. Ve mışıl mışıl uyuyordu.

Bir kaşını kaldırdı. Kadın kesinlikle baygındı ama sesini duymuştu. Rüyasında onu mu görüyordu? Birkaç saat önce ciddi anlamda sert bir seks yapmışlardı, şu anda uyuyor olmalıydı. Ve kesinlikle hâlâ onunla ilgili ıslak rüyalar görmemeliydi.

Birden gerindi ve sırtını çıplak yatağa yaslayacak şekilde döndü. Harap olmuş çarşaflar saatler önce yere düşmüştü. Gerinirken sırtı kavislendi ve o sevimli göğüslerini tanrıların bir armağanı gibi ona sundu. Eğildi ve birini yaladı. Sadece yavaşça. Kızın sırtı daha da dikleşti ve yine onun adını inledi.

Ona baktı, kurt gözlerini seviyordu çünkü ışığı açıp anı mahvetmeden onu görebiliyordu. Hayatında gördüğü en güzel kadındı. Sadece görünüşü de değildi. Kahretsin, onlar gidebilirdi ve o onları özlemezdi. Bu başka bir şeydi. O kadındı. Ham, kaba ve olduğu gibiydi. İçindeki kurt bunu seviyordu. Onu seviyordu. O etraftayken, içindeki kurt uzanmak ve başını onun kucağına koymak istiyordu. Ve kim olduğunu saklamak zorunda değildi. İçine atmak için her zaman çok uğraştığı çığlıktan zevk alıyor gibiydi.

"Conall?" Neredeyse ona yalvarıyor gibiydi. Tanrım, hayalindeki benlik tam olarak neyin peşindeydi? Kollarının hâlâ başının üzerinde olduğunu fark etti, sanki biri onları yerinde tutuyordu. Adam hırladı ve kadın uykusunda gülümsedi, şehveti uzanıp onu sikinin etrafından yakaladı.

Uzandı ve parmağını hafifçe meme ucunda gezdirdi. Dokunuşuyla daha da sertleşti ama kadın uyanmadı. Meme ucunu başparmağı ve işaret parmağı arasında sıkıştırdı. Kız biraz kıpırdandı ama uyumaya devam etti.

Evet, onun uyuma şeklii seuiyordu.

Ağızını göğsüne götürdü ve meme ucunu dişlerinin arasında hafifçe kavradı. Dilini tekrar tekrar üzerinde gezdirdi ve sonra emdi. Kız boğazının arkasından umutsuz sesler çıkardı ama mucizevi bir şekilde hâlâ baygındı.

Elini karnından aşağıya ve kalçalarının arasına götürdü. İşaret parmağı klitorisini daire içine aldıktan sonra fiskelediğinde inledi. Neredeyse yataktan fırlayacaktı ki, adam kollarını kavradı ve onları aşağıda tuttu.

Kısa bir süre gözlerini kapattı. Miki gibi biriyle karşılaşacağını hiç düşünmemişti. Onun kadını olabilecek kadar güçlü biriyle. Onun eşi. Ama öyleydi. Umduğı her şey ondaydı. Ve bu onun kötü bir sikiş olmasına zarar vermedi.

Parmaklarıyla klitorisini, ağız ve diliyle de göğüslerini okşuyordu. Ama rüyasında her ne oluyorsa, onu çoktan doruğun yarısına getirmişti. Adamın tek yaptığı ihtiyacı olan son küçük itiş i sağlamaktı.

Ürperdi. Aslında tüm vücudu titredi. Sonra bacakları titremeye başladı. Kadın boşalıyordu ve adam onu izleyebilmek için yeterince geri çekildi. Her zaman sert ve gürültülü boşalırdı ve bunu yaparken çok güzel görünürdü.

Vücudu sakinleşene kadar onunla kaldı. Sonra uykusunda gülümsedi ve içini çekti... onun adını.

Eğer fiziksel olarak yapabilseydi, kendisi de boşalırdı. Kadının ona yaptığı şey buydu. Bunun yerine, hemen o anda karar verdi. Miki Kendrick'le evlenecekti. Sadece onu ikna etmesi gerekiyordu. Ve bu ne kadar zor olabilirdi ki?

Miki sıcak dudakların kendi dudaklarına değdiğini hissetti. İç çekti ve karanlığa alışmaları için birkaç saniye vererek gözlerini açtı. Dudakları nazikçe boynundan aşağı indi ve o harika saçlarının tenine sürtündüğünü hissetti. Tanrım, onun saçlarının vücudunda yarattığı hissi seuiyordu. Ellerini saçlarının arasında gezdirmek istedi ama kolları başının üzerinde bağlı olduğu için bunu yapamadı.

"Um... Conall?"

"Um... Miki?"

"Kollarımın nesi var?"

"Seni yatağı sabitlemenin tek yolu bu muydu?" "Bak, böyle ifadeler beni gerçekten korkutuyor."

"Bunu sen
başlattın." "Neyi
ben başlattım?"

"Bir kadın uykusunda senin adını inliyorsa, onu görmezden gelmek
gerçekten zordur."

Şimdi bu utanç verici olmaya başlamıştı. "Tanrım, yine uykumda
mastürbasyon mu yaptım?" Bu bir zihinsel bozukluk değildi, değil mi?
Sosyopat ya da şizofren olmak gibi.

"Hayır. Ama bu konuda biraz yardıma ihtiyacın olabileceğini düşündüm."

"Oh." Bütün bunları hayal ettiğini sanıyordu. Görmediğine memnundu
çünkü müthişti.

Adam kızın ağzını tekrar öptü, kollarını bıraktı ve sırtını yatak başlığına
yaslayarak doğrulup oturdu. Yan masaya uzandı ve bir şey aldı. Bir yırtılma
sesi duydu ve adamın bir prezervatif aldığını fark etti.

"Ne yapıyorsun, Viking?"

"Buraya gel Kendrick."

"Uyuyorum."

"Artık uyumuyorsun. Hadi gidelim. Çek şunu."

"Oldukça romantiksin." Kendini yukarı çekti ve onun kucağına süründü.

"Romantik mi istiyorsun? 'Sevişmek istiyorum'a ne dersin?"

"Göt herif," diye mırıldanarak adamın beline sarıldı ve kendini onun
üzerine bıraktı. Kokusu çoktan ıslanmıştı, adamın koca siki kolayca içeri
kaydı. Sert bir inilti çıkardı. Tanrım, içinde çok iyi hissediyordu.

"İyi misin?" Sesi şimdi onunki gibi sertti. Karanlıkta onu çok iyi
göremiyordu ama gözlerini görebiliyordu. Onu hissedebiliyordu.

"Şaka mı yapıyorsun?"

Adam onun boynunu yaladı ve belinden kavradı. "Sırtımı eğmeden aynı
anda hem seni becermek hem de öpmek istiyordum ve bunu yapmanın en iyi
yolunun bu olabileceğini düşünüyordum."

Aralarındaki boy farkından rahatsız olmuş gibi görünmüyordu. Aslında,
meydan okumak hoşuna gitmiş gibi görünüyordu.

"Öp beni, Mik."

Öne doğru eğildi, kollarını onun boynuna doladı, göğüslerini göğsüne
dayadı. Dilini yavaşça adamın alt dudağında gezdirdi, sonra da üst dudağına
doğru kaydırды. Adam onun ağzını kendi ağzıyla kapatmaya çalıştı ama kadın
geri çekilerek adamın hırıltılarından birini çekti. Onu kızdırmaktan gerçekten
 zevk alıyordu. Arkasına yaslandı ve bekledi. Diliyle tekrar dudaklarına
dokundu. Tadı çok güzeldi. Ama adam onu öpmeye çalıştığında, kadın
uzaklaştı.

"Ne halt ediyorsun sen?" "Biraz eğleniyorum."

İnledi. Bir hayal kırıklığıydı bu, başı önce kadının yanağına, sonra boynuna sürtündü. "Kahretsin, kadın. Öp beni."

"Pekâlâ," diye güldü kadın. "Sızlanma."

Onu öptü ve adamın elleri belinde sıkılaştı, siki kadının içinde daha da genişledi. Ellerini adamın saçlarına daldırdı ve onu kendine çekti. Sanki ikisi de birbirlerinin tenine girmeye çalışıyordu.

Adam ona sıkıca sarıldı, dili kadınınkini okşuyordu. Onun kendisini ne kadar istediğini hissetti. Hatta ona ihtiyacı olduğunu. Daha önce hiç kimse ona bu şekilde tepki vermemişti. Ya da ona aynı şeyi hissettirmemişti.

Yavaşça ona binmeye başladı, kalçaları ona karşı hareket ediyor, amcığı sikinin etrafında sıkılıyordu. Adam inledi ve parmakları etinin derinliklerine gömüldü. Acıtıyordu ama iyi anlamda. Hem de çok iyi bir şekilde.

Kadın acele etmedi, adam da ondan bunu istemedi. İkisi de sadece anın tadını çıkarıyor gibiydi. Birbirlerinin tadını çıkarıyorlardı.

"Miki-bebeğim?"

Ona böyle seslenmesi hoşuna gitmişti. Bunun onun kendisine taktığı lakap olduğunu fark etti. Kendisinin de bir takma adı olması hoşuna gitmişti.

"Mhhmm?"

"Yarın için okul planın yok, değil mi?" "Hayır. Neden?"

"Bunu önümüzdeki dört beş saat boyunca sürdürürsek ne olacağını merak ediyorum."

Miki kıkırdadı. "Ben uyumam, Viking. Pek sayılmaz. Bu yüzden benim için fark etmez."

Adam onun boynunu yaladı. Kulak memesini ısırdı. Ve kız ona binmeye devam etti. "Sadece seni yıpratacak birine ihtiyacın var."

Kız homurdandı. "Evet. Sana iyi şanslar." İkisi de dondu kaldı. *Lanet* olsun.

"Uh, Conall..."

"Çok geç! Meydan okuma başladı. Meydan okumanı kabul ediyorum."

"Hayır. Hayır. Şimdi bu konuda mantıklı olalım." Ondan uzaklaşmaya çalıştı ama adamın tutuşu lezzetli bir mengene gibi sıkılaştı. Adam onun hiçbir yere gitmesine izin vermiyordu ve kadın bunun her dakikasını seviyordu.

"Köpekler mantıklı değildir, bebeğim. Biz köpeğiz. Sadece bir iş istiyoruz." Adam kızın kışını sıkı ve kız ciyakladı. "Ve ben de benimkini buldum..."

On Beşinci Bölüm

Lanet olası cep telefonunun çalması onu uyandırdı. Nerede olduğunu ve neden hâlâ cevap vermediğini merak etti. Sonra onun sırtında uyuduğunu fark etti. Sırtına karşı değil. Sırtında. Soğuktan. Biraz uğraşması gerekti ama sonunda onu biraz daha uyuyabilecek kadar yormuştu. Yine de itiraf etmeliydi ki, onu oraya götürmek büyük bir partiydi.

Gözlerini saate dikti. Yaklaşık altı saattir uyuyorlardı. Onun için önemli bir şey değildi ama şanslıysa kızın gecede sadece üç ya da dört saat uyuduğunu biliyordu.

Onun sırt üstü yatmasını, yumuşak göğüslerinin bedenine baskı yapmasını seviyordu. Kolları gevşekçe omuzlarına atılmıştı. Ayak parmakları dizlerinin arkasını zar zor geçmesine rağmen bacakları onunkilerin üzerine uzanıyordu.

Telefon çalmayı bıraktı. Ama şimdi bir mesaj beklediğini belli eden bir bip sesi çıkarmaya devam ediyordu. Bu onun sinirlerini çok çabuk bozacaktı. Onu uyandırmaktan nefret ediyordu ama telefonunu alması gerekiyordu ve gerçekten işemesi gerekiyordu.

"Miki-bebeğim." Biraz kıpırdandı. Başını çevirdi ve dudakları adamın çıplak sırtına değdi. Hemen yeniden sertleşti. Nasıl oldu bu? Dün geceki egzersizden sonra siki düşmüş olmalıydı. "Mik."

"Mmmhmm?" Sesi doymuş gibiydi. "Telefonun ötüyor."

"Ne?" Vücudunun üst yarısının sırtından kalktığını hissetti ve derisi onu kaybedince havladı. "Oh."

Kadın adamın sırtından kaydı, kasıkları kısa bir süreliğine adamın kıkırına sürtündü. Hiçbir şeyin bundan daha iyi hissettirmeyeceğinden oldukça emindi.

Telefonu çevirip açtı ve mesajlarını hızla kontrol etti. Kaşlarını çatı ve bir numarayı hızlıca aradı.

"Selam Craig. Benim. Ne oldu?"

Conall doğrulup telefonu tutarken onun hareketlerini izledi. Onun hareketlerini izlemek hoşuna gidiyordu.

"Evet. Seninle buluşabilirim. Ama şimdi olmaz. Watson Suites'in karşısındaki lokantada kahvaltıya ne dersin? Olur. Olur. Olur. Güzel. Görüşürüz." Cep telefonunu kapattı.

"Her şey yolunda mı?"

Omuz silktili. Sıradan bir hareketti. Adam kulüpte ona dokunduğunda yaşadığı tüm gerginlik uçup gitmiş gibiydi. "Emin değilim. Craig garip biri. Ciddi bir şey olabilir ya da ciddi olduğunu düşündüğü ama ciddi olmayan bir şey. Onunla her zaman saçma sapan şeyler olur."

Esnedi ve gerindi. Vücudunun gerginleşmesini izledi ve boğazının arkasından çıkardığı küçük tiz sesi duydu. Ne olduğunu anlamadan yataktan fırlamış ve ona doğru ilerlemeye başlamıştı. Ama kadın onun geldiğini gördü ve geri çekildi.

"Hiç sanmıyorum."

Neredeyse inleyecekti. Tekrar "Conall'dan uzak dur" moduna geri dönmeyecekti, değil mi?

"Öyle mi?"

"Evet." Banyoya doğru yürüdü. "Yapman gereken başka bir şey var."

"Neymiş o?"

Banyo kapısından ona baktı. "Sabuna yardım et."

Bir duş ve üç orgazmdan sonra lokantaya varmışlardı. Yemeklerini beklerken Conall portakal suyunun üzerinden ona bakmaya devam etti. Onu görmezden gelmeye çalıştı ama adam bunu hiç kolaylaştırmadı. Özellikle de homurdanmaya devam ettiğinde.

"Şunu yapmayı kes."

"Neyi yapmayı

keseyim?"

"Hırlamayı."

"Seni ıslatıyor, değil mi?"

Kahvesini yudumlarırken ona ters ters bakmaya çalıştı ama o güzel, hınzır surata bir kez baktı ve onu orada, kabinde çivilememek için tüm gücünü harcadı.

"Piç kurusu."

"Anneme göre değil."

Conall üçüncü waffle ve pastırma porsiyonunu bitirmek üzereydi - adam gerçekten çok iyi paketliyordu - arkadaşları ortaya çıktığında. Hepsi kabine sıkışmaya çalıştı ama Conall bir taraftayken bu mümkün değildi. Ben ve Craig sandalyeleri kenara çekti, Miki de Kenny ve Amy'yi yanına oturttu. Amy'nin Conall'a yaklaşmasına izin vermesine imkân yoktu.

"Ee?"

Arkadaşları bakıştılar ve Miki hemen endişelenmeye başladı. "Ne oldu?"

"Ben ona söylerim." Amy ona baktı. "Sakın korkma ama Leucrotta'nın bilgisayarında şifre korumalı bir klasör bulduk ve içinde senin bilgilerin vardı."

"Ne demek istiyorsunuz? Hangi bilgiler?"

"Her şey. Sosyal Güvenlik numarası, banka hesapları, spor salonu üyeliği."

Kenny Liu öne doğru eğildi. "Ayrıca son beş ya da altı aydaki günlük aktivitelerinizin ayrıntılı bir listesi. Ve bu arada, gerçekten sıkıcı bir hayat yaşıyorsun."

"İzini sürdürük ve görünüşe göre bir özel dedektif tutmuş. Senin bölgeden biri," diye ekledi Ben.

Conall neredeyse boş olan tabağını itti ve kabinde arkasına yaslandı. Hiçbir şey söylemiyor, sadece sakince arkadaşlarını dinliyordu.

"Angelina için de bir dosya bulduk," diye mırıldandı Craig usulca. "İçinde aynı türden bilgiler vardı."

Çıldırması olması gerekirdi. Avazı çıktığı kadar bağırmalı ve gerçekleşebilecek tüm olası felaket senaryolarını düşünmeliydi. Beyninin bir kısmı işlerin kontrolden çıkması durumunda acil durum planları üzerinde çalışıyor olsa da, herhangi bir küresel panik başlatma ihtiyacı hissetmedi. Conall ve sürünün onu ve Angelina'yı korumak için ellerinden geleni yapacaklarını biliyordu. Ayrıca kendisinin kimsenin lafını dinlemeyecek kadar acımasız olduğunu da biliyordu. Sonunda kendisinin bu yönünden keyif almaya başladığı gerçeğini seviyordu. Onu kendisi yapan şey buydu.

Miki başını salladı. "Tamam. Teşekkürler."

"Bu kadar mı? 'Tamam. Teşekkürler.' Hepsi bu mu?" Amy ona baktı. "Çıldırılmıyorsun, bu da bana şaşırmadığını gösteriyor."

"Şaşırmadım. Ama sana söyleyebileceğim tek şey bu."

"Saçmalık."

"Seninle bu konuda tartışmayacağım, Amy. O yüzden bırak gitsin."

"Başka ne yapmamızı istiyorsun?" Amy atıp tutmaya başlamadan Kenny Liu araya girdi.

Arkadaşları geldiğinden beri Conall ilk kez konuştu. "Hiçbir şey. Hiçbir şey yapmayın. Ve izlerinizi temizleyin. Orada olduğunu asla bilmemeliler."

"Onlar mı? Kim onlar?" Craig, Paranoya Kralı olarak bu küçük ifadenin üzerine atlamıştı. Ama Miki ona gerçeği söyleyemeyeceğini biliyordu. Bu onun söyleyeceği bir gerçek değildi. O yüzden yalan söyledi.

"Mafya."

Conall'ın başı döndü ve ona baktı. En küçük kaşını kaldırdı.

"Mafya mı?" Amy Miki'nin yüzüne bakabilmek için kabinde vücudunu çevirdi. "Mafya mı? Mafyanın senin peşinde olduğuna inanmamızı mı bekliyorsun?"

Conall öne doğru eğildi, o tehlikeli derecede yanıltıcı yüzünde en masum ifadesi vardı. "Hey. Bu bizim yalan söyleyeceğimiz bir şey değil."

Miki Amy'ye baktı. Bakmak zorundaydı. Conall'a bir saniye daha bakarsa, histerik bir şekilde kıkırdamaya başlayacaktı.

Bakışlarını Craig'e çevirdi. "Ve eğer orada olduğunu öğrenirlerse, cesedini bir Cadillac'ın arkasında dilin kesilmiş halde buluruz."

Miki yanağının içini ısırdı ve Conall'ı masanın altından tekmeledi.

Arkadaşlarının yüzlerinden geçen duygu çeşitliliğini izledi. Ben dinlemeyi bırakmıştı, bu da sıkıldığı anlamına geliyordu. Kenny Liu gerçekten endişeli görünüyordu. Craig panikten bayılacak gibi görünüyordu. Amy ise huzursuzca parmaklarını formika masaya vuruyor ve ters ters bakıyordu.

"Bu saçmalığı yutmamızı bekliyorsan çıldırmış olmalısın." "Benim hakkımda bilmediğiniz çok şey var."

"Yalan söylüyorsun, Kendrick. Sen ve Barbar Conan."

Miki ve Conall masumca birbirlerine ve sonra tekrar arkadaşlarına baktılar.

Miki üzüntüyle başını salladı. "Yalan söylediğimi düşünmeniz beni incitiyor."

Conall iç çekti. "Bu ikimizi de incitiyor."

Conall'la birbirlerini masanın altından tekmelemekle meşgul olmasalardı o anda gerçekten kendini kaybedebilirdi.

"Mafya mı? Yapabileceğinin en iyisi bu muydu?" Amy ve diğerleri gider gitmez gülmeye başlamışlardı. On dakika geçmesine rağmen hâlâ gülüyorlardı.

"Dostum, çaresizdim. Bir şeye ihtiyacım vardı ve Amy geri adım atmıyordu. Onu tanıyorum."

"İyi. Her neyse." Conall onun elini tuttu. "Hadi otele dönelim ve biraz daha sevişelim."

"Aslında benim başka bir fikrim var."

Bu neden hoşuna gitmemiştir? "*Daha iyi* bir fikir mi?"

"Muhtemelen değil." Küçük bir kâğıt parçası uzattı. "Ama yine de bir fikir."

"Nedir o?"

"Leucrotta'nın adresi. Hadi arabayla bir bakalım." "Atış mı?" Bunu ona hiç yakıştıramadı. "Hayır, seni kaçık. Gidip kontrol edelim."

"Hayatta olmaz bebeğim. Sana bir şey olursa, Zach benim kıcıma sahip olacak çünkü Sara onunkine sahip olacak." Onun o sevimli yüzüne baktı. "Ve ben de seni biraz özleyebilirim."

"Vay be. Teşekkürler." Miki ona sıırttı. "Bak. Bunu iki şekilde yapabiliriz. Oraya şimdi gidebiliriz. Birlikte. Eğlenmek için kontrol ederiz. Ya da ben oraya tek başıma gidip hayatımı riske atarken sen banyoda kendi kusmuğunla dolu bir havuzun içinde sızıp kalırsın."

Conall gözlerini dikmiş ona bakıyordu. "Bana yine uyuşturucu mu vereceksin?" "Elbette. Sadece pastırmaya sarmak zorunda kalırım."

Conall hakaret etmek istedi ama kız o kadar tatlıydı ki. "O dar kıcını bir Klan sığınağında dolaştırmanı göze alamam."

"Ve çok yaklaşmak gibi bir niyetim de yok. Silahım yok. Bıçağım yok. El bombam yok. Savunmasızım. Ama düşmanı kontrol etmeliyiz. Bu insanların kim olduğunu öğrenmeliyiz. Hayatımı saklanarak ya da kaçarak geçirmeye inanmıyorum."

Buna inanıyordu. Sara ve Miki'nin neden arkadaş olduklarını anlamıştı. Miki tanıdığı tüm kurtlar kadar sertti, sadece hayatta kalmak için farklı bir yol bulmuştu. Ama yine de onun zarar görmesini istemiyordu. "Bilmiyorum Mik."

Kız ona gülümsedi ve adam sikinin çirkin başını kaldırdığını hissetti. "Lütfen Conall... bebeğim. Benim için."

Tekrar güldü. "Çok utanmazsın."

Kot pantolonunun cebinden arabanın anahtarlarını çıkardı. "Hadi, bebeğim." Anahtarları ona doğru şingirdattı. "Hadi gel. Bir gezintiye çıkalım!"

"Yemin ederim, kadın. Kafamı pencereden dışarı sarkıtmakla ilgili bir laf ettin..."

Kadın kaşlarını çatı ve adam onun tam da bunu yapmaya hazırlandığını anlayabildi. "Kahretsin."

Onu Leucrotta'nın evine götürürken daha ne kadar yirmi soru oynayacaklarını merak ediyordu. Seattle ve çevresindeki tüm sokak haritalarını ezberlemişti. Fazla bir şey gerekmemişti. Her ayrıntıyı bilmek için bir haritayı sadece bir kez incelemesi yeterliydi.

"Ateş etmeyi nerede öğrendin?" Yine başka sorular. Neden bu kadar ilgiliydi? Daha geçen gece bu tür sorulardan geçmişlerdi ama o zaman da hâlâ kızın pantolonunun içine girmeye çalışıyordu. Şimdi içine girdiğine göre, neden hâlâ bu kadar meraklı olduğundan pek emin değildi.

Seks aramalarının bu kadar konuşkan olması mı gerekiyordu?

"Deniz Piyadeleri."

"Deniz kuvvetlerinde miydin?" Bu kadar şaşırmış görünmesine gerek yoktu. "Hayır."

"Bir denizciyle çıktın mı?"

"Hayır."

Bu cevapla rahatlamış görünüyordu, bu da onun kafasını daha da karıştırdı. "Baban denizci miydi?"

"Bilmiyorum. Adamı tanımıyordum."

"Gerçekten mi?"

"Liseden sonra bir kez benimle iletişime geçmeye çalıştı. Ama ona cehenneme gitmesini söyledim. Yirmi altı yaşında on altı yaşında bir kızla çıkan, onu hamile bırakan ve sonra da terk eden bir adamla tanışmak istemiyordum."

Babasıyla o zaman tanışmamış olması iyi bir şeydi. On dokuz yaşındaydı, üniversitedeydi ve biyoteknoloji laboratuvarlarına tam erişimi vardı. Craig ve çocuklarla olan ilişkisi de hesaba katılırsa, adama zarar verebilirdi. Yine de yarattıklarından birini Craig'in kişisel laboratuvarında sakladığı bir geceyi hatırlıyordu. Saklamak zorundaydı. Ordu onu ele geçirmek istiyordu. Elbette Sara ve Angelina, Kara Kuvvetler'in bir gün onun için geleceğini söylediğinde hâlâ hayal gördüğünü düşünüyorlardı. Çok az şey biliyorlardı.

"Bunu anlayabiliyorum. Annen onu sever miydi?"

"Trajik bir şekilde, evet."

Bu noktada sustu ve görünüşe göre bu konuyu kapatmaya karar verdi.
"Angelina bir denizciyle mi çıktı?"

Miki gözlerini devirdi. "Hayır. Onlar listede." "Ne listesi?"

"Biliyorsun, her şey gözünün önünde. Sadece görmeyi reddediyorsun."

Conall kırmızı ışıkta durdu ve ona baktı. Sonra sırtıttı. Büyük, güzel bir sırtış. "Annen bir denizciydi."

"Ve nihayet benim Cro-Magnon erkeğim, kadınların orduda yer aldığı yirmi birinci yüzyıla giriyor."

"Cro-Magnon adamınız mı?"

Onun Viking sırtışını görmemek için gözlerini pencereden dışarı dikti. Ondan hoşlanmaya başlamayacaktı. Ondan gerçekten hoşlanmayacaktı. Geçici bir "senden öldürecek kadar nefret etmiyorum" ilişkisi iyi ve güzeldi. Ama Sara'dan, Amy'den, Angelina'dan, hatta Craig'den hoşlandığı gibi ondan hoşlanması söz konusu bile olamazdı.

Işık değişti ve o da ilerledi. "Tamam. Demek kaçırmışım. Bariz olanı. Yani sana avlanmayı o mu öğretti?"

"Hayır. Avlanmayı büyükannemden öğrendim. Babası bir iz sürücü ve kaçak avcıydı. Annem bana ateş etmeyi öğretti. Her denizci bir tüfekçidir, bilirsin." Omuz silkti. "On iki yaşıma geldiğimde kendi avlarımın derisini yüzerdim."

"Bu çok hoş."

Miki onun alaycılığına aldırmadan başını salladı. "Postlarını keserdim. Etini sıyıırırdım. Dondururdum. Haftalarca geyik eti yedik." Ona baktı. "Ve bazen kafalarından küçük şapkalar yapardım."

Conall sessiz bir banliyö sokağında kenara çekti. "Pekâlâ. Bu konuşma şimdi bitiyor." Ürperdi. "Tuhaf kadın." Etrafına bakındı. "Yaklaşıyoruz. Kokularını alabiliyorum."

"Daha fazla yaklaşmayacak mıyız?"

"Asla." Arabayı kapattı ve anahtarları ona uzattı. "Eğer yirmi dakika içinde dönmezsem, git ve otele geri dönme. Anladın mı beni?"

"Evet, efendim."

Adam ona ters ters baktı.

"Ukala herif." "Ne yapacaksın?"

Omuz silkti. "Rüzgarın altında kal."

Sonra arabadan inip caddede gözden kayboldu. Miki ayaklarını gösterge paneline dayadı ve bekledi.

Conall giysilerini önünde satılık levhası olan boş bir evin arkasına bıraktı, vites değiştirdi ve Leucrotta'nın evine giden yolun geri kalanını tırısyla yürüdü. Onların sokağına girer girmez anlamıştı. Koku onu neredeyse bastırıyordu. Bu iğrenç kokunun, önünden geçtiği hemen her ağaç ve evin üzerindeki beyaz salgılardan geldiğini anlaması biraz zaman aldı. *Bu adamlar bölgelerini işaretlediklerinde, gerçekten bölgelerini işaretliyorlardı.* Çok geçmeden sokaktaki neredeyse her evin bu Klana ait olduğunu fark etti.

Sokak oldukça ıssızdı ve Conall üyelerin çoğunun günlük işlerinde olduğunu varsaydı. Bir arka bahçeye girdi ve gerçekten hareketlilik duyduğu evlerden birine doğru iz sürdü. Yüksek bir çit vardı ama tahtada içinden bakabileceği bir yırtık buldu. Havuzlu, iyi büyüklükte bir mülk olan bu ev, diğer normal yüksek fiyatlı banliyö evlerine benziyordu. Yine de şimdiye kadar gördüğü en rahatsız edici şeylerden birine tanık olmuştu.

Dört kadın - *kadınlılar değil mi?* - yumruk yumruğa kavga ediyorlardı. Kan akıyordu ve kemiklerin kırıldığını duyabiliyordu. Diğer dişiler, yaklaşık on dört tanesi, kayıtsızca izliyordu. Daha da acayip olanı, çocuklar arasında devam eden şiddetli kavgaydı. Sadece itişip kakışma ya da küçük Johnny'nin kafasını tuvalete sokma değil, dişler ve pençeler kalıcı hasara yol açacak şekilde kullanılıyordu.

Kurt yavrusu olarak büyüdüğünü düşündü. Zach ile güreştiğini hatırladı. Bir keresinde, en fazla altı yaşındayken, Zach yanlışlıkla onu merdivenlerden düşürmüş ve zavallı çocuk Conall tekrar yürüyüp adını hatırlayana kadar saatlerce ağlamıştı.

Ama Conall'ın şimdi izlediği şey saf, katıksız saldırganlığın acımasız bir gösterisiydi. Bunlar kesinlikle hafife alınacak insanlar değildi.

Sonra rüzgâr yön değiştirdi. Kavga durdu. Saldırganlık durdu. Ve tüm dikkatler çitin üzerindeki ona odaklandı.

Birkaç adım geri attı, etrafında döndü ve havalandı.

Sürüsünü çağırma vakti gelmişti.

Miki SUV'de beklemekten sıkılmıştı, bu yüzden onun yerine verandada oturdu. Önceki geceyi düşünmeden edemiyordu. Demek Sara ve

Angie dünyanın sarsılmasından bahsediyordu. İnsanların sekse kafayı takmasına şaşmamalı. Şimdi o da sekse kafayı takmıştı. Conall ile seks.

Conall'ın bir kurt gibi yanına geldiğini hissetti. Conall yanına yerleşirken ona bakma zahmetine bile girmede. Koluna sokuldu.

"Ne yapıyorsun?"

Onun çenesini yaladı. "Bana ne olduğunu anlatacak mısın, anlatmayacak mısın?"

Conall onun yanına uzandı ve sırt üstü yuvarlandı. Kadın iç çekti. Bu çok aşağılayıcıydı.

Hâlâ ona bakmayı reddederek karnını okşadı. Conall'ın bundan hoşlandığı belliydi. Karnında ve göğsünde oynaşan parmaklarının altında tüm vücudunun kıpırdadığını hissedebiliyordu.

"Bu çok saçma. Sadece yer değiştir ve bana ne gördüğünü söyle." Sonunda dönüp ona baktı. Dili dışarı sarkmış, yüzünde en mutlu sırıtış vardı. Ve birden aklına bu köpeğin bir kurt olmadığı geldi. Ve kesinlikle Conall değildi. "Tanrı aşkına-"

"Ne yapıyorsun sen?"

Miki irkildi. Başını kaldırdı ve Conall'ın yüzünü görene kadar bakmaya devam etti. İnsan gibi, onun diğer tarafında duruyordu. Islaktı, sanki yüzüyormuş gibiydi. Tamamen giyinikti. Ve tamamen iğrenmişti.

"Ah... bu sevimli köpekçikle mi oynuyorsun?" "Onu ben sandın, değil mi!"

"Sinirlenme. Sen de olabilirdin."

"O bir golden retriever," diye hırladı. "Şu anda seninle konuşamam." Hışımınla cipine geri döndü.

Miki yanında rahatça yatan golden'a baktı. "Çok teşekkür ederim." "Gidiyor muyuz?"

Köpek Conall'ın bağırarak sorduğu soru karşısında kuyruğunu bacaklarının arasına sıkıştırıp kaçarken Miki ayağa kalktı. Ona bir bakış bile atamadı. Cipe geri döndü ve Conall'ın yanına gitti. Normalde birinin duygularını incitmek umurunda olmazdı, belki Sara ve Angelina'nınkiler hariç ama onların derileri taştan yapılmıştı. Ama nedense Conall'ın kendisine kızması ona berbat bir his veriyordu.

Onun önünde durdu. "Özür dilerim."

"Ben bir köpek değilim."

"Bunu biliyorum. Sadece dikkat etmedim. Ona bakmadım bile."

"Biliyorsun, hepimiz birbirimize benzemiyoruz." Hepsinin *canis lupus* ailesinin bir parçası olduğunu belirtmeye zahmet etmedi. Bu muhtemelen sadece

onu daha da uzaklaştırdı.

"Biliyorum." Bir hevesle kollarını onun beline doladı ve başını göğsüne yasladı. Kolları onu sararken vücudunun isteksizce gevşemeye başladığını hissetti. Hiçbir zaman şefkatli bir insan olmamıştı ama nedense Conall'ın yanında bunu kolay ve hoş buluyordu. "*Gerçekten* çok özür dilerim. Gerçekten."

Kıkırdadı. "Yeterince gerçekten dediğinden emin değilim."

Conall'ın tişörtündeki ıslaklığı hissetti. "Neden ıslaksın?"

"Rüzgâr yön değıştirdi. İzimi kaybettirmek için birinin havuzunu kullanmak zorunda kaldım." "Akıllıca. Peki ne öğrendin? Conridge haklı mıydı?"

"Barbarlıktan da öte. Korkunçlar. Hatırladığımdan daha korkunçlar. Belki bilgisayarında biraz araştırma yapabilirsin. Bakalım başka neler bulabilirsin."

Ama zaten biraz bilgisi vardı, neden beklesin ki? Miki gözlerini kapattı. En sevdiği kitaplardan birini gözünde canlandırabildi. *Memeliler Ansiklopedisi*. Sanki kitap kucağındaymış gibi sayfaların çevrildiğini gördü. Sırtlanlarla ilgili bölüme geçti ve orada ne olduğunu okudu.

"Anaerkildirler. Son derece saldırganlar, bunu zaten biliyoruz. Yine de kurtlar ya da Pride gibi geçinemezler. Aralarında çok fazla kavga olur. Bu pek çok şeyi açıklıyor. Erkek ve dişi cinsel organları birbirine çok benziyor. Bir zamanlar hermafrodit olduklarına inanılıyordu ama değıller. Oooh."

"Ne?"

"Yavrular tam bir dişi setiyle doğarlar ve ana rahminden çıkar çıkmaz dövüşmeye başlarlar. Bazen anne bir üçüncüyü temizlerken iki tanesi kavga eder. Ne kadar da ilginç değıl mi?"

Conall kaşlarını çattı. Kızmış olmalıydı. Onunla bir golden retriever'ı karıştırmıştı. Bir Alman çoban köpeğı ya da husky bile değıl, bir golden. Ama Conall onun beline dolanmış kollarının verdiği hissi sevmekle ve sırtlan bilgisini o daracık kışından çıkardığını fark etmekle meşguldü.

"Tüm bunları tam olarak nereden biliyorsun?" "İyi bir hafızam var."

"Sanki bir kitaptan okuyor gibiydin. Öyleydin, değıl mi?" Onun huzursuzlandığını hissedebiliyordu. "Az önce kafanda bir kitap okudun, değıl mi?"

"Ne dediğinden emin değilim-"

"IQ'nuz tam olarak ne kadar yüksek?"

Miki boğazını temizledi. "Yüz yetmiş sekiz."

Son duyduğuna göre yüz kırk dahi seviyesine denk geliyordu. *Lanet* olsun. "Neden özel bir okula falan gitmedin?"

"Büyükannem onlara inanmazdı. Ama ben her zaman ileri düzey dersler ve bazı üniversite dersleri aldım." Vücudu onunkine karşı gergindi. İtirafının tuhaf bir şekilde karşılık bulmasını bekliyordu. Adamın gerçekten umurunda olabileceğini fark etmemiş gibiydi. Ona göre bu sadece çocuklarının akıllı birer şekil değiştirici olacağı anlamına geliyordu.

"Kendini fazla beğenme diye söylüyorum, ben de sık sık *TV Guide*'ı tamamlarım.

bulmaca." Göğsünü kabarttı. "Kalemle."

Miki bir kahkaha patlattı. Onu güldürmeye bayılıyordu. Bütün vücudu katılırdı. Orgazm olduğu zamanki gibi.

Conall onu alnından öptü. "Onlar-oh, kahretsin." "Ne?" Onun kollarından kurtuldu ve ne olduğunu görmek için döndü.

bakıyorum. Hoş bir manzara değildi. Sırtlanlar daha önce hiç görmediği ve bir daha asla görmemeyi umduğu bir şey yapmıştı.

Onları avlamaları için çocuklarını göndermişlerdi.

Altı tanesi caddenin ortasında, onun ve Conall'ın önünde duruyordu. Arkalarına hızlıca baktığında Miki üç tane daha gördü.

Güzel, sakın bir banliyö mahallesinde güpegündüzdü. Yine de gecenin köründe bir çölde kapana kısılmış gibi hissediyordu.

Miki lafı dolandırmadı. "Arabaya binelim ve şu herifleri ezelim."

Conall ona bön bön baktı. "Onlar çocuk. Çocuklara vuramam. Ve umarım sen de vuramazsın."

Miki içini çekti. Hayır. Bir grup çocuğu biçemezdi. Ama keşke yapabilseydi. Çünkü onlar çocuk olabilirdi ama hayatında gördüğü en korkunç şeylerdi. Ne tür çocukların evde eğitim gördüğünü hep merak etmişti. Bu çocuklar büyük bir yüzdeyi oluşturuyor olmalıydı. Gösterdikleri dişlerin çok daha büyük olana kadar geri çekilemeyeceğini hissediyordu.

"Peki. Bay İyi Adam olmak ve çocuklara vurmamak istiyorsun, o zaman geriye tek bir seçenek kalıyor."

"Hangisi?"

Cipin kapısını hızla açtı, içeri dalıp sırt çantasını karıştırdı ve evin anahtarlarını çıkardı.

"Şimdi bunu kişisel olarak algılamamı istemiyorum," diye emretti geri çıkarken.

Conall ona bakmadı, yavaşça ilerleyen yavruları izlemekle meşguldü. "Neyi kişisel olarak almayayım?"

Miki anahtarlarına takılı küçük plastik kumandayı çıkardı. Ona gösterdi.

"Havlamayı durdurmak mı?" Köpek dişleri uzamış ve gözleri kurda kaymış olsa da sırttı. "Şaka yapıyorsun, değil mi? O sevdiğin altınla işe yarayabilir ama geri kalanımıza pek bir şey yapacağından şüpheliyim."

Miki boğazını temizledi. "Tam kanlı kurtlar Sara'nın artık ortalıkta olmamasına biraz huysuzlanırlar diye biraz yükselttim." Düğmeye bastı ve Conall'ın onu affedebileceğini umdu.

Önce o aşağı indi. Ellerini kulaklarına götürdü, dişlerini gösterdi, boğazından bir uluma koptu. Sonra sırtlanlar çığlık çığlığa yere yığıldı. Kenardan izleyen yetişkin dişiler bile yere yığıldı, çift cinsiyetli bedenleri acı içinde kıvranıyordu. Miki için her şey sessizdi. Hiçbir şey duyamıyor ve hiçbir şey hissetmiyordu.

En azından artık işe yaradığını biliyordu.

Miki, Conall'ı tişörtünün boynundan yakaladı ve çekiştirdi, onu asla tek başına kaldıramayacağı için ayağa kalkmayı başarabileceğini umuyordu. Conall kendini sürükleyerek ayağa kalktı ve sürünerek cipe bindi. Kadın da onu takip etti, parmağı hâlâ düğmenin üzerindeydi. Koltuğu, ayakları gaz pedalına erişecek şekilde ayarladı ve sonra cipi çalıştırdı. Sonunda düğmeyi bıraktı ve sokakta yatan yavrulardan uzak durmaya dikkat ederek uzaklaştı.

Güvenli bir şekilde uzaklaştıklarında, anahtarlarını ve cihazı çantasına geri koydu.

Conall ona baktı. Dişleri hâlâ dışarıdaydı, gözleri kırmızı çerçeveliydi. "Sen buna 'biraz yükseltmek' mi diyorsun?"

Omuz silkti. "Şükret. Daha kötüsü de olabilirdi. Şok tabancasıyla çiftleştirmeyi düşünüyordum. Bilirsin, kıkırdamak ve gülmek için."

Koltuğunda arkasına yaslandı. "Sen tehlikeli bir kadınsın, Miki Kendrick."

Kadın gülümsedi. Adamın bunu bir iltifat olarak söylediği hissine kapıldı.

On Altıncı Bölüm

Conall son on dakikadır onu izliyordu. Kız üzüm istemişti ama Conall sadece vişne bulabilmişti. Vişneli dondurma. Yandaki şarküteriden öğle yemeğini alıp döndükten sonra ona vermişti.

Sağ salim otele döndüklerinde ve kulakları çınlamayı bıraktığında Sara'yla konuşmuştu. Miki'nin hacker arkadaşları tarafından keşfedilen bilgiler hakkında onu bilgilendirdi. Ona Klan'ın sığınağında gördüklerini anlatmıştı. Miki'nin de onunla birlikte bu küçük gezintiye çıkmış olması Sara'yı şaşırtmamıştı. Görünüşe göre o da arkadaşına en az onun kadar güveniyordu. Ve o da Miki'ye güveniyordu. Bu gerçek beyninde dönüp duruyordu. Sara ona avdan döner dönmez Zach'le konuşacağını ve en kısa zamanda bazı sürü üyelerini Seattle'a getireceklerini söyledi. Sonra da ona doğrudan bir emir verdi. Hiç yapmadığı bir şey. Miki'yi koru. Ne yapması ya da kimi öldürmesi gerektiği umurunda değildi. Miki'nin güvende olmasını istiyordu.

Conall'a göre sorun yoktu.

Böylece, aldığı üç dev sandviç, cips ve biradan ilkinin yemek için yerleşmişti. Ama bir ısırık bile almamıştı. Onu ve o lanet dondurmayı fark ettiğinde bile.

Karnını yatağa yaslamış, sırtlanlar hakkında daha fazla araştırma yapmak için dizüstü bilgisayarında çalışıyordu. İki eli de klavyenin üzerindeydi, bu da onu fallik şekilli dondurmayı sadece ağzını kullanarak emmeye zorluyordu. İçeri ve dışarı. İçeri ve dışarı. Ve höpürdetme sesleri - şaka yapıyor olmalıydı! Miki'nin ona ne yaptığına dair hiçbir fikri olmadığına bahse girerdi.

Sonunda, daha fazla dayanamadı. "Bunu bana yapmanı istiyorum."

Dizüstü bilgisayarından başını kaldırmadı. "Ne yapmanı," diye mırıldandı gazozun etrafında.

"O dondurmayı emdiğin gibi benimkini de em."

Dondu kaldı, elleri klavyenin üzerinde durakladı. Yavaşça gözlerini kaldırdı ve ona odaklandı. Birkaç dakika boyunca ona baktı. Sonra buz patlağını ağzından çıkardı ve bunu yaparken ıslak bir "pop" sesi çıkardığından emin oldu.

"Bu oldukça büyük bir istek." "Bu bir istek değil."

Miki sırtıttı, dişleri alt dudağını yakaladı. "Anlıyorum. Bir talep." Patlağı dudaklarının arasından uzun ve yavaş bir şekilde geçirdi ve aynı yavaşlıkla geri çekti. "İlginç."

Miki yataktan kalktı ve ona doğru yürüdü. Birden cep telefonu çaldı. İkisi de ona baktı. Sonra da ona doğru atladılar. Ama Miki daha küçük ve daha hızlıydı. Telefonu kaptı ve çevirerek açtı.

"Alo? Merhaba, Zach."

Conall başını salladı ve el sallayarak onu uzaklaştırdı, iri vücudu ağır bir şekilde yakındaki bir sandalyeye düştü. Artık acı veren ereksiyonu neredeyse kot pantolonunu yırtıyordu. "Banyo! Banyodayım!" diye umutsuzca bağırdı.

"Hayır. Hayır. O buralarda. İzin ver onu senin için yakalayayım." Onu öldürecekti.

Miki telefonu arkasına koydu, ağızlığı kapatmak için kıcını kullandı. Conall'a doğru eğildi ve kulağına doğru fısıldadı.

"Onunla konuşacaksın. Ve her zaman olduğun gibi olacaksın. Ve eğer konuşmayı sürdüremezsen. Ya da sana asıldığımı anlamasına izin verirsen... Dururum."

Sadece bundan bile boşalmak istiyordu, özellikle de kadının dili uzanıp kulağının üzerinden geçtiğinde.

Telefonu ona uzattı ve buz patlağını tekrar ağzına attı. Telefonu kulağına götürdü ama önünde diz çökmesini izlerken henüz konuşmamıştı. Kadın kot pantolonunu çözdü ve adam kalçalarını kaldırarak kadının kotu çıkarmasını sağladı. Ona bakmakla ve bir sonraki adımda ne yapacağını merak etmekle o kadar meşguldü ki, başıyla telefonu işaret edene kadar Zach'i tamamen unutmuştu.

"Hey, Zach."

"Selam. Az önce Sara'yla konuştum. Siz iyi misiniz?" Conall başını sallayarak cevap verdi.

Miki gazozu ağzından çıkardı. "Başını salladığını görebileceğini sanmıyorum," diye fısıldadı.

Conall odaklanmaya çalıştı. "Evet, iyiyiz. Biz iyiyiz."

Miki buz patlağını sikinin alt tarafında gezdirdi ve adam yerinden sıçrayacağını sandı. *Kötü kaltak.*

"Güzel. Tamamdır. Size gönderilmek üzere sekiz adamımızı çektik. Siz dönene kadar bu yeterli olacaktır. Sara da oraya gitmeye hazırda ama onu gözümün önünden ayırmamın imkanı yok."

"Kulağa... hoş geliyor."

Patlağı ucundan kaydıldı ve hemen ardından dilini kaydıldı

o.

"Keşke ne halt ettiklerini anlayabilsem. Aslanlar onların Düşman değil, müttefik olmalıyız. Yaşlı kurtlarla konuşacağım. Bakalım bize yardım edebilecekler mi? Sen de arkayı kolladığından emin ol."

Çıplak ayaklarını halı kaplı zemine bastırdı. "Tamamdır."

Zach durakladı. Sonra, "Dikkatin dağılmış gibi. Seni yıpratıyor mu?"

Miki'nin dili buzlu gazozu koyduğu yeri takip ederken Conall dişlerini sıktı. "Hiçbir fikrin yok."

"Seni onun hakkında uyarmıştım. Zaten daha iyisini yapabilirsin. O seni hak etmiyor." Gelmiş geçmiş en kötü zamanlamaya sahip eski destekçi Zach.

"En azından şimdi seninle konuşuyor mu?"

Conall'ın başı, Miki'nin ucunu ağzına almasıyla geriye düştü, dişleri hafifçe çıkıntıları sıyrıyor, dili üzerinde dönüyordu.

"Bazen," diye başardı.

"Peki, bunun için endişelenme. Döndüğünde sana kesin bir şey ayarlayacağım."

"Elbette," diye iniltisini güçlkle bastırdı, çünkü kadın onun tamamını ağzına almıştı.

-Ve mırıldandı. "Kulağa harika geliyor."

Zach bir şeyler hakkında saçmalamaya başladı. Kim bilebilirdi ki? Conall hiç de kararlı olmayan sesler çıkardı. Neyse ki Miki, muhtemelen sesini nispeten sabit tuttuğu için bunu yapmasına izin verdi. Ama bunu daha ne kadar sürdürebileceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Özellikle de buzlu gazozu fırlatıp o yumuşak elini taşaklarına doladıktan ve hafifçe sıktıktan sonra.

"Madem seni yakaladım, neden Barselona'daki yeni kulübün malzemelerini gözden geçirmiyoruz?"

Bu konuşma sırasında odaklanabilmesinin hiçbir yolu yoktu.

Hayatta olmaz. Hâlâ bilincinin yerinde olmasına şaşırıyordu.

"Malzemeler yanımda değil. Bekleyebilir mi?" Zach onun nefes alışını duyabiliyor muydu? Daha fazla dayanamayacaktı. Çalışıyordu

ve bunu da biliyordu. Onu emerek kendinden geçirmedeği zamanlarda sikinin etrafında gülümsüyordu.

"Evet, tabii. Tabii. Sara az önce geldi zaten. Bekle biraz." Telefonun diğer ucundan boğuk bir ses geldi. "Uh... Conall. Pantolonuma ani bir ilgi duydu, o yüzden gitmem gerek."

Zach aniden telefonu kapattı. *Sara için Tanrı'ya şükürler olsun.* Zach'in aksine, onun zamanlaması kusursuzdu.

Conall telefonu odanın öbür ucuna fırlattı, ellerini Miki'nin saçlarına daldırdı ve sonunda sert iniltilerini serbest bıraktı. O kadar yakındı ki, otuz saniye sonra doruğa ulaşarak hırladı.

Miki onu emerek temizledi ve sonra gülümseyerek başını kaldırdı. "Fena değil. Konuşmayı kastediyorum."

Tamam. Küçük ve lede borcu vardı. Hem de çok. Ayrıca o yetenekli ağzı onu daha da ateşlendirmişti. Ona bakmak bile onu yeniden sertleştirmişti. Conall uzandı ve onu kucağına aldı. Kot pantolonunu tekmeledi ve onu şifonyere taşıyarak ikisini de aynanın önüne yerleştirdi. Yüzü ona dönük olacak şekilde onu çevirdi ve tahtanın üzerine doğru itti.

Aynada ona sırtı baktı. "Dostum. Güzel fikir ama bunun nasıl işe yarayacağından pek emin değilim."

Şifonyer normal boydaki insanlar için yapılmıştı. Conall o kadar insan değildi ve boyu da normalden çok farklıydı. Miki, Conall'ın sıkıştığını düşünerek dar kıcını ona doğru salladı.

"Yine. Yaratıcılık eksikliği," diye alay etti.

Dolaba doğru yürüdü, siyah deri ayakkabılarını aldı, beş inç topuklu olanları. Onları onun yanına koydu. "Giy şunları."

Onu yine o gülümsemeyle mücadele ederken yakaladı. "Onları Cuma günü giymeyi planlıyorum."

Ona doğru eğildi, kolları iki yanında, onu engelliyordu. "Sana söylediğimi yap ve onları giy."

Miki boğazını temizledi ve ayakkabıların içine girdi. Aynadan ona baktı. "Eee? Şimdi ne olacak?"

Eteğini yukarı çekti ve külotunu yırttı.

Miki şifonyere tutunurken nefesi kesildi. Conall anahtarlarının ve bozuk paralarının yanındaki yığından bir prezervatif aldı ve taktı. Sonra Miki'yi kalçalarından yakaladı ve arkadan ona çarptı.

"Tanrım, evet!" diye ısırdı. Gözleri kapalıydı ama Conall onun her şeyi görmesini istiyordu.

Bir eli Miki'yi sabit tutmak için kalçasındaydı, diğer eliyle de saçlarını tutup çekiyordu. "Aç gözlerini, Miki."

Aynaya baktı ve gözleri yansımada kilitlendi. "İzle beni." Sesi alçak ve kabaydı, zar zor tanıdı. "Seni becerirken beni izle."

Bunun mümkün olduğunu düşünmemişti ama adam onu daha da ıslatmıştı. Ama Conall'ın ona yaptığı buydu. Onu daha da ıslatıyor, daha da ateşlendiriyordu. Onunlayken cüretkâr, cesur ve biraz da sürtüktü. Ama iyi anlamda.

Onu güzel ve ateşli hissettiriyordu. Daha önce o ayakkabıları giydiğinde kendini hep aptal gibi hissetmişti. Annesinin kıyafetlerini giyen bir çocuk gibi. İlk defa bu ayakkabıların *sahibi* olduğunu hissetti.

Adam onu sikmeye başlarken yüzünü izledi. Sanki olmak istediği başka bir yer yokmuş gibiydi. İçinde olmayı tercih edeceği başka kimse yoktu. Bu bile tek başına bir afrodizyaktı.

Onunla her zaman olduğu gibi ritmini çabucak yakaladı ve adam ileri atılırken vücudunu geri çekti. Onu bu şekilde çılgına çevirmesi aklını başından alıyordu. "Belden aşağısı ölü" Kendrick, Conall gibi iyi eğitilmiş bar sürtüklerini seçebilen birini kontrolden çıkarmıştı.

"Kendine dokun, Mik."

Aynada onu izlerken inledi. "Yap şunu."

Peki sevişirken ona emirler yağdırmaktaki amacı tam olarak neydi? Ve onun aldırnamakla ne ilgisi vardı? O da aldırılmıyordu. Kahretsin, o bir feministti! Bir kadının seçme hakkını korumak için Washington'a yürümüştü, vs. vs. Ama lanet olsun ki onun emirlerini duymaktan hoşlanmıyordu. Gerçi hiçbir zaman emir olsun diye emir vermezdi. Her zaman onun indiğinden emin olurdu. Her zaman onu memnun ve gülümseyerek bıraktığından emin olurdu. Adam yatakta tam bir şeytandı.

"Şimdi," diye emretti.

Elini bacaklarının arasına uzattı ve parmakları klitorisini bulduğunda titredi. Hassas, gergin yumruya masaj yapmaya başladı. Nefes alışları daha yüksek, daha sert hale geldi. Conall'ın saçlarını hâlâ iyi kavramış olması ve arada bir çekiştirmesi de işe yaramıyordu.

Bazen bu hislerin çok fazla olduğunu hissediyordu. İçindeki koca siki, üzerindeki elleri, ağzı. Bazen düşündü ki

bir saniye daha dayanamazdı. Onunla. Hiç kimse için böyle hissetmek istememişti. Vücudunun tek bir kişiye karşı bu kadar duyarlı olmasını hiç istememişti. Ama Viking Conall hayatına girmiş ve her şeyi darmadağın etmişti. Şimdi ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu.

Conall'ın eli belinde sıkılaştı ve kasları onun etrafında gerilmeye başladı.

"Conall." Conall onun içindeyken hep onun adını söylerdi. Her zaman.

"Benim için gel, Miki-bebeğim." O sert sesiyle onu ikna etti. "Benim için gel."

Ve oldu da. Sadece Conall'ın ondan zorla çıkarabildiği çığlık çığlığa orgazmlarından bir diğeri. Bu duyguyu yaşadı, Conall da hemen arkasından onu takip etti.

Şifonyerin üzerine yığıldılar, sert nefesleri odayı dolduruyordu.

"Ee," diye uzandı Miki ve Conall'ın o muhteşem poposunu okşadı. "Zach nasıl?"

Conall kocaman kollarını yavaşça Miki'nin etrafına doladı ve ona sıkıca sarıldı. "Kötü kaltak."

On Yedinci Bölüm

Miki gözlerini açtı ve bir an için nerede olduğunu merak etti. Otel odaları, büyük ve ağır perdeleriyle, onun için her zaman biraz fazla karanlık olurdu. Ama sonra Conall'ın büyük kolunun onu sardığını ve daha da büyük olan göğsüne doğru çektiğini hissetti.

Rahatladı ve saate baktı. Sabah yedi. Aslında altı saat uyumuştı. İki gün üst üste üç ya da dört saatten fazla uyumuştı. Tabii Conall onu yormaya devam ediyordu. *Gerçekten* yıpratıyordu.

Böyle mi olması gerekiyordu? Şimdiye kadar sıkılmış olmalıydı. Onu görmezden gelmeye başlamalıydı. Sara'dan dayak yemeyeceği bir çıkış yolu planlamalıydı. Bir gün önce bu yola girdiklerini düşünüyordu. Sara bilgisayarında çalışırken o televizyon izliyordu. Neredeyse bir saattir sessizdi ve Sara onun kendisini görmezden mi geldiğini yoksa çalışması için ona alan mı tanıdığını tartışırken buldu kendini. Bir hevesle, sahip olduğu ilk otel odasında duvara karşı başladıkları işi bitirememekle ilgili bir şeyler mırıldandı. O daha ne olduğunu anlamadan, adam onu sergideki bir kelebek gibi duvara yapıştırmıştı. Ondan sonra saatlerce devam etti. Duvara karşı. Masaya karşı. Yüz üstü yatağa. Banyo lavabosunun üzerine itti. Bir sandalyenin üzerine eğildi. Odada kıcının üzerinde olmadığı bir mobilya parçası olmadığından emindi.

Kafası çok karışmıştı. Adam onun kafasını karıştırıyordu ve o ne yaptığını bilmiyordu. Bu onun alanı değildi. Sara ve Angelina sosyal işleri hallediyor, Miki de matematik dersini geçmelerini ve motorcular tarafından kaçırılmamalarını sağlıyordu.

Ama şimdi bedenini kalbinden ayırmak gittikçe zorlaşıyordu. Kendine bu yola girmeyeceğine dair söz vermeye devam etse de. Ama o iki çılgın sürtüğü dinlemekle hata yapmıştı. Aklından ne geçiyordu ki? O daha iyi biliyordu. Dokuzuncu sınıftaki dudak parlatıcısı ve kan akıtma olayından hiç mi ders almamıştı?

Yine de Conall'la geçirdiği son birkaç günü dünyada hiçbir şeye değışmezdi. Conall ona seksin eğlenceli, zevkli ve inanılmaz bir şey olduğunu öğretmişti.

Onu içinde düşünmek bile dönüp o koca siki avuçlamak istemesine neden oluyordu. Ama sonra birkaç saat içinde ne yapması gerektiğini hatırladı. Kendisine zar zor tahammül eden bir grup gergin profesörün karşısına nefret ettiği bir takım elbiseyle çıkacak ve artık inandığından emin olmadığı bir tezi savunacaktı. Ve inanmadığı bir şeyi nasıl savunabilirdi ki? Craig'in çalışmasının aksine, tezi kendi laboratuvar çalışmalarından elde ettiği somut gerçekler yerine teoriye dayanıyordu. Bunu kim onaylardı ki?

Boğucu bir paniğe kapıldı ama paniği üzerinden attı. Kendini toparlaması gerekiyordu. Yazması gereken listeler vardı. Conall'ın kolunun altından sıyrıldı, notlarını buldu ve önümüzdeki sekiz buçuk saat boyunca geleceğini düşünmek üzere oturdu.

Sessiz olduğunu sanıyordu ama Conall takıntısının otuzuncu dakikasında uyandı. Sabahları ilk yaptığı şey olan tek gözüyle ona baktı ve içini çekti.

"Takıntı yapıyorsun, değil mi?" Yeni uyandığı için homurdanan sesi daha da artmıştı. Bu ses onu saniyeler içinde ıslattı. Başını salladı ve defterine geri döndü. Bunun için zamanı yoktu.

"Ben bu işte iyiyim."

Conall ayağa kalktı, çırılçıplaktı ve banyoya doğru yürüdü. Kapıyı arkasından kapattı ve birkaç saniye içinde Miki suyun aktığını duydu. İç çekme sırası ondaydı. *Görmezden gelme başlasın!*

Notlarına geri döndü ve Conall banyodan çıkıp doğruca ona doğru yürüdüğünde sayfanın yarısına gelmişti. Uzandı, defteri elinden aldı ve üzerindeki tişörtü başından çekti. Defteri bir kenara fırlattı, sonra onu kucağına alıp banyoya götürdü.

"Ne halt ediyorsun sen?"

Kapıyı ayağıyla kapattı ve onu büyük mermer küvete götürdü. Oda sıcak su yüzünden buharlıydı, küvet köpüklerle doluydu. İkisini de küvete soktu ve arkasına yaslanıp rahatladı. Tanrım, ondan uzaklaşmak için odadan hışımla çıkmamıştı. Ona köpük banyosu yapmaya gitmişti.

"Conall?"

"Miki?"

"Hazırlanıyor olmalıydım. Ya da panikliyor. Ya da her ikisi. Muhtemelen ikisi de."

"Paniği unut. Bu enerji kaybı. Peki tam olarak neyi hazırlayacaksın? Senin acayip bir fotoğrafik hafızan var Mik. Tezindeki, ders kitaplarındaki ve notlarındaki her bir ayrıntıyı zaten bilmediğini mi söylüyorsun bana?"

Piç kurusu. "Tamam. Haklısın ama-"

"Aması yok. İkimizi de öldürse bile rahatlayacaksın." "Rahatlamak mı? Nasıl rahatlayabilirim ki?"

Conall onu kendine çekti ve elleri vücudunda gezinirken boynunu öpmeye başladı.

"Soruma cevap vermedin, Viking." "Evet, verdim," diye mırıldandı Conall onun boynuna karşı. *Piç kurusu.* "Yani planın bu mu?"

"Oldukça fazla. Bununla ilgili bir sorunun mu var?" Ellerini kadının kalçalarının arasına soktu ve Miki ellerini küvetin kenarlarına dayadı. Tanrım, bu adamın ona yaptığı şeyler. "Miki?"

Tanrım, nefes nefese kalmıştı. *Bu ne zaman olmaya başlamıştı?* "Ne?" Adamın etine karşı gülümsediğini hissetti. "Soruma cevap vermedin." *Piç kurusu.*

Conall kapıyı hızla açtı ve sürüsünden üç kişi geri sıçradı. "Ne?"

"Uh..." Billy Dunwich, onun kaşlarını çatması karşısında konuşacak kadar cesur olan tek kişiydi. "Biz sadece kontrol ediyorduk-"

"Hazır olduğumuzda aşağı ineceğiz. O zamana kadar bekleyin." Kapıyı Billy'nin suratına çarptı. Zach, sözünün eri olarak, Conall ve Miki'ye eve kadar eşlik etmeleri için en iyi sekiz kurdunu göndermişti. Hatta tüm grubun birlikte uçmasını sağlamak için daha geç bir uçuşa bineceklerdi. Ama o zamana kadar hiçbir şeyin onu ve Miki'yi rahatsız etmesini istemiyordu. Ve hiçbir şeyi kastetmiyordu.

Döndü ve sevdiği kadına baktı. Yüzündeki gülümsemeyi saklamadı bile. Miki varken buna gerek yoktu. Üzerinde Miki'nin tişörtlerinden birinden başka bir şey olmayan Miki, tahrip edilmiş şifonyere yaslanmıştı. Tişört baldırlarının ortasına kadar uzanıyordu. "Anlıyorum."

"Neyi görüyorsun?"

"Seni. Sen gizli bir Alfa'sın."

"Neyim ben?"

"Beni duydun. Sen gizli bir Alfa'sın. Gerçekten sorumlu olmak istemiyorsun ama insanlara emir vermeyi ve onları korkutmayı seviyorsun. Muhtemelen sadece Zach ile arkadaşsın çünkü o kolay kolay korkutmuyor. Büyük olasılıkla da o gruptaki en parlak ampul olmadığı için."

Zach, Miki'nin ona hak verdiğinden çok daha zekiydi, ama bunun dışında her şeyi tam kafasına vurmıştu. Kadın onu kesinlikle hayrete düşürmüştü.

"Bu doğru mu?" Conall ona doğru yürüdü ve kadın hemen geri çekilmeye başladı. Tişörtünün altından göğüs uçlarının sertleşmesini izledi ve kadının nefes alış verişini dinledi. "Benim hakkımda başka ne buldun?"

"Belli ki beni bu otel odasında takip etmekten hoşlanıyorsun."

"Ah, Miki-bebeğim, böyle söyleme. Seni her yerde takip ederim." Kadın güldü ve adam onu yatağa doğru geri çekti. Dizleri şilteye çarptığında elini kaldırdı.

"Kal!"

Adam durdu ve onu izledi.

"Yapmam gereken şu şey için hazırlanmalıyım." Onun rahatlamasını istemişti.

"*Tezinden önce üç saatimiz var.*" Kız küçük bir inilti çıkarana kadar onun uzattığı elini okşadı, sonra da orta parmağını ağzına aldı.

"Sen, Viking..." *Tanrım, nefes nefese mi kaldı?* "...çok kötü bir etkiniz var."

Miki o büyük, güzel kahverengi gözleriyle ona baktı. "Biliyor musun," diye fısıldadı umutsuzca, "eğer şimdi koşmaya başlarsam yarın akşam Sara'lara dönebilirim. Eğer polisler tarafından durdurulmazsam öğleden sonra."

"Bu ayakkabılarla asla başaramazsın." İnanılmaz. Kadın aslanlarla, sırtlanlarla, kurtlarla yüzleşti. Onu lime lime edebilecek varlıklarla. Ama dört şişirilmiş profesör onu çıldırtıyordu.

Ceketini tekrar çekti. "Böyle giyinmekten nefret ediyorum. Kendimi aptal gibi hissediyorum."

"Belki de. Ama çok seksi görünüyorsun." *Özellikle de o ayakkabılarla.* Sonunda beş inçlik "fuck-me" topuklu ayakkabısını iş kıyafetiyle birlikte giydi.

"Herkes nerede?" diye sordu, muhtemelen Sürü'nün şu anda nerede olabileceği umurunda değildi.

"Onları binanın etrafına topladım."

Saçlarını gözlerinden uzaklaştırdı, sonra avucunu yanağına dayadı. Kız onu itmedi. Yaklaşmasına izin verdi. Bu dünyadaki en güzel duyguydu.

"Bu harika. Boğazım ağrıyor." İçini çekti ve kendi kendine mırıldandı: "Çılgılık atan biri olduğumu kim bilebilirdi ki?"

O anda dizlerinin üzerine çöküp başını bacaklarının arasına gömmek için tüm gücünü harcadı. İşin güzel tarafı, Miki'nin ona nasıl bir iltifatta bulunduğu farkında olmamasıydı. Bu kadını gerçekten seviyordu. Nasıl sevmesin ki? O kadar deliydi ki.

Endişeyle tekrar odaya baktı. Conridge dışarı çıktı ve Miki'ye işaret etti. "Sanırım buraya kadarmış."

Conall ceketini çekiştirdi ve Miki ona baktı. "Harika olacaksın, Miki."

"Bundan emin misin, Viking?"

"Eminim. Ve bildiğiniz gibi benim halkım asla yanılmaz."

"Biliyorsun, Vikingler oldukça etkiliydi."

Sözünü kesti. "Miki. Git hadi. Çıktığında burada olacağım."

"Burada mı? Söz mü?"

Geri çekildi, duvara yaslandı ve sonra çömeldi. "Tam burada olacağım. Söz veriyorum."

Gülümsemeye cesaret etti ve sonra Conridge'e doğru yöneldi. Onun sınıfta kayboluşunu, kapının arkasından sessizce kapanışını izledi.

Miki, kendini kanıtladığını düşünene kadar yaklaşık iki buçuk saat boyunca ona sorular sorduklarını düşündü. Conridge elbette profesörler arasında en sert olanıydı. Ama Miki bunun olacağını tahmin etmişti ve buna hazırды. Aslında hepsi için hazırды. Kendinden emin, dengeli ve her şeye hazırды. Hata yaptığında bile profesörleri güldürmüştü ve onlar da onu rahat bırakmışlardı.

Görünüşe göre Angie ve Sara haklıydı. Barmen-Miki'nin gitmesi gereken yol olduğu anlaşılıyordu çünkü Normal-Miki şimdiye kadar ağlıyor olurdu.

Sınıftan çıktığında Conall tam da onu bıraktığı yerde duvara yaslanmıştı. Adamın yerinden kıpırdamadığı hissine kapıldı. Söz verdiği gibi. O kadar irkilmişti ki profesörlerden birinin onu tebrik ettiğini fark etmesi bir saniyesini aldı. Gözlerini Viking'inden ayırdı ve teşekkürlerini bitirdi.

Diğer profesörler gittikten sonra Conridge onun elini sıktı. "Harika olacağını biliyordum."

"Teşekkürler."

"Ben ofisime gidiyorum. Bu kıyafetlerden kurtulmam lazım. İri yarı arkadaşınla gitmeden önce bir uğra."

"Peki efendim."

Conridge'in gidişini izledi. Sonra döndü ve Conall'la yüzleşti. Conall ayağa kalktı ve ona doğru birkaç adım attı.

"Eee?"

Sadece "Benden bu kadar" demeyi planlıyordu. Hadi gidip bir şeyler yiyelim." Belki ona bir başparmak işareti bile yapabilirdi. Ama adamın ona bakışı... sanki onun nasıl olduğunu gerçekten önemsiyormuş gibiydi. Sanki gerçekten bilmek istiyormuş ve onun başarılı olmasını gerçekten istiyormuş gibi... Bu ona kendini... şey... özel hissettirdi.

Ne yaptığını anlayamadan her şeyi, hatta değerli evrak çantasıyla kaplı dizüstü bilgisayarını bile bırakıp ona doğru koştu ve kendini onun kollarına bıraktı.

"Başardım lan!"

Conall ona sıkıca sarıldı. "Başaracağını biliyordum, Miki-bebeğim. Hiç şüphem yoktu."

Hafifçe geri çekildi. "Bana zaten tüm evraklarımı kesinlikle imzalayacaklarını söylediler. Bana söylemek için beni bekletmeye gerek görmediler. Ben *Doktor* Kendrick olacağım. Ben olacağım. Ne kadar havalı değil mi?"

Conall güldü ve onu sıktı. "Kutlama yapıyoruz."

"Bu kıyafetlerle değil, ben değilim." Hâlâ onu tutuyordu, böylece göz göze geliyorlardı. "Aşağı, Thor." Yere doğru işaret etti. Adam onun vücudundan aşağı kaymasına izin verdi ve hemen nefesi kesildi. Onun yanındayken kendini hiç kontrol edemiyordu ama yine de silkindi. Şimdi onunla bu kadar içli dışlı olamazdı. Biyoteknoloji okulunda yeterince yasadışı faaliyette bulunmuşlardı. "Sırt çantası nerede?"

Yerden aldı ve ona uzattı. İçinden kot pantolonunu, sweatshirt'ünü ve çelik burunlu Docs ayakkabılarını çıkardı.

"Ayakkabılarını giyemez misin?" Neredeyse yalvarıyordu.

"Dostum, bunlarla yürüyemiyorum bile."

"Onları giyersen uzun süre yürümek zorunda kalmazsın." Adam ona doğru bir adım attı ve kadın geri çekildi.

Miki'nin yüzü kızardı. "Geri çekil, Viking." "Haydi. Benim için mi?"

"Hayır." Ve işte böyle, gözleri kaydı ve hırladı. Kaçmaya çalışabilirdi ama bu ayakkabılarla hiçbir yere gidemezdi. Bu yüzden adamın onu kaldırıp omzunun üzerinden atmasına izin verdi.

"Seni orospu çocuğu! İndir beni!"

"Benim bir orospu çocuğu *olduğumu* biliyorsun. Gerçekten."

Adamın koridorun sonundaki banyoya doğru gittiğini ve onunla kirli bir şekilde sevişmeyi umduğunu biliyordu. Bu düşünce kafa derisinin tepesinden ayak parmaklarının ucuna kadar karıncalanmasına neden oldu.

Banyo kapısını tekmeleyerek açtı ve içeri girdi. Onu kaldırıp nazikçe yere bıraktıktan sonra hâlâ elinde olan bir avuç dolusu giysiyi aldı ve lavaboların üzerine fırlattı. Sonra ona doğru eğilerek onu duvara yasladı. "Bu ayakkabıları giymen hoşuma gidiyor, Mik. O kadar çok çömelmek zorunda kalmıyorum."

"Kısa olduğumu mu ima ediyorsun?"

"Hiçbir şey ima etmiyorum." Ceketini onun omuzlarından itti ve boynunu öptü. "Sen kıyasın."

Kadın bir kahkaha attı ve adamın omzunu yumrukladı. "Çok teşekkür ederim."

Adam aşağı uzandı ve kızın eteğini yukarı çekti. Kulağına birleşik bir inilti verdi. "Tanrım, kadın. Yine jartiyer giymişsin. Bana ne yapmaya çalışıyorsun?"

Kadın uzandı ve kollarını adamın boynuna doladı. "Seni delirtmeye."

"Bu şekilde zevk alıyorsun, değil mi?"

"Hayır. Sadece gittiğimde beni özlemeni istiyorum."

Kendini kaçınılmaz olana hazırlaması gerekiyordu. Sara'nın doğum günü sona erdiğinde, Miki ve Conall kendi yollarına gideceklerdi. Buna hazır olmak istiyordu. Kendine bağlanmayacağına dair söz vermişti. Bu sözünü tutacaktı.

Ama Conall uzaklaştığında, yüzündeki ifade onu şok etti. Kızgın görünüyordu. Viking kızgınlığı. "Peki sen nereye gittiğini sanıyorsun?"

Tamam, mantıklı davranmıyordu ama hadi ama. Gittiğinde onu özleyecek miydin? O hiçbir yere gitmiyordu. Eğer bu konuda söyleyecek bir şeyi varsa. Ve ona kalırsa, bu konuda söyleyecek *çok şeyi* vardı. Onu terk etmiyordu. Şimdi değil. Hiçbir zaman. Onu seviyordu. Ve hayatının bir saniyesini bile onsuz hayal edemiyordu.

"Ben sadece-"

"Yanlış varsayımda bulundun. Hiçbir yere gitmiyorsun."

"Bana emir verilmesinden hoşlanmam, Conall. Ve sana hiçbir şey için söz vermedim."

Ondan bir adım geri çekildi. Buna mecburdu. Kızgınlık dönemindeydi. Bu yüzden koridorda ellerini ondan uzak tutamamıştı. Bir de o ayakkabıların içinde çok güzel görüldüğü gerçeği vardı.

Derin bir nefes aldı. "Benim için deli oluyorsun, neden bunu kabul etmiyorsun?"

Tamam. Bu da nereden çıktı şimdi? Söylemek istediği bu değildi. Ve kesinlikle duymak istediği son şeydi.

Gözleri kısıldı ve onu iterek geçti. "Gerçekten mi? *Ben deli* oluyorum *Sen?*"

"Miki-"

"Hayır, hayır. Sadece ibadet sırasını doğru bir şekilde belirlediğimizden emin olmak istiyorum."

İşler kötüye gidiyordu ve kız böyle kokarken konsantre olmakta zorlanıyordu. Tek düşünebildiği onu lavabonun üzerine yatırıp aptalca becermekti.

"Ben-" demek istememiştim.

"Biliyor musun, Sara'nın evine dönmeden ve ona ve Angelina'ya yanlış bir izlenim vermeden önce bunu şimdi açıkladığımız için memnunum."

"Onların ne alakası var ki?"

"Şey, sana bir şans vermemi söylediler ve ben de tam olarak öyle yaptım."

Bunu acıtmak için hedeflemişti. Kalbini söküp yere bırakmayı ve böylece Docs'larıyla üzerinde tepinebilmeyi hedeflemişti.

İlk başta hiçbir şey söylemedi. Sadece ona baktı. Sonra giysilerini ona doğru itti. "Giyin. Sürü bekliyor."

Kıyafetleri adamın elinden kaptı ve neredeyse iş kıyafetini yırtıp normal kıyafetlerini giydi. İş bitince de

banyo kapısını kapıp açtı. Ama Conall'ın büyük eli kapıyı geri kapatıyordu.

"Bekle."

"Neden?"

Ona çok yakındı. Vücudu neredeyse onununkine değiyordu ama tam olarak dokunmuyordu. "Çünkü işimiz bitmedi."

"Bitirdik çünkü hiç başlamadık."

Miki banyonun kapısını açtı ve bu kez adam ona izin verdi. Koridora doğru yürüdü, Conall da hemen arkasındaydı.

"Tam olarak neden korkuyorsun, Miki? Belli ki benden değil. Peki ne o zaman?"

"Duygular hakkında o saçma sapan konuşmalardan birini yapacak değiliz."

Sırt çantasını aldı, iş kıyafetlerini içine tıktırdı ve omzuna astı. Bilgisayar çantasını aldı ve onu da diğer omzuna yerleştirdikten sonra merdivenlere yöneldi.

"Bu konuşma bitmiştir, Conall."

Yürümeye başladı. Merdivenlerden yaklaşık yirmi adım uzaklaşmıştı ki Conall'ın hırladığını duydu. Her zamanki "Sinirlerimi bozuyorsun, Miki" hırıltısı da değildi. Tamamen başka bir şeydi. Döndü ve onun yer değiştirdiğini gördü. Bir parçası değil. Tümüyle. Pride dövüşünün olduğu gecedeki ilk kez kurt Conall'ı görüyordu. Altın konusunda kızgın olmasına şaşmamalıydı. O küçük yavrunun karşısındaki güçlü yırtıcıyla karıştırılmasına imkân yoktu.

Conall kıyafetlerini silkeledi ve ona saldırdı. Dişlerini gösterdi. Tüyleri diken diken. Miki, sesine hiç benzemeyen küçük bir ciyaklamayla dizlerinin üzerine çöktü, kollarını başının üzerine koydu. Çarpışmayı bekledi ama hiç çarpışma olmadı. Başını kaldırıp baktığında Conall'ın tam üzerinden ve merdiven korkuluklarının üzerinden geçtiğini gördü.

"Lanet olsun! *Conall!*" Çantalarını bıraktı ve korkuluklara doğru koşmaya başladı. Onun merdivenlerdeki iki sırtlana çarparak onları yarım kat aşağı düşürdüğünü gördü. Ama altı tane daha vardı ve hepsi de ona bakıyordu.

Miki bunu düşünmedi bile. Koştı.

On Sekizinci Bölüm

Conall ne olduğunu bilmiyordu. Bir dakika önce gizlice "karım" dediği çılgın kadınla tartışırken, bir dakika sonra kurt olup parmaklıkların üzerinden çılgınca atlıyordu.

Dişlerini boğazına geçirirken, kısa bir süre sürüsüne ne olduğunu merak etti. Sonra onları duydu. Hırıltılar. Hırılıyorlardı. Kavga ediyorlardı. Sanki onlar da birilerini pataklıyormuş gibi geliyordu ama sırtlanlar o kadar çoktu ki. Birini yok eder etmez, diğer ikisi sırtına biniyordu. Çoğunluğu dişiydi ve daha önce hiç görmediği kadar vahşiydiler.

Sonra Miki'yi hatırladı. Son gördüğünde eğilip saklanıyordu. Gerçekten ona zarar vereceğini mi düşünmüştü? O, sorunlarının en küçüğüydü.

Yine de Conall Miki *için* endişelendiği kadar onun *için* endişelenmiyordu. Çünkü kadını hakkında bildiği tek şey, onun kendi başının çaresine bakabileceğiydi.

Miki binanın karşı tarafındaki merdivenlerden aşağı indi. Sırtlanların onun için geldiğini duydu. Şimdiye kadar tecrübe ettiği en rahatsız edici ulumaya sahiplerdi, acımasız, alaycı kahkahalar gibi. Hareket etmek için bedenini zorlamak zorunda kaldı. Gerçekten yapmak istediği tek şey bir köşeye saklanıp ağlamaktı. O sesi engelleyecek herhangi bir şey.

Her seferinde iki adım attı ve ikinci katta durdu, Conridge'in ofisine varana kadar koridorda koştu. O zamana kadar topuklarına yapışmışlardı. Conridge'in ofisine girip kapıyı çarpmak için zar zor yeterli zamanı vardı. Vücudunu kapıya dayadı ve onların kendilerini sert tahtaya attıklarını hissedebiliyordu.

Saniyeler sonra Conridge yanındaydı ve ağırlığını kapıya veriyordu. Kadın neyse ki kıyafetlerini değiştirmişti. Artık kazak, kot pantolon ve koşu ayakkabısı giyiyordu. Görünüşe göre koşu ayakkabılarına ihtiyacı olacaktı.

"Bu da ne böyle?"

"Sırtlanlar," diye nefes nefese kaldı Miki, zihni bir sonraki adımda ne yapacağını düşünüyordu.

Conridge kapıyı kilitlediğinde bile iki kadın vücutlarını kapıya dayamaya devam etti. Ama bu çok uzun sürmeyecekti. Her vuruşta menteşeler daha da zayıflıyordu.

"Buradan çıkmamız gerek." Conridge'in gözleri odada bir kaçış yolu aramaya başladı. Penceresi yoktu ama bir havalandırma deliği vardı. Ama Miki sırtlanlar peşindeyken oraya sıkışıp kalmak istemiyordu.

Havlamayı Durdur'u trajik bir şekilde hâlâ ev anahtarlarıyla birlikte sırt çantasında duruyordu ve sırtlanlara doğru geri dönmeden ona ulaşmanın hiçbir yolu yoktu. *Hiçbir yolu yoktu.* Ayrıca bu şeyleri öldürmesi gerekiyordu, etkisiz hale getirmesi değil.

"Silahın olma ihtimali var mı?"

"Sol alt çekmecedeydi." Miki ona öylece bakınca, "Benim pençelerim yok Bayan Kendrick. Bu yüzden kendimi korumak için başka yollar bulmak zorundaydım. Dünyanın Magnus Sürüsü'nün etrafında dönmediğini biliyorsunuz. Van Holtz Sürüsü'nün kendi düşmanları var."

Yeterince makul. Miki çekmecesini karıştırırken Conridge'i kapıyı tutması için bıraktı. İki adet dolu Sig Sauer P239 bulduğunda neredeyse ağlayacaktı. P239'lar kompakttı ve eline oldukça iyi oturuyordu. Her ikisi de .357'ydi, bu yüzden şarjör başına sadece yedi mermi vardı ama sağ olsun, Conridge'in zaten mermiyle dolu fazladan şarjörleri vardı. Bu kadını gittikçe daha çok seviyordu.

Miki silahlardan birini kotunun arkasına, birkaç dolu şarjörü de kotunun ön cebine yerleştirdi. Sonra kapının önünde durdu ve dizlerinin üzerine çöktü. Silahı iki eliyle hizaladı ve diğer taraftaki sırtlanlar ona ulaşmak için acımasızca vururken kapıyı izledi. Kapının hareketini izledi. Nasıl büküldüğünü ve nereye büküldüğünü. Tahtaya temas ettiklerinde çıkardıkları sesleri dinledi. Sonra kafasının içindeki o "klik" sesini bekledi.

Conridge onu izledi ama hiçbir şey söylemedi. Miki nihayet konuştuğunda hazırdı.

"Kımılma."

Conridge yana doğru birkaç hızlı adım attı ve kulaklarını kapattı. Miki zihnini ve bedenini temizlemek için bir saniye daha düşündükten sonra kapıya doğru üç el ateş etti. Acı ve şaşkınlık çığlıkları duydu ve sonra hiçbir şey duymadı.

Bir dakika sonra Conridge öne çıktı ve kapıyı dinledi.

"Hiçbir şey duymuyorum." Elini kapı koluna koydu. Kapıyı hafifçe aralayıp koridora bakmadan önce tek söylediği "Hazır ol," oldu.

"Vay anasını."

Miki profesörüne baktı. Kadının "lanet olsun" ve arada bir "kahretsin" dışında bir şey söylediğini ilk kez duyuyordu.

"Çok iyi bir nişancısınız Bayan Kendrick."

Miki ayağa kalktı ve kapıya doğru gitti. Kapıyı tamamen açtı, silahını çıkardı ama yanlışlıkla önemli birini öldürmemek için açılı tuttu. Yerde üç sırtlan ölüsü vardı. Miki kaşlarını çatı.

"Merdivenlerde Conall'ın dövüşmediği altı tane vardı," diye fısıldadı. Belindeki diğer silahı çıkardı. Conridge'e uzattı ama yaşlı kadın başını salladı. "Ben iyi nişancı değilim." Sırtlan cesetlerine baktı. "Senin gibi değil."

Miki omuz silkti. İki eliyle ateş etmeyi öğrenecek kadar akıllıydı. İnsanın ev hapsindeyken neler yapabildiği şaşırtıcı.

İki silahını da çıkarmış ve yanlarına indirmişti. Sonra koridora adım attı. Gözlerinin ucuyla onların her iki yönden de sessizce kendisine doğru yaklaştıklarını gördü. İki silahını da kaldırdı ve ateş etti.

İkisi hemen yere düştü. Biri gelmeye devam etti. Sonra döndü ve ateş etti, beyin ve kafatası duvarlara sıçradı.

"Craig'in laboratuvarına girmemiz gerek."

"Anahtarlarım var." Conridge çantasını kaptı ve omzuna koydu. Miki, Craig'in laboratuvarını bulabileceği üçüncü kata çıkmak için adımlarını yeniden takip etti, Conridge de hemen arkasındaydı.

Conall'ı düşündü. Sürünün binanın dışında kavga ettiğini duyabiliyordu. Kurtlar sayıca az olacaktı. Sırtlan Klanlarının kırk kadar üyesi olabilirdi. Conall'ın başına bir şey geleceğini düşünmek neredeyse paniğe kapılmasına neden oluyordu. Ama şimdi korkmanın ne ona ne de kendisine bir faydası olacaktı.

Craig'in laboratuvarında ne sakladığını biliyordu. Onu oraya kendisi koymuştu. Ne yapabileceğini biliyordu. Hatta onu icat etmişti. Ve eğer zamanı olsaydı, icadını kullanmanın yapabileceği en aptalca şey olduğunu muhtemelen fark ederdi. Ama başka bir şey bulmak için zamanı olmadığını hissediyordu. Zaman artık sahip olmadıkları bir şeydi.

Üçüncü kata çıktı ve bir anda durdu. Leucrotta. Sadece kısmen yer değiştirmişti ve kurtlardan birinin üzerindeydi. Bir kadın. Dişi dışarıdaydı.

Soğuktu ve Leucrotta'nın onu kokladığı anlaşıyordu.

Miki'ye baktı ve gülümsedi. İnanılmaz derecede keskin, küçük ama ölümcül dişleri ortaya çıktı. Ayağa kalktı ve neredeyse tamamen insana dönüştü... dişleri hariç. Ona doğru yürüdü ve Miki iki silahını da kaldırdı.

Conridge onun arkasındaydı. "O bir insan." "Yani?"

"Onu şimdi öldürürsen, insan olarak kalır." Bunu polislere açıklamak zor olacaktı. Ayrıca bir insanı havaya uçurmaya hazır olduğundan da emin değildi. Bu onu gerçekten rahatsız edebilirdi... en azından bir süreliğine.

"O haklı. Beni şimdi öldürmek istemezsin, Miki." Sesi bir tıslama gibiydi. Ses teninde dolaştı ve ensesindeki tüyleri diken diken etti. Eğer bir kurt olsaydı, sırtındaki tüyler diken diken olurdu. "Ayrıca, sizin için hazırladığım küçük tebrik partisi hoşunuza gitmedi mi Dr. Kendrick?"

"Pride ile mi çalışıyorsun?"

"Cehennemde soğuk bir gün olacak." Adam ona doğru ilerlemeye devam etti ve Conridge'in elinin gömleğinin arkasını kavradığını hissedebiliyordu. Kadın ufak çaplı bir çıldırma nöbeti geçiriyordu.

"Peki o zaman ne istiyorsun?"

Omuz silkti. "Nereden bilebilirim ki? Bu dövüş kadınlara ait. Bana ne yapacağımı onlar söylüyor, ben de hoşuma gittiği için yapıyorum. Bana sürünü parçalamamı ve iç organlarımla beslenmemi söylediler."

Miki homurdandı. "Melodramatik saçmalık." Sonra silahını indirdi ve tetiği çekti. İki kez. Leucrotta çılgılık atarak yere yığıldı. İki dizi de patlamıştı.

Arkasından Conridge'in soluğunu duydu. "Aman Tanrım."

Miki omzunun üzerinden kadına baktı. "Onu öldürmememi söyledin. Dizleri hakkında hiçbir şey söylemedin."

İçlerinden biri pençeleriyle Conall'ın kalçasından büyük bir parça kopardı ve Conall öfkeyle kükredi. Özellikle de zehrin kan dolaşımına sızmaya başladığını hissettiğinde.

Şerefsizler.

Sürtüğün gırtlığını parçaladı ve onu sırtına doğru çevirdi.

Şanslıydı. Bütün Klan orada değildi. Tam bir Klan olsaydı, ölmüş olurdu. Ama hâlâ on iki kişi vardı. Zaten öldürdüğü beş kişi binanın içinde yatıyordu. Diğer üçü de ayaklarının dibinde yerde yatıyordu. Tek umudu Miki'nin atılmış kot pantolonundan cipin anahtarlarını alıp bıraktığı otoparka ulaşmasıydı. Sadece onun güvende olmasını umabilirdi. Şu anda tek önemsedığı buydu.

Bir başka çene ensesine kilitlendi. Billy Dunwich sırtlanı yakaladı ve yere düşerken bacağını kopardı. Conall bir başkasıyla daha karşılaştı ve işte o zaman onun kokusunu aldı. Kızgınlık dönemine girdiği için kokuyu çok daha erken almıştı.

"Merhaba. Önemli bir şeyi mi bölüyorsunuz?"

Hepsi dönüp ona baktı. Conall uyarı havlaması yaptı. Kıçını kaldırması gerekiyordu. Sırtlanların dikkati uzun süre dağılmayacaktı. Aniden ortaya çıkışıyla onları şaşırtmıştı.

Ama Conall'ın dikkatini çeken onun gözlerindeki bakıştı. Ve ellerini arkasına koymuş olması. Ayrıca tanıdığı Miki Kendrick'e göre biraz fazla sevimli duruyordu. Bir bacağı hafifçe diğer bacağına doğru eğilmiş, başı öne eğikti. Küçük bir kız gibi.

Sonra kafasına dank etti. Tehditkâr görünmemeye *çalışıyordu*. Ama neden? Öğrenmek için beklememeye karar verdi. Diğer kurtlara baktı ve hep birlikte dönüp kaçmaya başladılar.

Miki onların dikkatini çekmişti ve bu çok korkutucuydu. O soğuk hayvan gözleri ona bakıyordu. Onu ölçüp biçiyordu. Önce hangi parçayı yiyeceğini merak ediyordu. Ama Conall ve sürünün harekete geçmesi gerekiyordu. Hemen. Ama onları uyarırsa sırtlanlar da öğrenecekti. Şekil değiştirenlerin her şeyi anlayabildiğini Sara'dan biliyordu. Hâlâ insanmış gibi düşünüyor, duyuyor ve görüyorlardı.

Sonra birden Conall ve Sürü oradan hızla uzaklaştı. Ona neyin ipucu verdiğini bilmiyordu ama bu konuda endişelenmeyecekti. Sırtlanlardan birkaçı sürünün kaçışını izledi. Aptal bir cins değillerdi. Aslında tam tersiydiler. Bir şeylerin döndüğünü anlayabilirlerdi, bu yüzden hemen harekete geçmeli ya da fırsatını kaybetmeliydi.

İki silahını kaldırdı. Sırtlanlar bir an ona baktı ve sonra gülmeye mi başladı? Cenin pozisyonuna kıvrılıp büyükannesi için ağlamaya başlamamak için içindeki tüm gücü kullanması gerekiyordu. Ama büyükannesi güçlü ve acımasız bir kadındı ve Miki'ye her halükarda kendini toparlamasını söylerdi.

Ama Miki neye güldüklerini biliyordu. O iki silahta, önündeki tüm Klan üyelerini indirmeye yetecek kadar mermi yoktu. Birkaçını öldürebilirdi ama geri kalanlar onu paramparça ederdi.

Bunu zaten biliyordu.

"Şimdi!" Leucrotta'nın kokladığı dişi kurt gölgelerin arasından çıktı ve Miki'nin yıllar önce yarattığı berrak sıvıyla dolu bir kavanozu havaya fırlattı. Miki silahlardan birini kaldırdı ve ateş etti. Kavanoz sırtlanların üzerinde patladı ve saniyeler içinde vücutlarını alevler kapladı.

Kimyasal bir alev ilk sırtlanın kürküne dokunur dokunmaz saniyeler içinde tüm vücuduna yayıldı. Sırtlan bundan kurtulmaya çalışırken, başka bir Klan üyesine çok yaklaştı ve alev yayıldı. Bu onun karışımının güzelliğiydi ve hükümetinin onu kendileri için üretmeye çalışmasının nedenlerinden biriydi. Normal ateş gibi değildi. Neredeyse kendi başına bir hayat sürüyor, on metrelik bir menzile içinde oldukları sürece kurbandan kurbanı atlıyordu. Sadece et, kürk ya da derinin peşinden gidiyordu. Binalar, ağaçlar, hatta çimenler bile, deneyler üzerinde çalışmayı tamamen bırakmadan önce nasıl kurtulacağını asla çözemediği birkaç yanık izi dışında büyük ölçüde etkilenmiyordu.

Kurt dişi diğer şişeyi karşı tarafa fırlattığında sırtlanlar alevler içinde kalmaya başladı ve Miki onu da vurdu. Sonra dişi sırtlanların sağına ve soluna birer tane fırlattı. Miki hepsini sorunsuzca vurdu. Skeet atışı gibiydi. Bunun için sadece dört mermiye ihtiyacı vardı.

Sırtlanların etrafını bir ateş çemberi sardı. Dışarıya değil, içeriye yayılan bir ateş. Bir kez daha, karışımında fazladan bir "şey" vardı. İtfaiye geldiğinde bir yığın sırtlan külü ve su ya da yangın söndürücü olmadan yaklaşık beş dakika içinde sönecek bir ateş bulacaklardı.

"Hadi!" Dişi koşmaya başladı. Alevlerden etkilenmeyen iki sırtlan Miki'ye saldırdı. İki silahını da ateşledi. Biri çarpmanın etkisiyle yere yığıldı. Diğerini başını kuyruğunun üzerine çevirdi.

Miki koştu. İki sırtlan hâlâ peşindeydi. Ne yazık ki, zarar görece kadar ateşe yakın değillerdi. Ateş etmek için durursa, onu indirirlerdi. Conridge'in bir minivanla geldiğini gördü. Tipik bir anne arabası. Neyse ki yaklaştığında otomatik kapıları açılıyordu. Miki arabaya atladı ama sırtlan dişleri baldırını yakaladı.

Kot pantolon giymişti ama o güçlü çeneler alttaki ete kadar uzanıyordu. "Orospu çocuğu!" Miki boştaki ayağıyla tekme attı ama sırtlan onu bırakmadı. Onu çekip minibüsten dışarı sürükledi ve sırt üstü çevirdi. İşte o zaman ateş etti. Kendini ayağından vurmadan kafasına temiz bir atış yapamadı, bu yüzden onu kışından vurdu. Hayvan bağırdı ve dans ederek uzaklaştı. İkincisi onun için geldi. Silahı doğrulttu, parmağı tetiği çekmek üzereydi. Sonra aniden ona yardım eden dişi, uçuşun ortasında kurda dönüştü ve sırtlanı yere serdi. Boynunu büktü ve kırdı.

Miki ayağa kalkmaya çalıştı ama güçlü eller onu arkadan kavradı ve ayağa kaldırdı. Omzunun üzerinden baktı ve kaşlarını çatı. Onun Conall olduğunu sanmıştı ama başka bir sürü üyesiydi.

"Conall nerede?" Adam ona cevap vermedi ama onu kaldırıp minibüse attı. Sürünün geri kalanı, bazıları insan, bazıları hâlâ kurt, onu takip etti. Kapıyı çarptı ve Conridge hareket etti. Kadın öğrettiği gibi sürüyordu. Tehlikeli bir şekilde.

"Durun! Conall olmadan gitmiyoruz!" Silahları vardı ve hepsi de onları anında kullanacağını biliyordu.

"O burada." Dişilerden biri ona işaret etti.

Miki, baldırındaki acıyı görmezden gelmek için elinden geleni yaparak koltukların üzerinden ve sürü üyelerinin etrafından dolandı. Polisler onlara doğru gelirken sirenlerin çaldığını duyabiliyordu. Muhtemelen tam zamanında çıkmışlardı.

Tökezleyerek arkaya doğru giderken Conall'ı arka bagajda buldu. Hâlâ kurt gibiydi. Omzu yırtılmıştı. Nefes almak için çırpındığı her halinden belliydi.

"Bu zehir," diye açıkladı yanındaki dişi. "Onu güvenli bir yere götürmeliyiz."

Conridge önden konuştu, "Van Holtz bölgesine geleceksiniz. Orada güvende olursunuz. Doktorumuz da ona yardım edebilir."

Miki, Conall'la birlikte arkaya kaydı. Onun başını okşadı.

"Miki? Senin için sorun olur mu?" Miki başını kaldırdı. Kadın, adı Patty olabilir, ona bakıyordu. Bir cevap bekliyordu. Sürünün onun kararını beklediğini anlaması Miki'nin bir saniyesini aldı. Zach ve Sara ortalıkta yokken, sorumluluk Conall'daydı. Conall'ın yokluğu, bir sonraki en güçlü kişinin sorumlu olduğu anlamına geliyordu. Birden bunun kendisi olduğunu fark etti.

"Evet. Evet. Evet. Bu harika."

Tekrar Conall'a odaklandı, ellerini Conall'ın böğründe gezdirdi ve omzundaki kanlı yaradan kaçındı.

"Conall. Beni duyabiliyor musun?"

Conall burnunu onun koluna sürttü. "Bunu evet olarak kabul ediyorum." Etrafında yarasını saracak bir şeyler aradı. "Bebeğim, benim için geri dönebilir misin?"

Mız mızlandı ve bunu hayır olarak kabul etti. En azından henüz değil.

"Sorun değil bebeğim. Sorun değil." Conall'ın başının yanında duran bir kutudan çocuk boyunda bir şişe su ve bulduğu küçük bir tişörtü aldı. Tişörtü şeritler halinde yırttı ve şeritleri suyla ıslattı.

Islak bezle yarayı sildi, kokladı ama ona ne kullandıklarını anlayamadı.

Onu hastaneye götürmek imkansızdı. Veterinere götürmek de aynı şekilde. Sadece Van Holtz Sürüsü'nün yardım edeceğini umabilirdi.

Ona doğru eğildi. "Conall, biraz daha dayanabilecek misin?" Adam onun kolunu yaladı. "Tamam. Güzel. Güvenli bir yere gidiyoruz."

Yüzünü yaladı. "Merak etme bebeğim. Ben yanıdayım, tamam mı?" Yumuşak bir ses çıkardı ve kız onun ensesindeki tüyleri okşadı. "Yakaladım seni."

On Dokuzuncu Bölüm

Conall gözlerini zorla açtı ve başındaki acıdan dolayı irkildi. Etrafına bakındı ve tanımadığı bir aracın arka koltuğunda olduğunu fark etti. Yere baktı. O bir insandı. Omzu ağrıyordu. Zehir onu ele geçirmiş ve benzinin üzerindeki alev gibi vücudunda dolaşmaya başlamıştı. Ama vücudu bununla savaştı. Ateşinin yükseldiğini hissedebiliyordu. Bu durum iyileşmeden önce kesinlikle daha da kötüleşecekti.

Ama umurunda değildi. Gerçekten umurunda değildi. Miki'nin güvende olup olmadığını öğrenmesi gerekiyordu. Yaşıyor muydu? Kapıların açıldığını duydu ve vücudunda eller hissetti. Karşı koymaya çalıştı ama gücü kalmamıştı. Onu kaldırdıklarında homurtular duydu ve sonra hareket etmeye başladı.

Miki, Conall'ı yakalayan kurtların arkasında topallıyordu. Bacağı onu öldürüyordu ama zehirden değildi. Zehirlenseydi şimdiye kadar çoktan ölmüş olurdu. O kurt değildi ve etkilerine karşı asla savaşılamazdı. Conall kurttu. Ama yaşayıp yaşamayacağı konusunda kimse ona bir cevap veremezdi.

Van Holtz bölgesine vardıklarında Conridge'in evinin büyüklüğüne şaşırdı. Çok büyüktü ama son derece mütevazıydı. Süslü olmaması hoşuna gitmişti. Ön kapıda Conridge'in kocasını gördü. Resmindekinden bile daha muhteşemdi. Tipik bir kurttu da. Uzun boylu, geniş ve yıkıcı derecede yakışıklıydı. Karısını görünce yaşadığı rahatlama gözlerini kör etmişti. Onu kollarının arasına aldı ve ayaklarından kaldırarak vücuduna sımsıkı sarıldı.

Miki Conall'ı düşündü ve kalbinin etrafındaki o gerginliği yeniden hissetti. Bacağındakinden daha kötü bir acı. *Ya ölürse?* Bu düşünceyi durdurdu. Her gün kendine işkence ettiği onca şey arasında, bu onlardan biri olamazdı. Bundan asla kurtulamazdı.

Conall'ı evin içine taşıdılar ve Conridge onlara bir üst kata çıkmalarını işaret etti. Miki onu takip etmek istedi ama Conridge kolundan tuttu.

"Hayır, yapamazsın. O bacağa bir bakmak istiyorum." "Onu bırakmayacağım."

Conridge onu evin arka tarafına doğru çekti. "Elbette bırakmayacaksın. Ama artık kurtların elinde. Niles içlerinden birini çağırdı. O bir doktor. Conall'la biraz zaman geçirsin. Onlar bunu yaparken biz de seninle ilgileneceğiz."

Miki, Conridge'in onu tertemiz mutfaklarına sürüklemesine izin verdi. Komik, Sara'nın mutfağı tertemizdi çünkü görünüşe göre hiçbiri kullanmıyordu. Conridge'in mutfağı ise ailesinden biri obsesif kompulsif olduğu için tertemizdi.

"Yanlış anlama ama pantolonunu indir." Miki içinde olsa gülerdi. Ama gülmedi. Pantolonunu indirdi ve Conridge onu nazıkçe bir sandalyeye oturttu.

Niles Van Holtz mutfağa girdiğinde Conridge dizlerinin üzerine çökmüş, yarasını incelemek için Miki'nin bacağını yukarı çekiyordu. Karısına şöyle bir baktı ve kaşlarını kaldırdı.

Conridge adama bakmadan, "Oraya gitme," diye uyardı. "Ben tek kelime etmedim." Bakışları Miki'ye kaydı. "Yemek yedin mi?" "Aç değilim."

"Öyleyse hayır." Bir sıra dolaba gitti ve paslanmaz çelik buzdolabından bir tencere, bir sote tavası ve taze makarna çıkardı.

"Beni görmezden geliyor." Miki kendi sesini bile tanıımıyordu. İçinde hayat yoktu. Ve Conall iyileşene kadar, *eğer* iyileşirse, içinde bir ölü olacaktı.

"Tabii ki seni görmezden geliyor. O bir kurt. Duyduklarından hoşlanmadıklarında böyle yaparlar." Conridge yarayı temizledi, mercurochrome ile sildi ve temiz beyaz bir bandajla sardı. "Çok acıyacak ama iyileşecek."

"Teşekkür ederim."

Conridge başını kaldırıp Miki'nin yüzüne baktı. Kadının ne gördüğünden emin değildi ama yüzü Miki'nin onu zar zor tanıyacağı kadar yumuşamıştı. Aslında güzel görünüyordu. "Korktuğunu biliyorum, Miki. Ama Conall için ellerinden geleni yapıyorlar. O bir kurt, savaşıdır."

Conridge ayağa kalkarken Miki başıyla onayladı. "Sana kıyafet getireyim." Kocasıyla konuştu. "Ben de Conall için senden birkaç şey çalışıyorum."

Sürüsünün geri kalanı." Miki onlara kendi sürüsü olmadıklarını söyleme zahmetine girmedi. Duygusal olarak çok yıpranmıştı.

"Hemen döneceğim." Conridge Miki'nin omzunu sıktı ve dışarı çıktı.

Miki ocakta Van Holtz'u izledi. Çok etkilenmişti. Adam ne yaptığını biliyor gibiydi. Ve her ne yapıyorsa güzel kokuyordu.

"Sabaha kadar güvende olacaksın. O zamana kadar Viga-Feilan'ın..." Durdu ve omzunun üzerinden ona baktı.

"Hayatta kalmak mı?"

"Ben olsam fazla endişelenmezdim. *Gerçekten* güçlü görünüyor. Ve ateşi çoktan yükselmiş."

"Ateş mi?"

"Vücutlarımız bu şekilde savaşır. Ateş yirmi dört saate kadar sürebilir. Ve bunu geçirirken ne olacağını asla bilemezsiniz. Bazen hiçbir şey olmaz. Bazen yirmi dakika içinde bin kez yer değiştirirsiniz. Bazen de çıldırmaya başlarsınız. Bu bir saçmalık."

"Onunla birlikte olmalıyım."

"Yemeğini yedikten sonra." Van Holtz bir tabağa biraz sote makarna koydu, biraz peynir ekledi, bir çatal aldı ve Miki'nin önüne koydu. "Bunu yemek zorundasın. Restoranımda bu yemek için genellikle on beş dolar alırım."

Harika kokuyordu ve midesi birden canlandı. Derin bir nefes alarak adamın uzattığı çatalı aldı ve yemeğin tadına baktı. Tadı da kokusu kadar güzeldi.

"Teşekkür ederim."

Adam onun omzunu okşadı ve sonra uzaklaştı. Adam mutfağı temizlerken o da yemeğini yedi. Obsesif kompulsif bir kurt. *Tuhaf*.

Miki yiyebildiği son lokmayı alırken mutfağa şort ve tişört giymiş, kolunun altında futbol topu olan bir kız girdi. "Antrenmandan döndüm, baba."

Kız babasını öpmek için parmak uçlarında uzandı. "Nasıl geçti?" diye sordu.

"İyiyim. Ama takımın geri kalanı beni engelliyor." Kız döndü ve Miki'ye baktı. "Merhaba."

"Merhaba."

"Sen kimsin?"

"Ben Miki."

"Kendrick?"

Miki gözlerini kırptırdı. "Evet."

"Tezini okudum." Kız birden tıpkı annesine benzedi. "Kusurlar buldum." Kız odadan çıkıp gitti.

Miki, Van Holtz'a baktı ve o da cevap olarak omuz silkti. "Annesine çekmiş."

Conridge mutfak kapısını iterek açtı ama omzunun üzerinden bağıırıyordu. "Sana hemen ödevini yapmanı söyledim bayım. Ve sakın bana dişlerini göstermeye kalkma!" Elinde bir eşofman altı ve uzun kollu bir tişörtle içeri girdi. "Lanet olası kurt çocuklar."

Conridge giysileri Miki'ye uzattı. Van Holtz'un orada durduğu gerçeğini hiç düşünmeden üstünü değiştirdi.

Tişörtü kafasına geçirmeyi bitirdiği anda Billy Dunwich kafasını mutfağa uzattı. "Miki, sana ihtiyacımız var."

Miki hareket etti. Bacağındaki acıya aldırmadan, üzerinde sadece bir kot pantolon olan Dunwich'in peşinden gitti. Dunwich onu merdivenlerden yukarı çıkardı ve bir kapıya götürdü. Miki hırlama ve çatırdama seslerini duyabiliyordu, bu yüzden onu iterek geçti ve kapıyı açtı. Conall bir kurt olarak kontrolden çıkmıştı. Bir daire çizerek dönerken ve kendisine fazla yaklaşan herkese hırlarken gözlerinin akını görebiliyordu. Sürü doktoru olduğunu düşündüğü kişinin elinde bir iğne vardı ve birkaç Van Holtz kurdunun arkasında duruyordu. Diğer kurtlar ne yapacaklarını şaşırmış gibiydi.

Odaya doğru yürüdü. "Conall!" Kurt onun sesini duyunca döndü. Kızılderili tarzında yere oturdu. "Buraya gel, bebeğim." Ona doğru koştu. Omzu yeniden kanamaya başlamıştı ve belirgin bir topallaması vardı. Ona doğru geldi ve önüne çöktü, başı kucağındaydı. Sızlandı ve sonra titredi. "Sorun yok bebeğim. Kimsenin sana zarar vermesine izin vermeyeceğim." Başını okşadı ve sakinleşene kadar bekledi. Sonra doktora baktı. "Pekâlâ. Yap şunu."

Doktor yanlarına geldi, çömeldi ve Conall'a iğnenin içinde ne varsa onu hızlıca vurdu. Dunwich'e baktı. "Onu yatağa yatırın." Conall'ın sürüsü onu kaldırdı ve tekrar yatağa yatırdı.

"Herkes dışarı."

"Emin misin?"

Dunwich'in sorusu üzerine başını salladı. "Evet. İyi olacağım."

Kurtlar ayrıldı. En son doktor gitti. "O yarayı tekrar temizlemen gerekecek ama bu iğne onu sakinleştirecektir. Cehennem muhtemelen ateşin etkisiyle uyanacaktır. Bu gece yaralanan diğer kurtlarla ben ilgileneceğim, o yüzden bana ihtiyacınız olursa burada olacağım."

"Teşekkürler."

Doktor kapıyı arkasından kapatarak dışarı çıktı.

Miki odaya şöyle bir göz attı. Bitişik banyosu olan büyük bir yatak odasıydı. Bunun için minnettardı. Conall'dan ayrılmayı hiç istemiyordu. Conall'dan ayrılmayı hiç istememişti. Ve bu düşünce onu kesinlikle dehşete düşürmüştü.

Yirminci Bölüm

Conall üşüdüğünü hissetti. Dondurucu bir soğuk. Gözlerini zorla açtı ve odanın etrafına bakındı. Nerede olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Ama daha da kötüsü, Miki'yi göremiyordu. Miki neredeydi? Onun iyi olduğundan emin olmalıydı.

"Miki?" Doğrılmaya çalıştı ama başı çarpıyordu.

"Hey. Hey. Hayır, yapamazsın Viking." Kadının sıcak ellerini göğsünde hissetti ve onu tekrar yatağa doğru itti. "Henüz hiçbir yere gitmiyorsun."

"Güvende miyim? Sen güvende misin?"

"İkimiz de güvendeyiz, bebeğim. Her şey yolunda. Sadece uyu."

Elini tuttu ve onu kendine çekti. "Benimle kal, Mik." "Hiçbir yere gitmiyorum."

Gülümsedi, gözleri kapanıyordu. "Söz

mü?" Kadın kıkırdadı. "Evet. Söz

veriyorum."

Tekrar yatağa yerleşti ama hâlâ elini bırakmıyordu. "Gitmeme izin vermeyeceksin, değil mi Viking?"

"Seni asla bırakmayacağım, Mik. Ayrıca, üşüyorum. Beni ısıtmana ihtiyacım var."

Kadın içini çekti ve Mik onun yanına girdiğinde yatağın hafifçe alçaldığını hissetti. "Tamam, tamam. Tamam, tamam. Gel buraya."

Onu kendine çekti ve başını göğsüne yasladı. Adam kollarını onun etrafına doladı ve ona sıkıca sarıldı. Kolları onun omuzlarını sararken başının üstünü öptü.

"Güzel kokuyorsun," diye mırıldandı. "Kızıışmışsın."

Yumuşak bir şekilde güldü. "Tanrım, Conall, biraz uyu."

Güvende olduğunu bildiği için rahatlamasına izin verdi. Kız çok güzel kokuyordu ve vücudundan yayılan sıcaklık onu inanılmaz derecede rahatlatmıştı. Hatırladığı son şey onun ellerinin saçlarında dolaştığı oldu.

Miki Conall'ın saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. Tekrar uyudu. Saatlerdir onun güvende olup olmadığı konusunda endişelenerek uyanıyordu. Onun için sürekli endişelenmesi neredeyse onu bunaltıyordu. Her zaman kadınların sevgisine ve korumasına sahip olmuştu. Annesi ve büyükannesi. Sara ve Angelina. Ama erkeklerden hiç görmemişti. Çoğu erkek onu ya bunaltıcı ya da biraz korkutucu bulurdu. Craig ve diğer erkekler bile ondan korkuyor gibiydiler.

Ama Conall. Conall farklıydı. Onu gerçekten önemsiyor muydu yoksa sadece ateşi mi vardı? Bunu nasıl bilebilirdi ki? Fen biliyordu. Matematik. Ve biraz da tarih. Harika bir martini yapmayı biliyordu ve iyi bir tekmesi vardı. Hepsi bu kadardı. İnsanlarla ve gerçek duygularla ilgili herhangi bir şeyde tamamen kayboluyordu.

Miki Conall'ın alnını tekrar öptü ve yanına yerleşti. Çok yorgundu. Son birkaç saat içinde olanlardan sonra bu hiç de şaşırtıcı değildi. Ama sadece birkaç dakika kestirirse, yağmur gibi yağacaktı.

Gözlerini kapadı ve uykunun onu almasına izin verdi.

En güzel rüyayı görüyordu. Miki'yle tanıştığından beri gördüğü o ateşli rüyalardan birini. Bu rüya da hoşuna gidiyordu çünkü kız çok güzel kokuyordu. Kızgındı.

Adam onun arkasındaydı, kolları beline sıkıca sarılmıştı. Adam onun boynuna sokuldu ve yaladı. Kadın usulca iç geçirdi ve tekrar ona sokuldu. "Benim kurdum."

"Hepsi senin, bebeğim."

Kızın eli adamın kalçasını kavradı. "Beni boşalt, kurt."

Oh, evet. Ne *harika* bir rüya. Elini karnından aşağıya, külotunun altına kaydırıp, parmaklarını kalçalarının arasından klitorisinin üzerine geçirdi. Vücudu sarsıldı ve iki parmağı amına girerken küçük bir inilti çıkardı. Çoktan ıslanmıştı. Islak ve sıcak. Adamın elini kavradı ve parmaklarını daha derine itti.

Gülümsedi ve yavaşça parmaklarıyla onu becerdi. Tekrar inledi, sıkı kıcı onun horozuna karşı kıvranıyordu. Çoktan sertleşmişti, şimdi yanıyordu. Onun içinde derin olmak istiyordu. Parmakları kadar derin. Daha derine. Başparmağını klitorisinin üzerinde gezdirdi ve kadın nefesini tutarak başını adamın omzuna yasladı. "Tanrım, Conall." Onun adını o seksi sesiyle söylemesine bayılıyordu. Onun sesini tüm vücudunda *hissetti*.

Başparmağı klitorisini çevreledi ve parmakları elinin içine girdi. Vücudu kasıldı. Adam yine onun ensesini yaladı. "Miki?"

Kadın kendini tekrar adama doğru itti, vücudu titremeye başlamıştı. "Yap şunu Conall. Lütfen."

"Emin misin bebeğim?"

"Lütfen," diye tekrar sordu. Ve bunun bir rüya olduğunu biliyordu çünkü Miki şimdiye kadar onun taşaklarını tekmelemiş olurdu. Ona yalvarmazdı.

Dişlerini uzattı ve başını yana çevirerek Miki'nin ensesini ısırdı. Kız küçük bir çığlık attı ama bunun ısırıktan mı yoksa yaşadığı kemik titreten orgazmdan mı kaynaklandığından emin değildi. Dürüst olmak gerekirse, umurunda bile değildi. Kanı yalayarak temizlerken bildiği tek bir şey vardı. O artık onun olmuştu. Ve bunu hiçbir şey değiştiremezdi.

En azından burada, rüyalarında.

Miki şimdiye kadarki en müthiş rüyasını görüyordu. Sadece Conall'ın ondan çıkarabildiği o çığlık çığlığa orgazmlardan oluşan bir rüya. Bu kez elleri ve dişlerinden başka bir şey kullanmıyordu. Bu rüyada Conall'ın kendisini işaretlemesine izin vermişti. Hatta bunun için ona yalvardı. Yine de çok doğru hissetmişti. Ve bu bir rüyaydı, bu yüzden korkması ya da incinme konusunda endişelenmesi gerekmiyordu. Ya da aşık olmaktan.

Burada istediği her şeyi yapabiliirdi. Adamın elini çekti ve kollarında dönerek onu derin ve yavaş bir şekilde öptü. Dilleri birleşiyor, kayıyor, alay ediyordu. Adamın aletini bacağına hissetti. Sert, sıcak ve tamamen ona aitti. Uzanıp kavradı, başparmağı başının üzerinde gezindi.

Conall onun ağzının içinde homurdandı. "Tanrım, Miki-bebeğim." Elleri gömleğini tuttu ve başının üzerinden çekti. Sırada sütyeni vardı. Sonra eşofmanını ve külotunu sürükleyerek çıkarırken vücudunu öpüyordu. Tekrar yukarı doğru öptü, göğüslerinde oyalandı. Sonra boynunu. Ağzını tekrar öptü. Keşfetmek için zaman ayırıyordu.

Vücudu ona her zaman çok iyi geliyordu. Onunkinin hemen yanında. Conall onun üzerinde hareket etti ve Conall aletinin içinde kaydığını hissetti. Sırtını kamburlaştırdı, neredeyse Conall'ı yerinden fırlatacaktı.

Conall onun içinde kendini çok iyi hissediyordu. Prezervatif takmıyordu ve kasları onu sıkıca kavrayarak derinlere çekti. Adam tekrar homurdandı ve kadın bunu vücudunda hissetti.

Adamın hamleleri yavaş ve derindi ve kadın bu hamlelerin içinde tamamen kaybolmuştu. Vücudu onunkiyle buluşmak için yükseldi, onun etini hissetmeyi seviyordu. Daha önce hiçbir şey bu kadar doğru hissettirmemişti.

Daha ne olduğunu anlayamadan orgazm ona çarptı ve Conall'ı sıkıca kavradı. Sonra Conall onun içine boşaldı. Sonuncusu bittikten hemen sonra bir orgazm daha onu sarstı. Conall'ın göğsüne dişleriyle kenetlendi ve ısırđı. Kanın tadını aldı ve daha ne olduğunu anlamadan yarasını yalayarak temizledi. İkisinin de vücudu yatıştığında dişlerini çözdü ve adamın etini serbest bıraktı ama adama sıkıca tutundu.

"Seni seviyorum Viking," diye fısıldadı, rüya anının tadını çıkartıyordu. "Seni seviyorum, Miki-bebeğim." Sonra hayalindeki adam horlamaya başladı.

Yirmi Birinci Bölüm

Conall, güneş pencereden gözlerine vurduğunda uyandı. Kendini harika hissediyordu. Harika olmaktan da öte. Ateşle ilgili en güzel şey buydu. Eğer hayatta kalırsanız, genellikle kendinizi yaralanmadan önceki halinizden daha iyi hissedersiniz.

Miki kollarındaydı ve bundan zevk alıyordu. Özellikle de bir önceki geceden hatırladığı son şey onunla çığlık çığlığa tartışmak olduğu için. Ama şimdi bunu düşünmek istemiyordu. Onu daha yakına çekti ve uykusunda usulca iç çekti.

Tüm bunlar ne kadar doğru gelse de, bir şeylerin yanlış olduğunu biliyordu. Sadece ne olduğunu tam olarak anlayamıyordu. Ona baktı. Uyuyordu ve her zamanki gibi güzeldi, aynı zamanda çıplaktı ve kollarını ona dolamıştı. Bir saniye sürdü ama onun içinde olduğunu fark etti. Prezervatif olmadan içinde.

Uh-oh.

Başının arkasındaki yastığın üzerinde kan vardı. Yavaşça uzanıp boynunun arkasına dokunduğunda irkildi. Sonra yaraya dokunduğu için irkilme sırası ona geldi.

Bir gün önce kızgınlık dönemine girdiğini hatırladı. Eğildi ve onu kokladı. Kokusu değişmişti. Bu da tek bir anlama geliyordu.

Gözlerini kapattı. *Kıçımı tekmeleyecek.*

Kız onun altında kıpırdandı ve adam hemen yeniden sertleşti. Ne kötü bir zamanlamaydı bu.

Miki gerindi, kollarını iki yana açarak onu itti ve içinden çıkardı. Esnedi ve ellerini yüzüne sürdü. Etrafına bakındı ve sonra neden burada olduğunu hatırlar gibi oldu... her ne cehennemdeyseler.

"Conall?" Kadın döndü ve ona baktı. "Conall? İyi misin?"

"Evet, Mik. İyiyim." Onun üzerine eğildi ve alnına dokundu. Çıplak göğüsleri koluna süründü ve aniden ona tekrar sahip olma isteği duydu.

"Ateşin düştü. Bu iyi bir şey." Kız ona tuhaf bir ifade verdi. Sonra aniden kendini onun kollarına bıraktı. Adam o kadar şaşırılmıştı ki, yatağa geri düştü. Onu kendine çekti ve kadın da ona sıkıca sarıldı. "İyi olmana çok sevindim," diye fısıldadı şiddetle.

Adam gözlerini kapattı. Bu kadın kollarındayken hiçbir şey bu kadar doğru hissettirmemişti. Ve onu gerçekten endişelenecek kadar önemsediyini bilmek... daha önce hiçbir şey ona bu kadar iyi hissettirmemişti.

Duygularını göstermekten rahatsız olduğu her halinden belli olan Miki kendini onun kollarından çekti. Yatağın kenarına oturdu. "Dün için gerçekten üzgünüm, biliyorsun." Ona baktı, sonra tekrar arkasını döndü. "Beni şaşırttın. Ve isteyeceğini hiç düşünmemiştim... Sadece hiç..." Kadın başını salladı ve adam onun gülümsediğini gördü. "Unut gitsin. Bunu daha sonra konuşuruz. Gerçekten konuşuruz. Sen ve ben. Tamam mı?"

Ama ona cevap vermeden önce. Ona kararın çoktan verildiğini söyleyemeden yataktan kalktı ve banyoya yöneldi. "İşim bittiğinde Van Holtz'a ve sürüye iyi olduğunu söyleyeceğim."

Tanrım, başka bir sürünün topraklarındaydılar. Bu, her yerde duyduğu tuhaf kurt kokusunu açıklıyordu.

Conall yatağa uzandı ve bekledi. Onun ne olduğunu anlamasını bekledi. Muhtemelen o da ilk başta onun gibi düşünmüştü. Bunun bir rüya olduğunu. Ama onu işaretlemişti. O artık onun olmuştu. Ömür boyu onun olacaktı. Ve onun için asla başka bir kadın olmayacaktı. Asla.

Ama Miki'yi neredeyse kendinden daha iyi tanıyordu. Bunu iyi karşılamayacaktı. Kendini kapana kısılmış hissedecekti. Ve kapana kısılmış hissetmekten nefret ederdi. Dün geceyi hatırlamakta güçlük çekiyordu ama tanrıların çoğundan daha eski ve ilkel bir şeye yakalandıklarını biliyordu. Aslında, ona kendisini işaretlemesini söylediğinden neredeyse emindi. O söylemeden de ne istediğini biliyordu. İçindeki kurt onu istiyordu. Onun için eş olduğunu biliyordu. Ve öyleydi de.

Miki dün kaçabilirdi. Conridge'le kaçabilir ve asla arkasına bakmayabilirdi. Ama onu ve sürü arkadaşlarını korumak için vahşi bir sırtlan klanıyla yüzleşmişti. Kendisi için endişelenmemişti bile. Sadece onun için. Bunlar bir eşin davranışlarıydı. *Onun eşinin.*

Tuvalet sifonunun sesini duydu ve Conall saymaya başladı. "Beş. Dört. Üç. İki-" "Conall!"

"Bir." İçini çekti ve bekledi.

Miki banyodan hışımlla çıktı, üzerinde sadece beyaz ter çorapları vardı ve gerçekten sinirli görünüyordu.

"Bu da ne böyle?" Boynunun arkasını işaret etti. Adam bakmaya zahmet etmedi. Karşısında çırlıçıplak dururken olmazdı.

"İşaretim."

Ona baktı. Adam bunu bekledi. Öfke patlamasını. Söylenmelerini. Hepsini. Geleceğini biliyordu.

Ama gelmedi. Miki sadece ona baktı. Sonra sessizce yerden giysilerini aldı ve banyoya dönerek kapıyı arkasından sessizce kapattı.

Tamam. Beklediği tepki *kesinlikle* bu değildi. Öfke bekliyordu. Nasıl başa çıkacağını bildiği bir öfke. Şu anda her ne yaşıyorsa, bunun bir adı bile yoktu.

Yataktan kalktı ve banyonun kapısını iterek açtı. Tişörtünü ve külotunu giymişti ama hepsi bu kadardı. Şimdi küvetin kenarına oturmuş, eşofmanını elinde tutuyor ve yere bakıyordu.

"Miki?"

Başını kaldırıp ona baktı. Koyu renk gözleri iyi aydınlatılmış banyoda parlıyordu. "Kendi başıma karar vermemeye izin veremezdin, değil mi?"

Bu kontrollü bir öfkeydi ve bu onu endişelendiriyordu. Saçmalayıp durduğunda, onun sadece kaçık Miki olduğunu biliyordu. Ama bu... bu bir aslanın kafasını uçuran Miki'ydi.

"Öyle değildi Mik, bunu sen de biliyorsun."

İçini çekti. Sakince. Her geçen saniye daha da korkmaya başlamıştı. "Teksas'a geri dönüyorum, Conall."

Onun yanına çömeldi ve elini nazikçe bacağına koydu. "Hayır." Yumuşak bir sesle konuştu. Onun güvende olduğunu bilmesini istiyordu. Onunla güvende. "Bu *konuyu* konuşana kadar olmaz!"

Ona yumruk atmıştı. Tam burnuna.

"Bu ne içindi?"

"Çünkü sen yalancı bir bok çuvalısın! İşte bu yüzden!" Evet. İşte tanıdığı ve sevdiği Miki. "Teksas'a geri dönüyorum ve beni durduramazsın!"

Conall ayağa kalktı, kollarını göğsünde kavuşturdu ve kapının önünü kapattı. "Hayır. Durduramayacaksın."

Kadın ona baktı. O kocaman, dev kollar, o kocaman, dev göğsün önünde kavuşturulmuştu. Büyük bacaklarını iki yana açmıştı. Kapıyı tamamen kapatıyordu.

kapı aralığından. Adam onu tamamen engelliyordu. Ve bu hiç hoşuna gitmemişti.

"Sana sormuyordum, Conall."

"Bundan kaçamazsın. Bizden."

Bizden mi? Hangi noktada ganimet çağrısı bir "biz "e dönüştü?

Hayal kırıklığı içinde başını ellerinin arasına aldı. Adam onu delirtiyordu.

"Biz diye bir şey yok. Asla bir biz olmayacak."

"Neden?"

Pekâlâ. Bu soru onu neden şaşırtmıştı? "Çünkü." "Çünkü neden?"

Tanrım, sanki on yaşında bir çocukla konuşuyor gibiydi. "Çünkü ben öyle dedim." Gülümsedi. "Yapabileceğinin en iyisi bu mu, Miki-bebeğim?"

"Bana öyle deme."

"Bu seni daha önce hiç rahatsız etmemişti."

Ayağa kalktı ve eşofmanını çekti. "Ama şimdi rahatsız ediyor."

Adam ona doğru bir adım attı ve kadın geri çekildi. "Peki neden?" Adam onun önüne geçerken kadın paslanmaz çelik lavaboya doğru geri çekildi. "Çünkü bunu genellikle senin içindeyken söylüyorum? Sen boşalırken ve adımı haykırırken?"

Tamam. Neden nefes alamıyordu? Adam çok yakındı ve çok güzel kokuyordu. Hayır. Böyle olmaz. Gitmesi gerekiyordu. Bir yere. Herhangi bir yere. Ondan uzağa. Düşünmek için zamana ihtiyacı vardı. Analiz etmek için. Plan yapmak için.

"Dün gece beni sevdiğini söylemiştin." *Oh, işte hatırladı.*

"Uyuyordum."

"Beni beceremeyecek kadar değil."

"Tanrım, Conall." Onu itmek istedi ama tenine dokunamayacağını biliyordu. Eğer ona dokunursa, kendini kaybedecekti.

"Bana beni umursamadığını söyle, Miki." Eğildi, ağzı çok yakındı. "Söyle bana, belki sana inanırım."

"Seni umursamıyorum." Dudaklarına bakarken fısıldamasaydı bu çok daha inandırıcı olurdu.

Dudakları onunkilerden birkaç santim uzaktaydı. "Yalancı." Sonra onu öpmeye başladı. Dudakları onun dudaklarındaydı, dili ağzının içine kayıyordu. Elleri saçlarına dolanıyordu. Kızın vücudu hemen karşılık verdi. Kolları adamın boynuna dolandı. Vücudu onunkine bastırdı. Dizlerinin üzerine çöküp onu ağzına alma arzusu neredeyse onu boğuyordu.

Adam hafifçe geri çekildi ama elleri hâlâ saçlarındaydı ve vücudunun üst kısmı hâlâ onu lavaboya hapsetmişti. "Benimle kal, Miki."

"Şu anda bunu düşünmem." Nefes nefese. Nefes nefese kalmayı gerçekten bırakmalıydı.

"O zaman hiç düşünme." Adamın ağzı tekrar kızını yakaladı ve kız onun için ıslandı. Meme uçları sertleşti. Her zamanki gibi. Adamın yanında hiçbir kontrolü yoktu. Hiç.

Adam dizlerinin üzerine çöktüğünde neredeyse patlayacaktı. Bunu ona neden yapıyordu? Onun işini kolaylaştırmaya çalışıyordu. Ona bir çıkış yolu veriyordu. Neden ona işkence ediyordu?

Çünkü, salak, belki de bir çıkış yolu istemiyordur. Tamam. Bu yeni ses tam olarak ne zaman kafasına girmişti?

Conall eşofmanını ve külotunu çıkarıp bir kenara fırlattı. Sonra bacaklarını ayırdı ve klitorisini okşamaya başladı.

"Lanet olsun, Conall!" Onu görmezden geldi. Conridge ne demişti? Duydukları hoşlarına gitmezse, görmezden gelirler. Ve belli ki Viking'in yaptığı da buydu. Ama dili çok iyi hissettiriyordu. Ve sonra hırladı. Göğsünün altından gelen derin bir hırıltı. Dilinin içinde yankılandı, tam klitorisine çarptı ve Miki'nin kontrolden çıkmasına neden oldu. Hiçbir şey, kesinlikle hiçbir şey, daha önce hiç bu kadar iyi hissettirmemişti. Başını iki eliyle kavradı ve onu yerinde tuttu. Saçlarının uyluklarının iç kısmına değmesini seviyordu. Onun vücudunun sıcaklığını sevdi. Onu yerken ellerinin kıcını kavramasını sevdi. Hepsini sevmişti. Her şeyini.

Hırıltılar, yalamalar, hepsi onu uçurumun kenarına itmek için bir araya gelmişti. Ve öyle de oldu. Doruğa ulaştığında çıkardığı gırtlak iniltisi sanki başka bir yerden geliyor gibiydi. Tamamen başka birinden.

Vücudu hâlâ orgazmın etkisiyle sarsılırken Conall onu kaldırdı ve lavabonun üzerine koydu. Sonra da onun içine girdi. Görünüşe göre kontrolden çıkan tek kişi o değildi. Bacaklarını Conall'ın beline doladı ve Conall elleriyle kalçalarını kavrayıp vücuduna sahip olurken ona tutundu. Conall onu her içine aldığı anda bir öncekinden daha iyi hissediyordu.

Başı geriye düştü ve Conall'ın ağzı boğazını emdi. Bu adamı seviyordu. Sevdığını biliyordu. Ama ölesiye korkuyordu. Her zaman sonsuza dek yalnız kalacağını düşünmüştü. Angie ve Sara'nın sonu nereye varırsa varsın, Şükran Günü yemeğinde ona her zaman bir yer ayıracaklarını umuyordu.

Ama Viking...

Arkasına bile bakmadan onu işaretlemiş ve çiftleştirmişti. Ve bunu ona o söylemişti. Bunun sadece şaşırtıcı bir rüya olduğunu düşündü. Şaşırtıcı bir *ıslak* rüya. Şimdi bunun gerçekten olduğunu biliyordu. Yarı uykuda ya da değil, insanlar arasında var olduğunu hiç düşünmediği bir düzeyde bağ kurmuşlardı. Sara'ya göre o artık "onun" du. Ve hızlı hareket eden beyni bunu kaldırmaya hazır değildi.

Tabii ki bu, Conall ona çarparken vücudunun tamamen patlamasını engellemedi. Conall'ın sıcak tohumu içine fışkırırken, kadın onun yaralanmamış omzunu ısırdı. İşte o zaman adamın prezervatif takmadığını ve bir gece önce de takmadığını fark etti. Görünüşe göre, artık o kadar çok çift olmuşlardı ki prezervatif isteğe bağlıydı.

Ve vücudu doruğa ulaştığı için titremeyi bırakır bırakmaz, bu konuda bir şeyler söyleyecekti.

"Hey, Conall. Burada mısın?" Bir erkek sesi. Muhtemelen Dunwich. Conall'ın yanındayken onunla uğraşacak kadar cesur olan tek kişi o gibi görünüyordu. "Van Holtz cipten ve okul koridorundan eşyalarını geri aldı. Davayla ilgilenen polislerden birkaçı Pack. O yüzden rahat olmalıyız."

Miki gerildi ve uzaklaşmaya çalıştı ama Conall gitmesine izin vermedi. Sesini geri kazanırken onu kendine doğru çekti. "Güzel. Teşekkürler. Birazdan çıkarız."

"Uh...evet. Tabii. Tamam."

Miki, Dunwich'in sesindeki o eğlenen sesi duyunca gözlerini devirdi. *Şapşal*.

Conall, Miki'nin alnından öptü. Onun gitmesine asla izin vermeyecekti. Şimdi Zach'in Sara'yı neden yalnız bırakmadığını anlıyordu. Çünkü doğru kişiyi bulduğunuzda, gitmesine izin vermek istemezsiniz. Baş belası olsa bile. Elbette Conall, sikini neredeyse ikiye bölen o orgazmları yaşamaya devam ettiği sürece Miki'nin baş belası olma yeteneğini görmezden gelmeye hazırdı.

"Bunu daha sonra konuşuruz, tamam mı? Şu anda herhangi bir karar vermeyin." "Conall-"

"Hadi çalışma odasına geri dönelim, tamam mı?"

Tartışmak istedi. Ona bunun doğru olmadığını söylemek istedi. Bunu yüzünde görebiliyordu. Ama ona izin vermeyecekti. Onun yerine, onu geri getirecekti.

ve sonra onu tekrar tekrar sikerek, sonunda onun kendisinin, kendisinin de onun olduğu mesajını alana kadar ona boyun eğdirecekti. Sonsuza kadar.

Evet. Bu bir plan olarak işe yaradı.

Ondan ayrıldı ve kadının prezervatifsizliği hakkında bir şey söylememesine şaşırdı. Artık gerekli olmadığını biliyordu ama yine de söylememişti. Ve onu birlikte olmaları gerektiğine ikna edene kadar hamilelik hakkında hiçbir şey söylemeyecekti. Onu korkutacak başka bir şeye ihtiyacı yoktu. Sinirli bir kısraklı ikna etmeye çalışıyordu. Onu şimdi korkutursa, o güzel kıcını hemen Teksas'a geri götürürdü. Onun olduğu gerçeğini kabul edecekse, bunu soğukkanlılıkla karşılaması gerekiyordu. Omzuna dokunması bile tüm vücudunun zonklamasına neden olurken olabildiğince soğukkanlıydı.

Yirmi İkinci Bölüm

Yürüyebildiği anda Van Holtz Sürüsü'nün onları dışarı atacağını düşünmüştü. Adamım, yanılmıştı. Onun yerine Niles Van Holtz hepsine kahvaltı hazırlamıştı. Hayatında tattığı en muhteşem waffle'lar, yumurta, domuz pastırması, kahve, portakal suyu, her şey. Adam mutfakta bir dahiydi.

Conridge'le birlikte üniversite yönetiminin sırtlan saldırılarını kampüse giren ve ortalığı kasıp kavuran bir grup vahşi köpek olarak niteleyerek nasıl örtbas etmeye başladığını konuşurken Miki'nin yanına oturdu. Miki'nin başlattığı yangın o kadar hızlı ortadan kayboldu ki neredeyse hiç bahsedilmedi. Profesör Leucrotta'ya ne olduğu hakkında kimsenin bir fikri yoktu. Conall adamın dizlerini duyduğunda tepki vermemek için kendini zor tuttu, ancak sürüsü sessizce rahatsız olmuş gibi görünüyordu.

Görünüşe göre arkadaşı ciddi bir hasar vermişti. Onu korumak için. Sürüsünü korumak için. "Çekip gitmedi." diye düşünüp durdu. Çekip gitmedi." Ve gidebilirdi. Kolayca yapabilirdi.

Sürüsüne baktı. Hepsi ondan korkuyordu. Van Holtz Sürüsü bile. Ve şimdi onun hamile olduğunu bildiklerine göre, şimdi onun kokusunu alabildiklerine göre, farkına varırsa ne yapacağını görmek için bekliyorlardı. Niles Van Holtz bile ona "Dünyama hoş geldin dostum" der gibi bakıyordu.

Sanki bir işaretmiş gibi, Conridge'in çocukları odaya daldı. Çocuklar tipik kurt yavrularıydı. Gürültülü, şamatacı, keskin dişli. Kız farklıydı. On iki ya da on üç yaşından büyük görünmüyordu ama yavaş hareket ediyordu. Hızla ilerliyordu. Hiç de köpek gibi değildi ama kurt gibi kokuyordu. Bir gün sürü lideri olacaktı. Ve bunu zaten biliyordu.

Kardeşlerinin ardından sakın sakın yürüyor, koridora açılan mutfak kapısına doğru ilerliyordu. Ama birden durdu ve doğrudan Miki'ye baktı.

"Dün gece hamile değildin, değil mi?"

Tüm oda dolusu insan dondu kaldı. Conall bilmesine tüm evrenin donduğuna yemin edebilirdi. Onlar gibi evren de Miki'nin ne yapacağını görmek istiyordu.

Miki yavaşça başını kaldırdı ve kıza döndü. "Özür dilerim. Ne için?"

"Sen. Hamile kokuyorsun. Babam bana bunun ne olduğunu teyzemde aynı kokuyu aldığımda öğretmişti. Dün gece öyle kokmuyordun. Ama şimdi kokuyorsun." Kız omuz silkti. "Sanırım yoğun bir gece geçirdin." Sonra, onun bütün dünyasını mahvettikten sonra, küçük sürtük gitti.

Miki arkasını döndü ama başını eğdi, ellerini paslanmaz çelik mutfak masasının üzerine koydu. İşaret parmaklarını metale vurmaya başladı ve Conall bütün kurtların zıplamasını izledi. Dunwich ona el sallayarak dikkatini çekmeye çalıştı. Sonra ona bir şeyler mırıldandı.

"Ne?" diye karşılık verdi.

Dunwich elini kaldırdı. İşaret parmağı dışarıda. Başparmak yukarıda. Diğer parmaklar avuç içine doğru kıvrılmıştı. Eli tıpkı bir silaha benziyordu.

Oh, kahretsin.

Conall Miki'ye baktı ve o zaman silahı bir kılıf içinde ve beline takılı olarak gördü. Duştan sonra giyinirlerken silahı taktığını fark etmemişti bile. Conridge dönüş yolculuğu için bir tane almasına izin vermiş olmalıydı.

Miki aniden elleriyle masaya vurduğunda, o ve Van Holtz dışındaki tüm kurtlar yere düştü.

Miki sandalyesini geriye itti. Conall'a baktı. "Ben tuvalete gidiyorum. O zaman gidiyoruz."

"Miki, ben-"

"Hayır. Şu anda söyleyecek bir şey yok. Ve *hiçbir şey* demek istemiyorum." Miki Conridge'e baktı. "Her şey için teşekkürler, Dr. Conridge."

"Her zaman. Elbette, birlikte bir sırtlan klanını alt ettiğimizde, bana Irene demeye başlayabileceğinden eminim."

"Teşekkür ederim, Irene. İş teklifin hakkında seni yarın ararım."

"Sorun değil."

Van Holtz'a baktı. "Her şey için teşekkür ederim. Misafirperverliğiniz için gerçekten minnettarım."

Conall adamın yüzündeki ifadeden Van Holtz'un bu hikâyeyi kıyamete kadar anlatacağı hissine kapıldı. "Başımızın üstünde yeriniz var."

Miki masanın etrafına baktı ve tüm kurtların ortadan kaybolduğunu fark etti. Eğildi ve masanın altına baktı. On iki kurdun görünürde hiçbir neden yokken yere serilmiş olması dikkatini hiç dağıtmamıştı. "Bize yardım ettiğiniz için hepinize teşekkür etmek istedim."

Van Holtz kurtlarından biri "Rica ederim," diyecek kadar cesurdu.

Bununla birlikte Miki ayağa kalktı ve odadan çıktı.

Conall gözlerini kapattı. Önceki geceki ateşi gibi, bunun da iyileşmeden önce daha da kötüleşeceğinden emindi.

Conridge masaya doğru eğildi ve Conall'ın koluna dokundu. "Ben olsam endişelenmezdim." Kocasına doğru işaret etti. "Onunla evlenmeyi kabul etmeden önce bacağından bıçakladım ve Mercedes'ini ateşe verdim. Sadece zamana ihtiyacı var."

Conall kaşlarını çatı. "Ah... teşekkür ederim?"

Miki, Conall ve Sürü'nün ciddi şekilde yasadışı hız yaparak ve tuvalet ve yemek molalarını minimumda tutarak on saatlik bir yolculuğa dönüştürdüğü on üç saatlik yolculuk boyunca hiçbir şey söylemedi. Ama gerçekten, ne demesi gerekiyordu ki?

Van Holtz Sürüsü'nün onlara ödünç verdiği cipler Sara ve Zach'in evinin önünde durdu. Sürüden biri önceden haber verdiği için Alfa çifti çoktan dışarı çıkmıştı.

Miki araçtan indi. Yalınayaktı çünkü eşofman altıyla Doc Martens bot giymeyi kendine yediremiyordu. Moda düşkünü değildi ama bu da kelimelerle ifade edilemeyecek kadar rüküştü. Yavaşça Sara'ya doğru topalladı, baldırı hassas ama çoktan iyileşmişti. Arkadaşının gözleri onunkilere kilitlendi ve Zach'ten uzaklaştı. Sara bir şeylerin ters gittiğini biliyordu. Üç arkadaş, içlerinden birinin ciddi bir sorunu olduğunda tek bir kelime bile etmelerine gerek kalmadan bunu her zaman bilirlerdi.

Sara'ya ulaştığında Conall onun yanından geçti. Konuşmadı, sadece eve girdi. Zach de onu takip etti.

"Bacağın mı?"

"İyileşecek."

Sara ona bakakaldı. "Ne haltlar dönüyor burada?"

Miki arkasındaki sürü üyelerine baktı.

Sara başıyla eve doğru işaret etti. "Gidin."

Ve gittiler. Onlar gittikten sonra Sara ona döndü. "Pekâlâ, dostum. Ne oldu?"
Miki en eski ve en sevdiği arkadaşına baktı ve gözyaşlarına boğuldu.

Zach içeri girdiğinde Conall duvarda bir delik açmıştı. Kapıyı kapattı ve arkasında durdu.

Başını duvara yaslayan Conall gözlerini kapattı. "O hamile."

"Biliyorum. Kokusunu bir mil öteden alabiliyorum." "Burada kalmayacak."

"Kalmak zorunda. Sürüden bir bebeğe mi hamile? Kuzey Amerika'daki tüm Pride üyeleri peşine düşecek. Ve o Klan'da neler döndüğünü kim bilebilir ki? Ayrıca, onu sen işaretledin. O senin."

"Olmak istemiyorsa olmaz. Bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun." "Etrafta dolaşıp duvarlara vuramazsın. Bu ev uzun ömürlü olmaz."

Miki mutfak masasında oturmuş, başını kollarına dayamış, önünde bir bardak ayran duruyor ve Sara'nın burnu ensesini kokluyordu.

"Ne yapıyorsun lan sen?"

"Farklı kokuyorsun."

"Conridge'in iblis çocuğuna göre hamileyim. Ve küçük sürtük tezimde 'kusurlar' bulmuş."

Sara geri çekildi ve Miki'nin karşısına oturdu. "Özür dilerim. Ne dedin?"

"Beni duydun. Kusurlar! Tezimde! Hayal edebiliyor musun?"

"Onu kastetmedim, seni aptal! Hamilelikten

bahsediyorum?" "Ah, evet. O Cro-Magnon beni hamile bıraktı."

"Angie ve benim sağladığımız prezervatifleri kullanmadık mı?" "Evet, *kullandık*. Ama bu onun ateşi sırasında oldu."

"Neredeydin?" "Yarı uykudaydım."

Sara gülümsedi. "İyi miydi?"

"Tanrım, evet." Miki kollarıyla başını örttü. "Adam bir tanrı gibi sikişiyor."

"Herkes Thor tarafından sevilemez."

Miki başını arkadaşına ters ters bakacak kadar kaldırdı. "Kapa çeneni."

"Yani... senin için mutlu muyum yoksa üzgün mü?"

"Tanrım, Sara, bilmiyorum. Bir bebek sahibi olmayı planlamıyordum, bilirsin, asla."

Sara birden ciddileşti ve Miki ona bakmak için başını kaldırdı.

"Biliyorsun Mik, neye karar verirsen ver, ben senin arkanda olacağım. Her zaman."

Miki neredeyse yeniden gözyaşlarına boğulacaktı, oysa hiç ağlamazdı. Ama Sara'nın her zaman onun yanında olacağını bilmek, söyleyebileceğinden çok daha fazla şey ifade ediyordu.

Avuçlarının içiyle gözlerini sildi. "Bu benim için çok şey ifade ediyor. Ama sanırım... sanırım..."

"Sende kalmasını istiyorsun, değil mi?" "Ben bir aptalım, değil mi?"

"Neden böyle söylüyorsun?"

"Çünkü sonum annem gibi olacak. Tek başıma. Bir bebekle boğuşarak."

"Tamam. Öncelikle, bu konuda asla endişelenme. Ben her zaman senin arkadayım Mik. Ve potansiyel yeğenime her zaman göz kulak olacağım. *Her zaman*. Yani bu bir sorun bile değil. Angie'nin de aynı şekilde düşündüğünü biliyorsun."

Miki tekrar gözlerini sildi. Hamile olduğunu gerçekten umuyordu; aksi takdirde, sebepsiz yere duygusal bir karmaşaya dönüşüyordu.

"İkincisi, asla yalnız olmayacaksın. Ben her zaman yanındayım. Angie her zaman yanında. Ve her zaman Sürü'ye sahip olacaksın."

Miki buna homurdandı. "Dalga mı geçiyorsun? Bana sadece senin yüzünden iyi davranıyorlar."

"Bu saçmalık." Sara ayağa kalktı ve arkasındaki tezgâhtan bir kutu çikolata aldı. "Senden hoşlanıyorlar."

"Evet. Doğru."

Kelly ve Julie cam kapıları iterek açtılar ve içeri girdiler. İkisi de çıplaktı, Miki az önce yer değiştirdiklerini tahmin ediyordu. *Eğer kalacaksam, sanırım bu çıplaklığa alışmam gerekecek.*

Oha! Ne düşünüyorum ben böyle?

"Hey, Mik. Dönmüşsün."

"Evet. Döndüm."

"Ben ve Julie bu gece bir gece kulübüne gidiyoruz. Sen de gelmelisin. Çok eğlenceli olacak. Senin doktor olmanı falan kutlayacağız."

Miki güldü. "Sağ ol. Sana haber veririm."

"Harika." Kelly tezgahın üzerindeki poşetten bir avuç kurabiye alırken, Julie de iki bardak ve bir galon süt aldı. Mutfak kapısında kayboldular ve iki saniye sonra geri geldiler.

Kelly havayı kokladı. "Aman Tanrım! Kim hamile?"

Conall başını yorganın altına gömmüştü ama Zach bir türlü gitmiyordu.

"Yani, ona ne kadar bağlı olabilirsin ki?"

"Onu ben işaretledim ve o benim bebeğimi taşıyor!" Conall yorganının altından havladı.

"Siz yetiştiriciler beni güldürmeyi asla başaramıyorsunuz." "Sırf çocuksuz olmak istiyorsun diye-"

"Sara ve ben *çocuksuz* olmayı tercih ediyoruz."

"Sen bir pisliksin, Sheridan."

"Evet. Biliyorum. Ama yine de beni seviyor."

Conall başını yorganın altından kaldırdı. "Ve onu seviyorsun?" "Her şeyden çok."

"Neden?"

Zach gülümsedi. "Çünkü benim saçmalıklarına hiç katlanmıyor." "Miki bana Viking diyor."

"Numaranı aldığı kesin. Bütün o diğer sürtükler senin tatlı numaralarına kandılar. Bu beni hep çıldırtırdı. Her zaman benden daha çok kadınla yattın."

"Bunun nedeni senin her zaman alaycı bir pislik olman olabilir. Senin yanında ben her zaman iyi biri gibi görünüyorum. Ayrıca, ailem gibi olmamak için her şeyi yaparım. Hatta iyi biri olmak için bile."

"*Bizim* senin ailen olduğumuzu unutup duruyorsun. O çılgın aptallar değil. Ve ikimiz de biliyoruz ki onlar gibi davranmaya başlarsan seni fena benzetirim."

Kapıyı çalmadan, hepsi erkek olan dokuz sürü arkadaşı yatak odasına girdi.

Mac Sumner şifonyere yaslandı. "Demek onu hamile bıraktın, ha?"

Conall hırlayarak yorganı tekrar başına çekti. Birden yetim olmayı diledi.

"Bunu mantıklı bir şekilde düşünmelisin."

Miki bunun ne zaman Sürü'nün dişileri arasında bir kasaba toplantısına dönüştüğünü bilmiyordu, ama o farkına varmadan on iki tanesi sohbete katılmıştı. Beşiyle daha önce hiç tanışmamıştı bile. Hepsinin fikirleri vardı ve hepsi de destekleyiciydi. Bu şimdiye kadar yaşadığı en tuhaf şeydi. Ona sanki kendilerinden biriymiş ve bu sorun onun olduğu kadar kendilerinin de çözmesi gereken bir sorunmuş gibi davranıyorlardı.

"Ne kadar mantıklı? Onu ya seviyordur ya da sevmiyordur. Onunla kalmak ister ya da istemez." Neyse ki artık giyinik olan Kelly de onun gibi kısıydı. Ama altı fincan espresso içmiş mini bir Pincher kadar alıngandı ve kaba zımpara kağıdı gibi alçak bir sesi vardı.

"Senin için her şey çok siyah ve beyaz," diye tersledi Patty. "Belki o böyle düşünmüyordur. İnsanların farklı düşündüğünü hep unutuyorsun."

"Saçmalık. Miki çoğumuzdan daha kurttur."

Miki Sara'ya baktı. Onun da bu konuşmanın gidişatından hoşlandığı belliydi. Kadınlar Sara'nın elindeki çikolata kutusunu çoktan kapmışlardı ve şimdi tüm dişiler bundan paylarını alıyorlardı. Miki onlara köpeklerin çikolata yememesi gerektiğini hatırlatma isteğine çaresizce direndi.

"Bakın," diye araya girdi Mindy adında bir hatun. "Bu bizi hiçbir yere götürmez. Ona sadece onu sevip sevmediğini sormalıyız."

Hepsi ona döndü.

Miki onlara baktı. Az önce bu gerçeği kendine itiraf etmişti. Bunu bir oda dolusu yabancıya duyurmaya hazır olup olmadığından emin değildi.

Sara uzandı ve Miki'ye bir parça çikolata uzattı. "İçinde ceviz var."

Miki çikolatayı aldı ve gözlerini dikip baktı.

"Teşekkürler." "Onu seviyorsun, değil mi Mik?"

Miki acı dolu bir iniltiyle çikolatayı ağzına tıktı ve başını tekrar masaya koydu.

"Thor'u sevmekte utanılacak bir şey yok." Sara'nın sesindeki espriyi duyabiliyordu. "O gök gürültüsü tanrısı."

"Bence burada en önemli sorudan kaçıyoruz. En önemli şeyi. Bizim gibi adamlar için en önemli olan şey."

Conall, Billy Dunwich'in samimi yüzüne bakarak homurdandı. "Yutup yutmayacağını sana söylemeyeceğim."

Dunwich gülümsedi. "Sadece iyi bir kız olup olmadığını söyle... ya da *çok* İyi kız mı?"

Sara cep telefonundaki aramayı sonlandırdı. "Angie'ye bir mesaj bıraktım. Muhtemelen seni daha sonra arayacaktır."

"Bana sadece bok atacak."

"Bu onun işi. Benimki destekleyici arkadaş olmak."

"Peki, destekleyici arkadaş, ben ne yapmalıyım?"

"Ben nereden bileyim?"

"Biliyordum! Beni çöle gönderdin, sonra da ölüme terk ettin. Seni ve Angelina'yı hiç dinlememeliydim. O dişler çıkmaya başlar başlamaz tepelere doğru kaçmalıyım."

Oda sessizliğe gömüldüğünde Miki başını kaldırıp baktı. "Ne?" "Ne demek dişleri çıktı?"

Lanet olsun. Neyi ne zaman söylediğine gerçekten dikkat etmesi gerekiyordu. Tabii ki bunu keşfetmesi sadece yirmi dokuz yılını almıştı.

Boğazını temizledi ve oturduğu yerde rahatsızca kıpırdandı. "Bazen gözleri değişir ve dişleri çıkar."

Sara öne doğru eğildi. "Seks sırasında mı yoksa onu kızdırdığınızda mı?"

Sürü dişleriyle dolu odaya tekrar göz gezdirdi. Hepsi onun cevabını bekliyor gibiydi. "Şey... her ikisi de. Bazen."

İlahi söylenmeye başlandığında Miki geri çekildi. "Mi-ki! Mi-ki! Mi-ki!" Şimdi kafası tamamen karışmıştı. "Ne? Ne?"

Sara sandalyesinden fırladı. "Dostum. Seks sırasında adamın dişlerini uzatmasını sağladın. Bu inanılmaz!"

Kelly de aynı derecede etkilenmiş görünüyordu. "Çocukluktan itibaren bunu kontrol etmek için eğitiliyoruz çünkü çoğumuz insanlarla onların haberi olmadan ilişki kuruyoruz. Onlarla sevişiyoruz ama çiftleşmemiz gerekmiyor.

Her neyse, seks sırasında 'patlamamız' gerçekten nadirdir. Birbirimize karşı bile."

"Yani, eğer gerçekten kontrolünü bu kadar kaybetmesini sağladıysanız..."
Mindy başını salladı.

"Ve bahsettiğimiz kişi Conall. Kendini kaybetmez. Asla." Dişiler birbirlerine beşlik çaktı.

"Bekle. Bekle." Sara hepsini susturdu. "Ee, Mik. Senden ne haber?" "Peki ya ben?"

Sara ellerini ahşap masaya dayadı ve kaşlarını kaldırdı. Miki, arkadaşının dört gün önceki övgü dolu yorumundan dolayı kendisiyle ödeşmek istediğini hissediyordu. *Kaltak*. "Senin tepkin de onunki kadar *coşkulu* muydu?"

Miki kadınlara baktı, sonra başını tekrar kollarının arasına gömdü.

Kelly'nin sesini duydu: "Bayanlar, sanırım bir çığırtkanımız var."

Yanakları öylesine yanıyordu ki, alev almak üzere olduklarından emindi. "Hepinizden nefret ediyorum."

"O birinci sınıf bir kış parçası, ama bir çocuk doğurduğunda o kış gidecek."

Conall Jake'e ters ters baktı. Adamı öldürmenin ahlaki açıdan gerçekten yanlış olup olmayacağını merak etti.

"Umurumda değil." Conall bakışlarını Zach'e çevirdi. Bunun için onu suçluyordu. "Eğer mesele sadece onun kışı olsaydı, inan bana şimdiye kadar onu sikmiş ve çekip gitmiş olurum."

"Bir kurt nasıl çekip gidebilir ki?" Bu Dunwich'ten. "Kadın bir sırtlan klanıyla kapıştı. Onları *ateşe* verdi. Şahsen onun bizim tarafımızda olmasını tercih ederdim."

Zach omuz silkti. "O zaman bana onu seviyormuşsun gibi geliyor. Ve eğer onu seviyorsan, o zaman ona sana ait olduğunu ve bunu aşması gerektiğini söyle. Ona kimin yetkili olduğunu göster. Sara'ya yaptığım buydu."

Herkes öyle bir güldü ki Conall gerçekten de yataktan düştü.

Patty önüne bir bardak süt koyduğunda Miki başını kaldırıp baktı. Şaşkınlıkla bardağa baktı çünkü süt istememişti.

Patty omuz silkti ve onun sorulmamış sorusuna cevap verdi. "Şey, eğer onu saklayacaksan, süt falan içmen gerektiğinden eminim."

"Kitap almamız gerekecek. Bilirsin işte. Hamilelik falan hakkında," diye önerdi Kelly.

"Ben de doğumhaneye gidiyorum." "Evet.

Ben de varım."

"Ben de."

Miki buna inanamıyordu. Bu kadınlar onunla birlikte doğumhanede olmak için gönüllü oluyorlardı. O istemeden ona yardım etmek için. Demek bir sürünün parçası olmak böyle bir şeydi. Tekrar ağlamak için ani bir dürtü hissetti ama kurt dişiler Sara'ya bakar bakmaz bu dürtü kayboldu.

En iyi arkadaşının ne söyleyeceğini daha ağzından çıkmadan biliyordu. Miki kurt değildi ama kadından yayılan panik ve korkunun kokusunu alabiliyordu.

"Benimle dalga geçiyor olmalısın! Üzgünüm Kendrick, suyun geldiğinde tek başınasın."

"Biliyorsun. Bu saçmalık." Zach doğrulup kapıya yöneldiğinde Conall bu sözlerden hiç hoşlanmamıştı. "Ona kalacağını söyleyeceğim."

Erkekler birbirlerine baktıktan sonra Zach'in peşinden koşmaya başladılar. Conall onu takip ederken, Miki'yle olan geleceğinin ellerinin arasından kayıp gittiğini görebiliyordu.

"Peki ya kariyerim ne olacak? Conridge bana bir öğretmenlik pozisyonu teklif etti."

Sara sırtıttı. "Öncelikle. Öğretmenlikten nefret ediyorsun. Üniversite çocuklarından nefret ediyorsun. İkincisi, Kuzey Kaliforniya gerçekten ilerici bir yer haline geldi ve aslında birkaç kolejleri var. Bazı üniversiteler de. Bu eyalet akademik olarak adından oldukça söz ettiriyor."

Kadınlar gülmeye başlarken Miki Sara'ya parmağını gösterdi. Ancak Zach, Conall ve bir grup sürü erkeği içeri girdiğinde tüm konuşmalar kesildi.

Zach Sara'ya baktı. "Ne?"

Sara'nın gözleri kısıldı. "Sadece ne istediğinizi merak ediyorum."

"Bir şey istediğimizi sana düşündüren nedir? Burası benim de mutfağım."

"Uh-huh."

Zach buzdolabına gitti ve adamların her birine birer bira attı. İkisi de birer tane aldıktan sonra sallanan mutfak kapısına yöneldi, kapıyı iterek açtı ve sonra durdu. "Ama eğer bir şey söyleyecek olsaydım-"

"*Biliyordum!*" Sara ayağa kalktı. "Bu işin dışında kalamıyorsun, değil mi?"

"Sara, bekle." Miki ayağa kalktı. "Beyin takımının ne söyleyeceğini duymak istiyorum."

Zach ters ters baktı. "Bak, Tinker Bell, sana tahammül ediyorum çünkü buna mecburum. Ama Conall, tüm *sağduyuma* rağmen, senin psikopat kışını seviyor. Nedenini bilmiyorum. Ben de anlamıyorum. Ama seviyor. Eğer seni ve Sara'yı seviyorsa -ki ben ona her gün hayatım ve sürümün hayatı pahasına güveniyorum

-Seni seviyorsa, o koca ağzın ve minik elf ayaklarının dışında bir şeyler olmalı sende."

Miki kollarını göğsünün önünde kavuştururken gözleri kısıldı.

Kelly ikisinin arasına eğildi. "Neden şimdilik bunu almıyorum?" Silahı ve kılıfını Miki'nin eşofmanının üzerinden aldı.

Conall iç çekti. Miki'yle hayatı için büyük planları vardı. Ev. Çocuklar. Silah gösterileri. Ama en iyi arkadaşı bunların hepsini mahvediyordu.

Ama Alfa Dişi'sini unutmuştu. Zach'in suratına o kadar hızlı çarpmıştı ki herkes, Miki bile geri adım attı.

"Bunun nazik olması mı gerekiyordu!"

"Ona iyi davranılmıyor. Ona zar zor tahammül ediliyor." "Geri çekilmen gerek. *Hemen!*"

"Tek söylediğim, eğer onu seviyorsa kalmalı!"

"Onu sevip sevmemesi seni ilgilendirmez. İster kalsın ister kalmasın."

"Sara, o zaten sürünün bir parçası. Conall'ı korudu. Sen. Ve şimdi bir sürü bebeği taşıyor..."

Miki araya girdi. "Bebeğimize bir daha *asla* öyle deme."

". ... Ama eğer kutsal olan her şey aşkına onu istemiyorsa, zavallı adamın acısına son verin."

Conall hâlâ konuştuklarını duyabiliyordu ama gözlerini Miki'den ayırmamıştı. Az önce ne dediğini anlamasını bekliyordu. Bu onun her şeyini aldı.

otuz saniye. Ona baktığında yüzünde beliren saf panik ifadesinden tam olarak o anı da biliyordu.

Gülümsedi. Büyük, alaycı, Vikingvari bir gülümseme, bundan emindi. Ve Miki hiç de mutlu değildi.

"Bunun hiçbir anlamı yoktu!" diye neredeyse çığlık atacaktı.

Conall Miki'nin önüne geçerken Sara ve Zach tartışmalarından sıyrıldılar.

"Bu her şey demekti, Miki-bebeğim. Kesinlikle her şey."

"Kafan iyi senin. Sadece bir sürçmeydi. Başka bir şey değil. Bir bok hakkında karar vermedim!"

İkisi karşı karşıya duruyordu. Ama Conall ilk kez onun bakışlarıyla buluşmak için eğilmedi.

"Aş artık bunu. Ben seni seviyorum. Sen de beni seviyorsun. Ve almamız gereken bebek mobilyaları var."

"Beni korkutmuyorsun, Viking."

"Bana o kadar aşkınsın ki, ne yapacağını bilmiyorsun." "Hayal görüyorsun!"

"Evlen benimle, Miki

Kendrick." "Hayatta olmaz!"

"Mayıs'ta evleniriz. Ya da Eylül'de. Bebekten sonra mı, önce mi?" "Seni uykunda öldüreceğim."

"Deneyeceksin."

"Beni delirtiyorsun ve bunun taşıdığım iblis tohumu için sağlıklı olmadığından eminim!"

Onun bağırışları karşısında gülümsedi. "Aşk çocuğumuz hakkında böyle mi konuşulur?"

Miki saf hayal kırıklığıyla boğuk bir çığlık attı. Buna karşılık Conall'ın gülümsemesi daha da büyüdü.

"İşte bu kadar!" Miki havladı. "Çekilin lan yolumdan!"

Ve herkes çekildi. Onun hışımla çıkışını izlediler, sonra hepsi Conall'a baktı. Hâlâ gülümsüyordu. Kendine engel olamıyordu. Miki onu gülümsetmişti.

Zach başını salladı. "Ne yaptığını bildiğinden emin misin?"

Miki'nin sesi sallanan kapıdan onlara çarptı. "*Kaldır kışını, Viking!*"

Conall en iyi arkadaşına baktı. "O kadını seviyorum."

"Bu tür zihinsel bozukluklar için tedaviler var, biliyorsun."

Miki, Conall'ın yatağının önünde durup aval aval baktı ve ne kadar büyük olduğuna hayret etti. Koca ayakları kenardan sarkmasın diye özel olarak yaptırmış olmalıydı.

Kollarını göğsünün önünde kavuşturdu ve bacaklarını iki yana açtı. *Koca ayaklı piç.*

İçeri girdi ve kapıyı kapattı. Yüzüne yayılmış Viking sırtışıyla ona doğru ilerledi. "Ee, ne istiyorsun bebeğim?"

Dişlerini sıktı. Adamın sesi daha kendini beğenmiş çıkabilir miydi? "Silahımı aldıkları için şanslısın."

Kolunu onun beline doladı ve kulağına fısıldamak için eğildi. "Bana gerçekten zarar vermezsin, değil mi?" Kulak memesini ısırdı ve kadının tüm vücudunda nefis bir sıcaklık dalgası yayıldı. "Bütün gece yürüyemeyecek hale gelene kadar sevişmeyi tercih etmez misin?"

Adamın eli eşofmanının altına kaydı ve kadın kendini ondan çekerek odanın diğer ucuna doğru koşmaya başladı. Adam ona doğru bir adım attı ve kadın elini uzattı. "Kal!" Adam ona gülümsedi. Hayatında gördüğü en güzel gülümsemeydi bu. Onu seviyordu. Ondan nefret ediyordu. Onsuz bir hayatı hayal bile edemiyordu.

"Seni anlamıyorum, Viking. Neden bu kadar mutlusun?"

"Çünkü seni seviyorum, Mik." Onun bu sözüne ısındı. "Ve çünkü ben kazandım." Sonra ateşlendi.

Miki homurdandı. "Sen kazanmadın." "Ben kazandım."

Bu oyunu oynamak mı istiyordu? İyi o zaman.

Kadın gülümsedi. "Yani kazandığını mı düşünüyorsun?"

"Yaptığımı biliyorum. Ben seni seviyorum. Sen de beni seviyorsun. Ve ben de sana sahip olacağım."

Miki başını salladı. "Sana hiç FBI'ın üzerinde benim resmim olan bir mantar panosu olduğunu söylemiş miydim? Aslında benim, Amy'nin, Craig'in, Kenny Liu'nun ve Ben'in resmi var. Resimlerimiz piramit şeklinde ama en tepede ben varım. Ajanların ona dart attığını duydum." Gülümsemesi biraz değişti. "CIA hâlâ altı ayda bir beni arayıp kendi... tırnak içinde söylüyorum...'laboratuvarlarında' çalışmak isteyip istemediğimi soruyor. Asla çok açık konuşmuyorlar ama ne tür şeyler yaratabildiğimi gördünüz, o yüzden hesabı siz yapın. Ve bu ülkede gerçekten girmeme izin verilmeyen birkaç eyalet var... bilirsiniz... asla. Ve önümüzdeki kırk ya da elli yıl boyunca kaba ya da uygunsuz bir şey söylememi engellemeye çalışmakla meşgul olacaksınız ya da birinin beni öldürmesini engellemeye çalışacaksınız çünkü

Söylememe engel olmadığın kaba veya uygunsuz bir şey söyledim." Sırıttı.
"Söyle bakalım bebeğim. Tam olarak ne kazandın?"

Elbette. Hoş, normal bir kız da seçebilirdi. Ya da en azından insandan başka bir şeye dönüşebilen bir kız. Ama hayır, Miki Kendrick'e aşık olmak zorundaydı. Hacker. Bilim adamı. Çatlak. Harika bir kadın.

Eşi.

Eğer şanslıysa, doğuştan sahip olduğu hayatının geri kalanında onu delirtecek olan kadın. Ona gülümsedi. Ve onun da en az kendisi kadar Viking olduğunu fark etti. Onun saçmalıklarını görmesine şaşmamalıydı. Hayır, tam da hak ettiğini alıyordu. Tanrıların onu bu kadar sevdiğini kim bilebilirdi?

"Her neyse. Hadi sevişelim." Adam kadına doğru ilerledi ve kadın ondan uzaklaştı.

"Önce bazı temel kurallar."

Hırladı. "Ne gibi?"

"Kahvaltı hazırlamıyorum. Temizlik yapmıyorum. Antetli kağıtlarında anne kelimesi geçen hiçbir kulüp ya da dernekte yer almıyorum. Bir noktada kariyer açısından ne yapmak istediğimi gerçekten bileceğim, bu da yetiştirdiğim şeytan yavrusu on altı yaşına gelene kadar onunla uğraşmak zorunda kalacağınız anlamına geliyor. O zamana kadar SAT sınavlarına hazır olurlar ve ben de o zaman devreye girerim. Şimdi, tabii ki gerekirse onunla daha önce konuşacağım. Ve hayır, bu anlaşma anne sütünü içermiyor. Bunu kendim halledeceğimden emin olabilirsiniz. Tabii ki IQ'ları 140'tan yüksekse tüm bunlar değişebilir. O zaman beş yaşına geldiklerinde ben varım. Bebek doğduktan sonra evliliği tartışabiliriz. Ama ismimi değiştirmeyeceğim ve törende itaat kelimesi kullanılmayacak."

"Bu kadar mı?"

Gülümsedi. Evet. İşte oradaydı. Kocaman bir Viking sırıtışı. "Eğer kalırsam, gizli silah ruhsatı almak istiyorum. Bu konuda sana iyi şanslar, çünkü eminim tüm federal dostlarım bu konuda seninle dişe diş mücadele edeceklerdir." Gülümsemesi yumuşadı. Ve bu sadece ve sadece onun için bir gülümsemeydi. "Ve seni seviyorum, Viking. Sadece bunu bana karşı kullanmaya çalışma."

Evet, kesinlikle dünyanın en şanslı adamıydı. "Şimdi bitti mi?"

"Evet."

"Güzel." Botlarını çözmeye, çekiştirerek çıkarmaya ve odanın diğer ucuna fırlatmaya başladı. Kadın sonunda bir şey söylemeden önce bir süre onu izledi.

"Ne yapıyorsun?"

"Soyunuyorum." Tişörtünü başından çekti, sonra kot pantolonuna geçti.

"Neden?" Kadın ondan uzaklaştı, güzel yüzüne yayılmak üzere olan bir gülümseme onu tehdit ediyordu.

"Böylece seninle pis, kirli, Viking tarzımı yaşayabilirim." Kot pantolonunu tekmeledi. "Böylece bütün gece herkesi uyanık tutabilir ve onlara nasıl bir çığırkan olduğunu gösterebilirim." Ona doğru yürüdü ve kadın komodine çarptı. "Böylece adını bile hatırlamayana kadar boşalmanı sağlayabilirim."

"Bu harika bir plan." Harika. Yine nefes nefese kalmıştı. Bunu yapmasına bayılıyordu.

"Hoşuma gitti." Onun önünde durdu. "İşte *benim* temel kurallarım."

Miki gözlerini adamın sikinden ayırıp gözlerinin içine baktı, kollarını yine göğsünün önünde kavuşturdu. "Hangileri?"

"Buradayken. Sen çıplakken. Doksan yaşında olmamız umurumda değil. Sen çıplaksın."

"Ben-"

"Temel kurallarınız sırasında tartıştım mı?"

Sessiz ol." Sustu ama hırlamadan önce değil.

"Geri çekil Zach. O benim Alfa Erkeğim, en iyi arkadaşım ve kardeşim. O yüzden o başlatmadığı sürece ona gidip getirmesini söylemek yok."

"Ama o-"

Conall eliyle onun ağzını kapattı. "Hayır. A. Word." Gözlerini devirdi ve ters ters baktı. "Seattle'da giydiğin o ayakkabılardan her zaman iki çift bulundurmanı bekliyorum. Topuk boyu en az beş santim olacak. Bir çift kırmızı ve bir çift siyah. Sadece burada kullanılacaklar. Ve çıplak olacaksın. Ayrıca yatağı her sabah ben yaparım ama istediğin zaman koklamaktan çekinme. Ve hiçbir kıyafetine fazla bağlanma. Çünkü buraya geldiğimizde üzerinizde olmazlarsa, onları yırtıp atarım. Ve onları parçalamayı gerçekten seviyorum. Çünkü seni çıplak seviyorum."

Adamın elini ağzından çekti. "Başka bir şey var mı, Viking?" "Sadece bir şey." Çapraz kollarını ayırdı ve onun içine girdi. Vücudunu. Boynunu, omzunu, çenesini öptü. Sonra onu yukarı kaldırdı.

Otomatik olarak bacakları adamın beline, kolları boynuna dolandı. Ellerini saçlarının arasına soktu ve küçük bedenini onunkine doğru itti. Onun gözlerinin içine baktı ve gülümsedi. Sadece ve sadece onun için olan bir gülümsemeydi bu.

"Nerede olursak olalım. Nereye gidersek gidelim. Ya da nereye varırsak varalım. Her zaman... yani *her zaman*, Miki Kendrick..." Conall ona doğru eğildi, "...dondurucumuzda vişneli dondurma olduğundan emin ol."

Conall onu yataklarına taşıırken Miki kahkahalara boğuldu.

Sonsöz

Gözlerini zorla açtı. Başı zonkluyordu. Sırtı ağrıyordu. Kollarında ve dizlerinde ağrı hissediyordu. Yavaşça doğruldu ve gözlerini sabahın parlak ışığının süzüldüğü Fransız pencerelerinden ayırmadı.

Kusmadan etrafına bakabileceğini hissedene kadar bekledi ve sonra odayı inceledi. Çok güzeldi. Muhteşem mobilyalar. Parke zemin. Çelik çerçeveli yumuşak bir yatak. Sadece bu odanın döşenmesi bile oldukça pahalıya mal olmuş olmalıydı. Korkutucu derecede yüksek iplik sayısına sahip altın ipek çarşaf lar çıplak vücudunu kaplıyordu.

Yatak odasının kapısı açık duruyordu ve kaçıp kaçmayacağını düşündü. Gerçi ayağa kalkar kalkmaz kusmaya başlayacağından emindi. Ama çok da endişelenmiyordu. Yaraları sarılmıştı. Vücudu temizlenmişti. Hatırladığı son şey, dükkânının yanındaki ağaçların arasından bir şeyin, bir sürü şeyin çıkıp ona saldırdığı oldu. Neredeyse köpeğe benziyorlardı ama gerçekten bilmiyordu. Silahına davrandığını hatırlıyordu, sonra arkasından bir şey onu yakalamıştı? Ve bu hatırladığı son şeydi.

Şakaklarını ovuşturdu ve son birkaç saati bir araya getirmeye çalıştı. İşte o zaman duydu. Bu bir hırlama değildi. Ya da bir kükreme.

Bu bir mırıltıydı.

Angelina Santiago yatak odasının kapısına baktı ve altı yüz kiloluk bir kaplanın yanından geçtiğini gördü. Kaplan durdu. Kuyruğunun yavaşça bir o yana bir bu yana sallandığını hâlâ görebiliyordu. Sonra geri çekildi ve görkemli başını çevirerek ona baktı. O da ona baktı. Korkunun içine yerleşmesini sabırla bekledi. Ve onunla birlikte gelen saf, katıksız paniği. Sonra yer değiştirdi ve konuştu.

"Merhaba şekerim."

Angie iç çekmekle nefes almak arasında bir ses çıkardı. "Oh, kahretsin..."

Yazar Hakkında

Aslen Long Island, New York'lu olan New York Times ve USA Today çoksatan yazarı Shelly Laurenston, sağlıklı yiyecekler, çoğunlukla güneşli günler ve olması gerektiği halde tişört giymeyen birçok erkeği içeren Batı Yakası yaşamına kendini bırakmıştır. Onu www.shellylaurenston.com adresinde bulabilirsiniz. Shelly Laurenston aynı zamanda The New York Times ve USA Today Çok Satan yazarı G.A. Aiken, Dragon Kin serisinin yaratıcısıdır. G.A.'nın tehlikeli ve küstahça seksi ejderhaları hakkında daha fazla bilgi için www.gaaiken.com adresindeki web sitesine göz atın.

İçindekiler

İÇİNDEKİLER

Önsöz Birinci

Bölüm İkinci

Bölüm Bölüm

Bölüm Üçüncü

Bölüm Dördüncü

Bölüm Beşinci

Bölüm Altıncı

Yedinci Sekizinci

Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm

Onaltıncı

BölümDokuzuncu

u Onuncu

Onbirinci Oniki

Onüçüncü

Onördüncü

Onbeşinci

On Yedinci Bölüm

On Sekizinci Bölüm

Bölüm Bölüm Bölüm

İkinci Bölüm On

Dokuzuncu Yirminci

Yirmi Birinci Yirmi

Sonsöz

Yazar Hakkında

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

